

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΕ'

Τρίτη 18 Ιουνίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 18 Ιουνίου 2002, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κα Κόλλια-Τσαρουχά, Βουλευτή Σερρών τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Εύβοιας ζητεί επίλυση υπηρεσιακών αιτημάτων των μελών της.

2) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πατριωτικών Σωματείων Λυκοσούρας Αρκαδίας ζητεί την αποπεράτωση των μελετών για την κατασκευή του δρόμου Άνω Καρυές – Αρχαιολογικός χώρος Λυκαίου όρους και Λυκαίου – Νέδας.

3) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πατριωτικών Σωματείων Λυκοσούρας Αρκαδίας ζητεί τη διέλευση της Ιερής Φλόγας και από τους ιερούς χώρους του Λυκαίου Όρους κατά την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

4) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** – **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κεκροπίας Αιτωλ/νίας ζητεί την ίδρυση Λιμενικού Ταμείου στην περιοχή του.

5) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Τουριστικών και Ταξιδιωτικών Γραφείων ζητεί τη μη κατάργηση των φθηνών αεροπορικών εισιτηρίων και τη μείωση των προμηθειών.

6) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνεταιριστικών Τραπεζών Ελλάδος, ζητεί την ικανοποίηση φορολογικών αιτημάτων για την επίβρωση αλλά και την ανάπτυξη των Συνεταιριστικών Τραπεζών.

7) Οι Βουλευτές κύριοι **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** και **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ** – **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία

ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Τυφλών ζητεί να δοθεί λύση στο θεσμικό και περιουσιακό ζήτημα του Ιδρύματος Προστασίας Τυφλών Β.Ε. «Ο ΗΛΙΟΣ» Σχολή Τυφλών Θεσσαλονίκης.

8) Οι Βουλευτές κύριοι **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ** και **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων Επαγγελματιών – Βιοτεχνών ΤΕΒΕ Νίκαιας – Κορυδαλλού ζητεί την αύξηση των συντάξεων των μελών του, την παροχή δημόσιας δωρεάν υγείας και Πρόνοιας κ.λπ.

9) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς και η Επιτροπή Πρωτοβουλίας Κατοίκων Πλάκας Αθηνών, καταγγέλλουν την απαράδεκτη εγκατάλειψη της «συννοικίας των θεών» και απαιτούν έμπρακτη φροντίδα για την απαρέγκλιτη εφαρμογή της νομοθεσίας.

10) Ο Βουλευτής Δράμας κ. **ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Αναπληρωτών Πίνακα Γ' ζητεί την επίλυση προβλημάτων διορισμού των αναπληρωτών καθηγητών.

11) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** – **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Αιτωλ/νίας διαμαρτύρεται για τον τρόπο και τα κριτήρια διάθεσης των κονδυλίων του Γ' ΚΠΣ ιδιαίτερα στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας.

12) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κεκροπίας Αιτωλ/νίας ζητεί την ίδρυση Λιμενικού Ταμείου στο Δήμο Κεκροπίας.

13) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ιερά Μητρόπολις Καρυστίας και Σκύρου διαμαρτύρεται για την ίδρυση Κ.Π.Ε. στην περιοχή του Δήμου Διρφύων Εύβοιας.

14) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** – **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δημοτική Επιχείρηση Εκμετάλλευσης Ι.Π. Κρεμαστών Δ.Δ. Αλευράδας του Δήμου Ινάχου Αιτωλ/νίας διαμαρτύρεται για την απόφαση της διεύθυνσης του υποκαταστήματος Αγρινίου του ΙΚΑ με την οποία απαγορεύεται στους λουόμενους ασθενείς του ΙΚΑ να προσέλθουν για θεραπεία στα ιαματικά λουτρά της.

15) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνεταιρισμών Θηραϊκών Προϊόντων ΣΥΝ.ΠΕ. ζητεί τη διάθεση οικονομικών πόρων για τη βελτίωση και τη δημιουργία νέων υποδομών ώστε να συνεχισθεί η παραγωγή των προϊόντων του θηραϊκού αμπελώνα.

16) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Σμυρδορυκτών Νάξου διαμαρτύρεται για την περικοπή στα χρήματα για την εξόρυξη σμύριδας.

17) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Κυκλάδων ζητεί την τροποποίηση του ν. 2121/1993 (περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας) με στόχο την απρόσκοπτη άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας των μελών του.

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην προσπάθεια δημιουργίας Πανεπιστημιακού Κέντρου Ψυχικής Υγείας και συστηματικής ψυχιατρικής στον Άγιο Νικόλαο Λασιθίου.

19) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Αθανασόπουλος, κάτοικος Αθηνών, καταγγέλλει ανάρμοστη και βίαιη συμπεριφορά προς το πρόσωπό του, με αφορμή τροχαίο ατύχημα, από το μόνιμο λοχία καταδρομών της 2 ΕΜΑΚ Μεγάλου Πεύκου Καρίμπα Γεράσιμο.

20) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Κτηνιατρικός Σύλλογος ζητεί την ανανέωση των συμβάσεων των κτηνιάτρων που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα Επιζωτιολογικής Διερεύνησης και Καταπολέμησης της Βαροϊκής Ακαρίωσης των μελισσών.

21) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης του Δήμου Χίου ζητεί την άμεση επιτόπια επίσκεψη ειδικού και έμπειρου επιστημονικού προσωπικού για τη διενέργεια αναγνωριστικής μελέτης πλήρους καταγραφής των υδρευτικών υποδομών της Χίου.

22) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης Δήμου Χίου ζητεί τη σύσταση νέας ΔΕΥΑ Χίου.

23) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων ΚΑΖΙΝΟ – ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ και ΤΕΛΕΦΕΡΙΚ ΠΑΡΝΗΘΑΣ καταγγέλλει την ιδιωτικοποίηση της κερδοφόρας επιχείρησης.

24) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Συλλόγων Γονέων Δήμου Αγίας Παρασκευής, η ΕΛΜΕ Α΄-Γ΄ Ανατολικής Αττικής και η Δημοτική Επιτροπή Παιδείας Δήμου Αγίας Παρασκευής Αττικής καταγγέλλουν την κωλυσιεργία εκ μέρους του ΣΧΟΠ για απαλλοτρίωση του οικοπέδου των πρώην εκπαιδευτηρίων «Μπαρμπίκα».

25) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υγιονομικών Υπαλλήλων ΙΚΑ Λάρισας ζητεί να μην αποσπαστεί ο χειριστής ιατρικών μηχανικών από τη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας Λάρισας στην αντίστοιχη της Καρδίτσας.

26) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι κάτοικοι του Δήμου Φυλής Αττικής καταγγέλλουν ενέργειες του Δημάρχου για παράνομη επέκταση νεκροταφείου εντός Σχεδίου Πόλεως.

27) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι

κάτοικοι του Δημοτικού Διαμερίσματος Μυρσίνης Δήμου Λεχαινών Ηλείας διαμαρτύρονται για την παράνομη επέκταση του νεκροταφείου του χωριού.

28) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Σχολή Επαγγελματικής Κατάρτισης Μεταφορέων επικίνδυνων εμπορευμάτων Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδος καταγγέλλει προβλήματα που δημιουργούνται στη λειτουργία της από τους συνεχείς ελέγχους του σώματος επιθεωρητών του Υπ. Μεταφορών.

29) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Πηλίου – Βορείων Σποράδων ζητεί την καταγραφή και εξατομίκευση των ζημιών στις καλλιέργειες της περιοχής της, που καταστράφηκαν από θεομηνίες.

30) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Αγροτικοί Συνεταιρισμοί Συκής, Νεοχωρίου, Αφетών, Αργαλαστής και Ξινόβρουσης Μαγνησίας ζητούν την άμεση καταβολή των αποζημιώσεων στα δικαιούχα μέλη τους, για τις ζημιές των ελαιοκτιμάτων τους.

31) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου ζητεί την ένταξη στο Ταμείο Συνοχής του έργου του βιολογικού καθαρισμού Σκοπέλου – Κλήματος.

32) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Νομού Μαγνησίας ζητεί την κατάργηση του μέτρου συνάφειας του ΦΠΑ τριετίας 1999 – 2001 και του ν. 1144/98.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 6666/3-4-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 181/24-4-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 6666/3-4-02 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σταύρος Παπαδόπουλος, σχετικά με την καθυστέρηση της έκδοσης συνταξιοδοτικής απόφασης από τον ΟΓΑ της κ. Θεοδωρίδου Συμεριανής, σας πληροφορούμε τ' ακόλουθα:

Όπως μας γνώρισε ο ΟΓΑ η κα Θεοδωρίδου Συμεριανή υπέβαλε αίτηση στις 8.8.1997 για σύνταξη γήρατος στο Γερμανικό Φορέα.

Στις 15.3.2002 προωθήθηκε εγκριτική απόφαση γήρατος, με την οποία της χορηγήθηκε τμηματική βασική σύνταξη γήρατος ανάλογα με τα 12 χρόνια ασφάλισης που είχε πραγματοποιήσει στον ΟΓΑ.

Οι αναδρομικές συντάξεις θα καταβληθούν εντός του πρώτου 10ημέρου του μηνός Μαΐου τρέχοντος έτους, μαζί με τη σύνταξη του ίδιου μήνα.

Όσον αφορά στην καθυστέρηση έκδοσης εγκριτικής απόφασης, αυτή οφείλεται στο ότι έπρεπε πρώτα να ολοκληρωθεί η διαδικασία εξέτασης της αίτησής της για σύνταξη αναπηρίας που είχε υποβάλλει στον Γερμανικό Φορέα.

Η διαδικασία ολοκληρώθηκε στις 19.2.02 με την απόφαση της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής του ΙΚΑ.

Ο Υφυπουργός
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ»

2. Στην με αριθμό 6772/8-4-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 351/22-4-02 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την υπ. αριθμ. 6772/8-4-2002 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικόλαου Τσιαρτσιώνη, επισυνάπτεται έγγραφο της Οργανωτικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα 2004 που περιέχει όλες τις πληροφορίες για τα ζητήματα που θέτει ο κ. Βουλευτής.

Είναι βέβαια προφανές ότι ο Ολυμπιακός Εθελοντισμός

(όπως και κάθε άλλη κοινωνική εθελοντική δραστηριότητα) πρέπει να μένει μακριά από κομματικές επιρροές και σκοπιμότητες.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 6790/8-4-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3155/24-4-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 6790/8-4-2002, που κατέθεσε η Βουλευτής, κα Α. Ξηροτύρη – Αικατερινάρη, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το έργο της μετεγκατάστασης της Κεντρικής Αγοράς Θεσ/νίκης εγκρίθηκε το 1998 για το χώρο της Νέας Μενεμένης Θεσ/νίκης, με κωδικό 90 CTL 02002, προϋπολογισμού 2.250.000.000 δρχ..

Η Κοινοτική συμμετοχή ανέρχεται στο ποσό των 787.000.000 δρχ. και η Εθνική συμμετοχή σε 225.000.000 δρχ.

Το έργο βρίσκεται στη διαδικασία κατασκευής.

Τα καταστήματα – κρεοπωλεία του Μουδιάνου θα σταματήσουν τη λειτουργία τους, όσον αφορά δε τα καταστήματα στο Καπάνι, ορισμένα θα παραμείνουν ως καταστήματα λιανικής πώλησης υπό την εποπτεία του Δήμου Θεσ/νίκης.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ»

4. Στην με αριθμό 6790/8-4-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 12925/24-4-02 έγγραφο από την Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο δεύτερο μέρος της ερώτησης με αριθμό 6790 που κατατέθηκε στις 8-4-02 από τη Βουλευτή κ. Ασημίνα Ξηροτύρη – Αικατερινάρη, σας πληροφορούμε ότι με το Πρ. Δ/γμα 358/1986 (άρθρο 2 παρ. δ) ΦΕΚ 158 Α/86 «Καθορισμός αρμοδιοτήτων Υπουργείου Βορείου Ελλάδος» μεταβιβάστηκαν οι αρμοδιότητες του ΥΠΕΧΩΔΕ οι σχετικές με τα θέματα παραδοσιακών οικισμών, διατηρητέων κτηρίων, ιστορικών κέντρων πόλεων στο Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης. Στο προαναφερθέν Υπουργείο κοινοποιείται το παρόν με αντίγραφο της ερώτησης προκειμένου να σας ενημερώσει σχετικά.

Συμπληρωματικά και για ενημέρωσή σας καταθέτουμε το έγγραφο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης.

Η Υπουργός
Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 6904/11-4-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 38636/24-4-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 6904/11-4-02, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αναστάσης Π. Παπαληγούρας, σχετικά με τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων του Τμήματος Φυσικοθεραπείας της Σχολής Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.), σας γνωρίζουμε τα εξής:

Τα επαγγελματικά δικαιώματα των προαναφερθέντων πτυχιούχων έχουν κατοχυρωθεί από το Προεδρικό Διάταγμα 90/94 ΦΕΚ 53/Α', το οποίο έχει εκδοθεί με συναρμοδιότητα των Υπουργείων Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το οποίο εξακολουθεί να ισχύει σύμφωνα με το εδάφιο β' παρ. 6, άρθρο 6 του νόμου 2916/2001 για τη διάρθρωση της Ανωτάτης Εκπαίδευσης.

Τα υπόλοιπα θέματα που τίθενται είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ»

6. Στην με αριθμό 7108/18-4-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 41331/24-4-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 7108/18-4-02, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σταύρος Παπαδόπουλος, σχετικά με την ίδρυση τριών τμημάτων ΤΕΙ στη Δράμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Επιτροπή για την εκπόνηση του εθνικού χωροταξικού και στρατηγικού σχεδίου ανάπτυξης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας μας έχει καθαρά εισηγητικό και συμβουλευτικό ρόλο προς το ΥΠΕΠΘ.

Η Ομάδα Στρατηγικού και Χωροταξικού Σχεδιασμού υπέβαλε το Σεπτέμβριο του 2001 το πρώτο πόρισμά της με τίτλο «Κείμενα αρχών για τη δημιουργία νέων Τμημάτων ανώτατης εκπαίδευσης στην Ελλάδα», το οποίο έχει κοινοποιηθεί σε όλα τα ιδρύματα. Το πόρισμα αυτό αφ' ενός αποτελεί ένα πλαίσιο αρχών που πρέπει να διέπουν τη δημιουργία Τμημάτων κ.λπ. σε νέες γεωγραφικές έδρες. Έτσι, για την ίδρυση Σχολής, Τμήματος ή Παραρτήματος Τ.Ε.Ι., απαιτείται, σύμφωνα με το ν. 1404/83 η υποβολή από τη Συνέλευση του οικείου ιδρύματος ή του πλησιέστερου, όταν πρόκειται για Παράρτημα.

Με βάση το ανωτέρω πρώτο πόρισμα της Ομάδας αλλά και με βάση μια σειρά από μεταγενέστερες επεξεργασίες της, που αφορούν στη μελέτη της υφιστάμενης ακαδημαϊκής συγκρότησης των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στη συγκριτική μελέτη των χαρακτηριστικών της ελληνικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με τα αντίστοιχα διεθνή, στη διερεύνηση των δεδομένων της αγοράς εργασίας κ.λπ., έχουν κληθεί τα ιδρύματα να προχωρήσουν στην κατάρτιση των στρατηγικών και επιχειρησιακών σχεδίων τους με χρονικό ορίζοντα που φτάνει στο τέλος της τρέχουσας δεκαετίας.

Τα ανωτέρω σχέδια των Ιδρυμάτων θα πρέπει να υποβληθούν μέχρι το τέλος Ιουνίου 2002, ενώ θα υποβληθούν και ως ενδιάμεσα παραδοτέα τα ειδικότερα σχέδια που αφορούν συγκεκριμένα στη στρατηγική της ακαδημαϊκής συγκρότησης και ανάπτυξής τους.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. θα επεξεργαστεί όλα τα στοιχεία και θα ανακοινώσει τις γενικές κατευθύνσεις των προτεραιοτήτων για τη δημιουργία νέων Ιδρυμάτων και Τμημάτων Τ.Ε.Ι.

Ο Υφυπουργός
Ν. ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι με την από 14 Ιουνίου 2002 επιστολή του ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης ανακοινώνει στο Σώμα διά του Προέδρου της Βουλής ότι με τα υπ' αριθμόν 154 και 155 της 13-6-2002 προεδρικά διατάγματα έγινε αποδεκτή η παραίτηση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας κ. Αλέξανδρου Παπαδόπουλου και διορίστηκε ως νέος Υπουργός ο κ. Κωνσταντίνος Στεφανής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Εισερχόμεθα στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές-ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 7172/22-4-2002 ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κας Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τα αποτελέσματα της άσκησης κοινωνικής στεγαστικής πολιτικής του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας στο Νομό Σερρών.

Η ερώτηση της κας Κόλλια-Τσαρουχά έχει ως εξής:

«Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας, αξιοποιώντας τις εισφορές των εργαζομένων και των εργοδοτών κατά την τελευταία πενταετία χορήγησε είκοσι χιλιάδες δάνεια για την αγορά ή ανέγερση νέας κατοικίας, τριανταπέντε χιλιάδες δάνεια για επισκευή, επέκταση ή αποπεράτωση της υπάρχουσας κατοικίας και εκατόν εξήντα χιλιάδες επιδόματα ενοικίου. Παράλληλα, δημοπρατήθηκαν δώδεκα χιλιάδες νέες κατοικίες.

Ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας είναι υποχρεωμένος να εξασφαλίζει σε όσο το δυνατόν περισσότερους Έλληνες σύγχρονες κατοικίες. Παράλληλα, με τη δράση του να συμπεριλάβει ολόκληρη τη χώρα, με ειδική αναφορά σε περιοχές με ιδιαίτερα κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Ποια τα αποτελέσματα των δράσεων του Οργανισμού σε επίπεδο νομού Σερρών κατά την περίοδο 1996 έως σήμερα;

Σε πόσους δικαιούχους παραχωρήθηκε έτοιμη κατοικία στο Νομό Σερρών κατά την τελευταία πενταετία;

Ποιες προτάσεις έχουν κατατεθεί από φορείς του νομού για υλοποίηση και παραμένουν προς αξιολόγηση ή υλοποιούνται;

Σχεδιάζονται ειδικά στεγαστικά προγράμματα για το Νομό Σερρών, που θα αφορούν πολύτεκνους και άτομα με ειδικές ανάγκες;»

Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Ελευθέριος Τζιόλας έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Θα ήθελα να ενημερώσω τη συνάδελφο, κα Κόλλια Τσαρουχά, ότι ο ΟΕΚ στο Νομό Σερρών παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες που έχει καταβάλει για την εξεύρεση οικοπεδικών εκτάσεων προς ανέγερση οικισμών είτε με αγορά, είτε με παραχώρηση από Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν είχε μέχρι πριν από λίγο καιρό θετικά αποτελέσματα. Από κάποιες εκτάσεις που είχαν προταθεί η εκτίμηση μετά από έλεγχο και αυτοψίες ήταν ότι δεν ήταν κατάλληλες για οικιστική χρήση.

Τώρα, όμως, ήδη βρισκόμαστε σε συνεργασία με το Δήμο Νιγρίτας. Εκεί, έχει αποκτηθεί ένα οικοπέδο εκτάσεως δεκαπέντε περίπου στρεμμάτων, για το οποίο αυτήν τη στιγμή οι υπηρεσίες του ΟΕΚ εκπονούν τη σχετική μελέτη νέου οικισμού. Επίσης, από το Δήμο Λευκώνας πριν από δεκαπέντε περίπου μέρες διατυπώθηκε η πρόθεσή του να παραχωρήσει στον ΟΕΚ ένα οικοπέδο για νέο οικισμό. Ακόμα, βρισκόμαστε σε διαπραγματεύσεις με το Δήμο Σιδηροκάστρου για παραχώρηση προς τον ΟΕΚ οικοπέδου εκτάσεως είκοσι πέντε στρεμμάτων.

Και στις δύο αυτές περιπτώσεις, δηλαδή, στην περίπτωση του Δήμου Νιγρίτας και στην περίπτωση του Δήμου Σιδηροκάστρου, οι υπηρεσίες του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας πραγματοποιούν τις σχετικές μελέτες για τους νέους οικισμούς. Πιστεύουμε ότι στο επόμενο δίμηνο θα ολοκληρωθούν και οι διαπραγματεύσεις σχετικά με τις προθέσεις διάθεσης οικοπέδου που έχει διατυπώσει ο Δήμος Λευκώνας.

Σχετικά με το άλλο σκέλος της ερώτησής σας, για τα δανειοδοτικά προγράμματα του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, πρέπει να σας πω ότι κατά την περίοδο 1996 – 2001 ο ΟΕΚ κάλυψε στην περιοχή του Νομού Σερρών για την ανέγερση νέας κατοικίας διακόσια είκοσι έξι δάνεια συνολικού ύψους περίπου δύο εκατομμυρίων διακοσίων χιλιάδων δραχμών, από κεφάλαια του ίδιου Οργανισμού. Επίσης, από το ίδιο δανειοδοτικό πρόγραμμα μέσα από την αξιοποίηση τραπεζικών κεφαλαίων, με διπλή επιδότηση ελληνικού δημοσίου και ΟΕΕ υποστηρίξε άλλα εκατόν ενενήντα οκτώ δάνεια ύψους δύο εκατομμυρίων

διακοσίων ενενήντα χιλιάδων δραχμών.

Απ' αυτή, λοιπόν, την άποψη στον τομέα των δανειοδοτικών προγραμμάτων η υποστήριξη των δικαιούχων – εργαζομένων του ΟΕΚ ήταν πολύ σημαντική για το Νομό Σερρών.

Τέλος, πρέπει να πω ότι το ειδικό διαρκές πρόγραμμα των πολυτέκνων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες είναι ένα πρόγραμμα που επεκτείνεται σε όλη την επικράτεια, και δεν έχει περιορισμούς στον αριθμό των ατόμων που θα ενταχθούν ανά νομό. Τα δικαιώματα απ' όλη την επικράτεια συλλέγονται στις κεντρικές υπηρεσίες και ικανοποιούνται άμεσα για κάθε μια απ' αυτές τις περιπτώσεις. Δηλαδή, για τους πολύτεκνους και για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, δύο κατηγορίες με υψηλή προτεραιότητα για τον Οργανισμό έχουμε άμεση ανταπόκριση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κα Κόλλια – Τσαρουχά έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω –και όλοι σας φαντάζομαι ότι συμφωνείτε– ότι όσες υπηρεσίες παρέχει η πολιτεία μέσω της ασκούμενης κοινωνικής της πολιτικής ενισχύουν ουσιαστικά την κοινωνική συνοχή και συντελούν στη διαμόρφωση μιας δικαιοτερους κοινωνίας.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε το καθήκον με τις πράξεις και τις αποφάσεις μας να βελτιώσουμε την ευημερία για το σύνολο της κοινωνίας. Σ' αυτήν την κατεύθυνση θεωρώ την κατοικία σαν βασικό άξονα της πολιτικής, αφού οι συνθήκες στέγασής του ατόμου επηρεάζουν όλους τους τομείς της κοινωνικής του έκφρασης, παρουσίας και προσφοράς.

Η στεγαστική πολιτική που εφαρμόζεται από τον ΟΕΚ πρέπει να διαπνέεται από το πνεύμα της εντονότερης και προσεκτικότερης παρέμβασης και προσφοράς στην ελληνική κοινωνία, να παρέχει εξασφάλιση –όπως αναφέρομαι και στην ερώτησή μου, κύριε Υπουργέ και κύριε Πρόεδρε– σε όλο και περισσότερους δικαιούχους, σε φτωχές οικογένειες, σε πολύτεκνους και αναξιοπαθούντες.

Ο ΟΕΚ σαν αυτόνομος οργανισμός που έχει δικά του κονδύλια και δικές του εισροές και εισφορές πρέπει να σεβαστεί το ρόλο του και τα χρήματα, τα οποία διαχειρίζεται.

Κύριε Υπουργέ, αναφέρατε συγκεκριμένους δήμους. Την τελευταία πενταετία, ο ΟΕΚ στο Νομό Σερρών δεν έχει κατασκευάσει κανένα οικισμό και αναφέρεται σαν δικαιολογία η αδυναμία του ΟΕΚ να εξεύρει εκτάσεις οικοπεδικές, ή ότι όλες οι προστάσεις δεν τελεσφόρησαν ή ότι οι οικοπεδικές εκτάσεις δεν ήταν κατάλληλες για οικιστική χρήση. Γνωρίζω πολύ καλά ότι τώρα τελευταία οι Δήμαρχοι Νιγρίτας Λευκώνας, Σιδηροκάστρου προσωπικά προέβησαν σε ενέργειες και επικοινωνήσαν μαζί σας. Ο Νομός Σερρών είναι ένας μεγάλος νομός από τους φτωχότερους της χώρας και μόνο πολύ λίγα νοικοκυριά μέσα σ' αυτόν πήραν δάνεια και επιδόματα ενοικίου, τη στιγμή που στο σύνολο της επικράτειας χορηγήθηκαν εκατόν εξήντα χιλιάδες επιδόματα ή κατά την τελευταία πενταετία δόθηκαν τριάντα πέντε χιλιάδες δάνεια επισκευής, επέκτασης, αποπεράτωσης, ενώ στο Νομό Σερρών δόθηκαν τριακόσια πενήντα πέντε δάνεια, δηλαδή εβδομήντα δάνεια ανά έτος αν και υπάρχει μεγάλος αριθμός απήσεων.

Σήμερα, κύριε Πρόεδρε, το ζητούμενο δεν είναι για μένα η επιστροφή στο παρελθόν και ανέξοδες καταγγελίες για την περιθωριοποίηση σύμφωνα με την απάντησή σας και έχοντας συνεργαστεί όπως είπα με τους δήμους αυτούς, που έχουν καταθέσει προτάσεις, να συνδράμουμε, ώστε να βοηθήσουμε τους Σερραίους να τύχουν της βοήθειας της πολιτείας. Είναι γνωστό ότι ο Δήμος Νιγρίτας πολύ πριν το 1998 σας είχε ενημερώσει ότι είχε παραχωρήσει οικοπέδο 14.815. τ.μ. για κατασκευή 24 κατοικιών. Μάλιστα προχθές είχε για μια ακόμη φορά συνεργαστεί με υπηρεσίες ΟΕΚ. Ο Δήμος Λευκώνας από τις 28 Φεβρουαρίου του 2000 έχει αποφασίσει την απευθείας εκποίηση και έχει παραχωρήσει στον ΟΕΚ 40.000 τετραγωνικά μέτρα οικοπέδο, με τον όρο ότι αν μετά την παρέλευση τριών ετών δεν έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες ανέγερσης, και είναι υπαιτιότητα ΟΕΚ οι καθυστερήσεις η έκταση θα επιστραφεί στο Δήμο Λευκώνας. Επομένως θεωρώ ότι θα πρέπει να κάνετε μια πιο δίκαιη κατανομή και πρέπει να επιταχυνθούν οι όποιες διαδικασίες ακολουθούνται ειδικά εκεί που υπάρχει και η ανάλογη

ωριμότητα της πρότασης ώστε στο μέλλον να θεωρείται αδύνατο να καταγραφεί ότι από το 1996 κύριε Υφυπουργέ, στο Νομό Σερρών δεν έχει κατασκευαστεί κανένας οικισμός ενώ υπάρχει πραγματικά πολύ μεγάλη ανάγκη.

Θα σας ζητούσα, κύριε Υπουργέ, τελειώνοντας να επανασχεδιαστούν τα ειδικά στεγαστικά προγράμματα και τα κίνητρα που δίνονται και που αφορούν τους πολύτεκνους τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τις ανύπαντρες μητέρες ή τους χήρους και της χήρες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Μου δίνεται, κύριε Πρόεδρε, η ευκαιρία να πω προς τους συναδέλφους στην Αίθουσα, ότι υπάρχει από φέτος την -φέτος την άνοιξη- ίσως το σημαντικότερο και το καλύτερο από πλευράς όρων δανειοδότησης πρόγραμμα του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας. Οι πολύτεκνες οικογένειες, πρόκειται να παίρνουν δάνεια στα πλαίσια του δανειοδοτικού προγράμματος για τη δημιουργία της δικής τους στέγης με 0% επιτόκιο. Έχουμε υιοθετήσει άτοκα δάνεια για τις πολύτεκνες οικογένειες από φέτος την άνοιξη. Και επίσης αν συγκρίνουμε τα επιτόκια με τα οποία εξοφλούνται τα δάνεια της Εργατικής Κατοικίας, στα πλαίσια του εφαρμοζόμενου προγράμματος πάντα σε αντιστοιχία με το επιτόκιο της τραπεζικής αγοράς στον τομέα της στέγης, πρέπει να σας πω ότι στη χειρότερη περίπτωση τα επιτόκια του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας είναι της τάξης του 2,8%, όταν τα αντίστοιχα τραπεζικά επιτόκια είναι της τάξεως του 5,7%! Αυτές οι πολύ μεγάλες αλλαγές στο δανειοδοτικό πρόγραμμα -και στο ύψος των επιτοκίων και στο εύρος του αριθμού των δικαιούχων για την απόκτηση από τους δικαιούχους, από τις εργαζόμενες οικογένειες, στέγης

είναι αυτά για τα οποία προηγουμένως η κυρία συνάδελφος είπε ότι «δεν έχουμε πολιτική» ή ότι «η πολιτική μας δεν είναι στη σωστή κατεύθυνση». Τα νούμερα, τα ποσοστά, που σας είπα και οι συγκρίσεις που έκανα με την τραπεζική αγορά απαιτούν από μόνα τους.

Τώρα, ξανά για το Νομό Σερρών. Απάντησα προηγουμένως, τι γίνεται στο Δήμο Νιγρίτας, τι γίνεται στο Δήμο Σιδηροκάστρου και που βρίσκονται οι συζητήσεις για το Δήμο Λευκώνας. Στους πρώτους δυο δήμους πραγματοποιούνται οι μελέτες για να ανεγερθούν οι οικισμοί. Ως προς τα δανειοδοτικά προγράμματα για το Νομό Σερρών που θεωρείται ότι είναι ένας νομός παραμελημένος, «ριγμένος» στην απλοελληνική, πρέπει να σας πω ότι συνολικά, στα τέσσερα χρόνια 1996-2001, έχουν ληφθεί επτακόσια ογδόντα δάνεια ύψους περίπου 5,3 δισεκατομμυρίων δραχμών. Επίσης έχουν επωφεληθεί από τα προγράμματα επιδότησης του ενοικίου χίλια εξακόσια νοικοκυριά εργαζομένων. Αυτά είναι συγκεκριμένα στοιχεία που έχουν να κάνουν με την τετραετία για την οποία η κυρία συνάδελφος είπε ότι «δεν συνέβη τίποτα στο Νομό Σερρών». Τα στοιχεία, λοιπόν, διαψεύδουν τους ισχυρισμούς σας κυρία συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Εισερχόμαστε στις αναφορές και ερωτήσεις δευτέρου κύκλου.

Η με αριθμό 6912/11.4.2002 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδωνος Σπύρου προς τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, σχετικά με τις οικονομικές απαιτήσεις της Ανώνυμης Εταιρείας Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Α.Ε.Π.Ι.) για τη χρήση μουσικού ρεπερτορίου από τις τηλεοπτικές επιχειρήσεις, αναβάλλεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Πολιτισμού

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς»

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου για την εφαρμογή του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για την καταπολέμηση του εγκλήματος, ιδιαίτερα της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος, της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και της παράνομης μετανάστευσης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Εξωτερικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Του ίδιου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης μεταξύ των μελών της ομάδας των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, αφ' ενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών αυτής, αφ' ετέρου, της Εσωτερικής Συμφωνίας για την εφαρμογή της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης και της Εσωτερικής Συμφωνίας για τη χρηματοδότηση και τη διαχείριση των ενισχύσεων της Κοινότητας στο πλαίσιο του Χρηματοδοτικού Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης, καθώς και της Τελικής Πράξης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και της Ελληνικής Κυβέρνησης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της δι' ανταλλαγής των ρηματικών διακοινώσεων της 24ης και 27ης Απριλίου 2001 συναφθείσας Συμφωνίας για τη ρύθμιση ορισμένων εκκρεμούντων θεμάτων σχετικών με τα Παραρτήματα IV και V της Συμφωνίας μετα-

ξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για τη λειτουργία των σταθμών αναμετάδοσης στην Ελλάδα που υπογράφηκε στην Ουάσινγκτον στις 20 Μαΐου 1996».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Του ίδιου Υπουργείου

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της δι' ανταλλαγής στην Αθήνα των ρηματικών διακοινώσεων της 1ης Μαρτίου 2001 συναφθείσας Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την παράταση της ισχύος του Παραρτήματος V της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για τη λειτουργία των σταθμών αναμετάδοσης στην Ελλάδα που υπογράφηκε στην Ουάσινγκτον στις 20 Μαΐου 1996».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατείται και θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι συμβάσεις τότε θα συζητηθούν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα ειδοποιηθείτε ανάλογα με την πορεία της συζήτησής.

Επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς».

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο, για να κάνετε κάποιες νομοτεχνικές παρατηρήσεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω δύο νομοτεχνικές παρατηρήσεις: Στο άρθρο 36, στην παράγραφο 8, στην έκτη σειρά, πριν από τη λέξη «τήρηση» προστίθεται η λέξη «την», εισάγεται δηλαδή ένα άρθρο. Επομένως, έχουμε «για την τήρηση».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μάλιστα. Μπορείτε να συνεχίσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Στο άρθρο 58, στο τρίτο εδάφιο, στην τέταρτη σειρά, αντί των λέξεων «της παρούσης παραγράφου» τίθενται οι λέξεις «του προηγούμενου εδαφίου».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο με αυτές τις φραστικές διορθώσεις του Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς», με αυτές τις φραστικές διορθώσεις του Υπουργού, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

“Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

**Άρθρο 1
Αντικείμενο**

1. Στην προστασία που παρέχεται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγεται η πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας από τους αρχαιότερους χρόνους μέχρι σήμερα. Η προστασία αυτή έχει ως σκοπό τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης χάριν της παρούσας και των μελλοντικών γενεών και την αναβάθμιση του πολιτιστικού περιβάλλοντος.

2. Η πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας αποτελείται από τα πολιτιστικά αγαθά που βρίσκονται εντός των ορίων της ελληνικής επικράτειας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, καθώς και εντός άλλων θαλάσσιων ζωνών στις οποίες η Ελλάδα ασκεί σχετική δικαιοδοσία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Η πολιτιστική κληρονομιά περιλαμβάνει και τα άυλα πολιτιστικά αγαθά.

3. Στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς δικαίου, το Ελληνικό Κράτος μεριμνά και για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών που προέρχονται από την ελληνική επικράτεια οποτεδήποτε και αν απομακρύνθηκαν από αυτήν. Το Ελληνικό Κράτος μεριμνά επίσης στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών που συνδέονται ιστορικά με την Ελλάδα οπουδήποτε και αν βρίσκονται.

**Άρθρο 2
Έννοια όρων**

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου:

α) Ως πολιτιστικά αγαθά νοούνται οι μαρτυρίες της ύπαρξης και της ατομικής και συλλογικής δραστηριότητας του ανθρώπου.

β) Ως μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά που αποτελούν υλικές μαρτυρίες και ανήκουν στην πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας και των οποίων επιβάλλεται η ειδικότερη προστασία βάσει των εξής διακρίσεων:

αα) Ως αρχαία μνημεία ή αρχαία νοούνται όλα τα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στους προϊστορικούς, αρχαίους, βυζαντινούς και μεταβυζαντινούς χρόνους και χρονολογούνται έως και το 1830, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 20. Στα αρχαία μνημεία συμπεριλαμβάνονται σπήλαια και παλαιοντολογικά κατάλοιπα για τα οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι συνδέονται με την ανθρώπινη ύπαρξη.

ββ) Ως νεότερα μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά που είναι μεταγενέστερα του 1830 και των οποίων η προστασία επιβάλλεται λόγω της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, κατά τις διακρίσεις των άρθρων 6 και 20.

γγ) Ως ακίνητα μνημεία νοούνται τα μνημεία που υπήρξαν συνδεδεμένα με το έδαφος και παραμένουν σε αυτό ή στο βυθό της θάλασσας ή στον πυθμένα λιμνών ή ποταμών, καθώς και τα μνημεία που βρίσκονται στο έδαφος ή στο βυθό της θάλασσας ή στον πυθμένα λιμνών ή ποταμών και δεν είναι δυνατόν να μετακινηθούν χωρίς βλάβη της αξίας τους ως μαρτυριών. Στα ακίνητα μνημεία συμπεριλαμβάνονται οι εγκαταστάσεις, οι κατασκευές και τα διακοσμητικά και λοιπά στοιχεία που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα τους, καθώς και το άμεσο περιβάλλον τους.

δδ) Ως κινητά μνημεία νοούνται τα μνημεία που δεν θεωρούνται ακίνητα.

γ) Ως αρχαιολογικοί χώροι νοούνται εκτάσεις στην ξηρά ή στη θάλασσα ή στις λίμνες ή στους ποταμούς, οι οποίες περιέχουν ή στις οποίες υπάρχουν ενδείξεις ότι περιέχονται αρχαία μνημεία ή αποτέλεσαν ή υπάρχουν ενδείξεις ότι αποτέλεσαν από τους αρχαιότερους χρόνους έως και το 1830 μνημειακά, οικιστικά ή ταφικά σύνολα. Οι αρχαιολογικοί χώροι περιλαμβάνουν και το απαραίτητο ελεύθερο περιβάλλον που επιτρέπει

στα σωζόμενα μνημεία να συντίθενται σε ιστορική, αισθητική και λειτουργική ενότητα.

δ) Ως ιστορικοί τόποι νοούνται είτε εκτάσεις στην ξηρά ή στη θάλασσα ή στις λίμνες ή στους ποταμούς που αποτέλεσαν ή που υπάρχουν ενδείξεις ότι αποτέλεσαν το χώρο εξαίρετων ιστορικών ή μυθικών γεγονότων, ή εκτάσεις που περιέχουν ή στις οποίες υπάρχουν ενδείξεις ότι περιέχονται μνημεία μεταγενέστερα του 1830, είτε σύνθετα έργα του ανθρώπου και της φύσης μεταγενέστερα του 1830, τα οποία συνιστούν χαρακτηριστικούς και ομοιογενείς χώρους, που είναι δυνατόν να οριοθετηθούν τοπογραφικά, και των οποίων επιβάλλεται η προστασία λόγω της λαογραφικής, εθνολογικής, κοινωνικής, τεχνικής, αρχιτεκτονικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους.

ε) Ως άυλα πολιτιστικά αγαθά νοούνται εκφράσεις, δραστηριότητες, γνώσεις και πληροφορίες, όπως μύθοι, έθιμα, προφορικές παραδόσεις, χοροί, δρώμενα, μουσική, τραγούδια, δεξιότητες ή τεχνικές που αποτελούν μαρτυρίες του παραδοσιακού, λαϊκού και λόγιου πολιτισμού.

στ) Ως Υπηρεσία νοείται η αρμόδια Κεντρική ή Περιφερειακή Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού.

ζ) Ως Συμβούλιο νοείται το κατά περίπτωση αρμόδιο γνωμοδοτικό συλλογικό όργανο, όπως αυτά ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 49 έως 51.

**Άρθρο 3
Περιεχόμενο της προστασίας**

1. Η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς της Χώρας συνίσταται κυρίως:

α) στον εντοπισμό, την έρευνα, την καταγραφή, την τεκμηρίωση και τη μελέτη των στοιχείων της,

β) στη διατήρηση και στην αποτροπή της καταστροφής, της αλλοίωσης και γενικά κάθε άμεσης ή έμμεσης βλάβης της,

γ) στην αποτροπή της παράνομης ανασκαφής, της κλοπής και της παράνομης εξαγωγής,

δ) στη συντήρηση και την κατά περίπτωση αναγκαία αποκατάστασή της,

ε) στη διευκόλυνση της πρόσβασης και της επικοινωνίας του κοινού με αυτήν,

στ) στην ανάδειξη και την ένταξή της στη σύγχρονη κοινωνική ζωή και

ζ) στην παιδεία, την αισθητική αγωγή και την ευαισθητοποίηση των πολιτών για την πολιτιστική κληρονομιά.

2. Η προστασία των μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων περιλαμβάνεται στους στόχους οποιουδήποτε επιπέδου χωροταξικού, αναπτυξιακού, περιβαλλοντικού και πολεοδομικού σχεδιασμού ή σχεδίων ισοδύναμου αποτελέσματος ή υποκατάστατών τους.

**Άρθρο 4
Εθνικό Αρχείο Μνημείων**

1. Τα μνημεία καταγράφονται, τεκμηριώνονται και καταχωρούνται στο Εθνικό Αρχείο Μνημείων, που τηρείται στο Υπουργείο Πολιτισμού.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, ρυθμίζεται η οργάνωση και η λειτουργία του Εθνικού Αρχείου Μνημείων και προσδιορίζονται ο τρόπος καταγραφής των μνημείων, ο τρόπος προστασίας των δεδομένων, οι προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος πρόσβασης σε αυτά για ερευνητικούς και άλλους λόγους και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια. Στο Εθνικό Αρχείο Μνημείων καταχωρίζεται, το αργότερο ανά τριετία, το πόρισμα επιθεώρησης για την κατάσταση κάθε ακινήτου μνημείου που διενεργείται από την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού.

**Άρθρο 5
Προστασία άυλων πολιτιστικών αγαθών**

Το Υπουργείο Πολιτισμού μεριμνά για την αποτύπωση σε γραπτή μορφή, καθώς και σε υλικούς φορείς ήχου, εικόνας ή

ήχου και εικόνας, την καταγραφή και την τεκμηρίωση άυλων πολιτιστικών αγαθών του παραδοσιακού, λαϊκού και λόγιου πολιτισμού που παρουσιάζουν ιδιαίτερη σημασία. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, καθορίζονται ο τρόπος καταγραφής και αποτύπωσης των άυλων πολιτιστικών αγαθών, οι αρμόδιες για την υλοποίηση των παραπάνω ενεργειών υπηρεσίες ή και φορείς και ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΚΙΝΗΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΧΩΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 6

Διακρίσεις ακινήτων μνημείων - Χαρακτηρισμός

1. Στα ακίνητα μνημεία περιλαμβάνονται:

- α) τα αρχαία που χρονολογούνται έως και το 1830,
- β) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που είναι προγενέστερα των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, κοινωνικής, εθνολογικής, λαογραφικής, τεχνικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους,
- γ) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, κοινωνικής, εθνολογικής, λαογραφικής, τεχνικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους.

2. Ο χαρακτηρισμός ακινήτου μνημείου είναι δυνατόν να αφορά και κινητά που συνδέονται με ορισμένη χρήση του ακινήτου, τις χρήσεις που είναι σύμφωνες με το χαρακτήρα του ως μνημείου, καθώς και τον περιβάλλοντα χώρο ή στοιχεία αυτού.

3. Για τη δυνατότητα μετακίνησης μνημείων της περίπτωσης γγ' του εδαφίου β' του άρθρου 2 και την ιδιότητά τους ως ακινήτων αποφαινεται ο Υπουργός Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

4. Τα αρχαία ακίνητα μνημεία προστατεύονται από το νόμο χωρίς να απαιτείται η έκδοση οποιασδήποτε διοικητικής πράξης. Τα ακίνητα των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 1 χαρακτηρίζονται μνημεία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Υπηρεσίας και γνώμη του Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

5. Η εισήγηση κοινοποιείται απευθείας, με μέριμνα της Υπηρεσίας, στον κύριο, τον νομέα ή τον κάτοχο, ο οποίος μπορεί να υποβάλει αντιρρήσεις εντός δύο (2) μηνών από την κοινοποίηση. Εάν δεν είναι δυνατόν να γίνει κοινοποίηση γιατί ο κύριος, ο νομέας ή ο κάτοχος δεν κατέστη δυνατόν να ανευρεθεί από την Υπηρεσία, συντάσσεται ανακοίνωση για την εισήγηση, που δημοσιεύεται σε μία ημερήσια ή εβδομαδιαία εφημερίδα που εκδίδεται στην πρωτεύουσα του νομού όπου βρίσκεται το υπό χαρακτηρισμό ακίνητο ή το μεγαλύτερο τμήμα αυτού, και εάν δεν υπάρχει τέτοια σε μία ημερήσια εφημερίδα της Αθήνας ή της Θεσσαλονίκης για τις Περιφέρειες Κεντρικής Μακεδονίας, Δυτικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Παράλληλα η ανακοίνωση τοιχοκολλάται στο υπό χαρακτηρισμό ακίνητο και συντάσσεται πρακτικό από την Υπηρεσία για την τοιχοκόλληση. Στην περίπτωση αυτή η προθεσμία για την υποβολή αντιρρήσεων αρχίζει από τη δημοσίευση.

6. Ο κύριος ή όποιος έχει εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητο υπό χαρακτηρισμό, καθώς και ο νομέας, ο κάτοχος ή ο χρήστης οφείλει και πριν από την έκδοση της απόφασης να επιτρέψει στους υπαλλήλους της Υπηρεσίας την είσοδό τους σε αυτό και την εξέτασή του. Επίσης οφείλει να τους παρέχει κάθε σχετική πληροφορία.

7. Τα αποτελέσματα του χαρακτηρισμού επέρχονται από την κοινοποίηση ή τη δημοσίευση της ανακοίνωσης στην εφημερίδα και αίρονται εάν η απόφαση περί χαρακτηρισμού δεν δημο-

σιευθεί εντός ενός (1) έτους από αυτές. Εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος απαγορεύεται κάθε επέμβαση ή εργασία στο υπό χαρακτηρισμό ακίνητο.

8. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων.

9. Η απόφαση χαρακτηρισμού ακινήτου μνημείου που εκδίδεται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να ανακληθεί μόνο για πλάνη περί τα πράγματα. Η απόφαση ανάκλησης εκδίδεται κατά τη διαδικασία των παραγράφων 4 και 5 και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αφότου και επέρχονται τα αποτελέσματά της. Η απόφαση για το χαρακτηρισμό ή η ανακλητική της αποστέλλεται στην αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία και στον οικείο δήμο ή κοινότητα και στο Κτηματολόγιο Α.Ε..

10. Η κατεδάφιση νεότερων ακινήτων που είναι προγενέστερα των εκάστοτε εκατό τελευταίων ετών ή η εκτέλεση εργασιών για τις οποίες απαιτείται η έκδοση οικοδομικής άδειας, ακόμα και αν τα ακίνητα αυτά δεν έχουν χαρακτηριστεί μνημεία, δεν επιτρέπεται χωρίς την έγκριση της Υπηρεσίας. Για το σκοπό αυτόν ο ενδιαφερόμενος γνωστοποιεί στην Υπηρεσία ότι προτίθεται να προβεί σε αυτήν. Η έγκριση θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί εάν μέσα σε τέσσερις (4) μήνες από τη γνωστοποίηση δεν συντελεστούν οι διατυπώσεις δημοσιότητας της εισήγησης για το χαρακτηρισμό του ακινήτου που προβλέπονται στην παράγραφο 5.

11. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου κρίνεται εάν είναι αναγκαία η ολική ή μερική, διαρκής ή προσωρινή άρση της προστασίας ακινήτου μνημείου προκειμένου να προστατευθεί άλλο μνημείο.

Άρθρο 7

Κυριότητα σε ακίνητα μνημεία

1. Τα αρχαία ακίνητα μνημεία που χρονολογούνται έως και το 1453 ανήκουν στο Δημόσιο κατά κυριότητα και νομή και είναι πράγματα εκτός συναλλαγής και ανεπίδεκτα χρησικτησίας.

2. Τα ακίνητα αρχαία που αποκαλύφθηκαν ή αποκαλύπτονται κατά την εκτέλεση ανασκαφών ή άλλης αρχαιολογικής έρευνας ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, είναι εκτός συναλλαγής και ανεπίδεκτα χρησικτησίας.

3. Το δικαίωμα κυριότητας σε άλλα ακίνητα μνημεία μεταγενέστερα του 1453 ασκείται υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος νόμου.

4. Δεν υπόκεινται σε κατάσχεση ακίνητα αρχαία που χρονολογούνται έως και το 1453. Οι παράγραφοι 2-4 του άρθρου 22 εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 8

Δήλωση, υπόδειξη ακινήτων αρχαίων και αμοιβή

1. Κάθε πρόσωπο που ανακαλύπτει ή βρίσκει ακίνητο αρχαίο οφείλει να το δηλώνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στην πλησιέστερη αρχαιολογική, αστυνομική ή λιμενική αρχή. Η δήλωση περιέχει την ακριβή τοποθεσία όπου βρίσκεται ή ανακαλύπτεται το αρχαίο και κάθε άλλη χρήσιμη λεπτομέρεια. Τα στοιχεία της δήλωσης καταγράφονται σε έκθεση της παραπάνω αρχής. Αν το αρχαίο ανακαλύπτεται ή βρίσκεται σε ακίνητο όπου εκτελούνται έργα ή εργασίες, αυτές πρέπει να διακόπτονται αμέσως μέχρις ότου αποφανθεί η Υπηρεσία.

2. Η Υπηρεσία οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση να εξετάζει και να καταγράφει το αρχαίο και να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα φύλαξης και προστασίας του, ύστερα από σχετική ειδοποίηση του ιδιοκτήτη του ακινήτου, όπου αυτό βρέθηκε, εφόσον αυτή είναι δυνατή.

3. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου παρέχεται χρηματική αμοιβή στο πρόσωπο που δηλώνει την ύπαρξη ακινήτου αρχαίου, σύμφωνα με την παράγραφο 1, το ύψος της οποίας καθορίζεται ανάλογα με τη σπουδαιότητα του αρχαίου και τη συμβολή εκείνου που το δηλώνει στην ανεύρεση και διάσωσή του.

4. Αμοιβή μπορεί να παρέχεται με όμοια απόφαση επίσης σε

όποιον υποδεικνύει τον τόπο όπου υπάρχουν άγνωστα στην Υπηρεσία ακίνητα αρχαία, η καταβολή και το ύψος της οποίας κρίνεται ανάλογα με τη σπουδαιότητα των αρχαίων, καθώς και με τη συμβολή εκείνου που υποδεικνύει τον τόπο όπου βρίσκονται, στην ανεύρεση και τη διάσωσή τους.

5. Εάν η δήλωση ή η υπόδειξη γίνεται από περισσότερα πρόσωπα, η αμοιβή επιμερίζεται μεταξύ τους σε ποσοστά που καθορίζονται με την ίδια απόφαση ανάλογα με τη συμβολή καθενός και σε περίπτωση αμφιβολίας κατά ίσα μέρη. Αν το αρχαίο ανακαλύπτεται ή βρίσκεται μέσα σε ιδιωτικό ακίνητο και εκείνος που το δηλώνει δεν είναι κύριος ή μισθωτής του ακινήτου, η αμοιβή επιμερίζεται μεταξύ εκείνου που το δηλώνει και του κυρίου ή μισθωτή του ακινήτου σε ίσα μέρη. Προκειμένου για ενάλια αρχαία, αν εκείνος που τα δηλώνει δεν είναι κύριος ή μισθωτής του μέσου με το οποίο εντοπίστηκαν, η αμοιβή επιμερίζεται μεταξύ του κυρίου ή μισθωτή του μέσου και εκείνου που τα δηλώνει.

6. Δεν καταβάλλεται αμοιβή:

- α) εάν το αρχαίο είναι ήδη γνωστό στην Υπηρεσία,
- β) εάν βρίσκεται ή ανακαλύπτεται σε οριοθετημένο ή υπό οριοθέτηση αρχαιολογικό χώρο ή κατά τη διενέργεια ανασκαφών ή την εκτέλεση άλλων εργασιών για τις οποίες απαιτείται να παρίσταται εκπρόσωπος της Υπηρεσίας,
- γ) εάν εκείνος που το δηλώνει ή υποδεικνύει τον τόπο όπου βρίσκεται είναι υπάλληλος του Δημοσίου, Ο.Τ.Α. ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, και ενεργεί στο πλαίσιο των υπηρεσιακών του καθηκόντων.

Δεν καταβάλλεται επίσης αμοιβή σε όποιον ανακαλύπτει ή βρίσκει αρχαίο προβαίνοντας σε δραστηριότητες που αντίκεινται στις διατάξεις της νομοθεσίας για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, καθώς και στην περίπτωση της παραγράφου 5, σε όποιον επιχειρεί να αποκρύψει το αρχαίο ή προβαίνει σε ενέργειες που μπορούν να το βλάψουν, οπότε η αμοιβή καταβάλλεται στον άλλο κατά το ποσοστό που του αναλογεί.

Άρθρο 9

Διατήρηση ακινήτων αρχαίων

1. Για τη διατήρηση ή μη ακινήτου αρχαίου αποφαινεται η Υπηρεσία με αιτιολογημένη έκθεση μετά τη διενέργεια διερευνητικής ανασκαφής, εάν αυτό είναι αναγκαίο. Εάν το θέμα κρίνεται ως μείζονος σημασίας είναι δυνατόν το αργότερο σε δύο (2) μήνες από την εύρεση ή ανακάλυψη του αρχαίου να παραπέμπεται στο Συμβούλιο, το οποίο γνωμοδοτεί το αργότερο σε δύο (2) μήνες από την παραπομπή. Στην περίπτωση αυτή για τη διατήρηση αποφαινεται ο Υπουργός.

2. Σε κάθε περίπτωση που αποφασίζεται να καταχωθεί ή να μην διατηρηθεί στον τόπο όπου βρίσκεται το αρχαίο, απαιτείται η προηγούμενη φωτογράφιση, αποτύπωση και τεκμηρίωσή του, καθώς και η κατάθεση εκτενούς επιστημονικής έκθεσης συνυποδεδειγμένη από λεπτομερή κατάλογο ευρημάτων.

3. Αν αποφασίζεται να διατηρηθεί το αρχαίο, μπορεί να επιβάλλεται στον ιδιοκτήτη του ακινήτου η υποχρέωση να επιτρέπει την επίσκεψή του υπό όρους, που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

4. Αν το αρχαίο βρίσκεται σε ιδιωτικό ακίνητο, ο έχων δικαίωμα σε αυτό δικαιούται να λάβει αποζημίωση για τη στέρηση της χρήσης του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 μετά την πάροδο τριών (3) μηνών από τη δήλωση ή εύρεση του αρχαίου, εφόσον δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση.

5. Αν έχει αποφασιστεί η διενέργεια διερευνητικής ανασκαφής, ο έχων δικαίωμα στο ακίνητο δικαιούται να λάβει αποζημίωση για τη στέρηση της χρήσης του και για κάθε βλάβη που προκύπτει σε αυτό από την ανασκαφή το αργότερο μετά την πάροδο ενός (1) έτους από τη δήλωση ή την εύρεση του αρχαίου.

6. Τα ποσά που δαπανά ο έχων δικαίωμα στο ακίνητο για την προστασία του αρχαίου σύμφωνα με τις υποδείξεις της Υπηρεσίας και μέχρι την έκδοση της απόφασης για τη διατήρησή του, καταβάλλονται σε αυτόν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΕ ΑΚΙΝΗΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥΣ

Άρθρο 10

Ενέργειες σε ακίνητα μνημεία και στο περιβάλλον τους

1. Απαγορεύεται κάθε ενέργεια σε ακίνητο μνημείο, η οποία είναι δυνατόν να επιφέρει με άμεσο ή έμμεσο τρόπο καταστροφή, βλάβη, ρύπανση ή αλλοίωση της μορφής του.

2. Απαγορεύεται η εκμετάλλευση λατομείου, ο πορισμός οικοδομικών υλικών, η διενέργεια μεταλλευτικών ερευνών και η εκμετάλλευση μεταλλείων, καθώς και ο καθορισμός λατομικών περιοχών, χωρίς έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, η οποία χορηγείται εντός τριών (3) μηνών από την περιέλευση στο Υπουργείο Πολιτισμού της αίτησης και των σχεδιαγραμμάτων που προβλέπονται από τη μεταλλευτική και λατομική νομοθεσία. Εάν τυχόν παρέλθει άπρακτη η ως άνω προβλεπόμενη προθεσμία θεωρείται ότι δεν υφίστανται απαγορευτικοί λόγοι. Η έγκριση δεν χορηγείται εάν, λόγω της απόστασης από ακίνητο μνημείο, της οπτικής επαφής με αυτό, της μορφολογίας του εδάφους και του χαρακτήρα των ενεργειών για τις οποίες ζητείται, κινδυνεύει να προκληθεί άμεση ή έμμεση βλάβη στο μνημείο.

3. Η εγκατάσταση ή η λειτουργία βιομηχανικής, βιοτεχνικής ή εμπορικής επιχείρησης, η τοποθέτηση τηλεπικοινωνιακών ή άλλων εγκαταστάσεων, η επιχείρηση οποιουδήποτε τεχνικού ή άλλου έργου ή εργασίας, καθώς και η οικοδομική δραστηριότητα πλησίον αρχαίου επιτρέπεται μόνο μετά από έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Η έγκριση χορηγείται εάν η απόσταση από ακίνητο μνημείο ή η σχέση με αυτό είναι τέτοια ώστε να μην κινδυνεύει να επέλθει άμεση ή έμμεση βλάβη αυτού λόγω του χαρακτήρα του έργου ή της επιχείρησης ή της εργασίας.

4. Για κάθε εργασία, επέμβαση ή αλλαγή χρήσης σε ακίνητα μνημεία, ακόμη και αν δεν επέρχεται κάποια από τις συνέπειες της παραγράφου 1 σε αυτά, απαιτείται έγκριση που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

5. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης για την αποτροπή άμεσου και σοβαρού κινδύνου είναι δυνατή η επιχείρηση εργασιών αποκατάστασης βλάβης που δεν αλλοιώνει τα υπάρχοντα κτιριολογικά, αισθητικά και άλλα συναφή στοιχεία του μνημείου χωρίς την έγκριση που προβλέπεται στις παραγράφους 3 και 4, μετά από άμεση και πλήρη ενημέρωση της Υπηρεσίας, η οποία μπορεί να διακόψει τις εργασίες με σήμα της.

6. Στις περιπτώσεις που απαιτείται έγκριση σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, αυτή προηγείται από τις άδειες άλλων αρχών που αφορούν την επιχείρηση ή την εκτέλεση του έργου ή της εργασίας και τα στοιχεία της αναγράφονται με ποιινή ακυρότητας στις άδειες αυτές. Η έγκριση χορηγείται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την υποβολή της σχετικής αίτησης.

7. Για την προστασία των ακινήτων μνημείων είναι δυνατόν με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου να επιβάλλονται περιορισμοί στη χρήση και στον τρόπο λειτουργίας τους, καθώς και στους όρους δόμησής τους κατά παρέκκλιση από κάθε ισχύουσα διάταξη.

8. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Πολιτισμού και γνώμη των οικείων γνωμοδοτικών οργάνων, είναι δυνατόν να επιβάλλονται ειδικοί όροι δόμησης και χρήσης με σκοπό την προστασία των μνημείων.

Άρθρο 11

Υποχρεώσεις κυρίων, νομέων ή κατόχων ακινήτων μνημείων

1. Ο κύριος, ο νομέας ή ο κάτοχος ακινήτου μνημείου ή ακινήτου μέσα στο οποίο διατηρείται ακίνητο αρχαίο, οφείλει να συνεργάζεται με την Υπηρεσία και να ακολουθεί τις υποδείξεις της για τη διατήρηση, την ανάδειξη και εν γένει την προστασία του μνημείου. Οφείλει επίσης να επιτρέπει την περιοδική ή έκτα-

κτη επιθεώρηση του μνημείου από την Υπηρεσία μετά από έγγραφη ειδοποίηση και να ειδοποιεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την Υπηρεσία για κάθε γεγονός που μπορεί να το θέσει σε κίνδυνο.

2. Ο κύριος ή ο νομέας μνημείου υποχρεούται να μεριμνά για την άμεση εκτέλεση των εργασιών συντήρησης, στερέωσης ή προστασίας ετοιμόρροπου μνημείου χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, με δική του δαπάνη και υπό την εποπτεία και τις υποδείξεις της Υπηρεσίας σύμφωνα και με τις διατάξεις των άρθρων 40 και 41. Αν ο κύριος ή ο νομέας αδρανή, την ίδια υποχρέωση έχει ο κάτοχος, ο οποίος μπορεί να αναχθεί κατά του κυρίου ή του νομέα. Αν η Υπηρεσία κρίνει ότι καθυστερεί η εκτέλεση των εργασιών συντήρησης ή στερέωσης για οποιονδήποτε λόγο ή ότι αυτές είναι ανεπαρκείς, μπορεί να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, διατηρώντας τη δυνατότητα να καταλογίζει το σύνολο ή μέρος της σχετικής δαπάνης σε βάρος των υποχρέων κατά τις σχετικές περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις. Το Δημόσιο ή οι Ο.Τ.Α. υποχρεούνται να καλύπτουν το σύνολο ή μέρος των δαπανών συντήρησης, στερέωσης ή άλλης εργασίας προστασίας μνημείου που δεν τους ανήκει, εφόσον αυτές αφορούν μνημείο που κρίνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου ότι πρέπει να καταστεί επισκέψιμο για το κοινό και υπερβαίνουν ένα εύλογο ποσό, ο κύριος, ο νομέας ή ο κάτοχος δεν είναι υπαίτιος για τη φθορά που το μνημείο έχει υποστεί και η οικονομική κατάσταση του υποχρέου δεν του επιτρέπει να καταβάλει τη δαπάνη. Στην περίπτωση αυτή ο κύριος, ο νομέας ή ο κάτοχος του μνημείου οφείλει να επιτρέπει την πρόσβαση του κοινού σε αυτό υπό προϋποθέσεις και για χρονικό διάστημα που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

3. Ο κύριος, ο νομέας ή ο κάτοχος ακινήτου μνημείου ή ακινήτου μέσα στο οποίο διατηρείται αρχαίο οφείλουν να διευκολύνουν τη φωτογράφιση και τη μελέτη από την Υπηρεσία ή από ειδικούς επιστήμονες στους οποίους έχει χορηγηθεί σχετική άδεια από την Υπηρεσία.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως και ως προς τους δικαιούχους άλλων εμπραγμάτων δικαιωμάτων.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟ ΧΩΡΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 12 Οριοθέτηση αρχαιολογικών χώρων

1. Οι αρχαιολογικοί χώροι κηρύσσονται και οριοθετούνται ή αναοριοθετούνται με βάση τα δεδομένα αρχαιολογικής έρευνας πεδίου και απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα και δημοσιεύεται μαζί με αυτό στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Εάν εντός των περιοχών που πρόκειται να καλύψουν υπό εκπόνηση Γενικά Πολυεδομικά Σχέδια (Γ.Π.Σ.) ή Σχέδια Χωρικής Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) ή άλλα σχέδια χωρικών ρυθμίσεων, δεν έχουν οριοθετηθεί αρχαιολογικοί χώροι, αυτοί οριοθετούνται προσωρινά, βάσει σχεδιαγράμματος κλίμακας τουλάχιστον 1: 2.000 που καταρτίζεται από την Υπηρεσία, με βάση επαρκή επιστημονικά στοιχεία και ιδίως ευρήματα που πιθανολογούν την ύπαρξη μνημείων και το οποίο εγκρίνεται από τον Υπουργό Πολιτισμού με απόφασή του που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η σχετική πράξη με το σχεδιάγραμμα περιέρχεται στην οικεία αρχή μέσα σε έξι (6) μήνες από την περιέλευση στην Υπηρεσία του σχετικού ερωτήματος και ισχύει μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση της παραγράφου 1.

3. Εάν δεν έχει γίνει καθορισμός ορίων νομίμως υφιστάμενων οικισμών, ο οποίος είναι αναγκαίος για την εφαρμογή των άρθρων 13, 14, 16 και 17, ο Υπουργός Πολιτισμού ζητεί από το αρμόδιο για την οριοθέτηση του οικισμού όργανο, συναποστέλλοντας και σχετικό διάγραμμα, να προβεί κατ' απόλυτη προτεραιότητα στην οριοθέτησή του κατά το μέτρο που τούτο

είναι αναγκαίο για την εφαρμογή των ανωτέρω άρθρων. Μέχρις ότου αυτό συντελεσθεί, με κοινή τους απόφαση, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, οι Υπουργοί Πολιτισμού και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων τον οριοθετούν προσωρινώς κατά το ανωτέρω μέτρο και ρυθμίζουν κάθε θέμα που αφορά την προστασία του μέρους του αρχαιολογικού χώρου που εμπίπτει στα προσωρινά του όρια, όπως η αναστολή οικοδομικών εργασιών και έκδοσης οικοδομικών αδειών ή οι επιτρεπόμενες δραστηριότητες.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 10 εφαρμόζονται αναλόγως και για τους αρχαιολογικούς χώρους. Πριν από την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1, απαιτείται η γνώμη του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού για υφιστάμενες δραστηριότητες της αρμοδιότητάς του, προκειμένου να καθορισθούν οι δυνατότητες και οι προϋποθέσεις συνέχισης της λειτουργίας τους στο πλαίσιο του άρθρου 10. Η γνώμη αυτή διατυπώνεται μέσα σε δύο (2) μήνες από την αποστολή του σχετικού ερωτήματος. Εάν παρέλθει άπρακτη η παραπάνω προθεσμία, η απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού εκδίδεται χωρίς τη γνώμη αυτή.

Άρθρο 13 Αρχαιολογικοί χώροι εκτός οικισμών Ζώνες προστασίας

1. Στους χερσαίους αρχαιολογικούς χώρους που βρίσκονται εκτός σχεδίου πόλεως ή εκτός ορίων νομίμως υφιστάμενων οικισμών, η άσκηση γεωργίας, κτηνοτροφίας, θήρας ή άλλων συναφών δραστηριοτήτων, καθώς και η οικοδομική δραστηριότητα είναι δυνατή μετά από άδεια, που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Οι όροι άσκησης γεωργίας, κτηνοτροφίας, θήρας ή άλλων συναφών δραστηριοτήτων μπορεί να τίθενται και κανονιστικά με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

2. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου και η οποία διατυπώνεται ύστερα από την πραγματοποίηση αυτοψίας, από κλιμάκιο μελών του ή επιτροπή που συγκροτείται από μέλη του και ειδικούς επιστήμονες, συνοδεύεται από σχετικό διάγραμμα και δημοσιεύεται μαζί με αυτό στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι δυνατόν να καθορίζεται μέσα στους χώρους της προηγούμενης παραγράφου περιοχή στην οποία απαγορεύεται παντελώς η δόμηση (Ζώνη Προστασίας Α'). Στην περιοχή αυτή μπορεί να επιτρέπεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, μόνο η κατασκευή κτισμάτων ή προσθηκών σε υπάρχοντα κτίρια που είναι αναγκαία για την ανάδειξη των μνημείων ή χώρων καθώς και για την εξυπηρέτηση της χρήσης τους. Με την απόφαση αυτή καθορίζεται και η θέση του κτίσματος στην περιοχή ή το μέρος του κτιρίου στο οποίο γίνεται η προσθήκη. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου και η οποία διατυπώνεται ύστερα από την πραγματοποίηση αυτοψίας από μέλη του ή επιτροπή που ορίζεται από αυτό, συνοδεύεται από σχετικό διάγραμμα και δημοσιεύεται μαζί με αυτό στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι δυνατόν να καθορίζεται μέσα στους χώρους της παραγράφου 1, εάν είναι εκτεταμένοι, περιοχή σε μέρος ή στο σύνολο της οποίας θα ισχύουν, δυνάμει της κοινής απόφασης του επόμενου εδαφίου, ειδικές ρυθμίσεις ως προς τους όρους δόμησης ή τις χρήσεις γης ή τις επιτρεπόμενες δραστηριότητες ή και όλους τους πιο πάνω περιορισμούς (Ζώνη Προστασίας Β'). Με κοινή απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη των οικείων γνωμοδοτικών οργάνων, καθορίζονται στη συνέχεια οι ειδικοί όροι δόμησης, οι χρήσεις γης, οι επιτρεπόμενες δραστηριότητες, καθώς και η δυνατότητα και οι προϋποθέσεις συνέχισης της λειτουργίας υφιστάμενων νόμιμων δραστηριοτήτων. Η κοινή αυτή απόφαση εκδίδεται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την αποστολή του σχεδίου από το Υπουργείο Πολιτισμού στα συναρμόδια Υπουργεία.

3. Τα όρια των ζωνών προστασίας μπορεί να ανακαθορίζονται με την ίδια διαδικασία με βάση τα δεδομένα της αρχαιολογικής

έρευνας και τις συνθήκες προστασίας των αρχαιολογικών χώρων ή μνημείων. Ακίνητα, στα οποία υπάρχουν ορατά αρχαία και εντάσσονται σε Ζώνη Προστασίας Α', απαλλοτριώνονται εάν εμπίπτουν στην παρ. 3 του άρθρου 19.

Άρθρο 14 **Αρχαιολογικοί χώροι σε οικισμούς** **Οικισμοί που αποτελούν αρχαιολογικούς χώρους**

1. Στους αρχαιολογικούς χώρους που βρίσκονται εντός σχεδίου πόλεως ή των ορίων νομίμως υφισταμένων ενεργών οικισμών είναι δυνατόν να καθορίζονται ζώνες προστασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13. Σε μη ενεργούς οικισμούς ή σε τμήματά τους που βρίσκονται εντός σχεδίου πόλεως ή των ορίων νομίμως υφισταμένων ενεργών οικισμών και αποτελούν αρχαιολογικούς χώρους, υπό την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου, απαγορεύεται η ανέγερση νέων κτιρίων και επιτρέπεται η αποκατάσταση ερειπωμένων κτισμάτων, καθώς και η κατεδάφιση εκείνων που έχουν χαρακτηριστεί ετοιμόρροπα υπό τους όρους των περιπτώσεων β' και γ' αντιστοίχως της παραγράφου 2 του παρόντος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται σε αυτούς οι υπόλοιπες διατάξεις των παραγράφων 2, 3, 4 και 5 του παρόντος.

2. Στους ενεργούς οικισμούς ή σε τμήματά τους που αποτελούν αρχαιολογικούς χώρους απαγορεύονται οι επεμβάσεις που αλλοιώνουν το χαρακτήρα και τον πολεοδομικό ιστό ή διαταράσσουν τη σχέση μεταξύ των κτιρίων και των υπαίθριων χώρων. Επιτρέπεται μετά από άδεια που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη των οικείου γνωμοδοτικού οργάνου:

α) η ανέγερση νέων κτισμάτων, εφόσον συνάδουν από πλευράς όγκου, δομικών υλικών και λειτουργίας με το χαρακτήρα του οικισμού,

β) η αποκατάσταση ερειπωμένων κτισμάτων, εφόσον τεκμηριώνεται η αρχική τους μορφή,

γ) η κατεδάφιση υφιστάμενων κτισμάτων, εφόσον δεν αλλοιώνεται ο χαρακτήρας του συνόλου ή χαρακτηρισθούν ετοιμόρροπα κατά τις διατάξεις του άρθρου 41,

δ) η εκτέλεση οποιουδήποτε έργου στα υφιστάμενα κτίσματα, στους ιδιωτικούς ακάλυπτους χώρους και τους κοινόχρηστους χώρους, λαμβανομένου πάντα υπόψη του χαρακτήρα του οικισμού ως αρχαιολογικού χώρου,

ε) η χρήση κτίσματος ή και των ελεύθερων χώρων του, εάν εναρμονίζεται με το χαρακτήρα και τη δομή τους.

3. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης για την αποτροπή άμεσου κινδύνου είναι δυνατή η εκτέλεση εργασιών αποκατάστασης βλάβης χωρίς την παραπάνω άδεια μετά από ενημέρωση της Υπηρεσίας, η οποία μπορεί να διακόψει τις εργασίες με σήμα της.

4. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο απαιτούμενη άδεια εκδίδεται πριν από όλες τις άλλες άδειες άλλων αρχών που αφορούν στην εκτέλεση του έργου, σε κάθε περίπτωση μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την υποβολή της σχετικής αίτησης, τα δε στοιχεία της αναγράφονται με ποινή ακυρότητας σε αυτές. Η άδεια αλλαγής της χρήσης εκδίδεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες.

5. Στους παραπάνω αρχαιολογικούς χώρους απαγορεύονται δραστηριότητες, καθώς και χρήσεις των κτισμάτων, των ελεύθερων χώρων τους και των κοινόχρηστων χώρων, οι οποίες δεν εναρμονίζονται με το χαρακτήρα και τη δομή των επί μέρους κτισμάτων ή χώρων ή του συνόλου. Για τον καθορισμό της χρήσης κτίσματος ή ελεύθερου χώρου αυτού ή κοινόχρηστου χώρου χορηγείται άδεια με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

6. Μέσα στους αρχαιολογικούς χώρους που είναι ενεργοί οικισμοί καθορίζονται, με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Πολιτισμού και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του τυχόν άλλου κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, ειδικές ρυθμίσεις όσον αφορά τους περιορισμούς της ιδιοκτησίας, τις χρήσεις γης ή κτιρίων, τους όρους δόμησης ή τις επιτρεπόμενες δραστηριότητες.

Άρθρο 15 **Ενάλιοι αρχαιολογικοί χώροι**

1. Στους ενάλιους αρχαιολογικούς χώρους απαγορεύεται η αλιεία, η αγκυροβολία και η υποβρύχια δραστηριότητα με αναπνευστικές συσκευές, εκτός αν έχει χορηγηθεί άδεια του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

2. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και του τυχόν συναρμόδιου Υπουργού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου καθορίζονται οι όροι άσκησης των δραστηριοτήτων αυτών στους ενάλιους αρχαιολογικούς χώρους.

3. Με όμοια απόφαση ορίζονται οι όροι άσκησης της υποβρύχιας δραστηριότητας με αναπνευστικές συσκευές, βαθυσκάφη ή άλλα μέσα επισκόπησης του βυθού σε θαλάσσιες περιοχές, λίμνες και ποταμούς, για λόγους προστασίας της υποβρύχιας πολιτιστικής κληρονομιάς.

4. Γύρω από ενάλια μνημεία και γύρω από αρχαιολογικούς χώρους είναι δυνατόν να ορίζεται περιοχή στην οποία δεν επιτρέπονται οι παραπάνω δραστηριότητες χωρίς προηγούμενη άδεια (Ζώνη Προστασίας), που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

5. Απαγορεύεται η εκτέλεση κάθε μορφής λιμενικού έργου χωρίς προηγούμενη άδεια, που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Η άδεια αυτή προηγείται από όλες τις άδειες που αφορούν στην εκτέλεση του έργου και τα στοιχεία της αναγράφονται με ποινή ακυρότητας στις υπόλοιπες άδειες που απαιτούνται.

Άρθρο 16 **Ιστορικοί τόποι**

Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, συνοδεύεται από διάγραμμα οριοθέτησης και δημοσιεύεται μαζί με αυτό στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτάσεις ή σύνθετα έργα του ανθρώπου και της φύσης σύμφωνα με τις ειδικότερες διακρίσεις του εδαφίου δ' του άρθρου 2 χαρακτηρίζονται ιστορικοί τόποι. Στους ιστορικούς τόπους εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 12, 13, 14 και 15.

Άρθρο 17 **Ζώνες Προστασίας γύρω από μνημεία**

1. Γύρω από μνημεία μπορεί να καθορίζεται Ζώνη Προστασίας Α', σύμφωνα με το άρθρο 13.

2. Ο καθορισμός χώρου, σε περιοχή εκτός σχεδίου πόλεως ή νομίμως υφισταμένων οικισμών, ως Ζώνης Α', συνεπάγεται την αναγκαστική απαλλοτρίωσή του, εάν αναιρείται η κατά προορισμό χρήση του.

3. Γύρω από μνημεία μπορεί να καθορίζεται επίσης Ζώνη Προστασίας Β', σύμφωνα με το άρθρο 13.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟ **ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ – ΣΤΕΡΗΣΗ ΧΡΗΣΗΣ**

Άρθρο 18 **Απαλλοτριώσεις**

1. Το Δημόσιο μπορεί να προβαίνει με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, είτε στην ολική ή τη μερική απαλλοτρίωση είτε στην απευθείας εξαγορά μνημείου ή οποιουδήποτε ακινήτου μέσα στο οποίο υπάρχουν μνημεία, καθώς και παρακείμενων ακινήτων ή μνημείων, εάν αυτό κρίνεται απαραίτητο για την προστασία των μνημείων.

2. Με όμοια απόφαση, που εκδίδεται με την ίδια διαδικασία, είναι δυνατή είτε η ολική ή μερική απαλλοτρίωση είτε η απευθείας εξαγορά ακινήτου, εάν αυτό κρίνεται απαραίτητο για την προστασία αρχαιολογικών χώρων ή ιστορικών τόπων ή για τη διενέργεια ανασκαφών. Η εξαγορά γίνεται κατά τη διαδικασία του άρθρου 2 του ν. 2882/ 2001, στη δε επιτροπή του άρθρου

15 του ίδιου νόμου μετέχει αντί του εμπειρογνώμονα, υπάλληλος της Υπηρεσίας στην περίπτωση που πρέπει να εκτιμηθεί η αξία μνημείου.

3. Τα ακίνητα μνημεία που βρίσκονται μέσα σε ακίνητα ιδιοκτησίας Ο.Τ.Α., άλλων Ν.Π.Δ.Δ., εκκλησιαστικών νομικών προσώπων διατηρούνται και προστατεύονται με ευθύνη της Υπηρεσίας χωρίς το Δημόσιο να υποχρεούται σε απαλλοτρίωση.

4. Η απαλλοτρίωση ή η απευθείας εξαγορά γίνεται υπέρ του Δημοσίου με δαπάνες αυτού ή άλλου νομικού ή φυσικού προσώπου.

5. Κατά της απόφασης της παραγράφου 1 χωρεί ένσταση εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της στον ενδιαφερόμενο, επί της οποίας αποφαινεται ο Υπουργός Πολιτισμού, μετά από γνώμη του Συμβουλίου.

6. Η εισήγηση της Υπηρεσίας για ολική ή μερική απαλλοτρίωση ή απευθείας εξαγορά ακινήτου περιλαμβάνει την αιτιολογημένη απόρριψη άλλων λύσεων προστασίας των μνημείων, αρχαιολογικών χώρων ή ιστορικών τόπων, καθώς και τις βασικές κατευθύνσεις για τον τρόπο διατήρησης και ανάδειξής τους μέσα στο προς απαλλοτρίωση ακίνητο.

7. Το ποσό της αποζημίωσης μπορεί να καταβάλλεται, εφόσον συναινεί ο ιδιοκτήτης, σε δόσεις ή σε ομόλογα ή σε είδος ή με άλλου είδους διακανονισμό, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού.

8. Εφόσον συναινεί ο ιδιοκτήτης, είναι δυνατή η ανταλλαγή ιδιωτικού ακινήτου με ακίνητο ίσης αξίας του Δημοσίου ή του Ο.Τ.Α. ή η αποζημίωση με άλλο νόμιμο τρόπο. Στις περιπτώσεις αυτές εκδίδεται κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, η οποία εκτελείται με μέριμνα της Κτηματικής Εταιρείας Δημοσίου και είναι δυνατόν να καταβάλλεται τμήμα της τιμής του ακινήτου ή της αποζημίωσης που καθορίζεται. Η διάταξη της παραγράφου 7 εφαρμόζεται αναλόγως. Σε περίπτωση έκδοσης ομολόγων οι ειδικότεροι όροι και οι προϋποθέσεις έκδοσής τους θα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

9. Η ανεπιφύλακτη παραλαβή της αποζημίωσης σε είδος ή των ομολόγων ή της πρώτης δόσης ή του αντικειμένου του διακανονισμού κατά την παράγραφο 7 ή του τμήματος της αποζημίωσης κατά την παράγραφο 8, εξομοιώνεται με την έγγραφη συναίνεση.

Άρθρο 19 **Αποζημίωση για τη στέρηση χρήσης ακινήτου**

1. Για την προστασία μνημείων, αρχαιολογικών χώρων ή ιστορικών τόπων ή για τη διενέργεια ανασκαφών ο Υπουργός Πολιτισμού μπορεί να επιβάλλει προσωρινή ή οριστική στέρηση ή περιορισμό της χρήσης ακινήτου.

2. Σε περίπτωση ουσιαστού προσωρινού περιορισμού ή ουσιαστού προσωρινής στέρησης της κατά προορισμό χρήσης του όλου ακινήτου, καταβάλλεται αποζημίωση, η οποία υπολογίζεται με βάση τη μέση κατά προορισμό απόδοση του ακινήτου πριν τον περιορισμό ή τη στέρησης της χρήσης, λαμβανομένης υπόψη και της ιδιότητας του ακινήτου ως μνημείου, εφόσον αυτή συντρέχει.

3. Σε περίπτωση ουσιαστού οριστικού περιορισμού ή οριστικής στέρησης της κατά προορισμό χρήσης του όλου ακινήτου καταβάλλεται πλήρης αποζημίωση. Και στην περίπτωση αυτή λαμβάνεται υπόψη η ιδιότητα του ακινήτου ως μνημείου, εφόσον αυτή συντρέχει.

4. Σε περίπτωση προσωρινής στέρησης της κατά προορισμό χρήσης του όλου ή μέρους ακινήτου μέσα στο οποίο υπάρχουν μνημεία ή άλλων παρακείμενων ακινήτων, εάν κρίνεται απαραίτητο για την προστασία των μνημείων αυτών, κάθε θιγόμενος μπορεί να υποβάλει αίτηση για αποζημίωση, για τον προσδιορισμό της οποίας εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 2.

5. Σε περίπτωση ουσιαστού οριστικού περιορισμού ή οριστικής στέρησης της κατά προορισμό χρήσης τμήματος του ακινήτου, που απαιτείται για την προστασία του μνημείου, η αποζημίωση καταβάλλεται για το τμήμα αυτό, μόνο εάν ο περιορισμός ή η στέρηση δεν επιφέρει ουσιαστού οριστικού περιορισμό ή ορι-

στική στέρηση της κατά προορισμό χρήσης του όλου ακινήτου, οπότε καταβάλλεται η αποζημίωση που προβλέπεται στην παράγραφο 3.

6. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη επιτροπής, διαπιστώνεται εάν συντρέχει περίπτωση καταβολής αποζημίωσης κατά τις παραγράφους 1 έως 5, καθώς και το ύψος της. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζεται η συγκρότηση και οι αρμοδιότητες της επιτροπής, η διαδικασία κατά την οποία γνωμοδοτεί, τα στοιχεία που λαμβάνει υπόψη, το είδος και ο τρόπος καταβολής της αποζημίωσης και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

7. Σε περίπτωση κατά την οποία το ποσό που έχει ή προβλέπεται να καταβληθεί ως αποζημίωση λόγω στέρησης ή περιορισμού χρήσης ακινήτου, προσεγγίζει την αξία του ακινήτου τότε αυτό κηρύσσεται απαλλοτριωτό.

8. Η προστασία ή η ανάδειξη μνημείων που βρίσκονται σε ακίνητα ιδιοκτησίας Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., εκκλησιαστικών νομικών προσώπων, Ν.Π.Ι.Δ. του ευρύτερου δημόσιου τομέα και ιδρυμάτων ή αστικών μη κερδοσκοπικών εταιρειών που έχουν μεταξύ άλλων ως σκοπό την ανάδειξη και προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς, θεωρείται ότι εντάσσεται στην κατά προορισμό χρήση των ακινήτων αυτών.

9. Σε περίπτωση επιβολής ουσιαστών περιορισμών στους όρους δόμησης ακινήτου για τους οποίους δεν προβλέπεται αποζημίωση ή μεταφορά συντελεστή δόμησης, μπορεί να καταβάλλεται μη χρηματική αποζημίωση στον ιδιοκτήτη, το είδος, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία καθορισμού της οποίας καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας, και Δημόσιων Έργων και Πολιτισμού.

10. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως 9 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στην περίπτωση καθορισμού ζωνών σύμφωνα με τα άρθρα 13, 14, 16 και 17.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ **ΚΙΝΗΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ**

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟ **ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 20 **Διακρίσεις κινητών μνημείων - Χαρακτηρισμός**

1. Στα κινητά μνημεία περιλαμβάνονται:

α) αυτά που χρονολογούνται έως και το 1453,

β) τα μεταγενέστερα του 1453, που χρονολογούνται έως και το 1830 και αποτελούν ευρήματα ανασκαφών ή άλλης αρχαιολογικής έρευνας ή που αποσπάστηκαν από ακίνητα μνημεία, καθώς και οι θρησκευτικές εικόνες και λειτουργικά αντικείμενα της ίδιας περιόδου,

γ) τα μεταγενέστερα του 1453, που χρονολογούνται έως και το 1830, δεν υπάγονται στην περίπτωση β' και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της κοινωνικής, τεχνικής, λαογραφικής, εθνολογικής, καλλιτεχνικής, αρχιτεκτονικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής ή επιστημονικής σημασίας τους,

δ) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που είναι προγενέστερα των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της κοινωνικής, τεχνικής, λαογραφικής, εθνολογικής, καλλιτεχνικής, αρχιτεκτονικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής ή επιστημονικής σημασίας τους και

ε) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της ιδιαίτερης κοινωνικής, τεχνικής, λαογραφικής, εθνολογικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής, αρχιτεκτονικής, βιομηχανικής ή επιστημονικής σημασίας τους.

2. Τα αρχαία κινητά μνημεία που υπάγονται στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 προστατεύονται από το νόμο χωρίς να απαιτείται η έκδοση οποιασδήποτε διοικητικής πράξης. Τα πολιτιστικά αγαθά των περιπτώσεων γ', δ' και ε' της παραγράφου 1 χαρακτηρίζονται μνημεία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Υπηρε-

ρεσίας και γνώμη του Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Περιλήψη της εισήγησης αποστέλλεται στις τελωνειακές, λιμενικές και αστυνομικές αρχές. Η εισήγηση κοινοποιείται στον κύριο ή και τον κάτοχο, οι οποίοι είναι δυνατόν να υποβάλουν αντιρρήσεις μέσα σε ένα (1) μήνα από την κοινοποίηση. Τα αποτελέσματα του χαρακτηρισμού επέρχονται από την κοινοποίηση της εισήγησης και αίρονται εάν η απόφαση χαρακτηρισμού δεν εκδοθεί εντός εξαμήνου από την κοινοποίηση.

4. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή της διάταξης αυτής. Για το χαρακτηρισμό μνημείων της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 απαιτείται προηγούμενη συναίνεση του δημιουργού τους, εφόσον διατηρεί την κυριότητά τους.

5. Η απόφαση χαρακτηρισμού που εκδίδεται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να ανακαλείται μόνο για πλάνη περί τα πράγματα. Η απόφαση ανάκλησης του Υπουργού Πολιτισμού εκδίδεται κατά τη διαδικασία των παραγράφων 2 και 3 και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται με εισήγηση της Υπηρεσίας, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί, κατ' εξαίρεση, να χαρακτηρίζονται μνημεία, ομοειδείς κατηγορίες κινητών πολιτιστικών αγαθών που παρουσιάζουν ιδιαίτερη κοινωνική, τεχνική, λαογραφική, εθνολογική ή εν γένει ιστορική, καλλιτεχνική ή επιστημονική σημασία, εφόσον σπανίζουν, ο ατομικός προσδιορισμός τους είναι δυσχερής και συντρέχει κίνδυνος απώλειας ή καταστροφής τους.

7. Η ανάκληση της απόφασης χαρακτηρισμού μεμονωμένου μνημείου που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 6 επιτρέπεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εφόσον το συγκεκριμένο κινητό στερείται της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας για την οποία χαρακτηρίστηκε η κατηγορία μνημείων.

Άρθρο 21

Κυριότητα κινητών μνημείων

1. Τα αρχαία κινητά μνημεία που χρονολογούνται έως και το 1453 ανήκουν στο Δημόσιο κατά κυριότητα και νομή, είναι ανεπίδεκτα χρησιμότητας και είναι εκτός συναλλαγής κατά την έννοια του άρθρου 966 του Αστικού Κώδικα.

2. Δικαίωμα κυριότητας σε εισαγόμενα αρχαία που χρονολογούνται έως και το 1453 αναγνωρίζεται υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 33 και των παραγράφων 5 και 7 του άρθρου 28.

3. Τα αρχαία κινητά μνημεία που αποτελούν ευρήματα ανασκαφής ή άλλης αρχαιολογικής έρευνας ανεξάρτητα από τη χρονολόγησή τους, ανήκουν κατά κυριότητα και νομή στο Δημόσιο, είναι ανεπίδεκτα χρησιμότητας και εκτός συναλλαγής.

4. Το δικαίωμα κυριότητας σε άλλα κινητά μνημεία μεταγενέστερα του 1453 ασκείται υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος νόμου.

5. Η εξαίρεση του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 1039 Α.Κ. δεν ισχύει για κινητά μνημεία.

Άρθρο 22

Κατάσχεση κινητών μνημείων

1. Δεν υπόκεινται σε κατάσχεση και δεν αποτελούν πτωχευτική περιουσία κινητά αρχαία που χρονολογούνται έως και το 1453.

2. Η κατάσχεση μεταγενέστερων μνημείων που ανήκουν σε ιδιώτες γίνεται παρουσία υπαλλήλου της Υπηρεσίας. Προς τούτο οι εκτελούντες την κατάσχεση υπάλληλοι οφείλουν να τη γνωστοποιούν έγκαιρα στην Υπηρεσία. Η αξία των μνημείων καθορίζεται από την επιτροπή της διάταξης της παραγράφου 11 του άρθρου 73.

3. Μεσεγγυούχος ορίζεται το Δημόσιο, τα δε κατασχεθέντα παραμένουν στον τόπο όπου βρίσκονται, εκτός αν η Υπηρεσία

ορίσει διαφορετικά. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται στην Υπηρεσία αμέσως μόλις περατωθεί η κατάσχεση. Η Υπηρεσία καλείται στη δίκη για τη διόρθωση της κατασχετήριας έκθεσης, εάν αυτή αφορά μνημείο της παραγράφου 2, οπότε και της κοινοποιείται η σχετική απόφαση.

4. Η επίθεση σφραγίδων σε μνημεία που αποτελούν πτωχευτική περιουσία γίνεται παρουσία υπαλλήλου της Υπηρεσίας. Μεσεγγυούχος αυτών ορίζεται το Δημόσιο. Τα μνημεία παραμένουν στον τόπο όπου βρίσκονται, εκτός εάν η Υπηρεσία ορίσει διαφορετικά και εκτιμώνται κατά την απογραφή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 2. Οποιαδήποτε απόφαση για την πώλησή τους κοινοποιείται εγκαίρως στην Υπηρεσία.

5. Με αίτηση του Δημοσίου, που εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζεται με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, η τιμή μνημείου που έχει κατασχεθεί ή ανήκει σε πτωχευτική περιουσία. Με την υποβολή της αιτήσεως το μνημείο αναλαμβάνεται από την Υπηρεσία. Στη δίκη καλούνται ο επισπεύδων δανειστής ή ο σύνδικος της πτωχεύσεως αντιστοίχως, οι οποίοι έχουν το δικαίωμα να επισκεφθούν το μνημείο με πρόσωπο της επιλογής τους για την εκτίμηση της αξίας του. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του την τιμή που έχει καθορισθεί από την επιτροπή της παραγράφου 11 του άρθρου 73, καθώς και τα στοιχεία περί της αξίας του μνημείου που επικαλούνται ο επισπεύδων δανειστής ή ο σύνδικος. Το Δημόσιο αποκτά την κυριότητα του μνημείου του οποίου έχει καθορισθεί η τιμή με την καταβολή του τιμήματος στον υπάλληλο του πλειστηριασμού ή τον σύνδικο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη δημοσίευση της αποφάσεως. Μόνο εάν δεν καταβληθεί το τίμημα το μνημείο πλειστηριάζεται. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Δικαιοσύνης καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των ανωτέρω.

Άρθρο 23

Κατοχή κινητών μνημείων

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, μπορεί να χορηγείται σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο άδεια κατοχής κινητού αρχαίου μνημείου του οποίου η κυριότητα ανήκει στο Δημόσιο.

2. Άδεια κατοχής χορηγείται στο πρόσωπο που δηλώνει, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 24, κινητό αρχαίο που χρονολογείται έως και το 1453, ύστερα από σχετική αίτησή του, εκτός εάν:

α) το αρχαίο είναι ιδιαίτερα μεγάλης επιστημονικής ή καλλιτεχνικής σημασίας και είναι ανάγκη να βρίσκεται υπό την άμεση προστασία του Δημοσίου,

β) ο αιτών δεν διασφαλίζει την ικανοποιητική φύλαξη και διατήρησή του, ιδίως εάν δεν δηλώνει κατάλληλο τόπο για τη φύλαξή του ή

γ) ο αιτών δεν παρέχει τα εχέγγυα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του κατόχου και ιδίως αν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για κακούργημα ή παράβαση της νομοθεσίας για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς ή για πλαστογραφία, δωροδοκία, κλοπή, υπεξαίρεση ή αποδοχή προϊόντων εγκλήματος. Το κώλυμα υπάρχει και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ποινική δίωξη για μια από τις παραπάνω πράξεις. Η αίτηση μπορεί επίσης να απορριφθεί αν διατάχθηκε η αναστολή εκτέλεσης της ποινής που επιβλήθηκε για μια από τις παραπάνω πράξεις ή αν η ποινική δίωξη για μια από αυτές έπαυσε οριστικά λόγω παραγραφής. Αν ο αιτών είναι νομικό πρόσωπο, τα πιο πάνω κώλυμα πρέπει να μην συντρέχουν στο πρόσωπο αυτών που ασκούν ή άσκησαν τη διοίκησή του.

3. Όταν ο κάτοχος αρχαίου που χρονολογείται έως και το 1453 αποβιώσει, χορηγείται άδεια κατοχής στον κληρονόμο του, εφόσον υποβάλει σχετική αίτηση, εκτός εάν συντρέχουν οι αρνητικές προϋποθέσεις των περιπτώσεων β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου. Η σχετική απόφαση εκδίδεται μέσα σε εύλογο χρόνο.

4. Η άδεια κατοχής είναι δυνατόν να ανακαλείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού εάν παύσει να συντρέχει μια από τις προϋποθέσεις της χορήγησής της σύμφωνα με την παρά-

γραφο 2 ή παραβιαστούν διατάξεις των άρθρων 27, 28 και 29. Η άδεια ανακαλείται αυτοδικαίως αν ο κάτοχος καταδικασθεί μετ'ακρίβειας για ένα από τα αδικήματα της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2. Η άδεια μπορεί επίσης να ανακαλείται αν κριθεί εκ των υστέρων ότι το αρχαίο παρουσιάζει ιδιαίτερα μεγάλη επιστημονική ή καλλιτεχνική σημασία και πρέπει να βρίσκεται υπό την άμεση προστασία του Κράτους. Στην περίπτωση αυτή οφείλεται ως αποζημίωση η αμοιβή της παραγράφου 3 του άρθρου 24. Σε κάθε άλλη περίπτωση ανάκλησης τα αρχαία αναλαμβάνονται χωρίς αποζημίωση από το Δημόσιο.

5. Στην περίπτωση που κρίνεται ότι το κινητό αρχαίο που δηλώνεται σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 24 έχει πολύ μικρή επιστημονική και εμπορική αξία, καταγράφεται από την Υπηρεσία και καταλείπεται στην ελεύθερη χρήση του αιτούντος με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

Άρθρο 24

Δήλωση, υπόδειξη κινητών μνημείων και αμοιβή

1. Όποιος βρίσκει ή αυτός στον οποίο περιέρχεται κινητό αρχαίο που χρονολογείται έως και το 1453, οφείλει να το δηλώσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στην πλησιέστερη αρχαιολογική, αστυνομική ή λιμενική αρχή και να το θέτει στη διάθεσή της. Η δήλωση περιέχει την ακριβή τοποθεσία εύρεσης του αρχαίου, τον τρόπο με τον οποίο περιήλθε στο πρόσωπο που προβαίνει σε αυτή, τα στοιχεία του προηγούμενου κατόχου και κάθε άλλη χρήσιμη λεπτομέρεια. Τα στοιχεία της δήλωσης καταγράφονται σε έκθεση της παραπάνω αρχής. Αν το αρχαίο ανακαλύπτεται ή βρίσκεται σε ακίνητο όπου εκτελούνται έργα ή εργασίες, αυτές πρέπει να διακόπτονται αμέσως μέχρι να αποφανθεί η Υπηρεσία.

2. Κάθε πρόσωπο το οποίο αποκτά την κυριότητα μνημείου μεταγενέστερου του 1453, που υπάγεται στις παραγράφους 1β και 6 του άρθρου 20, οφείλει να υποβάλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στις αρχές της προηγούμενης παραγράφου δήλωση για τον τρόπο με τον οποίο περιήλθε σε αυτό και για τα στοιχεία του προηγούμενου κατόχου του.

3. Όταν η κατοχή του αρχαίου περιέρχεται στο Δημόσιο, χορηγείται αμοιβή σε αυτόν που προέβη στη δήλωσή του σύμφωνα με την παράγραφο 1. Το ύψος της αμοιβής ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, ανάλογα με τη σπουδαιότητα του αρχαίου και τη συμβολή του δηλώσαντος στην ανεύρεση και διάσωσή του. Η Υπηρεσία χορηγεί απευθείας την αμοιβή, αν εκτιμά ότι η χρηματική αξία του αρχαίου δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ. Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

4. Η παραπάνω αμοιβή χορηγείται και σε όποιον υποδεικνύει τον τόπο όπου βρίσκονται άγνωστα στην Υπηρεσία κινητά αρχαία, με όμοια απόφαση μετά από εκτίμηση της συμβολής του στην ανεύρεση και τη διάσωσή τους, καθώς και της σπουδαιότητας των αρχαίων.

5. Εάν η δήλωση ή η υπόδειξη γίνεται από περισσότερα πρόσωπα, η αμοιβή επιμερίζεται μεταξύ τους σε ποσοστά που καθορίζονται με την ίδια απόφαση ανάλογα με τη συμβολή του καθενός ή σε περίπτωση αμφιβολίας κατά ίσα μέρη. Αν το αρχαίο βρέθηκε σε ιδιωτικό ακίνητο που δεν ανήκει σε αυτόν που το δηλώνει, η αμοιβή κατανέμεται σε ίσα μέρη μεταξύ αυτού και του κυρίου ή μισθωτή του ακινήτου. Προκειμένου για ενάλια αρχαία, εάν εκείνος που τα δηλώνει ή τα υποδεικνύει δεν είναι κύριος ή μισθωτής του μέσου με το οποίο εντοπίζονται, η αμοιβή επιμερίζεται μεταξύ του κυρίου ή μισθωτή του μέσου και εκείνου που τα υποδεικνύει.

6. Δεν καταβάλλεται αμοιβή:

- α) εάν το αρχαίο είναι ήδη γνωστό στην Υπηρεσία,
- β) εάν το αρχαίο ανακαλύπτεται σε οριοθετημένο ή υπό οριοθέτηση αρχαιολογικό χώρο ή κατά τη διενέργεια ανασκαφών ή την εκτέλεση άλλων εργασιών για τις οποίες απαιτείται να παρίσταται εκπρόσωπος της Υπηρεσίας,
- γ) εάν εκείνος που δηλώνει ή υποδεικνύει αρχαίο είναι υπάλληλος του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α., άλλων Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ.

του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, που ενεργεί στο πλαίσιο των υπηρεσιακών καθηκόντων του. Δεν καταβάλλεται επίσης αμοιβή σε όποιον βρίσκει αρχαίο προβαίνοντας σε δραστηριότητα που αντίκειται στις διατάξεις της νομοθεσίας για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, καθώς και στην περίπτωση της παραγράφου 5, σε όποιον επιχειρεί να αποκρύψει το αρχαίο ή προβαίνει σε ενέργειες που μπορούν να το βλάψουν, οπότε η αμοιβή καταβάλλεται μόνο σε εκείνον που ενεργεί νόμιμα κατά το ποσοστό που του αναλογεί.

Άρθρο 25

Δανεισμός και ανταλλαγή κινητών μνημείων που ανήκουν στο Δημόσιο

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από εισήγηση της Υπηρεσίας και γνώμη του Συμβουλίου μπορεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις να επιτρέπεται ο δανεισμός δημοσιευμένων κινητών μνημείων που ανήκουν στο Δημόσιο και βρίσκονται στην κατοχή του, σε μουσεία ή εκπαιδευτικούς οργανισμούς για εκθεσιακούς ή παιδαγωγικούς σκοπούς. Ο δανεισμός σε μουσεία γίνεται υπό τον όρο της αμοιβαιότητας. Ο δανεισμός για παιδαγωγικούς σκοπούς μπορεί να επιτρέπεται εφόσον τα μνημεία δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία για την πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας. Ο δανεισμός γίνεται για ορισμένο χρόνο που δεν μπορεί να υπερβαίνει την πενταετία και μπορεί να ανανεώνεται με την ίδια διαδικασία.

2. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από εισήγηση της Υπηρεσίας και γνώμη του Συμβουλίου μπορεί να επιτρέπεται η ανταλλαγή δημοσιευμένων κινητών μνημείων που ανήκουν στο Δημόσιο και βρίσκονται στην κατοχή του, εφόσον δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία για την πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας, δεν χρειάζεται να συμπληρωθούν με αυτά οι συλλογές άλλων μουσείων της Χώρας και δεν πλήττεται η ενότητα σημαντικών συλλογών, με ίσης σημασίας πολιτιστικά αγαθά που ανήκουν σε άλλα κράτη ή σε αλλοδαπά νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και έχουν ιδιαίτερη σημασία για τις συλλογές των δημόσιων μουσείων της Χώρας.

Άρθρο 26

Ενέργειες επί κινητών μνημείων

Απαγορεύεται κάθε ενέργεια σε κινητό μνημείο η οποία είναι δυνατόν να επιφέρει με άμεσο ή έμμεσο τρόπο καταστροφή, βλάβη, ρύπανση ή αλλοίωση της μορφής του.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΧΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Άρθρο 27

Φύλαξη και συντήρηση κινητών μνημείων

1. Ο κάτοχος κινητού αρχαίου και ο κύριος αρχαίου ή άλλου κινητού μνημείου ευθύνονται για την ασφάλεια και τη διατήρησή του. Οφείλουν να γνωστοποιούν στην Υπηρεσία τον ακριβή τόπο φύλαξής του, κάθε μετακίνησή του στην οποία προτίθενται να προβούν καθώς και τυχόν απώλειά του. Οφείλουν επίσης να επιτρέπουν την περιοδική ή έκτακτη επιθεώρησή του από την Υπηρεσία ύστερα από έγγραφη ειδοποίηση, να την ειδοποιούν χωρίς υπαίτια καθυστέρηση για κάθε γεγονός που είναι δυνατόν να το θέσει σε κίνδυνο και να ακολουθούν τις υποδείξεις της. Αν το μνημείο διατρέχει άμεσο κίνδυνο φθοράς, απώλειας ή καταστροφής, η Υπηρεσία μπορεί να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα και να καταλογίσει τις σχετικές δαπάνες στον κύριο ή τον κάτοχο του μνημείου ή να αποφασίσει τη μεταφορά του προς φύλαξη σε δημόσιο μουσείο ή άλλο κατάλληλο χώρο, μέχρις ότου εκλείψει οριστικά ο κίνδυνος.

2. Ο κάτοχος κινητού αρχαίου και ο κύριος αρχαίου ή άλλου κινητού μνημείου υποχρεούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα συντήρησης σύμφωνα και με τις διατάξεις του άρθρου 43. Αν η Υπηρεσία κρίνει ότι η συντήρηση είναι ανεπαρκής, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, διατηρώντας τη δυνατότητα να κατα-

λογίσει το σύνολο ή μέρος της σχετικής δαπάνης σε βάρος των υποχρέων, σύμφωνα με τις σχετικές περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

3. Αν ο κάτοχος κινητού αρχαίου ή ο κύριος αρχαίου ή άλλου κινητού μνημείου αποβιώσει, ο κληρονόμος ή ο εκτελεστής της διαθήκης ή ο κηδεμόνας σχολάζουσας κληρονομιάς υποχρεούνται να ειδοποιήσουν χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την Υπηρεσία και να διασφαλίσουν προσωρινά τα αντικείμενα μέχρις ότου αυτή επιληφθεί. Αν λυθεί το νομικό πρόσωπο που έχει την κυριότητα ή κατοχή μνημείου, τις υποχρεώσεις αυτές έχουν οι νόμιμοι κατά το χρόνο λύσης εκπρόσωποί του.

Άρθρο 28 **Μεταβίβαση της κατοχής ή της κυριότητας** **κινητών μνημείων**

1. Ο κάτοχος κινητού αρχαίου που χρονολογείται έως και το 1453, μπορεί να μεταβιβάζει την κατοχή του αφού γνωστοποιήσει στην Υπηρεσία την πρόθεσή του και τα στοιχεία του υποψήφιου κατόχου, ο οποίος υποχρεούται να υποβάλει αίτηση για άδεια κατοχής που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23. Η σχετική πράξη εκδίδεται μέσα σε εύλογο χρόνο. Μεταβίβαση που γίνεται χωρίς την άδεια αυτή είναι άκυρη και τα κινητά μνημεία αναλαμβάνονται χωρίς διατυπώσεις από το Δημόσιο.

2. Η μεταβίβαση αιτία θανάτου της κατοχής μνημείων της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατή υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 23, ειδάλλως τα αρχαία αναλαμβάνονται από το Δημόσιο.

3. Η μεταβίβαση της κυριότητας κινητού μνημείου που ανήκει σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, σε Ο.Τ.Α. ή σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, είναι δυνατή με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, ειδάλλως είναι άκυρη. Με την παραπάνω απόφαση μπορεί να επιβάλλονται όροι ως προς το πρόσωπο προς το οποίο πρόκειται να μεταβιβαστούν τα μνημεία. Σε περίπτωση πώλησης, το Δημόσιο μπορεί να ασκεί δικαίωμα προτίμησης στην ίδια τιμή εντός τριών (3) μηνών από την υποβολή της σχετικής αίτησης.

4. Η μεταβίβαση μνημείων που ανήκουν σε εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα, άλλα νομικά πρόσωπα ή ενώσεις προσώπων που εκπροσωπούν θρησκείες ή δόγματα επιτρέπεται, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, προς άλλα τέτοια πρόσωπα ή ενώσεις, στο Δημόσιο, σε Ο.Τ.Α., σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που αποτελούν αναγνωρισμένα μνημεία του άρθρου 45, ειδάλλως είναι άκυρη.

5. Η μεταβίβαση της κυριότητας κινητού μνημείου, εκτός αυτών των παραγράφων 3 και 4, επιτρέπεται μετά από προηγούμενη γνωστοποίηση στην Υπηρεσία της σχετικής πρόθεσης, των στοιχείων του προσώπου προς το οποίο πρόκειται να μεταβιβασθεί, και, σε περίπτωση πώλησης, της τιμής και εφόσον παρέλθει χρονικό διάστημα ενός (1) μηνός από τη γνωστοποίηση χωρίς το Δημόσιο να ασκήσει δικαίωμα προτίμησης στην ίδια τιμή. Η μεταβίβαση που έγινε χωρίς τη γνωστοποίηση αυτή είναι άκυρη.

6. Σε περίπτωση πώλησης μνημείων με δημοπρασία ή δημόσιο πλειστηριασμό, προτιμώνται στην ίδια τιμή, κατά σειρά, το Δημόσιο, τα μνημεία του άρθρου 45 και οι συλλέκτες μνημείων.

7. Όποιος αποκτά την κυριότητα μνημείου αιτία θανάτου οφείλει να ειδοποιεί σχετικά την Υπηρεσία χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

8. Ο κύριος μνημείου μπορεί να το μεταβιβάζει στο Δημόσιο σε τιμή που συμφωνείται ή ειδάλλως ορίζεται από την εκτιμητική επιτροπή της διάταξης της παραγράφου 11 του άρθρου 73.

Άρθρο 29 **Υποχρεώσεις κατόχων και κυρίων κινητών μνημείων** **για τη μελέτη και έκθεσή τους**

1. Οι κάτοχοι κινητών αρχαίων που χρονολογούνται έως και το 1453, καθώς και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και νομι-

κά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, που είναι κύριοι ή κάτοχοι κινητών αρχαίων ή νεότερων μνημείων, οφείλουν να διευκολύνουν τη φωτογράφιση και μελέτη των μνημείων από ειδικούς επιστήμονες στους οποίους χορηγείται σχετική άδεια από την Υπηρεσία.

2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο οφείλουν επίσης να θέτουν τα προαναφερόμενα μνημεία για εύλογο χρονικό διάστημα στη διάθεση της Υπηρεσίας αν αυτή το ζητήσει προκειμένου να εκτεθούν στο κοινό εντός ή εκτός της ελληνικής επικράτειας. Αν τα μνημεία υποστούν φθορά ή απολεσθούν κατά το χρονικό διάστημα που δεν βρίσκονται στην κατοχή τους, το Δημόσιο υποχρεούται σε αποζημίωση.

Άρθρο 30 **Αρωγή για την ανεύρεση και διεκδίκηση** **κινητών μνημείων**

1. Ο κάτοχος κινητού αρχαίου προστατεύεται έναντι τρίτων ως νομέας και απολαμβάνει την αυτοδύναμη προστασία της νομής, δικαιούται δε να ασκήσει παράλληλα με το Δημόσιο τις αγωγές αποβολής και διαταράξεως της νομής. Αν το αρχαίο έχει εξαχθεί παράνομα, η διεκδίκηση γίνεται από το Δημόσιο. Ύστερα από την επιστροφή το αρχαίο αποδίδεται στον κάτοχο εκτός εάν η εξαγωγή του οφείλεται σε δόλο ή αμέλεια του. Στην περίπτωση αυτή η κατοχή του αρχαίου που επιστρέφεται περιέρχεται στο Δημόσιο χωρίς αποζημίωση του κατόχου. Ο κάτοχος επιβαρύνεται με τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε το Δημόσιο, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης που τυχόν καταβλήθηκε στον καλόπιστο νομέα, αν το αρχαίο ύστερα από την επιστροφή αποδοθεί σε αυτόν.

2. Ο κύριος μνημείου μπορεί να ζητά τη συνδρομή της Υπηρεσίας για την ανεύρεση, καθώς και την απόδοση ή την επιστροφή του αν κλαπεί ή εξαχθεί παράνομα. Ύστερα από την επιστροφή, το μνημείο αποδίδεται σε αυτόν, εκτός εάν το εξήγαγε ο ίδιος ή επέτρεψε την εξαγωγή του από δόλο ή βαριά αμέλεια. Στην περίπτωση αυτή η κυριότητα του μνημείου που επιστρέφεται περιέρχεται στο Δημόσιο, χωρίς αποζημίωση. Ο κύριος υποχρεούται να καταβάλει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Δημόσιο για την επιστροφή, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης που τυχόν καταβλήθηκε στον καλόπιστο νομέα, εάν το μνημείο που επιστρέφεται αποδοθεί σε αυτόν.

3. Ο κύριος και ο κάτοχος μνημείου που επιστρέφεται κατά τις παραπάνω διατάξεις υποχρεούνται να επιτρέπουν την έκθεσή του στο κοινό υπό προϋποθέσεις και για χρονικό διάστημα που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟ **ΣΥΛΛΕΚΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΠΩΛΕΣ**

Άρθρο 31 **Συλλέκτες μνημείων**

1. Ο νόμιμος κάτοχος ή κύριος κινητών αρχαίων, καθώς και ο κύριος νεότερων κινητών μνημείων που συνθέτουν ενιαίο σύνολο ή ενιαία σύνολα από καλλιτεχνική, ιστορική ή επιστημονική άποψη, μπορεί να αναγνωρίζεται ως συλλέκτης ύστερα από αίτησή του με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Η σχετική πράξη εκδίδεται μέσα σε εύλογο χρόνο. Η απόφαση εκδίδεται μετά από εκτίμηση του χαρακτήρα και της σημασίας της συλλογής και εφόσον ο αιτών παρέχει εγγυήσεις για την προστασία και τη διασφάλιση κατάλληλων συνθηκών φύλαξης και διατήρησης των αντικειμένων της συλλογής, καθώς και για την τήρηση των λοιπών υποχρεώσεων του συλλέκτη.

Τις εγγυήσεις αυτές δεν παρέχει ο αιτών ιδίως αν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για κακούργημα ή παράβαση της νομοθεσίας για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς ή για πλαστογραφία, δωροδοκία, κλοπή, υπεξαίρεση ή αποδοχή προϊόντων εγκλήματος. Το κώλυμα υπάρχει και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ποινική δίωξη για μια από τις παραπάνω πράξεις. Η

αίτηση μπορεί επίσης να απορριφθεί αν διατάχθηκε η αναστολή εκτέλεσης της ποινής που επιβλήθηκε για μια από τις παραπάνω πράξεις ή αν η ποινική δίωξη για μια από τις πράξεις αυτές έπαυσε οριστικά λόγω παραγραφής. Αν ο αιτών είναι νομικό πρόσωπο το κύλημα πρέπει να μην συντρέχει στα πρόσωπα που ασκούν τη διοίκησή τους.

2. Φυσικό πρόσωπο του οποίου το επάγγελμα σχετίζεται ή σχετιζόταν με την προστασία μνημείων ή είναι αρχαιοπώλης ή έμπορος νεότερων μνημείων ή υπάλληλος ή συνεργάτης φυσικών ή νομικών προσώπων που ασκούν παρόμοια επιχείρηση, δεν μπορεί να αναγνωρισθεί ως συλλέκτης αρχαίων.

3. Οι συλλέκτες έχουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των κατόχων ή κυρίων μνημείων με την επιφύλαξη των παρακάτω διατάξεων.

4. Οι συλλέκτες οφείλουν να τηρούν κατάλογο με πλήρη περιγραφή και φωτογραφίες των αντικειμένων της συλλογής, να καταθέτουν αντίγραφο του στην υπηρεσία και να υποβάλλουν σε αυτή ανά εξάμηνο τουλάχιστον κατάλογο με τα νέα αντικείμενα της συλλογής.

5. Οι συλλέκτες μπορούν να εμπλουτίζουν τις συλλογές τους με μνημεία που εισάγονται από το εξωτερικό ή αποκτώνται στην Ελλάδα κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Για τα μνημεία αυτά απαιτείται να υποβάλλουν δήλωση του άρθρου 24 ή 33 κατά περίπτωση.

6. Οι συλλέκτες απαγορεύεται να αποκτούν πολιτιστικά αγαθά για τα οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι προέρχονται από κλοπή, παράνομη ανασκαφή ή άλλη παράνομη ενέργεια ή ότι αποκτήθηκαν ή έχουν εξαχθεί κατά παράβαση της νομοθεσίας του κράτους προέλευσής τους και οφείλουν να ενημερώνουν χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την Υπηρεσία για κάθε τέτοια προσφορά.

7. Οι συλλέκτες οφείλουν να διευκολύνουν τη φωτογράφιση και μελέτη των μνημείων της συλλογής τους από ειδικούς επιστήμονες στους οποίους έχει χορηγηθεί σχετική άδεια από την Υπηρεσία. Έχουν δικαίωμα να αναπαράγουν και να διαθέτουν φωτογραφίες ή άλλες απεικονίσεις των μνημείων αυτών. Έχουν επίσης δικαίωμα να κατασκευάζουν εκμαγεία ή άλλα αντίγραφα τους, ύστερα από έγκριση της Υπηρεσίας και σύμφωνα με τις οδηγίες της, και να τα διαθέτουν.

8. Οι συλλέκτες μπορούν να παραχωρούν το δικαίωμα της πρώτης δημοσίευσης κάθε πρωτοεμφανιζόμενου στη συλλογή τους αρχαίου για μια τριετία, αφού ενημερώσουν την Υπηρεσία.

9. Οι συλλέκτες υποχρεούνται να διευκολύνουν την επίσκεψη συλλογής που κρίνεται σημαντική από την Υπηρεσία. Για την επίσκεψη είναι δυνατόν να απαιτείται δικαίωμα εισόδου μετά από έγκριση της Υπηρεσίας.

10. Οι συλλέκτες ευθύνονται για τη διαφύλαξη της ενότητας της συλλογής. Η διάσπαση της είναι δυνατή μετά από άδεια του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, αφού εκτιμηθούν η σημασία της συλλογής και οι συνέπειες της διάσπασης. Η άδεια θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί εάν παρέλθει άπρακτο τετράμηνο από την υποβολή της σχετικής αίτησης στην Υπηρεσία. Σε περίπτωση χορήγησης άδειας για τη μεταβίβαση των επί μέρους μνημείων της συλλογής εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 28.

11. Οι συλλέκτες μπορούν να μεταβιβάζουν τα αντικείμενα της συλλογής τους στο σύνολό τους είτε στο Δημόσιο είτε σε μουσεία του άρθρου 45 ή σε πρόσωπα που είναι αναγνωρισμένοι συλλέκτες, αφού γνωστοποιήσουν στην Υπηρεσία την πρόθεσή τους και τα στοιχεία του προσώπου στο οποίο πρόκειται να τα μεταβιβάσουν, καθώς και την τιμή σε περίπτωση πώλησής τους. Η μεταβίβαση μπορεί να γίνει μετά την παρέλευση έξι (6) μηνών από τη γνωστοποίηση και εφόσον το Δημόσιο ή στη συνέχεια, εάν πρόκειται για πώληση σε συλλέκτες, τα μουσεία δεν ασκήσουν δικαίωμα προτίμησης στην ίδια τιμή. Προκειμένου για συλλογή που ανήκει σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, σε Ο.Τ.Α. ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, επιτρέπεται η μεταβίβαση είτε προς το Δημόσιο είτε, μετά από έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, σε άλλο τέτοιο πρόσωπο που έχει τις ιδιότητες που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο. Οι διατάξεις του δεύτερου

εδαφίου εφαρμόζονται αναλόγως. Εάν δεν τηρηθούν οι παραπάνω όροι, η μεταβίβαση είναι άκυρη.

12. Εάν αποβιώσει ο συλλέκτης, ο κληρονόμος του δικαιούται μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από την αποδοχή της κληρονομιάς ή την πάροδο της προθεσμίας αποποίησης της, να υποβάλει αίτηση αναγνώρισής του ως συλλέκτη. Η αναγνώριση χωρεί, εκτός εάν συντρέχουν στο πρόσωπό του τα κωλύματα των παραγράφων 1 ή 2. Προκειμένου για ιδιαίτερα σημαντική συλλογή, εάν είναι απολύτως απαραίτητη η διαφύλαξη της ενότητάς της και αυτή δεν διασφαλίζεται, το σύνολο των μνημείων της μπορεί να περιέλθει στο Δημόσιο, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται στους δικαιούχους αποζημίωση, το ύψος της οποίας προσδιορίζεται ανάλογα με τη σπουδαιότητα των αντικειμένων της συλλογής από την εκτιμητική επιτροπή της παραγράφου 11 του άρθρου 73.

13. Εάν λυθεί το νομικό πρόσωπο που έχει αναγνωρισθεί ως συλλέκτης και πρόκειται να μεταβιβαστούν τα μνημεία της συλλογής εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παραγράφου 11. Εάν κριθεί απολύτως απαραίτητη η διαφύλαξη της ενότητας ιδιαίτερα σημαντικής συλλογής και αυτή δεν διασφαλίζεται, εφαρμόζονται οι διατάξεις των δύο τελευταίων εδαφίων της παραγράφου 12.

14. Εάν δεν συντρέχουν πλέον στο πρόσωπο του συλλέκτη μία ή περισσότερες προϋποθέσεις βάσει των οποίων αναγνωρίστηκε η ιδιότητα αυτή ή παραβιαστούν διατάξεις του παρόντος άρθρου, η απόφαση αναγνώρισης μπορεί να ανακληθεί προσωρινά ή οριστικά. Η απόφαση ανακαλείται αυτοδικαίως αν ο συλλέκτης καταδικασθεί αμετάκλητα για κάποιο από τα αδικήματα της παραγράφου 1, οπότε τα αρχαία που βρίσκονται στην κατοχή του αναλαμβάνονται από το Δημόσιο. Εάν η ανάκληση γίνει για άλλο λόγο είναι δυνατή η διατήρηση της κατοχής τους.

Άρθρο 32

Αρχαιοπώλες και έμποροι νεότερων μνημείων

1. Αρχαιοπώλης είναι το πρόσωπο που κατά σύστημα είτε αποκτά την κατοχή ή την κυριότητα κινητών αρχαίων που έχουν αποκτηθεί νομίμως με σκοπό την περαιτέρω μεταβίβασή τους, είτε μεσολαβεί στη μεταβίβαση της κατοχής ή της κυριότητας αυτών. Έμπορος νεότερων κινητών μνημείων είναι το πρόσωπο που κατά σύστημα είτε αποκτά την κυριότητα νεότερων κινητών μνημείων που έχουν αποκτηθεί νομίμως με σκοπό την περαιτέρω μεταβίβασή τους, είτε μεσολαβεί στη μεταβίβασή τους. Για την άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών απαιτείται ειδική άδεια.

2. Η άδεια της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μετά από γνώμη του Συμβουλίου, σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που:

α) έχουν σχετική επαγγελματική εμπειρία,
β) διαθέτουν κατάλληλο χώρο καταστήματος και αποθήκευσης, που βρίσκεται σε πόλεις όπου εδρεύουν υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού αρμόδιες για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς,
γ) δεν έχουν αναγνωρισθεί ως συλλέκτες μνημείων και δεν ασκούν επάγγελμα που σχετίζεται ή σχετιζόταν με την προστασία μνημείων και

δ) παρέχουν τα εχέγγυα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του αρχαιοπώλη ή εμπόρου νεότερων μνημείων. Τα εχέγγυα αυτά δεν παρέχει ο αιτών ιδίως αν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για κακούργημα ή παράβαση της νομοθεσίας για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς ή για πλαστογραφία, δωροδοκία, κλοπή, υπεξαίρεση ή αποδοχή προϊόντων εγκλήματος. Το κύλημα υπάρχει και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ποινική δίωξη για μια από τις παραπάνω πράξεις. Η αίτηση μπορεί επίσης να απορριφθεί αν διατάχθηκε η αναστολή εκτέλεσης της ποινής που επιβλήθηκε για μια από τις παραπάνω πράξεις, ή εάν η ποινική δίωξη για μια από αυτές τις πράξεις έπαυσε οριστικά λόγω παραγραφής. Αν ο αιτών είναι νομικό πρόσωπο το κύλημα πρέπει να μην συντρέχει στο πρόσωπο των διοικητών ή των μελών των οργάνων διοίκησής τους.

3. Ως προς τα επί μέρους αντικείμενα που βρίσκονται στους

χώρους του καταστήματος των παραπάνω προσώπων εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 21, 23, 27 και 28, καθώς της παραγράφου 1 του άρθρου 29.

4. Οι αρχαιοπώλες και οι έμποροι νεότερων κινητών μνημείων οφείλουν να τηρούν βιβλίο, θεωρημένο από την Υπηρεσία, στο οποίο καταχωρίζουν τα κινητά μνημεία αμέσως μετά την είσοδό τους στο κατάστημα. Η καταχώριση περιλαμβάνει την περιγραφή, τη φωτογραφία και την προέλευση του μνημείου, τα στοιχεία του προηγούμενου κατόχου ή κυρίου του μνημείου και του προσώπου προς το οποίο μεταβιβάζεται, τα στοιχεία της άδειας κατοχής αρχαίου, την τιμή και την ημερομηνία της μεταβίβασης. Τα στοιχεία αυτά γνωστοποιούνται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στην Υπηρεσία.

5. Για κάθε μεταβίβαση της κατοχής ή της κυριότητας κινητού μνημείου, οι αρχαιοπώλες και οι έμποροι νεότερων κινητών μνημείων εκδίδουν τα νόμιμα παραστατικά στοιχεία, στα οποία αναγράφεται ότι τα παραπάνω κινητά δεν είναι δυνατόν να εξαχθούν από τη χώρα χωρίς άδεια ή ότι είναι δυνατή η εξαγωγή τους σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 9 του άρθρου 34.

6. Οι αρχαιοπώλες και οι έμποροι νεότερων κινητών μνημείων απαγορεύεται να αποκτούν ή να διακινούν πολιτιστικά αγαθά για τα οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι προέρχονται από κλοπή, παράνομη ανασκαφή ή άλλη παράνομη ενέργεια ή ότι έχουν αποκτηθεί ή εξαχθεί κατά παράβαση της νομοθεσίας του κράτους προέλευσής τους και οφείλουν να ενημερώνουν χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την Υπηρεσία για κάθε τέτοια προσφορά.

7. Οι αρχαιοπώλες και οι έμποροι νεότερων κινητών μνημείων απαγορεύεται να ασκούν στο ίδιο κατάστημα εμπορία εκμαγείων, απεικονίσεων ή αντιγράφων πολιτιστικών αγαθών.

8. Για τη διοργάνωση δημοπρασιών ή άλλων ανάλογων δραστηριοτήτων που αφορούν αρχαία ή νεότερα μνημεία, είτε από πρόσωπα της παραγράφου 1 είτε από άλλα, απαιτείται άδεια της Υπηρεσίας που χορηγείται για το συγκεκριμένο κάθε φορά κατάλογο αντικειμένων.

9. Οι αρχαιοπώλες και οι έμποροι νεότερων κινητών μνημείων τελούν υπό τον έλεγχο της Υπηρεσίας και οφείλουν να διευκολύνουν την επιθεώρηση των καταστημάτων και αποθηκών τους.

10. Αν δεν συντρέχουν πλέον στο πρόσωπο του αρχαιοπώλη ή του εμπόρου μία από τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 ή αυτός παραβιάσει άλλες διατάξεις του παρόντος ή προβεί με δόλο ή από βαριά αμέλεια σε πώληση πλαστών έργων, η άδεια μπορεί να ανακαλείται προσωρινά ή οριστικά. Η άδεια ανακαλείται αυτοδικαίως εάν ο αρχαιοπώλης ή έμπορος καταδικαστεί αμετάκλητα για κάποιο από τα αδικήματα της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2. Οι διατάξεις των δύο τελευταίων εδαφίων της παραγράφου 14 του άρθρου 31 εφαρμόζονται αναλόγως.

11. Τα σχετικά με την καταλληλότητα και τη λειτουργία των αρχαιοπωλείων ή των καταστημάτων εμπορίας νεότερων κινητών μνημείων, τον τρόπο, τη διαδικασία και τους φορείς διεξαγωγής των δημοπρασιών και κάθε άλλη λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

12. Τα μέλη του προσωπικού του Υπουργείου Πολιτισμού και των μουσείων του άρθρου 45 που ανήκουν στο Δημόσιο, σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε Ν.Π.Ι.Δ. του ευρύτερου δημόσιου τομέα, δεν επιτρέπεται να συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στο εμπόριο μνημείων ή άλλων πολιτιστικών αγαθών. Δεν επιτρέπεται να χορηγούν πιστοποιητικά γνησιότητας ή να προβαίνουν σε εκτίμηση της χρηματικής αξίας τέτοιων αγαθών, παρά μόνο εάν τους ανατεθεί από την προϊστάμενή τους αρχή ή τους ζητηθεί από άλλη δημόσια αρχή.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

Άρθρο 33

Εισαγωγή πολιτιστικών αγαθών

1. Πολιτιστικά αγαθά εισάγονται ελεύθερα στην ελληνική επικράτεια υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της Διεθνούς Σύμβασης των Παρισιών, που αφορά στα ληπτικά μέτρα για την

απαγόρευση και παρεμπόδιση της παράνομης εισαγωγής, εξαγωγής και μεταβίβασης της κυριότητας των πολιτιστικών αγαθών και έχει κυρωθεί με το ν.1103/1980 (ΦΕΚ 297 Α') και των λοιπών κανόνων του διεθνούς δικαίου.

2. Ο κάτοχος εισαχθέντων πολιτιστικών αγαθών που αποτελούν μνημεία κατά τις διατάξεις των παραγράφων 1α, 1β και 6 του άρθρου 20 οφείλει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, να δηλώνει στην Υπηρεσία την εισαγωγή και τον τρόπο με τον οποίο περιήλθαν στην κατοχή του.

3. Το δικαίωμα κυριότητας σε αρχαία που χρονολογούνται έως και το 1453 και εισάγονται νομίμως διατηρείται, εφόσον αυτά δεν είχαν εξαχθεί από την ελληνική επικράτεια κατά την πεντηκονταετία πριν την εισαγωγή και εφόσον δεν είχαν παράνομα αφαιρεθεί από μνημείο, αρχαιολογικό χώρο, εκκλησία, μουσείο, δημόσια συλλογή, συλλογή θρησκευτικών μνημείων, χώρο αποθήκευσης ευρημάτων ανασκαφών ή άλλο παρεμφερή χώρο που βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια, ή δεν προέρχονται από παράνομη ανασκαφή εντός αυτής, ανεξάρτητα από το χρόνο εξαγωγής τους. Ο ενδιαφερόμενος οφείλει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία κτήσης ή εισαγωγής, καθώς και να αποδείξει την προέλευσή τους αν η Υπηρεσία θεωρεί ότι τα αρχαία είχαν εξαχθεί από την ελληνική επικράτεια κατά την τελευταία πεντηκονταετία πριν την εισαγωγή ή ότι προέρχονται από τις προαναφερόμενες παράνομες πράξεις. Εάν αποδειχθεί ότι τα εισαγόμενα αρχαία εμπίπτουν στις παραπάνω κατηγορίες, εξομολώνονται πλήρως με τα αρχαία της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 21. Εάν δεν καταστεί δυνατή η απόδειξη της προέλευσής τους σύμφωνα με τα παραπάνω, χορηγείται στον ενδιαφερόμενο άδεια κατοχής, εκτός εάν συντρέχουν στο πρόσωπό του τα κωλύματα της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 23.

4. Το δικαίωμα κυριότητας σε προγενέστερα του 1453 αρχαία τα οποία εισάγονται για ορισμένο χρονικό διάστημα διατηρείται χωρίς να απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας του δεύτερου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζεται ο τρόπος απόδειξης της εισαγωγής και της κυριότητας των εισαγόμενων αρχαίων του παρόντος άρθρου και ρυθμίζεται κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 34

Εξαγωγή πολιτιστικών αγαθών

1. Η εξαγωγή μνημείων από την ελληνική επικράτεια απαγορεύεται, με την επιφύλαξη των διατάξεων των επόμενων παραγράφων.

2. Η εξαγωγή μνημείων επιτρέπεται ύστερα από άδεια, εφόσον αυτά δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία για την πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας και δεν πλήττει η ενότητα σημαντικών συλλογών.

3. Ειδικά για μνημεία που ανάγονται στην περίοδο των εκατοστή τελευταίων εκατό ετών, μπορεί να χορηγείται άδεια εξαγωγής εφόσον δεν κρίνεται απαραίτητη για την πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας η παραμονή τους σε αυτήν.

4. Η εξαγωγή πολιτιστικών αγαθών για τα οποία έχει κινηθεί η διαδικασία χαρακτηρισμού, σύμφωνα με τη διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 20, δεν επιτρέπεται πριν από την πάροδο της προθεσμίας που απαιτείται για την έκδοση της οριστικής απόφασης σχετικά με το χαρακτηρισμό τους.

5. Επιτρέπεται η εξαγωγή μνημείων που πιστοποιείται ότι έχουν εισαχθεί προσωρινά στη Χώρα και βρίσκονται νομίμως στην κατοχή ή την κυριότητα του ενδιαφερομένου.

6. Επιτρέπεται η εξαγωγή μνημείων των παραγράφων 1α, 1β και 6 του άρθρου 20 τα οποία πιστοποιείται ότι έχουν εισαχθεί νομίμως στην ελληνική επικράτεια πριν από διάστημα μικρότερο των πενήντα (50) ετών εκάστοτε, εφόσον δεν είχαν εξαχθεί προηγουμένως από αυτήν. Οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 33 εφαρμόζονται αναλόγως.

7. Η άδεια εξαγωγής χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μετά από γνώμη του Συμβουλίου. Η απόφαση εκδίδεται εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών ή σε εξαιρετικές

περιπτώσεις εντός έξι (6) μηνών από την υποβολή της σχετικής αίτησης.

8. Σε περίπτωση που δεν χορηγείται άδεια εξαγωγής μπορεί να εφαρμοστεί η διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 28.

9. Είναι δυνατόν να χορηγείται στους αρχαιοπώλες και εμπόρους νεότερων κινητών μνημείων άδεια για την εξαγωγή συγκεκριμένων μνημείων ισχύος δύο (2) ετών.

10. Η εξαγωγή μνημείων που ανήκουν στο Δημόσιο και βρίσκονται στην κατοχή του μπορεί να επιτραπεί εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 25.

11. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, μπορεί να επιτραπεί η προσωρινή εξαγωγή μνημείων, με σκοπό την έκθεσή τους σε μουσειακούς ή παρεμφερείς χώρους, εφόσον παρέχονται επαρκείς εγγυήσεις για την ασφαλή μεταφορά, έκθεση και επιστροφή τους και αφού σταθμιστεί η σημασία της έκθεσης για την προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς της Χώρας ή ενδεχόμενη αμοιβαιότητα ή με σκοπό τη συντήρησή τους ή για ερευνητικούς ή παιδαγωγικούς σκοπούς, εφόσον παρέχονται αντίστοιχες εγγυήσεις και οι σχετικές εργασίες συντήρησης και έρευνας δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν στην Ελλάδα. Στην ίδια απόφαση προσδιορίζονται οι όροι της προσωρινής εξαγωγής και ιδίως η διάρκεια της. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 εφαρμόζονται και σε περίπτωση προσωρινής εξαγωγής.

12. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζεται η διαδικασία για την εξαγωγή πολιτιστικών αγαθών κατά τις προηγούμενες παραγράφους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΔΙΟΥ

Άρθρο 35 Έννοια αρχαιολογικής έρευνας πεδίου

Ως αρχαιολογική έρευνα πεδίου νοείται η έρευνα του εδάφους, του υπεδάφους, του βυθού της θάλασσας ή του πυθμένα λιμνών ή ποταμών που έχει ως σκοπό τον εντοπισμό ή την αποκάλυψη αρχαίων μνημείων, είτε αυτή συνίσταται σε ανασκαφή, χερσαία ή ενάλια, είτε σε επιφανειακή έρευνα είτε σε επιστημονική έρευνα που διενεργείται με γεωφυσικές ή άλλες μεθόδους.

Άρθρο 36 Συστηματικές ανασκαφές

1. Οι συστηματικές ανασκαφές διενεργούνται από την Υπηρεσία, από επιστημονικούς, ερευνητικούς ή εκπαιδευτικούς οργανισμούς της ημεδαπής με εξειδίκευση στον τομέα της αρχαιολογικής ή παλαιοντολογικής έρευνας, ή από ξένες αρχαιολογικές αποστολές ή σχολές που είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα. Για τη διενέργεια ανασκαφής απαιτείται απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

2. Οι ξένες αρχαιολογικές αποστολές ή σχολές που είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα μπορούν να διαχειρίζονται κάθε έτος έως τρεις ανασκαφές ή άλλες αρχαιολογικές έρευνες και να διενεργούν άλλες τρεις σε συνεργασία με την Υπηρεσία.

3. Προϋποθέσεις για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1 είναι: α) η κατάθεση αναλυτικής έκθεσης, από την οποία πιθανολογείται βάσιμα η ύπαρξη μνημείων και με την οποία οριοθετείται η προς ανασκαφή περιοχή και τεκμηριώνεται η προσδοκώμενη συμβολή της συγκεκριμένης έρευνας στην επιστημονική γνώση, καθώς και η ανάγκη προσφυγής στην ανασκαφική μέθοδο, β) το κύρος και η αξιοπιστία του φορέα που αναλαμβάνει τη διενέργεια της ανασκαφής, γ) η ανασκαφική εμπειρία και το επιστημονικό κύρος του διευθύνοντος, δ) η διεπιστημονική σύνθεση της ομάδας συνεργατών, ε) η εμπειρία

των μελών της επιστημονικής ομάδας στη στερέωση, συντήρηση, προστασία και δημοσίευση των ευρημάτων ανασκαφών, στ) η επάρκεια της τεχνικής υποδομής και ζ) η επάρκεια του προϋπολογισμού και του προγράμματος ανασκαφής, συντήρησης και δημοσίευσης των ευρημάτων.

4. Τη διεύθυνση ανασκαφής αναλαμβάνει αρχαιολόγος με πενταετή τουλάχιστον ανασκαφική εμπειρία και τουλάχιστον δύο (2) συνθετικές επιστημονικές δημοσιεύσεις αναφερόμενες σε ανασκαφές ή ανασκαφικά ευρήματα. Ως ανασκαφική εμπειρία νοείται αυτή που αποκτάται μετά τη λήψη του πτυχίου.

5. Τη διεύθυνση ανασκαφής που αφορά και σε παλαιοντολογικές αποθέσεις, αναλαμβάνουν από κοινού αρχαιολόγος που έχει τα προσόντα της προηγούμενης παραγράφου και είναι ειδικευμένος στις απώτατες περιόδους και επιστήμονας ειδικευμένος σε θέματα παλαιοντολογίας με τριετή τουλάχιστον ανασκαφική εμπειρία. Αν βρεθούν παλαιοντολογικές αποθέσεις σε ήδη διενεργούμενη αρχαιολογική ανασκαφή, ο διευθύνων οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση να το γνωστοποιήσει στην Υπηρεσία. Τη διεύθυνση ανασκαφής που διενεργείται από την Υπηρεσία σε συνεργασία με ξένες αρχαιολογικές σχολές αναλαμβάνει αρχαιολόγος που ορίζεται από την Υπηρεσία.

6. Τη διεύθυνση ανασκαφής δεν μπορεί να αναλάβει πρόσωπο που: α) έχει παραβεί τις προθεσμίες κατάθεσης μιας από τις μελέτες του άρθρου 39 ή β) έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για κακούργημα ή παράβαση της νομοθεσίας για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς ή για πλαστογραφία, δωροδοκία, κλοπή, υπεξαίρεση ή αποδοχή προϊόντων εγκλήματος.

7. Οι ανασκαφές που διενεργούνται από φορείς εκτός της Υπηρεσίας τελούν υπό την εποπτεία της, η οποία ασκείται με εκπρόσωπό της αρχαιολόγο, που διαθέτει τριετή τουλάχιστον ανασκαφική εμπειρία.

8. Ο διευθύνων οφείλει να εκτελεί την ανασκαφή στο πλαίσιο του χρονοδιαγράμματος, να μεριμνά ώστε να χρησιμοποιούνται, κατά το δυνατόν, μη καταστροφικές μέθοδοι, να μεριμνά για τη φύλαξη της περιοχής, τη διατήρηση των ευρημάτων κατά προτίμηση κατά χώρα, τη στερέωση και τη συντήρησή τους, καθώς και για την τήρηση των κανόνων ασφάλειας των εργαζομένων και τρίτων. Οφείλει επίσης να μεριμνά για τη λήψη κατάλληλων μέτρων για την αναστήλωση των μνημείων, εάν αυτή είναι αναγκαία, σε συνεργασία με ειδικούς επιστήμονες, τεχνικούς ή συντηρητές. Τέλος οφείλει να μεριμνά για τη διαμόρφωση του χώρου που έχει ανασκαφεί και εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο, για την ανάδειξή του, να περατώνει τις εργασίες σε εύλογο χρόνο και να δηλώνει την περάτωση της ανασκαφής.

9. Ο διευθύνων την ανασκαφή υποχρεούται να διευκολύνει την πρόσβαση ειδικών επιστημόνων στο χώρο της ανασκαφής υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 39.

10. Τα κινητά ευρήματα μεταφέρονται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο πλησιέστερο συναφές δημόσιο μουσείο, κατά προτίμηση, ή σε κατάλληλα διαμορφωμένους αποθηκευτικούς χώρους, που τελούν υπό την εποπτεία της Υπηρεσίας, όπου και είναι προσιτά υπό τους όρους της παραγράφου 8 του άρθρου 39.

11. Με την απόφαση της παραγράφου 1 ορίζεται η διάρκεια της ανασκαφής, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη. Για την παράτασή της απαιτείται νέα απόφαση, που εκδίδεται με την ίδια διαδικασία, για χρονικό διάστημα μέχρι πέντε (5) έτη. Προϋπόθεση για την έκδοση της απόφασης του προηγούμενου εδαφίου είναι η κατάθεση αναλυτικής έκθεσης από την οποία να προκύπτουν:

α) τα αποτελέσματα της πρώτης περιόδου της ανασκαφής, καθώς και η σκοπιμότητα της συνέχισης της έρευνας,

β) η τήρηση των υποχρεώσεων των παραγράφων 8 και 9 του παρόντος άρθρου και των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 39,

γ) τυχόν αλλαγές στη σύνθεση της επιστημονικής ομάδας και η επιμέλεια που επέδειξε στη στερέωση, συντήρηση και προστασία των ευρημάτων κατά την προηγούμενη ανασκαφική περίοδο,

δ) η επάρκεια της τεχνικής υποδομής,

ε) ο αναλυτικός απολογισμός της προηγούμενης ανασκαφικής περιόδου και η επάρκεια του προϋπολογισμού, καθώς και του προγράμματος για τη συνέχιση της ανασκαφής, τη συντή-

ρηση και τη δημοσίευση των ευρημάτων.

12. Η απόφαση της παραγράφου 1 μπορεί να ανακαλείται εάν ο διευθύνων δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τις διατάξεις των παραγράφων 8 και 9 του παρόντος άρθρου και της παραγράφου 3 του άρθρου 39. Η απόφαση ανακαλείται αυτοδικαίως εάν ο διευθύνων την ανασκαφή καταδικασθεί αμετάκλητα για κάποιο από τα αδικήματα της διάταξης της παραγράφου 6.

13. Στην περίπτωση που ανασκαφή η οποία δεν έχει περατωθεί εγκαταλείπεται για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από δύο (2) έτη (σχολάζουσα ανασκαφή), εκδίδεται νέα απόφαση για τη διενέργεια της ανασκαφής σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Εάν δεν συντρέχουν λόγοι ανάκλησης της αρχικής απόφασης, η νέα απόφαση εκδίδεται κατά προτίμηση υπέρ του ίδιου φορέα.

14. Μετά την περάτωση της ανασκαφής για τη διενέργεια νέας ανασκαφής στον ίδιο χώρο ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων. Η απόφαση εκδίδεται κατά προτίμηση υπέρ του ίδιου διευθυνόντος εκτός εάν δεν έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις των παραγράφων 8 και 9 του παρόντος άρθρου και της παραγράφου 3 του άρθρου 39.

15. Είναι δυνατόν να διενεργούνται ανασκαφές περιορισμένης χρονικής διάρκειας σε ακίνητο που δεν έχει απαλλοτριωθεί, ύστερα από έγγραφη ειδοποίηση του ιδιοκτήτη από την Υπηρεσία. Ο ιδιοκτήτης υποχρεούται να επιτρέπει τη διενέργεια της ανασκαφής και δικαιούται αποζημίωση για την προσωρινή στέρηση της χρήσης του ακινήτου και για κάθε βλάβη που θα μπορούσε να προκύψει στο ακίνητο του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19. Μετά την περάτωση της ανασκαφής και εφόσον τα ευρήματα δεν κρίνονται διατηρητέα στη θέση εύρεσης, ο φορέας που διενεργεί την ανασκαφή υποχρεούται να επαναφέρει το χώρο στην αρχική του κατάσταση.

16. Στην περίπτωση που ο ιδιοκτήτης του ακινήτου δικαιούται αποζημίωση, για τη διενέργεια ανασκαφής σε ιδιωτικό ακίνητο, αυτή καταβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 18 και 19 από τον φορέα που διενεργεί την ανασκαφή. Τυχόν απαλλοτρίωση γίνεται υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Άρθρο 37 **Σωστικές ανασκαφές**

1. Η ανασκαφή για τη διάσωση μνημείου που αποκαλύπτεται κατά την εκτέλεση τεχνικού έργου, δημοσίου ή ιδιωτικού ή εξαιτίας φυσικού φαινομένου ή τυχαίου γεγονότος ή παράνομης ανασκαφικής ενέργειας (σωστική ανασκαφή) διενεργείται από την Υπηρεσία.

2. Για τη διενέργεια σωστικής ανασκαφής ορίζεται από την Υπηρεσία αρχαιολόγος που έχει τουλάχιστον τριετή ανασκαφική εμπειρία και δεν έχει παραβεί τις προθεσμίες κατάθεσης των εκθέσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 39.

3. Η Υπηρεσία οφείλει να μεριμνά για τη συντήρηση και τη φύλαξη των ευρημάτων σε συνεργασία με ειδικούς επιστήμονες, τεχνικούς και συντηρητές, για τη φύλαξη της περιοχής που έχει ανασκαφεί, καθώς και για τη λήψη μέτρων ασφάλειας εργαζομένων και τρίτων. Για τη διατήρηση των ακινήτων ευρημάτων εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 9.

4. Η Υπηρεσία υποχρεούται να διευκολύνει την πρόσβαση ειδικών επιστημόνων στο χώρο της ανασκαφής υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 39.

5. Στην περίπτωση που η σωστική ανασκαφή υπερβαίνει το στόχο της άμεσης διάσωσης εφαρμόζονται οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου.

6. Η σωστική ανασκαφή χρηματοδοτείται από τον κύριο του έργου εφόσον πρόκειται για δημόσιο τεχνικό έργο υπό την έννοια του ν.1418/1984 (ΦΕΚ 55 Α'), όπως αυτός ισχύει κάθε φορά, ή ιδιωτικό έργο προϋπολογισμού μεγαλύτερου των πεντακοσίων ογδόντα επτά χιλιάδων ευρώ (587.000 Ε). Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Η χρηματοδότηση καλύπτει και το κόστος συντήρησης, μελέτης και δημοσίευσης των ευρημάτων. Είναι δυνατή η χρηματοδότηση έργου προϋπολογισμού μικρότερου των πεντακοσίων ογδόντα επτά χιλιάδων

ευρώ (587.000 Ε), μετά από αίτηση του κυρίου του έργου, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.

Άρθρο 38 **Άλλης μορφής αρχαιολογικές έρευνες**

1. Οι διατάξεις του άρθρου 36 εφαρμόζονται αναλόγως στις επιφανειακές ή άλλης μορφής αρχαιολογικές έρευνες, λαμβανομένου υπόψη του μη καταστροφικού χαρακτήρα τους. Ως διευθύνοντες ορίζονται επιστήμονες με ειδικότητα και εμπειρία που διασφαλίζει την ικανοποιητική διενέργειά τους. Τα ιδρύματα της παραγράφου 2 του άρθρου 36 μπορούν να διενεργούν κάθε έτος τρεις (3) επιφανειακές ή άλλης μορφής αρχαιολογικές έρευνες σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 36.

2. Η χρήση ανιχνευτών μετάλλου ή άλλων οργάνων διασκόπησης προς διερεύνηση του υπεδάφους, του βυθού ή του πυθμένα, δεν επιτρέπεται χωρίς την άδεια της Υπηρεσίας. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την κατοχή, τη χρήση τέτοιων οργάνων, καθώς και τη διαδικασία χορήγησης των σχετικών αδειών.

3. Οι διατυπώσεις που απαιτούνται για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1 του άρθρου 36, οι ειδικότερες υποχρεώσεις των φορέων που εκτελούν τις ανασκαφές ή άλλες αρχαιολογικές έρευνες, καθώς και των διευθυνόντων συστηματικές ανασκαφές ή άλλης μορφής αρχαιολογικές έρευνες ή των διενεργούντων σωστικές ανασκαφές, οι προϋποθέσεις και ο τρόπος εφαρμογής της παραγράφου 6 του άρθρου 37, ο κανονισμός ανασκαφών και κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή των άρθρων 35-38 ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

Άρθρο 39 **Δημοσιεύσεις αποτελεσμάτων ανασκαφών και άλλων αρχαιολογικών ερευνών**

1. Οι διευθύνοντες συστηματικές ανασκαφές ή άλλης μορφής αρχαιολογική έρευνα και οι διενεργούντες σωστικές ανασκαφές έχουν υποχρέωση να δημοσιεύουν τα αποτελέσματα των ερευνών εντός των χρονικών ορίων που ορίζονται παρακάτω. Εντός των ορίων αυτών έχουν αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης.

2. Οι παραπάνω οφείλουν να καταθέτουν στην Υπηρεσία ετήσιες επιστημονικές εκθέσεις, το αργότερο ως τον Απρίλιο του επόμενου έτους, για τη δημοσίευσή τους σε επιστημονικό έντυπο ή την ηλεκτρονική καταχώρησή τους.

3. Ο διευθύνων συστηματική ανασκαφή υποχρεούται να καταθέτει αρχική παρουσίαση προς δημοσίευση σε διάστημα έως δύο (2) ετών από την έναρξη της ανασκαφής, στην οποία συμπεριλαμβάνεται κατάλογος των κινητών ευρημάτων και σχέδια των ακινήτων και τελική δημοσίευση σε διάστημα έως πέντε (5) ετών μετά την περάτωση της ανασκαφής. Σε ανασκαφές που έχουν μεγάλη διάρκεια υποχρεούται επιπλέον να καταθέτει προς δημοσίευση παρουσίαση της πορείας του ανασκαφικού έργου κάθε δύο (2) χρόνια με αφετηρία τη συμπλήρωση της προθεσμίας κατάθεσης της αρχικής παρουσίασης, τη δε τελική δημοσίευση με τις επώνυμες συμβολές των μελών της ερευνητικής ομάδας εντός πενταετίας από την περάτωση τους.

4. Ο διενεργών σωστική ανασκαφή υποχρεούται να καταθέτει τελική έκθεση, κατάλογο ευρημάτων, φωτογραφίες και σχέδια εντός εννέα (9) μηνών από την περάτωση της. Εάν δεν επιθυμεί να αναλάβει την τελική δημοσίευση των αποτελεσμάτων της ανασκαφής, το δηλώνει εγγράφως, οπότε η Υπηρεσία μεριμνά για την ανάθεση της δημοσίευσης. Στην αντίθετη περίπτωση, αυτός που διενήργησε την ανασκαφή έχει την υποχρέωση να καταθέσει εντός έξι (6) ετών από την περάτωση της την τελική δημοσίευση με τις επώνυμες συμβολές των μελών της ερευνητικής ομάδας.

5. Ο διευθύνων επιφανειακή ή άλλης μορφής αρχαιολογική έρευνα υποχρεούται να καταθέτει τελική δημοσίευση εντός δύο (2) ετών από την περάτωση της.

6. Ευρήματα που προκύπτουν κατά τη διάρκεια ανασκαφής ή

άλλης έρευνας πεδίου, ή τμήματα αυτών, μπορούν να αποτελούν αντικείμενο ιδιαίτερων δημοσιεύσεων μετά από άδεια του έχοντος αποκλειστικό δικαίωμα, εντός πέντε (5) ετών από τη χορήγηση της άδειας εάν πρόκειται για δημοσίευση τμήματος ανασκαφής και εντός δύο (2) ετών εάν πρόκειται για δημοσίευση μεμονωμένου ευρήματος.

7. Οι προθεσμίες των προηγούμενων παραγράφων είναι διπλάσιες προκειμένου για ενάλιες αρχαιολογικές έρευνες.

8. Μετά την παρέλευση άπρακτων των προθεσμιών για την κατάθεση της τελικής δημοσίευσης των παραγράφων 3, 4, 5 και 7 παύει να υφίσταται αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης των αποτελεσμάτων της ανασκαφής. Ο διενεργών σωστική ανασκαφή οφείλει να καταθέτει στην Υπηρεσία το σύνολο του υλικού τεκμηρίωσης που διαθέτει, ο δε διευθύνων συστηματική ανασκαφή και άλλη αρχαιολογική έρευνα αντίγραφο του συνόλου. Η Υπηρεσία υποχρεούται να διευκολύνει την πρόσβαση των ενδιαφερόμενων μελετητών στα ευρήματα και στο υλικό τεκμηρίωσης που διαθέτει εφόσον δεν υπάρχει κίνδυνος να υποστούν φθορά. Την ίδια υποχρέωση έχουν και οι φορείς που διεξάγουν ανασκαφή ή άλλη αρχαιολογική έρευνα, ως προς το υλικό που διαθέτουν για το οποίο δεν υφίσταται πλέον αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης.

9. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την κατάθεση και τη δημοσίευση των μελετών του παρόντος άρθρου και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζονται τα σχετικά με την ηλεκτρονική καταχώρηση των ετήσιων επιστημονικών εκθέσεων ή άλλων στοιχείων.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Άρθρο 40 Εργασίες σε ακίνητα μνημεία

1. Οι εργασίες σε ακίνητα μνημεία και ιδίως η συντήρηση, η στερέωση, η αποκατάσταση, η αναστήλωση, η κατάχωση, η τοποθέτηση προστατευτικών στεγών, η διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου και οι εργασίες που αποβλέπουν σε απόδοση σε χρήση ή σε φιλοξενία χρήσεων αποσκοπούν στη διατήρηση της υλικής υπόστασης και της αυθεντικότητάς τους, την ανάδειξη και εν γένει στην προστασία τους. Διενεργούνται σύμφωνα με μελέτη, η οποία εγκρίνεται από την Υπηρεσία ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, ή αν αυτές είναι μείζονος σημασίας, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Για την έγκριση της μελέτης απαιτείται να έχει προηγηθεί η τεκμηρίωση του μνημειακού χαρακτήρα του ακινήτου.

2. Επείγουσες εργασίες συντήρησης και στερέωσης διενεργούνται με μέριμνα της Υπηρεσίας χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και χωρίς άλλη διατύπωση.

3. Εάν οι αναφερόμενες στο παρόν και στα άρθρα 41 και 42 εργασίες εκτελούνται από την Υπηρεσία, δεν απαιτείται η έκδοση οικοδομικής άδειας.

4. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού τίθενται οι ειδικότεροι κανόνες που διέπουν την εκπόνηση των μελετών και την εκτέλεση των εργασιών, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος άρθρου. Αυτό αφορά ιδίως την καταγραφή, αποτύπωση, τεκμηρίωση, τοπογράφηση των μνημείων, την κατάρτιση των σχετικών αρχιτεκτονικών, δομοστατικών και διαγνωστικών μελετών, τις μελέτες συντήρησης, προστασίας, αναστήλωσης, ανάδειξης, διαχείρισης και ολοκληρωμένης χρήσης των μνημείων, την εφαρμογή συστημάτων ποιοτικού ελέγχου στα έργα συντήρησης και αναστήλωσης και κάθε άλλο συναφές ζήτημα.

Άρθρο 41 Προστασία ετοιμόρροπων μνημείων

1. Αν ο φέρων οργανισμός ενός μνημείου μεταγενέστερου του 1453 έχει υποστεί επικίνδυνες βλάβες και είναι έτοιμος να καταρρεύσει, συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού πενταμελής επιτροπή αποτελούμενη από έναν αρχιτέκτο-

να, έναν συντηρητή και έναν πολιτικό μηχανικό, υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού, έναν αρχαιολόγο και έναν ιστορικό ή ιστορικό τέχνης ή δύο αρχαιολόγους, υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού, αν το μνημείο χρονολογείται μέχρι το 1830, ή έναν αρχιτέκτονα της αρμόδιας πολεοδομικής αρχής, και έναν ιστορικό ή έναν ιστορικό τέχνης αν το μνημείο είναι νεότερο. Η επιτροπή ελέγχει την κατάστασή τους και προτείνει μέτρα υπό την προϋπόθεση ότι διαφυλάσσεται η αυθεντικότητα του μνημείου, στα οποία περιλαμβάνονται και οι αναγκαίες εργασίες για την υποστήλωση, την προσωρινή στερέωση του κτιρίου, την αποξήλωση ετοιμόρροπων τμημάτων, τη συλλογή αρχιτεκτονικών μελών, την απομάκρυνση διακοσμητικών στοιχείων που κινδυνεύουν, καθώς και την ασφάλεια των ενοίκων ή των διερχομένων.

2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν η επιτροπή κρίνει ότι η διατήρηση του μνημείου είναι, στο σύνολο ή σε τμήμα του αδύνατη, μπορεί να εισηγηθεί βάσει μελέτης τη μερική ή ολική κατεδάφισή του, η οποία αποφασίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού μετά από γνώμη του Συμβουλίου, αφού προηγηθεί λεπτομερής περιγραφή της μορφής και της σύνθεσής του, πλήρης φωτογράφιση, αποτύπωση και τεκμηρίωσή του και έχουν συλλεγεί όλα τα αρχιτεκτονικά μέλη και τα διακοσμητικά στοιχεία.

3. Επείγουσες εργασίες προστασίας ετοιμόρροπων μνημείων γίνονται με μέριμνα της Υπηρεσίας χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και χωρίς άλλη διατύπωση.

4. Στην περίπτωση που κρίνεται αναγκαία η κατεδάφιση του μνημείου σύμφωνα με την παράγραφο 2 και ο ιδιοκτήτης το έχει εσκεμμένα καταστήσει ή το έχει αφήσει να καταστεί ετοιμόρροπο, επιτρέπεται να ανεγερθεί νέα οικοδομή μόνον εφόσον έχει το πολύ τον ίδιο όγκο και ωφέλιμη επιφάνεια με αυτό. Η σχετική οικοδομική άδεια εκδίδεται μετά από γνώμη της επιτροπής της διάταξης της παραγράφου 1.

5. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα για την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 42 Μεταφορά ακινήτου μνημείου – Απόσπαση τμημάτων

1. Απαγορεύεται η μεταφορά ακινήτου μνημείου ή τμήματός του χωρίς άδεια του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, εφόσον διασφαλίζονται οι απαραίτητες εγγυήσεις για τη μεταφορά και την επανατοποθέτησή του σε κατάλληλο μέρος. Προκειμένου για μνημεία ιδιαίτερης σημασίας, που χαρακτηρίζονται με απόφαση του Υπουργού μετά από γνώμη του Συμβουλίου, η άδεια μπορεί να χορηγηθεί κατ' εξαίρεση εάν κριθεί ότι η μετακίνησή τους είναι απολύτως αναγκαία για να διασωθούν από κίνδυνο εξαιτίας φυσικών φαινομένων ή λόγω εκτέλεσης μεγάλων τεχνικών έργων τα οποία είναι απαραίτητα για την εθνική άμυνα ή έχουν μείζονα σημασία για την εθνική οικονομία και ικανοποιούν ζωτικές ανάγκες του κοινωνικού συνόλου. Η μετακίνηση μνημείου λόγω τεχνικού έργου εξετάζεται μόνο όταν μετά από σχετικό επιστημονικό έλεγχο αποκλείεται κάθε δυνατότητα διατήρησής του στο περιβάλλον του.

2. Απαγορεύεται η απόσπαση από ακίνητο μνημείο γλυπτικών, ζωγραφικών, ψηφιδωτών διακοσμητικών ή άλλων στοιχείων που είναι αναπόσπαστα τμήματά του. Κατ' εξαίρεση μπορεί να επιτραπεί η απόσπαση και απομάκρυνση τέτοιων στοιχείων μόνο εάν αυτό κριθεί, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, ότι είναι απολύτως αναγκαίο για τη διάσωσή τους.

3. Οι παραπάνω εργασίες εκτελούνται σύμφωνα με μελέτη, που εγκρίνεται με την οικεία απόφαση.

4. Αν παρίσταται επείγουσα ανάγκη, οι εργασίες διενεργούνται με μέριμνα της Υπηρεσίας χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και χωρίς άλλη διατύπωση.

Άρθρο 43 Εργασίες συντήρησης μνημείων

1. Οι εργασίες συντήρησης σε κινητά μνημεία και σε γλυπτι-

κά, ζωγραφικά, διακοσμητικά ή άλλα στοιχεία που είναι αναπόσπαστα τμήματα ακινήτων μνημείων, διενεργούνται από την Υπηρεσία ή από πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα στα μητρώα συντηρητών αρχαιοτήτων και έργων τέχνης, που προβλέπονται από τη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 9 του ν. 2557/1997 (ΦΕΚ 271 Α') υπό την εποπτεία της Υπηρεσίας, ύστερα από μελέτη που εγκρίνεται από αυτήν ή, αν είναι μείζονος σημασίας, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Για την έγκριση της μελέτης απαιτείται να έχει προηγηθεί τεκμηρίωση του μνημειακού χαρακτήρα του κινητού ή του ακινήτου.

2. Αν παρίσταται επείγουσα ανάγκη, οι εργασίες διενεργούνται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και χωρίς άλλη διατύπωση επί τόπου από τον συντηρητή που ορίζει η Υπηρεσία.

3. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, ορίζονται οι ειδικότεροι κανόνες και οι αρχές που διέπουν τις εργασίες συντήρησης των προηγούμενων παραγράφων.

4. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας των εργαστηρίων συντήρησης αρχαιοτήτων και έργων τέχνης.

Άρθρο 44

Δημοσιεύσεις αποτελεσμάτων εργασιών

Οι διενεργούντες τις εργασίες που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 40 έως 43 έχουν υποχρέωση να καταθέτουν ετήσιες εκθέσεις εργασιών της ειδικότητάς τους το αργότερο έως τον Απρίλιο του επόμενου έτους και τελική έκθεση ή δημοσίευση εντός δεκαπέντε (15) μηνών από την περάτωσή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ ΜΟΥΣΕΙΑ

Άρθρο 45

1. Ως μουσείο νοείται η υπηρεσία ή ο οργανισμός μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με ή χωρίς ίδια νομική προσωπικότητα, που αποκτά, δέχεται, φυλάσσει, συντηρεί, καταγράφει, τεκμηριώνει, ερευνά, ερμηνεύει και κυρίως εκθέτει και προβάλλει στο κοινό συλλογές αρχαιολογικών, καλλιτεχνικών, εθνολογικών ή άλλων υλικών μαρτυριών του ανθρώπου και του περιβάλλοντός του, με σκοπό τη μελέτη, την εκπαίδευση και την ψυχαγωγία. Ως μουσεία μπορούν να θεωρηθούν επίσης υπηρεσίες ή οργανισμοί που έχουν παρεμφερείς σκοπούς και λειτουργίες, όπως τα μουσεία ανοικτού χώρου.

2. Για την ίδρυση και λειτουργία μουσείου από το Δημόσιο εκδίδεται απόφαση και Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, εφόσον διασφαλίζονται οι λειτουργίες και οι σκοποί της προηγούμενης παραγράφου, στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής μουσείων. Προς τούτο απαιτείται, μεταξύ άλλων, η ύπαρξη μίας ή περισσότερων συλλογών και η επάρκεια και καταλληλότητα των εγκαταστάσεων, του απασχολούμενου προσωπικού και των άλλων μέσων για την επίτευξη των στόχων του μουσείου.

3. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, είναι δυνατή η αναγνώριση μουσείου που ιδρύεται από ή ανήκει σε άλλο νομικό πρόσωπο, μετά από αίτηση αυτού, εφόσον διασφαλίζονται οι λειτουργίες και οι σκοποί της παραγράφου 1. Προς τούτο συνεκτιμώνται, μεταξύ άλλων, το ενδιαφέρον των συλλογών, η επάρκεια και η καταλληλότητα των εγκαταστάσεων, του απασχολούμενου προσωπικού και των άλλων μέσων και τρόπων επίτευξης των στόχων του μουσείου.

4. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, προσδιορίζονται περαιτέρω οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν τα μουσεία προκειμένου να εκδοθεί η απόφαση της παραγράφου 2 και της παραγράφου 3. Οι προϋποθέσεις αυτές μπορούν να εξειδικεύονται, κατά κατηγορίες μουσείων, οι οποίες καθορίζονται με κριτήρια όπως το περιεχόμενο των συλλογών, τη γεωγραφική περιοχή που καλύπτουν ή τους φορείς στους οποίους ανήκουν. Με την

ίδια απόφαση ορίζεται η διαδικασία για την ίδρυση ή αναγνώριση, οι μελέτες και τα πιστοποιητικά που πρέπει να κατατεθούν, η δημοσιότητα που δίνεται στην αναγνώριση και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

5. Τα μουσεία οφείλουν να είναι ανοικτά στο κοινό σε προκαθορισμένες ημέρες και ώρες. Οφείλουν επίσης να διευκολύνουν την πρόσβαση στις συλλογές τους για λόγους μελέτης και έρευνας.

6. Τα μουσεία διέπονται από εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας, ο οποίος καταρτίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μετά από γνώμη του Συμβουλίου για τα μουσεία που ανήκουν στο Δημόσιο, και κοινοποιείται στην Υπηρεσία προκειμένου για τα άλλα μουσεία.

7. Τα αντικείμενα που φυλάσσονται στα μουσεία καταχωρίζονται στο Εθνικό Αρχείο Μνημείων με ευθύνη της Διοίκησης των μουσείων.

8. Τα αναγνωρισμένα μουσεία κατά την παράγραφο 3 οφείλουν κάθε έτος να ενημερώνουν την Υπηρεσία για κάθε μεταβολή της κατάστασης των αντικειμένων των συλλογών τους, την τυχόν απώλειά τους και για τον εμπλουτισμό των συλλογών τους με νέα αντικείμενα. Αν κάποιο αντικείμενο διατρέχει άμεσο κίνδυνο φθοράς, απώλειας ή καταστροφής, εφαρμόζεται η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 27. Σε περίπτωση κλοπής ή και παράνομης εξαγωγής εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 30.

9. Για τον εμπλουτισμό των μουσείων που δεν ανήκουν στο Δημόσιο με μνημεία εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 31. Τα μουσεία αυτά απαγορεύεται να αποκοτούν ή να δέχονται ως δάνειο ή παρακαταθήκη, πολιτιστικά αγαθά για τα οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι προέρχονται από κλοπή, παράνομη ανασκαφή ή από άλλη παράνομη ενέργεια ή ότι έχουν αποκτηθεί ή εξαχθεί κατά παράβαση της νομοθεσίας του κράτους προέλευσής τους και οφείλουν να ενημερώνουν χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την Υπηρεσία για κάθε τέτοια προσφορά. Η απαγόρευση απόκτησης ή αποδοχής πολιτιστικών αγαθών για τα οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι έχουν αποκτηθεί ή εξαχθεί κατά παράβαση της νομοθεσίας του κράτους προέλευσής τους, ισχύει και για τα μουσεία που ανήκουν στο Δημόσιο.

10. Τα αντικείμενα των συλλογών των μουσείων δεν υπόκεινται σε κατάσχεση.

11. Η μεταβίβαση της κυριότητας των αντικειμένων των συλλογών των μουσείων που ανήκουν στο Δημόσιο δεν επιτρέπεται, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 25, αναλόγως εφαρμοζομένων προκειμένου για πολιτιστικά αγαθά που δεν αποτελούν μνημεία. Η μεταβίβαση της κυριότητας αντικειμένων συλλογών αναγνωρισμένων μουσείων που ανήκουν σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή Ο.Τ.Α. ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα είναι δυνατή, κατ' εξαίρεση, είτε στο Δημόσιο είτε, μετά από έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, κατά προτίμηση σε άλλα τέτοια νομικά πρόσωπα προκειμένου να κατατεθούν σε συλλογή μουσείου. Η μεταβίβαση της κυριότητας αντικειμένων των συλλογών άλλων αναγνωρισμένων μουσείων είναι δυνατή, κατ' εξαίρεση, είτε στο Δημόσιο είτε, μετά από έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, που χορηγείται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, κατά προτίμηση σε άλλα νομικά πρόσωπα προκειμένου να κατατεθούν σε συλλογή μουσείου. Η ανταλλαγή αντικειμένων συλλογών αναγνωρισμένων μουσείων τα οποία δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία για αυτές ή για την πολιτιστική κληρονομιά της χώρας με αντικείμενα συλλογών μουσείων της αλλοδαπής που έχουν ιδιαίτερη σημασία μπορεί να επιτραπεί, κατ' εξαίρεση, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Οι περιορισμοί της παρούσας παραγράφου δεν ισχύουν προκειμένου για ανανεώσιμα και αντικαταστατά δείγματα συλλογών φυσικής ιστορίας. Η μεταβίβαση που πραγματοποιείται κατά παράβαση των διατάξεων της παρούσας είναι άκυρη.

12. Ο δανεισμός και η προσωρινή εξαγωγή αντικειμένων των συλλογών των μουσείων επιτρέπονται υπό τους όρους και προϋποθέσεις των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 25 και της παραγράφου 11 του άρθρου 34 αντίστοιχα.

13. Η λειτουργία των αναγνωρισμένων μουσείων τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος μπορεί να ανακαλεί την απόφαση της παραγράφου 3, μετά από γνώμη του Συμβουλίου, εάν παύσουν να πληρούνται οι προϋποθέσεις έκδοσής της ή παραβιαστούν άλλες διατάξεις του παρόντος.

14. Τα αναγνωρισμένα μουσεία κατά την παράγραφο 3 μπορούν να τυγχάνουν οικονομικής ενίσχυσης από το Υπουργείο Πολιτισμού, καθώς και των προνομίων των διατάξεων των παραγράφων 6 του άρθρου 28, 11 του άρθρου 31, καθώς και 1 του άρθρου 47. Τα μνημεία, κατά τις διατάξεις αυτές, αποκτώνται από αναγνωρισμένα μουσεία που έχουν ίδια νομική προσωπικότητα ή από νομικά πρόσωπα στα οποία ανήκουν αναγνωρισμένα μουσεία, υπό τον όρο ότι κατατίθενται στις συλλογές τους.

15. Για τις ανάγκες ανέγερσης, επέκτασης, εγκατάστασης, ανάδειξης και λειτουργίας μουσείου μπορεί να γίνει απαλλοτρίωση ή απευθείας εξαγορά κτιρίων ή εκτάσεων γης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 και να ορίζεται ζώνη προστασίας στον περιβάλλοντα χώρο τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΩΝ

Άρθρο 46

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Συμβουλίου, καθορίζονται για το σύνολο ή κατηγορία οργανωμένων αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων ή ακινήτων μνημείων ή μεμονωμένα για σημαντικούς χώρους ή μνημεία : α) οι όροι και οι προϋποθέσεις επίσκεψης του κοινού σε αυτούς, β) οι πολιτιστικές ή άλλες εκδηλώσεις που μπορούν να πραγματοποιούνται σε αυτούς, συμβατές με το χαρακτήρα τους ως μνημείων ή προστατευόμενων χώρων. Είναι δυνατή η πραγματοποίηση εκδήλωσης ή η παραχώρηση της χρήσης των ανωτέρω, στο πλαίσιο της απόφασης του προηγούμενου εδαφίου μετά από άδεια του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου και με την οποία μπορούν να επιβάλλονται ειδικοί όροι ως προς τη διεξαγωγή τους. Για τη χρήση των παραπάνω χώρων, τόπων και ακινήτων μνημείων κατά τις εκδηλώσεις αυτές καταβάλλεται τέλος στο Τ.Α.Π.Α.. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού είναι δυνατή η απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής του τέλους για εκδηλώσεις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Ως οργανωμένος αρχαιολογικός χώρος ορίζεται αυτός που ανήκει στην κυριότητα του Δημόσιου και αποτελεί αντικείμενο ιδιαίτερης μέριμνας για την ανάδειξη και προβολή του. Οργανωμένος αρχαιολογικός χώρος μπορεί να είναι και ένας ανασκαφικός χώρος. Ένας αρχαιολογικός χώρος χαρακτηρίζεται ως οργανωμένος με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μετά από γνώμη του Συμβουλίου.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζεται το ύψος του αντιτίμου που καταβάλλεται από το κοινό για την επίσκεψη μουσείων, μνημείων, οργανωμένων αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων που ανήκουν στο Δημόσιο και υπάγονται στην προστασία του παρόντος νόμου.

3. Η Υπηρεσία οφείλει να διευκολύνει την πρόσβαση των ειδικών επιστημόνων, στους οποίους χορηγεί σχετική άδεια, σε κινητά μνημεία που βρίσκονται σε δημόσια μουσεία και αποθηκευτικούς χώρους υπό την εποπτεία της, με σκοπό τη φωτογράφιση, τη μελέτη ή τη δημοσίευσή τους, εφόσον δεν υπάρχει κίνδυνος να απεικονισθούν φθορά τα μνημεία και υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 39 ως προς τα δικαιώματα δημοσίευσής.

4. Για την παραγωγή, αναπαραγωγή και διάδοση στο κοινό, για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό σκοπό, εκμαγείων, αντιγράφων ή απεικονίσεων μνημείων, που ανήκουν στο Δημόσιο, είτε ακινήτων που βρίσκονται σε αρχαιολογικούς χώρους και ιστορικούς τόπους ή είναι μεμονωμένα, είτε κινητών που βρίσκονται σε μουσεία ή συλλογές του Δημόσιου, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών

και ψηφιακών, του διαδικτύου (internet), των δικτύων τηλεπικοινωνιακής ή άλλης σύνδεσης και της δημιουργίας βάσεων δεδομένων με εικόνες των παραπάνω, από άλλους φορείς ή πρόσωπα, πλην του Δημοσίου, του Τ.Α.Π.Α. και του Οργανισμού Προβολής Ελληνικού Πολιτισμού Α.Ε. απαιτείται προηγούμενη άδεια. Η άδεια χορηγείται έναντι τέλους, υπέρ του Τ.Α.Π.Α. σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, στην οποία καθορίζεται και η χρονική διάρκεια της άδειας, οι όροι υπό τους οποίους παρέχεται και το καταβλητέο τέλος.

5. Η παραγωγή, αναπαραγωγή και χρήση των παραπάνω προϊόντων για άλλους σκοπούς, όπως καλλιτεχνικούς, εκπαιδευτικούς ή επιστημονικούς, επιτρέπεται, έναντι της καταβολής τέλους, υπέρ του Τ.Α.Π.Α. από την οποία είναι δυνατή η απαλλαγή με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

6. Η διάταξη του άρθρου 14 του α.ν. 1947/1939 καταργείται.

7. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Συμβουλίου, καθορίζονται οι προϋποθέσεις και οι όροι χορήγησης της άδειας της παραγράφου 4, συμπεριλαμβανομένων τυχόν τεχνολογικών μέτρων και προδιαγραφών και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζονται το ύψος του τέλους των προηγούμενων παραγράφων, οι διαδικασίες και ο τρόπος είσπραξής τους, οι περιπτώσεις και προϋποθέσεις απαλλαγής από την υποχρέωση καταβολής τους και ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία σχετική λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ

Άρθρο 47 Φορολογικά κίνητρα

1. Στην υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του ν. 2238/1994 μετά το τέταρτο εδάφιο προστίθενται επτά νέα εδάφια ως εξής:

«Η αξία των κινητών μνημείων, όπως αυτά ορίζονται από την κείμενη νομοθεσία, που μεταβιβάζονται λόγω δωρεάς στο Δημόσιο ή σε μουσεία αναγνωρισμένα από τον Υπουργό Πολιτισμού σύμφωνα με την ίδια νομοθεσία. Σε περίπτωση μεταβίβασης στο Δημόσιο η αποδοχή της δωρεάς γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του αρμόδιου γνωμοδοτικού Συμβουλίου του Υπουργείου Πολιτισμού και μετά από χρηματική αποτίμηση της αξίας των μνημείων από ειδική εκτιμητική επιτροπή και αποδοχή της αξίας από τον δωρητή. Η απόφαση αυτή περιλαμβάνει τα στοιχεία του δωρητή, την περιγραφή και τη χρηματική αποτίμηση του μνημείου. Τα μνημεία κατατίθενται σε κρατικά μουσεία. Σε περίπτωση μεταβίβασης λόγω δωρεάς σε μουσεία που δεν ανήκουν στο Δημόσιο η αποδοχή της δωρεάς γίνεται μετά από χρηματική αποτίμηση των μνημείων από την ειδική εκτιμητική επιτροπή του έκτου εδαφίου του παρόντος. Το ποσό που αφαιρείται δεν μπορεί να υπερβεί ποσοστό 15% του συνολικού καθαρού εισοδήματος ή κερδών που προκύπτουν από τον ισολογισμό της διαχειριστικής περιόδου από τα ακαθάριστα έσοδα της οποίας εκπίπτει. Σε περίπτωση που η έκδοση της απόφασης της ειδικής εκτιμητικής επιτροπής γίνεται σε μεταγενέστερη χρήση από αυτή της δωρεάς, το ποσό του προηγούμενου εδαφίου εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα της διαχειριστικής περιόδου μέσα στην οποία εκδίδεται η απόφαση αυτή.»

2. Η περίπτωση γγ' του άρθρου 23 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α') αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«γγ) Το 50% της αξίας των ακινήτων που βρίσκονται σε αδόμητη αρχαιολογική ζώνη και έχουν δεσμευθεί από την αρχαιολογική υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού.»

3. Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ν. 2557/ 1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση επιβολής φόρου κληρονομιάς, κληροδοσίας ή δωρεάς, με αντικείμενο κινητά μνημεία ή εικαστικά ή άλλα έργα τέχνης ο φόρος που αναλογεί μπορεί να καταβάλλεται από

τους υπόχρεους σε είδος με τη μεταβίβαση ίσης αξίας κινητών μνημείων ή εικαστικών ή άλλων έργων τέχνης στο Δημόσιο. Η αξία του κινητού καθορίζεται από ειδική εκτιμητική επιτροπή. Ειδικότερα θέματα που αφορούν στη διαδικασία, τα αρμόδια όργανα, τα μουσεία ή άλλους επιστημονικούς ή πολιτιστικούς φορείς στους οποίους κατατίθενται τα μνημεία ή άλλα πολιτιστικά αγαθά και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης, ρυθμίζονται με την απόφαση της επόμενης παραγράφου.»

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζονται η σύνθεση της ειδικής εκτιμητικής επιτροπής που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 3 του παρόντος για τη χρηματική αποτίμηση της αξίας των μνημείων, η διαδικασία, οι όροι, οι προϋποθέσεις και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2238/1994 και του ν. 2459/ 1997, όπως αυτές προστίθενται ή τροποποιούνται με τις προηγούμενες παραγράφους 1 και 2 αντίστοιχα, καθώς και των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου 3 του παρόντος.

Άρθρο 48

Άλλα οικονομικά κίνητρα

1. Ο ιδιοκτήτης ακινήτου μνημείου δικαιούται μεταφορά του συντελεστή δόμησης που δεν έχει καλυφθεί από το ακίνητο, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Πολιτισμού, ορίζονται η διαδικασία, οι όροι και οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για την επιχορήγηση ή και την παροχή άλλων οικονομικών κινήτρων σε κυρίους ή νομείς κτιρίων που έχουν χαρακτηριστεί ως μνημεία ή διατηρητέα, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου ή της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 1577/1985, ή βρίσκονται σε εκτάσεις ή σε οικιστικά σύνολα που έχουν χαρακτηριστεί ως αρχαιολογικοί χώροι, ιστορικοί τόποι ή παραδοσιακά σύνολα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 1577/1985 αντίστοιχα. Τα παραπάνω κίνητρα και επιχορηγήσεις παρέχονται όταν λόγω φθοράς ή καταστροφής των κτιρίων του προηγούμενου εδαφίου ακόμα και αν αυτή οφείλεται σε ανώτερη βία, παρίσταται ανάγκη συντήρησης, αναστήλωσης, αποκατάστασης, ανακατασκευής και ανάδειξης τους ή ανάγκη διατήρησης επί μέρους αρχιτεκτονικών, στατικών ή άλλων στοιχείων τους με ιστορική, καλλιτεχνική σημασία, καθώς και ανάγκη διενέργειας εργασιών με σκοπό τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε αυτά εάν πρόκειται για μνημεία. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα είναι δυνατόν να ορίζεται ότι τα κτήρια επιλογής των κτιρίων καθορίζονται ειδικότερα σε προκήρυξη, όπου αυτή προβλέπεται, καθώς και το ύψος της χορηγούμενης επιχορήγησης, σε ποσοστό της απαιτούμενης δαπάνης των εργασιών για τους παραπάνω σκοπούς. Το ποσοστό αυτό μπορεί να κυμαίνεται ανάλογα με την περίπτωση, όταν τα κτήρια βρίσκονται σε οικισμούς βάσει κτηρίων που ανάγονται στην πυκνότητα ή τη σπανιότητα των κτιρίων σε αυτούς, το χαρακτήρα του οικισμού σε συνάρτηση με τον κίνδυνο, το βαθμό και το ρυθμό αλλοιώσεώς του, καθώς και την οικονομική κατάσταση του κυρίου ή νομέα. Τέλος, με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καθορίζονται οι κυρώσεις που επιβάλλονται για πράξεις ή παραλείψεις αντίθετες προς τις ρυθμίσεις του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Άρθρο 49

Τοπικά Συμβούλια Μνημείων

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού συγκροτούνται Τοπικά Συμβούλια Μνημείων (ΤΣΜ) στην έδρα κάθε διοικητικής περιφέρειας και στις νησιωτικές περιοχές, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο.

Τα Τοπικά Συμβούλια Μνημείων αποτελούνται από έντεκα

(11) μέλη ως εξής:

α) Έναν Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αναπληρούμενο από άλλο Πάρεδρο, ως Πρόεδρο.

β) Τρεις αρχαιολόγους υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού, αναπληρούμενους από άλλους υπαλλήλους της ίδιας ειδικότητας.

γ) Έναν αρχιτέκτονα υπάλληλο του Υπουργείου Πολιτισμού, αναπληρούμενο από άλλον υπάλληλο της ίδιας ειδικότητας.

δ) Έναν συντηρητή (ΠΕ ή ΤΕ) υπάλληλο του Υπουργείου Πολιτισμού, αναπληρούμενο από άλλον υπάλληλο της ίδιας ειδικότητας.

ε) Έναν αρχιτέκτονα υπάλληλο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, αναπληρούμενο από άλλον υπάλληλο της ίδιας ειδικότητας, οριζόμενο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

στ) Τρία μέλη Δ.Ε.Π. Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων ή ερευνητές σε αναγνωρισμένα ερευνητικά κέντρα ή ειδικούς επιστήμονες με πενταετή τουλάχιστον ερευνητική εμπειρία μετά την απόκτηση του διδακτορικού διπλώματος στο πεδίο της αρχαιολογίας, της αρχιτεκτονικής, της εθνολογίας, της λαογραφίας, της κοινωνικής ανθρωπολογίας, της ιστορίας της τέχνης ή άλλο κλάδο που σχετίζεται με την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, αναπληρούμενους από πρόσωπα με τα ίδια προσόντα.

ζ) Έναν εκπρόσωπο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων που ορίζεται με τον αναπληρωτή του.

2. Τα ΤΣΜ είναι αρμόδια να γνωμοδοτούν για όλα τα ζητήματα που αφορούν σε μνημεία, χώρους και τόπους της περιφέρειάς τους, εκτός από εκείνα που αναφέρονται στις διατάξεις της παραγράφου 5γ του άρθρου 50. Τα Τοπικά Συμβούλια είναι δυνατόν να εξετάζουν εκ νέου, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, ένα ζήτημα που έχει ήδη κριθεί, μόνο εάν διαπιστώσουν ότι προέκυψαν εκ των υστέρων νέα ουσιώδη στοιχεία.

Άρθρο 50

Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού συγκροτείται Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο (ΚΑΣ), που αποτελείται από δεκαεπτά (17) μέλη ως εξής:

α) Τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού ως Πρόεδρο.

β) Τον Νομικό Σύμβουλο του Κράτους στο Υπουργείο Πολιτισμού, αναπληρούμενο από άλλο Νομικό Σύμβουλο ή Πάρεδρο του γραφείου του Νομικού Συμβούλου στο Υπουργείο Πολιτισμού.

γ) Τον Γενικό Διευθυντή Αρχαιοτήτων και τον Γενικό Διευθυντή Αναστηλώσεων Μουσείων και Τεχνικών Έργων του Υπουργείου Πολιτισμού, αναπληρούμενους από πρόσωπα με ανάλογα προσόντα.

δ) Πέντε αρχαιολόγους προϊσταμένους περιφερειακών ή ειδικών περιφερειακών οργανικών μονάδων του Υπουργείου Πολιτισμού επιπέδου διεύθυνσης με ειδικότητες που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες του ΚΑΣ, αναπληρούμενους από πρόσωπα με τα ίδια προσόντα.

ε) Επτά καθηγητές ή αναπληρωτές καθηγητές Α.Ε.Ι. ή αντίστοιχης βαθμίδας ερευνητές αναγνωρισμένων ερευνητικών ιδρυμάτων ή άλλους έγκριτους επιστήμονες, υπαλλήλους ή μη του Υπουργείου Πολιτισμού, με υπερδεκαετή επαγγελματική και επιστημονική εμπειρία μετά την απόκτηση διδακτορικού διπλώματος στην αρχαιολογία, την αρχιτεκτονική, τη συντήρηση αρχαιοτήτων, την ιστορία της τέχνης, τη γεωλογία, την επιστήμη και τεχνική των υλικών, τη δομοστατική, την εδαφομηχανική ή άλλη επιστήμη σχετική με την προστασία των αρχαίων μνημείων και χώρων, αναπληρούμενους από πρόσωπα με τα ίδια προσόντα.

στ) Έναν αρχιτέκτονα υπάλληλο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, αναπληρούμενο από υπάλληλο με την ίδια ειδικότητα, οριζόμενο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

2. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού συγκροτείται

Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων (ΚΣΝΜ), που αποτελείται από δεκαπέντε (15) μέλη ως εξής:

α) Τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού ως Πρόεδρο.

β) Τον Νομικό Σύμβουλο του Κράτους στο Υπουργείο Πολιτισμού, αναπληρούμενο από άλλο Νομικό Σύμβουλο ή Πάρεδρο του γραφείου του Νομικού Συμβούλου στο Υπουργείο Πολιτισμού.

γ) Τον Γενικό Διευθυντή Αρχαιοτήτων και τον Γενικό Διευθυντή Αναστηλώσεων Μουσείων και Τεχνικών Έργων του Υπουργείου Πολιτισμού, αναπληρούμενους από πρόσωπα με ανάλογα προσόντα.

δ) Τρεις προϊστάμενους περιφερειακών ή ειδικών περιφερειακών οργανικών μονάδων του Υπουργείου Πολιτισμού επιπέδου διεύθυνσης με ειδικότητες που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες του ΚΣΝΜ, αναπληρούμενους από πρόσωπα με τα ίδια προσόντα.

ε) Έξι καθηγητές ή αναπληρωτές καθηγητές Α.Ε.Ι. ή αντίστοιχες βαθμίδας ερευνητές αναγνωρισμένων ερευνητικών ιδρυμάτων ή άλλους έγκριτους επιστήμονες, υπαλλήλους ή μη του Υπουργείου Πολιτισμού, με υπερδεκαετή επαγγελματική και επιστημονική εμπειρία, με ειδικότητα στην αρχαιολογία, την αρχιτεκτονική, τη συντήρηση έργων τέχνης, την ιστορία της τέχνης, την επιστήμη και τεχνική των υλικών, τη δομοστατική, την εδαφομηχανική ή άλλη επιστήμη σχετική με την προστασία των αρχαίων μνημείων και χώρων, αναπληρούμενους από πρόσωπα με τα ίδια προσόντα.

στ) Έναν αρχιτέκτονα υπάλληλο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, αναπληρούμενο από υπάλληλο με την ίδια ειδικότητα, οριζόμενο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

ζ) Έναν αρχιτέκτονα εκπρόσωπο του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, αναπληρούμενο από πρόσωπο με τα ίδια προσόντα.

3. Με την απόφαση συγκρότησης του ΚΑΣ και του ΚΣΝΜ ορίζεται και ο αναπληρωτής του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού ως Προέδρου του ΚΑΣ και του ΚΣΝΜ. Όταν τον Γενικό Γραμματέα αναπληρώνει άλλο μέλος του Συμβουλίου, στη θέση του ως μέλος καλείται ο αναπληρωτής του μέλους αυτού.

Εισηγητές στο Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο και στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων ορίζονται οι προϊστάμενοι των καθ' ύλην αρμοδίων Διευθύνσεων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού.

4. Στην αρμοδιότητα του ΚΑΣ ανήκουν θέματα που αφορούν στην προστασία αρχαίων μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων που αποτέλεσαν το χώρο εξαίρετων ιστορικών ή μυθικών γεγονότων έως το 1830. Στην αρμοδιότητα του ΚΣΝΜ ανήκουν θέματα που αφορούν στην προστασία νεοτέρων μνημείων και των λοιπών ιστορικών τόπων.

5. Υπό την επιφύλαξη της διάταξης της προηγούμενης παραγράφου, τα Κεντρικά Συμβούλια:

α) Εισηγούνται στον Υπουργό για τις αρχές που διέπουν τις ειδικότερες εκφάνσεις της προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς, όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 3.

β) Εισηγούνται στον Υπουργό για τα ετήσια προγράμματα απαλλοτριώσεων ή απευθείας αγορών, ανασκαφών, αναστηλώσεων, εργασιών συντήρησης, καθώς και άλλων εργασιών επί των μνημείων.

γ) Γνωμοδοτούν για ζητήματα που σχετίζονται με:

αα) μνημεία, χώρους και τόπους που βρίσκονται σε περισσότερες από μία περιφέρειες, καθώς και στη θάλασσα ή σε ποταμούς ή σε λίμνες,

ββ) την προστασία των μνημείων που είναι εγγεγραμμένα στον Κατάλογο της Παγκόσμιας Κληρονομιάς, καθώς και των άλλων μείζονος σημασίας μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων,

γγ) επεμβάσεις μείζονος σημασίας σε μνημεία, χώρους και τόπους,

δδ) την οριοθέτηση και τον καθορισμό αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων και ζωνών προστασίας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 12 έως 17,

εε) την αναγκαστική απαλλοτρίωση ή απευθείας αγορά ή

ανταλλαγή ακινήτων χάριν της προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς,

στστ) τη μεταφορά ακινήτων μνημείων ή τμήματος αυτών ή την απόσπαση στοιχείων από μνημεία μείζονος σημασίας,

ζζ) τη χορήγηση άδειας για κατεδάφιση σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 10 του άρθρου 6,

ηη) το χαρακτηρισμό κατηγοριών κινητών μνημείων, θθ) τη εξαγωγή μνημείων,

ιι) το δανεισμό και την ανταλλαγή κινητών μνημείων που ανήκουν στο Δημόσιο,

ιαια) την αναγνώριση συλλεκτών και την περιέλευση συλλογών στο Δημόσιο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31,

ιβιβ) το δανεισμό, την προσωρινή εξαγωγή, την ανταλλαγή και τη μεταβίβαση αρχαίων αντικειμένων συλλογών μουσείων του άρθρου 45,

ιγιγ) για κάθε άλλο μείζον θέμα που παραπέμπεται σε αυτά από τον Υπουργό Πολιτισμού.

6. α) Για την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 11 του άρθρου 6, εάν και τα δύο μνημεία είναι αρχαία, αρμόδιο είναι το ΚΑΣ, ενώ εάν είναι και τα δύο νεότερα, το ΚΣΝΜ.

β) Σε κάθε άλλη περίπτωση εφαρμογής της διάταξης αυτής αρμόδιο είναι ειδικό όργανο, το οποίο συγκροτείται από την Ολομέλεια του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου και την Ολομέλεια του Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων που συνεδριάζουν από κοινού. Τα μέλη του που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β' και γ' της παραγράφου 1 και α', β' και γ' της παραγράφου 2 έχουν μία ψήφο, όπως και τα υπόλοιπα μέλη του. Στην περίπτωση ισοψηφίας υπερσχύει η ψήφος του Προέδρου.

Το όργανο αυτό είναι επίσης αρμόδιο να γνωμοδοτεί ως προς το χαρακτηρισμό ακινήτου, που βρίσκεται σε αρχαιολογικό χώρο ή πάνω σε αρχαίο, ως μνημείο, σύμφωνα με τις περιπτώσεις β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 6, χωρίς να αναίρεται η προστασία αυτών.

Άρθρο 51 Συμβούλιο Μουσείων

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού συγκροτείται Συμβούλιο Μουσείων, που αποτελείται από δεκαπέντε (15) μέλη ως εξής:

α) Τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού ως Πρόεδρο.

β) Τον Γενικό Διευθυντή Αναστηλώσεων Μουσείων και Τεχνικών Έργων, τον Γενικό Διευθυντή Αρχαιοτήτων, τον Γενικό Διευθυντή Πολιτιστικής Ανάπτυξης και τον Προϊστάμενο της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού, που αναπληρώνονται από πρόσωπα με ανάλογα προσόντα.

γ) Έξι (6) διευθύνοντες μουσείων, διαφόρων κατηγοριών, από τους οποίους οι τρεις (3) τουλάχιστον κρατικών μουσείων, αναπληρούμενους από πρόσωπα με την ίδια ιδιότητα.

δ) Δύο (2) πρόσωπα με επιστημονική ειδίκευση ή επαγγελματική εμπειρία σε θέματα οργάνωσης και λειτουργίας μουσείων, αναπληρούμενα από πρόσωπα με τα ίδια προσόντα.

ε) Έναν (1) εκπρόσωπο του Ελληνικού Τμήματος του Διεθνούς Συμβουλίου Μουσείων (ICOM), με τον αναπληρωτή του.

στ) Έναν (1) εκπρόσωπο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.), με επιστημονική ειδίκευση ή επαγγελματική εμπειρία σε θέματα οργάνωσης και λειτουργίας μουσείων, με τον αναπληρωτή του.

3. Το Συμβούλιο Μουσείων:

α) εισηγείται στον Υπουργό για τις αρχές που διέπουν τη μουσειακή πολιτική του κράτους και για τα μέτρα υποστήριξης και εξειδίκευσης αυτής, καθώς και για τη συνεργασία μεταξύ των μουσείων και το συντονισμό των δραστηριοτήτων τους,

β) γνωμοδοτεί για τα ζητήματα που σχετίζονται με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 45, με την επιφύλαξη της διάταξης της περίπτωσης ιβιβ' του εδαφίου γ' της παραγράφου 5 του άρθρου 50,

γ) γνωμοδοτεί για θέματα εφαρμογής της αρχής της αμοιβαιότητας, σε περίπτωση δανεισμού για τη διοργάνωση εκθέσεων σε μουσεία,

δ) γνωμοδοτεί για τη συγκρότηση κρατικών μουσείων ως ειδικών περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 28 του άρθρου 7 του ν. 2557/1997,

ε) γνωμοδοτεί για κάθε θέμα που αφορά μουσεία και παραμπεταί σε αυτό.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2557/ 1997 (ΦΕΚ 271 Α') καταργούνται.

Άρθρο 52 **Κοινοί κανόνες για τη συγκρότηση** **και λειτουργία των Συμβουλίων**

1. Η θητεία των μελών των Συμβουλίων των άρθρων 48 έως 50 είναι τριετής. Η θητεία των μισών τουλάχιστον από τα μέλη των Συμβουλίων που δεν συμμετέχουν σε αυτά αυτοδικαίως ανανεώνεται κάθε έξι (6) έτη.

2. Το έργο των Συμβουλίων μπορεί να υποβοηθείται, ύστερα από πρότασή τους και απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, με την ανάθεση της εξέτασης επί μέρους ζητημάτων σε επιτροπές που απαρτίζονται από ορισμένα από τα μέλη τους ή άλλους ειδικούς επιστήμονες ή εμπειρογνώμονες και γνωμοδοτούν σε αυτά.

3. Η επιστημονική και γραμματειακή υποστήριξη των Συμβουλίων εξασφαλίζεται από γραμματεία που συνιστάται στο Υπουργείο Πολιτισμού στην έδρα κάθε Συμβουλίου.

4. Στους εισηγητές, στα μέλη των Συμβουλίων και της γραμματείας τους καταβάλλεται αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού.

5. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζονται τα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία των Συμβουλίων και της γραμματείας τους, τη δυνατότητα συγκρότησης και λειτουργίας τους κατά τμήματα και κάθε άλλη συναφή λεπτομέρεια. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, μπορεί να ιδρύονται νέα συμβούλια, να καθορίζονται οι αρμοδιότητές τους, να συγχωνεύονται ή να καταργούνται Συμβούλια και να ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια.

6. Στις συνεδριάσεις των Συμβουλίων μετέχουν τα μέλη τους και οι εισηγητές άνευ ψήφου. Πρόσωπα των οποίων οι υποθέσεις άγονται ενώπιον του Συμβουλίου μπορούν να παρίστανται και με ή δια δικηγόρου και να χρησιμοποιούν τεχνικούς συμβούλους, προκειμένου να εκθέσουν τις απόψεις τους και να απαντήσουν σε τυχόν ερωτήσεις των μελών ή εισηγητών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ **ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 53 **Κλοπή μνημείων**

1. Με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών τιμωρείται η κλοπή (άρθρο 372 του Ποινικού Κώδικα), αν έχει αντικείμενο μνημείο ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ή μνημείο που αφαιρέθηκε από ακίνητο μνημείο, από χώρο ανασκαμμένο, από μουσείο, από αποθηκευτικούς χώρους αρχαίων ευρημάτων ή από χώρο όπου φυλάσσεται συλλογή.

2. Εάν η πράξη τελέστηκε από πρόσωπα ενωμένα για τη διάπραξη κλοπών ή ληστειών ή για τη διάπραξη εγκλημάτων που προβλέπονται στον παρόντα νόμο επιβάλλεται κάθειρξη. Η ίδια ποινή επιβάλλεται εάν ο δράστης διαπράττει κατά συνήθεια ή κατ' επάγγελμα κλοπές μνημείων.

Άρθρο 54 **Υπεξαίρεση μνημείων**

Με κάθειρξη μέχρι (10) δέκα ετών τιμωρείται η υπεξαίρεση (άρθρο 375 του Ποινικού Κώδικα), αν έχει αντικείμενο μνημείο με ιδιαίτερα μεγάλη αξία ή αν ο δράστης τελεί την πράξη της υπεξαίρεσης μνημείων κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια.

Άρθρο 55 **Αποδοχή και διάθεση μνημείων που** **αποτελούν προϊόντα εγκλήματος**

Η πράξη της αποδοχής και διάθεσης προϊόντων εγκλήματος (άρθρο 394 παράγραφος 1 του Ποινικού Κώδικα) τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών, αν έχει αντικείμενο μνημείο ιδιαίτερα μεγάλης αξίας και ο υπαίτιος γνώριζε ότι αυτό προέρχεται από αξιόποινη πράξη. Επιβάλλεται κάθειρξη, αν ο υπαίτιος επιχειρεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια.

Άρθρο 56 **Φθορά μνημείου**

1. Όποιος καταστρέφει, βλάπτει, ρυπαίνει, καθιστά ανέφικτη ή δυσχερή τη χρήση ή αλλοιώνει τη μορφή μνημείου ή ανήκοντος σε συλλογή μουσείου πολιτιστικού αγαθού ή πολιτιστικού αγαθού που έχει τοποθετηθεί σε ανοικτό ή κλειστό δημόσιο, δημοτικό ή κοινόχρηστο χώρο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

Αν το μνημείο ανήκει στο δρόστη επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι τριών (3) ετών.

2. Αν πρόκειται για μνημείο ιδιαίτερα μεγάλης αξίας και η πράξη έγινε στο πλαίσιο οργανωμένης εγκληματικής δραστηριότητας ή από πολλούς ενωμένους για την τέλεσή της, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι (10) δέκα ετών.

Άρθρο 57 **Φθορά μνημείου από αμέλεια**

Με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών τιμωρείται η πράξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου 56 αν τελέστηκε από αμέλεια.

Άρθρο 58 **Παράβαση της υποχρέωσης δήλωσης μνημείου**

Όποιος παραλείπει τη δήλωση που επιβάλλεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8 και της παραγράφου 1 του άρθρου 24 τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών (3) ετών. Όποιος παραλείπει τη δήλωση που επιβάλλεται από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 24 ή της παραγράφου 2 του άρθρου 33 τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών. Στην περίπτωση των μνημείων που χαρακτηρίζονται κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 20 του νόμου αυτού, το έγκλημα του προηγούμενου εδαφίου τελείται μόνο εφόσον ο υπόχρεος προς δήλωση έλαβε αποδεδειγμένα γνώση της διοικητικής πράξης χαρακτηρισμού. Στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου ο δράστης τιμωρείται με χρηματική ποινή έως 50.000 ευρώ και σε περίπτωση υποτροπής με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών.

Άρθρο 59 **Παράνομη μεταβίβαση μνημείου**

Όποιος μεταβιβάζει την κυριότητα ή την κατοχή μνημείου ή αποκτά την κυριότητα ή αποδέχεται να περιέλθει στην κατοχή του μνημείο χωρίς την αναγκαία από το νόμο άδεια, έγκριση ή γνωστοποίηση τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών. Επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών, αν πρόκειται για αρχαίο μνημείο που δεν έχει δηλωθεί νόμιμα. Οι ποινές αυτές επιβάλλονται, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

Άρθρο 60 **Παράνομη εμπορία μνημείων**

Όποιος ασκεί δραστηριότητα αρχαιοπώλη ή εμπόρου νεότερων μνημείων κατά την έννοια της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 32 χωρίς άδεια τιμωρείται με φυλάκιση.

Άρθρο 61**Παράνομη ανασκαφή ή άλλη αρχαιολογική έρευνα**

1. Όποιος χωρίς προηγούμενη άδεια διενεργεί ανασκαφή με σκοπό την ανεύρεση ή αποκάλυψη αρχαίων τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών.

2. Αν οι πράξεις της προηγούμενης παραγράφου τελέστηκαν μέσα σε αρχαιολογικούς χώρους ή αν ο υπαίτιος τις επιχειρεί κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια, επιβάλλεται κάθειρξη.

3. Όποιος χωρίς προηγούμενη άδεια διενεργεί άλλης μορφής παράνομη αρχαιολογική έρευνα με σκοπό την ανεύρεση ή αποκάλυψη αρχαίων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους. Αν ο δράστης διαπράττει την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατά συνήθεια ή κατ' επάγγελμα, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα (10) ετών.

Άρθρο 62**Παράνομη χρήση ανιχνευτή μετάλλου**

1. Όποιος χρησιμοποιεί ανιχνευτή μετάλλων ή άλλα όργανα διασκόπησης χωρίς την άδεια που απαιτείται από τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 38 τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών.

2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου τελέστηκε μέσα σε αρχαιολογικούς χώρους ή αν ο υπαίτιος της πράξης την επιχειρεί κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.

Άρθρο 63**Παράνομη εξαγωγή πολιτιστικών αγαθών**

1. Όποιος εξάγει ή επιχειρεί να εξαγάγει από την Ελλάδα, κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου, μνημείο ή πολιτιστικό αγαθό για το οποίο έχει κινηθεί η διαδικασία χαρακτηρισμού, όπως ορίζεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 20, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών. Η προέλευση του μνημείου κατ'αξιοποίηση τρόπο συνιστά επιβαρυντική περίπτωση.

2. Όποιος παραβαίνει τους όρους της απόφασης με την οποία έχει χορηγηθεί άδεια προσωρινής εξαγωγής μνημείου ή πολιτιστικού αγαθού που ανήκει σε συλλογή μουσείου και ιδίως αν δεν το επανεισάγει μέσα στην προθεσμία που τάχθηκε, τιμωρείται με φυλάκιση. Αν όμως η παράβαση του όρου δεν είναι ουσιώδης, το δικαστήριο μπορεί να αφήσει την πράξη ατιμώρητη. Το αξιοποίηση της πράξης της μη εμπρόθεσμης επανεισαγωγής εξαλείφεται, αν ο υπαίτιος με δική του θέληση και πριν ακόμα εξετασθεί με οποιονδήποτε τρόπο για την πράξη του από τις αρχές επανεισάγει το μνημείο ή το πολιτιστικό αγαθό.

3. Με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών τιμωρείται ο υπαίτιος της πράξης του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου, εφόσον η πράξη τελέστηκε με σκοπό την οριστική απομάκρυνση του μνημείου από τα όρια της ελληνικής επικράτειας.

4. Όποιος εξάγει ή επιχειρεί να εξαγάγει από την Ελλάδα εκτός των ορίων του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά παράβαση του Κανονισμού 3911/1992 του Συμβουλίου και 752/1993 της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των προεδρικών διαταγμάτων εφαρμογής τους, όπως εκάστοτε ισχύουν, πολιτιστικά αγαθά κατά την έννοια του Κανονισμού 3911/1992, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

5. Το άρθρο 3 του προεδρικού διατάγματος 423/1995 (ΦΕΚ 242 Α') καταργείται.

Άρθρο 64**Παράνομη εισαγωγή πολιτιστικών αγαθών**

Όποιος εισάγει στην Ελλάδα πολιτιστικά αγαθά κατά την έννοια της από 17 Νοεμβρίου 1980 διεθνούς συμβάσεως των Παρισίων που κυρώθηκε με το ν. 1103/1980 (ΦΕΚ 297 Α'), τα οποία έχουν αφαιρεθεί παράνομα από μουσεία ή άλλα παρόμοια ιδρύματα ή θρησκευτικά ή δημόσια μνημεία που βρίσκονται στην επικράτεια άλλων κρατών μερών της ίδιας συμβάσε-

ως και τα οποία αποτελούν αποδεδειγμένα τμήμα της απογραφής των ιδρυμάτων αυτών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

Άρθρο 65**Παράνομη μη επιστροφή πολιτιστικών αγαθών**

Όποιος δεν συμμορφώνεται με εκτελεστική απόφαση δικαστηρίου ή διαιτητών, η οποία διατάσσει την επιστροφή πολιτιστικών αγαθών που έχουν απομακρυνθεί παράνομα από το έδαφος άλλου κράτους, κατ' εφαρμογή των διεθνών συμβάσεων που κυρώνονται και ισχύουν στην Ελλάδα ή των διατάξεων της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τιμωρείται με φυλάκιση.

Άρθρο 66**Παράνομη επέμβαση ή εκτέλεση έργου**

Όποιος χωρίς την αναγκαία από το νόμο άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής διενεργεί σε μνημείο, σε αρχαιολογικό χώρο, ή σε ιστορικό τόπο, πράξη από αυτές που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 10 παρ. 2 - 4, 13, 14 και 15 τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών (3) ετών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος διενεργεί πράξη ή δραστηριότητα σε ζώνες προστασίας γύρω από μνημεία ή χώρους, όπως ορίζονται στα άρθρα 15 και 17, κατά παράβαση των όρων και περιορισμών που ισχύουν σε αυτές. Η ίδια ποινή επιβάλλεται σε όποιον χωρίς την αναγκαία από το νόμο άδεια ή καθ' υπέρβασή της διενεργεί τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 42, 43 παράγραφος 1 και 46 παράγραφος 4.

Άρθρο 67**Πλημμελής φύλαξη, διατήρηση ή συντήρηση μνημείου**

Ο κύριος, ο νομέας ή ο κάτοχος μνημείου, ο οποίος εκτελεί τις υποχρεώσεις του για φύλαξη, διατήρηση ή συντήρησή του πλημμελώς και έτσι εκθέτει το μνημείο σε κίνδυνο, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών (3) ετών.

Άρθρο 68**Πράξεις ελεγκτικών οργάνων**

Οι διατάξεις του άρθρου 25B του ν. 1729/1987 (ΦΕΚ 144 Α'), που προστέθηκε με το άρθρο 22 του ν. 2161/ 1993 (ΦΕΚ 119 Α') εφαρμόζονται αναλόγως και στα εγκλήματα της κλοπής μνημείων, της υπεξαίρεσης μνημείων, της φθοράς μνημείων, της αποδοχής και διάθεσης μνημείων που αποτελούν προϊόντα εγκλήματος, της παράνομης ανασκαφής ή άλλης αρχαιολογικής έρευνας και της παράνομης εξαγωγής πολιτιστικών αγαθών. Η ενέργεια του ελεγκτικών οργάνων περιορίζεται στις πράξεις που είναι απολύτως αναγκαίες για τη διακρίβωση των εγκλημάτων αυτών, η τέλεση των οποίων θα πρέπει πάντως να είχε προαποφασισθεί από το δράστη.

Άρθρο 69**Δήμευση και χρηματική ποινή**

1. Η δήμευση των πολιτιστικών αγαθών που αποτελούν αντικείμενο παράνομης εξαγωγής ή επιχειρούμενης παράνομης εξαγωγής, καθώς και των μέσων τέλεσης της πράξης αυτής και της παράνομης ανασκαφής ή άλλης έρευνας με σκοπό την ανεύρεση ή αποκάλυψη αρχαίων επιβάλλεται υποχρεωτικά εφόσον ανήκουν στο δράστη ή σε συμμετοχο.

2. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν επιβληθεί δήμευση των μέσων τέλεσης των εγκλημάτων που προβλέπονται στον παρόντα νόμο, επιβάλλεται χρηματική ποινή που μπορεί να ανέλθει στο ήμισυ (1/2) της αξίας των μέσων αυτών.

Άρθρο 70**Επέκταση της εφαρμογής των διατάξεων του ν. 2331/1995**

Το εδάφιο αθ' του άρθρου 1 του ν. 2331/1995 (ΦΕΚ 173 Α')

αντικαθίσταται ως εξής:

«αθ) Των αξιόποινων πράξεων που έχουν ως αντικείμενο μνημείο».

Άρθρο 71 **Αρμοδιότητα εφετείου**

1. Τα κακουργήματα της κλοπής μνημείων, της υπεξαίρεσης μνημείων, της φθοράς μνημείων, της αποδοχής και διάθεσης μνημείων που αποτελούν προϊόντα εγκλήματος, της παράνομης επέμβασης ή εκτέλεσης έργου σε μνημείο, της παράνομης εξαγωγής πολιτιστικού αγαθού και της παράνομης ανασκαφής ή άλλων έρευνας για την ανεύρεση ή αποκάλυψη αρχαίων υπάγονται στην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου.

2. Μόλις περατωθεί η ανάκριση για πράξεις της προηγούμενης παραγράφου η δικογραφία υποβάλλεται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος εάν κρίνει ότι δεν συντρέχουν σοβαρές ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορούμενου στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, εισάγει την υπόθεση με πρότασή του στο Συμβούλιο Εφετών που αποφασίζει σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 309-315 του Κ.Π.Δ..

Εάν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι προκύπτουν ενδείξεις και ότι δεν πρέπει να επιστρέψει τη δικογραφία για να συμπληρωθεί, εισάγει, εφόσον συμφωνεί και ο Πρόεδρος Εφετών, την υπόθεση στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή.

Άρθρο 72 **Τύχη χρηματικών ποινών και δήμευθέντων πραγμάτων**

1. Οι χρηματικές ποινές, τα πρόστιμα, τα ποσά που προέρχονται από μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών σε χρηματικές ποινές, καθώς και τα ποσά χρηματικής ικανοποίησης του Δημοσίου λόγω ηθικής βλάβης που επιβάλλονται κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς αποτελούν πόρο του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων (Τ.Α.Π.Α.). Πράγματα που δемеύονται ως μέσα για την τέλεση εγκληματικών πράξεων, που τιμωρούνται κατά το νόμο, περιέρχονται στο Υπουργείο Πολιτισμού.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Πολιτισμού καθορίζεται η διαδικασία βεβαίωσης, είσπραξης και απόδοσης στο Τ.Α.Π.Α. των πιο πάνω ποσών και ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ **ΕΙΔΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 73 **Μεταβατικές και ειδικές διατάξεις**

1. Τα υπάρχοντα κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού δικαιώματα κυριότητας των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων της Εκκλησίας της Ελλάδας, της Εκκλησίας της Κρήτης, των Μητροπόλεων της Δωδεκανήσου, του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως, των Πατριαρχείων Αλεξανδρείας, Αντιοχείας και Ιεροσολύμων, της Ιερής Μονής του Σινά, των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους, των Ιερών Μονών της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριας στη Χαλκιδική, των Βλατάδων στη Θεσσαλονίκη και του Ευαγγελιστή Ιωάννη του Θεολόγου στην Πάτμο, άλλων νομικών προσώπων ή άλλων ενώσεων προσώπων που εκπροσωπούν θρησκείες ή δόγματα, σε αρχαία μνημεία θρησκευτικού χαρακτήρα, ακόμη και αν χρονολογούνται μέχρι και το 1453, διατηρούνται.

2. Με τις διατάξεις του παρόντος δεν θίγονται ισχύουσες ειδικές διατάξεις περί του Αγίου Όρους.

3. Όποιος έχει στην κατοχή του αρχαίο κινητό από αυτά που αναφέρονται στις περιπτώσεις 1α' και 1β' του άρθρου 20, υποχρεούται να το δηλώσει στην Υπηρεσία μέσα σε προθεσμία ενός (1) έτους από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η εμπρόθεσμη δήλωση αποτελεί, για όποιον προβαίνει σε αυτήν, λόγω απαλλαγής από την ποινική δίωξη για τη μη έγκαιρη δήλωση.

Αυτός που δηλώνει σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο ότι κατέχει αρχαίο που χρονολογείται έως και το 1453, είναι δυνατόν να υποβάλλει, παράλληλα με τη δήλωση, αίτηση για τη χορήγηση άδειας κατοχής του αρχαίου σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Η άδεια χορηγείται εκτός εάν συντρέχει η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 23. Κατά τη χορήγηση της άδειας κατοχής ορίζονται τα αναγκαία μέτρα για τη φύλαξη και τη διατήρηση του μνημείου.

4. Αν σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 δηλωθεί η κατοχή αρχαίου που έχει εισαχθεί από την αλλοδαπή και που χρονολογείται έως και το 1453, αναγνωρίζεται το δικαίωμα κυριότητας υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 33.

5. Όσοι έχουν άδεια ιδιωτικής συλλογής αρχαίων κατά τις διατάξεις του κ.ν. 5351/1932 μπορούν να ζητήσουν να αναγνωριστούν ως συλλέκτες σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Οι αιτούντες αναγνωρίζονται ως συλλέκτες εκτός εάν συντρέχουν τα κωλύματα της παραγράφου 1 ή της παραγράφου 2 του άρθρου 31. Με την απόφαση αναγνώρισης ορίζονται τα αναγκαία μέτρα, τα οποία οφείλει ο συλλέκτης να λάβει, για τη φύλαξη και διατήρηση των αντικειμένων της συλλογής το αργότερο μέσα σε προθεσμία δεκαοκτώ (18) μηνών από την αναγνώριση. Μετά την παρέλευση δεκαοκτώ (18) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, λήγει αυτοδικαίως η ισχύς αδειών ιδιωτικής συλλογής αρχαίων που έχουν χορηγηθεί κατά τις διατάξεις του κ.ν. 5351/1932, εκτός εάν εκκρεμεί αίτηση αναγνώρισης ως συλλέκτη κατά τη διάταξη του προηγούμενου εδαφίου.

6. Όσοι έχουν άδεια εμπορίας αρχαίων κατά τις διατάξεις του κ.ν. 5351/1932, αν επιθυμούν να ασκούν τη δραστηριότητα του αρχαιοπώλη, οφείλουν να ζητήσουν τη χορήγηση της σχετικής άδειας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, μέσα σε προθεσμία δεκαοκτώ (18) μηνών από τη δημοσίευση του. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής, λήγει αυτοδικαίως η ισχύς αδειών εμπορίας αρχαίων που έχουν χορηγηθεί κατά τις διατάξεις του κ.ν. 5351/1932, εκτός εάν εκκρεμεί αίτηση για τη χορήγηση άδειας αρχαιοπώλη κατά τη διάταξη του προηγούμενου εδαφίου.

7. Ο διευθύνων συστηματική ανασκαφή που βρίσκεται σε εξέλιξη υποχρεούται να καταθέτει προς δημοσίευση αρχική παρουσίαση εντός δύο (2) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Εάν η ανασκαφή έχει περατωθεί, ο διευθύνων έχει την υποχρέωση να καταθέσει την τελική δημοσίευση εντός πενταετίας από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

8. Τα λειτουργούντα, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, μουσεία, τα οποία έχουν ιδρυθεί με νόμο, λογίζονται ως αναγνωρισμένα κατά την έννοια των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 45. Οφείλουν όμως να προσαρμοστούν στις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού και των κανονιστικών πράξεων που προβλέπονται σε αυτό, μέσα σε προθεσμία που καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

9. Οι υφιστάμενες νόμιμα λειτουργούσες εξορυκτικές δραστηριότητες μεταλλείων ή λατομείων μετά την ισχύ του παρόντος νόμου συνεχίζουν νομίμως τη λειτουργία τους μέχρι τη λήξη της σχετικής άδειας, η οποία μπορεί μετά να ανανεωθεί.

10. Πολιτιστικά αγαθά που έχουν χαρακτηριστεί ως προστατευόμενα σύμφωνα με τις διατάξεις της προϊσχύουσας νομοθεσίας προστατεύονται στο εξής κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Πολιτιστικά αγαθά που έχουν ήδη χαρακτηριστεί κατά κατηγορίες χαρακτηρίζονται εκ νέου σύμφωνα με τη διαδικασία και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Έως τότε προστατεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου που εφαρμόζονται αναλόγως.

11. Η χρηματική αξία κινητών μνημείων καθορίζεται από τριμελή επιτροπή ειδικών επιστημόνων, που συνιστάται με απόφαση του Υπουργού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Εάν ο ιδιώτης δεν αποδεχθεί την τιμή που καθορίζεται από την παραπάνω επιτροπή, συνιστάται επιτροπή αποτελούμενη από έναν ειδικό επιστήμονα εκπρόσωπο του ιδιώτη, έναν προϊστάμενο υπηρεσιακής μονάδας του Υπουργείου Πολιτισμού ή έναν διευθυντή μουσείου οριζόμενο από τον Υπουργό Πολιτισμού και

έναν ειδικό επιστήμονα που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου.

12. Προκειμένου περί ακινήτων ή εκτάσεων πολλαπλώς χαρακτηρισμένων υπερισχύουν οι διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον πρόκειται για μνημεία, αρχαιολογικούς χώρους ή ιστορικούς τόπους.

13. Κηρυγμένοι έως την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού αρχαιολογικοί χώροι που δεν έχουν οριοθετηθεί σύμφωνα με τους όρους της παραγράφου 1 του άρθρου 12, οριοθετούνται οριστικά εντός τριετίας από αυτήν, στο πλαίσιο προγράμματος που καταρτίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Προκειμένου για ενάλιους αρχαιολογικούς χώρους η παραπάνω προθεσμία είναι διπλάσια.

14. Όπου στον παρόντα νόμο και γενικότερα στη νομοθεσία για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς προβλέπεται:

α) ότι απαιτείται άδεια ή έγκριση της αρμόδιας υπηρεσίας ή του Υπουργού Πολιτισμού για την εκτέλεση εργασίας ή για τη διενέργεια οποιασδήποτε άλλης πράξης,

ή β) ότι απαγορεύεται ή επιβάλλεται η διενέργεια εργασιών ή οποιασδήποτε άλλης πράξης είτε εκ του νόμου είτε επειδή αυτό προβλέπεται σε πράξη της Υπηρεσίας ή του Υπουργού Πολιτισμού,

ή γ) ότι επέρχονται συγκεκριμένες έννομες συνέπειες λόγω της παραβίασης διατάξεων, μπορούν να εκδίδονται προσωρινώς μεν σήματα οριστικής δε πρωτόκολλα με τα οποία διαπιστώνεται η πλήρωση των προϋποθέσεων από τις οποίες απορρέουν οι έννομες συνέπειες που προβλέπονται από το νόμο ή τις δυνάμει αυτού εκδιδόμενες ατομικές ή κανονιστικές πράξεις, ιδίως η διακοπή εργασιών, η εγκατάσταση εργολάβων ή συνεργείων για τη διενέργεια εργασιών, η επιβολή αποζημίωσης ή τέλους, η αποβολή από ακίνητο, η κατάσχεση κινητού ή ακινήτου μνημείου. Τα σήματα και τα πρωτόκολλα αυτά εκδίδονται από τον Υπουργό Πολιτισμού, ο οποίος μπορεί να εξουσιοδοτεί σχετικά τον Γενικό Γραμματέα ή υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού. Οι αστυνομικές αρχές και κάθε άλλη δημόσια αρχή ή αρχή της τοπικής αυτοδιοίκησης υποχρεούνται να παράσχουν κάθε αναγκαία συνδρομή για την εκτέλεση των σημάτων και των διοικητικών πρωτοκόλλων της παρούσας παραγράφου. Για την επίδοση και την εκτέλεση των παραπάνω σημάτων και πρωτοκόλλων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του τέταρτου και του πέμπτου εδαφίου της περίπτωσης β', της παραγράφου 9 του άρθρου 7 του ν. 2557/1997, όπως ισχύει.

15. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, ορίζονται οι πρόσθετες διοικητικές κυρώσεις οι οποίες επιβάλλονται για πράξεις ή παραλείψεις που είναι αντίθετες προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου ή των κανονιστικών πράξεων οι οποίες έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότησή του.

16. Η ανώνυμη εταιρεία της παραγράφου 2α του άρθρου 6 του ν. 2557/1997 (ΦΕΚ 271 Α') η οποία προστέθηκε με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2819/2000 (ΦΕΚ 84 Α') μεταβάλλει την επωνυμία της από «Ανώνυμη Εταιρεία Προβολής Ελληνικής Πολιτιστικής Κληρονομιάς Α.Ε.» σε «Οργανισμός Προβολής Ελληνικού Πολιτισμού Α.Ε. (Ο.Π.Ε.Π. Α.Ε.).».

17. Στο τέλος της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 2α του άρθρου 6 του ν. 2557/1997 (ΦΕΚ 271 Α'), η οποία προστέθηκε με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2819/2000 (ΦΕΚ 84 Α'), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Όσον αφορά τις δράσεις που σχετίζονται με την Πολιτιστική Ολυμπιάδα και την προβολή του πολιτισμού της χώρας, η εταιρεία μπορεί να ενεργεί και μη κερδοσκοπικά.»

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 74

Κωδικοποίηση της νομοθεσίας

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, μπορεί να κωδικοποιείται στο σύνολό

της η νομοθεσία για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, να αλλάζει η σειρά και η αρίθμηση των διατάξεων, να συνενώνονται ομοειδείς διατάξεις και εν γένει να επέρχεται κάθε τροποποίηση αναγκαία για τη διοικητική κωδικοποίηση αυτής.

Άρθρο 75

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις. Κάθε διάταξη νόμου αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης».

Θα διατεθούν μέχρι πέντε συνεδριάσεις, αν παραστεί ανάγκη. Έχει ήδη αποφασίσει το Σώμα για εμβόλιμη συνεδρίαση αύριο το απόγευμα και την Πέμπτη το απόγευμα. Απόψε και αύριο το πρωί θα συζητήσουμε την αρχή του νομοσχεδίου.

Η Νέα Δημοκρατία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό της Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Νικήτα Κακλαμάνη, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζει ως ειδικό αγορητή τον κ. Άγγελο Τζέκη και ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου ορίζει τον κ. Γεώργιο Αμπατζόγλου.

Ο κ. Σαλαγιάννης δεν παρευρίσκεται γιατί έχει καθυστερήσει. Το λόγο έχει ο κ. Γιακουμάτος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τόσο ενδιαφέρον από την πλευρά της Κυβέρνησης;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα ανακοινώνω κάθε φορά από την Έδρα, για όποιον καθυστερεί να προσέλθει στη συνεδρίαση, αν ανήκει στην κατηγορία εκείνων που σχολιάζουν τη μη προσέλευση των άλλων.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό να το κάνετε, όταν θα έχει την αξία του!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τώρα, εσείς μιλάτε εκ του ασφαλούς, επειδή είστε εδώ. Μπορεί όμως κάποια στιγμή να μην είστε εδώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε, θα με αντικαταστήσει κάποιος άλλος!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας δεν είναι μόνο οικονομικό ή δημοσιονομικό. Για εμάς είναι πρόβλημα βαθιά κοινωνικό. Η χρηματοδότηση των συντάξεων και των δαπανών υγείας ενός πληθυσμού που συνεχώς γερνά (Σήμερα έχουμε μία σχέση εργαζομένων και συνταξιούχων 1,7% προς 1% και το 2040 αναμένεται να είναι 1% προς 1%! Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, όταν έχουμε έναν εργαζόμενο και ένα συνταξιούχο), αυτό αποτελεί την οξύτερη διάσταση του προβλήματος!

Η χώρα μας κυρίως, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση γενικότερα, αντιμετωπίζει ένα τεράστιο δημογραφικό πρόβλημα που δεν μπορείτε, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, να παραγνωρίζετε ούτε να το παραπέμπετε στο μέλλον. Οι συνέπειες είναι πολύ ευρύτερες και πολύ σοβαρότερες απ' ό,τι σήμερα κάποιοι εκτιμούν. Σίγουρα, όμως, οι δημογραφικές μεταβολές θα καταστήσουν αναγκαία και τη μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Είναι βέβαιο ότι η μεταρρύθμιση, αργά ή γρήγορα θα πρέπει να γίνει. Το ζητούμενο όμως είναι να προκρίνουμε τη σωστή λύση και εσείς επιλέγετε τη ΜΗ ΛΥΣΗ.

Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που ήρθε στη Βουλή -και κατατέθηκε άρον άρον μετά από παλινωδίες δύο ετών- αποκαλύπτει δυστυχώς ότι η χώρα δεν έχει σοβαρή κυβέρνηση και δεν μπο-

ρεί να δώσει λύση γιατί επιχειρεί να «κουκουλώσει» και να μεταθέσει στο μέλλον το πρόβλημα για μικροκομματικούς –και μόνο- σκοπούς. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν νοιάζεται για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά μόνο για τη δική της επιβίωση.

Αρκεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και μόνο μία σύντομη αναδρομή για να καταδειχθεί ότι οι χειρισμοί της Κυβέρνησης κινούνται μεταξύ επιπολαιότητας και ομφαλοσκοπήσης.

Ας δούμε λίγο το ιστορικό. Στην αρχή το 1996 ο κ. Σημίτης είχε αναθέσει στον καθηγητή Σπράου να εκπονήσει μία έκθεση για το μέλλον του ασφαλιστικού μας συστήματος και να υποδείξει ως άτεγκτος τεχνοκράτης τις απαιτούμενες αλλαγές, η γνωστή σήμερα σε όλους τους Έλληνες ως «Έκθεση Σπράου για τις συντάξεις». Τότε προκάλεσε τη μήνιν των εργαζομένων και την άμεση υπαναχώρηση της Κυβέρνησης. Η έκθεση σήμερα κοσμεί τις βιβλιοθήκες.

Μετά το πείραμα Σπράου η Κυβέρνηση ξεχνά το πρόβλημα για τρία ολόκληρα χρόνια. Ο σημερινός Πρωθυπουργός επικαλείται ξαφνικά ως ένα από τους βασικούς λόγους των πρόωγων εκλογών του Απριλίου του 2000 την ανάγκη σημαντικών διαρθρωτικών αλλαγών στην οικονομία, κορυφαία εκ των οποίων έλεγε ότι θεωρεί την ασφαλιστική μεταρρύθμιση για ένα βιώσιμο σύστημα συντάξεων. Μετά τις εκλογές του 2000 αναθέτει στο στενό του συνεργάτη τον κ. Γιαννίτη το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Για να προχωρήσει σ' αυτήν τη μεταρρύθμιση ανέθεσε ο Υπουργός σε Άγγλους αναλογιστές, ειδικούς στα ασφαλιστικά, τη μελέτη που θα έδινε τις κατευθύνσεις και θα υποδείκνυε μέτρα θωράκισης βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος. Οι γνωστές σε όλους τους Έλληνες σήμερα «συνταγές Γιαννίτη».

Η ίδια Κυβέρνηση και ο ίδιος Πρωθυπουργός κάτω από την κατακραυγή της κοινωνίας απέσυραν εν μία νυκτί τις προτάσεις και ξεκίνησαν πάλι από μηδενική βάση τη συζήτηση για το ασφαλιστικό. Από το 2001 μέχρι σήμερα με τους ασφαλισμένους να βρίσκονται σε πλήρη σύγχυση και ανασφάλεια για το μέλλον της σύνταξής τους, τι κάνατε; Τους οδηγήσατε σε πρόωρη συνταξιοδότηση. Αρκεί να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το 2001 στο δημόσιο τομέα είχαμε έντεκα χιλιάδες σε συνταξιοδότηση, όταν κάθε χρόνο έχουμε περίπου τις πεντέμισι χιλιάδες. Είναι ένα τεράστιο κόστος που φέρετε απόλυτα και ακέραια την ευθύνη για τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις με αυτές τις παλινωδίες στο ασφαλιστικό.

Μετά από αυτό προσπάθησε η Κυβέρνηση να φτιάξει μία νέου τύπου πρόταση. Και έφτασε στην πρόταση του Υπουργού Εργασίας του κ. Ρέππα. Η πρόταση αυτή συνιστά απομυθοποίηση του ενδιαφέροντος και της διαχειριστικής ικανότητάς τους. Δηλαδή, ξεθώριασαν οι προτάσεις Σπράου, ξεχάστηκαν οι προτάσεις Γιαννίτη και αϊφνης ανακάλυψε η Κυβέρνηση ότι μπορεί να «λύσει» το ασφαλιστικό. Πώς; Μεταθέτοντάς το στο μέλλον χωρίς φυσικά να βάλει το χέρι της «επί τον τύπον των ήλων». Και εγένετο το παρόν νομοσχέδιο, το νομοσχέδιο της ΜΗ ΑΥΣΗΣ.

Ποια είναι η αλήθεια όμως και η ουσία της ασφαλιστικής απορύθμισης που προωθεί τελικά η Κυβέρνηση;

Πρώτον, πολλά σημεία του νομοσχεδίου είναι αντισυνταγματικά. Σαφέστατα αναφέρονται στην έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Δεύτερον, το νομοσχέδιο είναι πρόχειρο και αποτελεί άθροισμα αποσπασματικών ρυθμίσεων. Αυτό το αποδεικνύει και η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου και η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Δεν αναφέρεται πουθενά πώς κοστολογούνται και πόσο τα μέτρα.

Τρίτον, στο κεφαλαιώδες ζήτημα της χρηματοδότησης που θα εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα του συστήματος η Κυβέρνηση εμπαίζει τους πάντες ακόμη και τον εαυτό της. Κύριοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., οδηγείτε την κοινωνική ασφάλιση σε κατάρρευση. Οδηγείτε σε περιπέτειες το ασφαλιστικό μας σύστημα και τιμωρείτε τους Έλληνες ασφαλισμένους με διαρκή αγωνία για την τύχη των συντάξεων τους. Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που έχετε καταθέσει στη Βουλή βασίζεται κυρίως στους νόμους της Νέας Δημοκρατίας 1990-1993. Τα όρια ηλικίας δεν τα αλλάξετε. (Θεμελιακός νόμος 1902), προϋποθέσεις συνταξιοδότησης,

ασφαλιστικές εισφορές, ποσοστό αναπλήρωσης! Τους νόμους αυτούς όχι μόνο δεν τους καταργήσατε, όταν αναλάβατε την εξουσία, όπως είχατε υποσχεθεί και δεσμευθεί μέσα στη Βουλή, αλλά τους αφήνετε και μέχρι σήμερα και τους αντιγράφετε κακώς.

Θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα Πρακτικά τι έλεγε στη συνεδρίαση στις 19.4.2002 ο σημερινός Υφυπουργός αρμόδιος για την κοινωνική ασφάλιση ο κ. Σπυρόπουλος.

Έλεγε ο κ. Σπυρόπουλος: «Δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε αυτήν τη μεταρρύθμιση αν δεν πατάγαμε σε διατάξεις του ν. 2084 και θα το πω δημοσίως, όταν θα έρθει η ώρα στη Βουλή».

Να το πείτε, κύριε Σπυρόπουλε, όπως το είπατε και έχει γραφτεί στα Πρακτικά της Βουλής στις 19.4.2002. Αντί όμως να αξιοποιήσετε τις βάσεις των νόμων της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση προχωρά σε ρυθμίσεις με τις οποίες πρώτη και βασική διαφωνία μας είναι ότι καταργείτε την τριμερή χρηματοδότηση.

Καταργείται η εκ του νόμου υποχρέωση του κράτους να εισφέρει κατά τρία ένατα ετησίως στο σύνολο των εισφορών των εργαζομένων και εργοδοτών. Αιφνιδιαστικά η Κυβέρνηση, κατά την ψήφιση του νομοσχεδίου στη Διαρκή Επιτροπή, ανακάλυψε ότι έλειπε η παράγραφος του άρθρου 4, που μιλάγε για την τυπική κατάργηση της τριμερούς χρηματοδότησης και το πρόσθεσε, όταν αποχώρησε η Νέα Δημοκρατία. Αυτή είναι η προχειρότητα.

Βέβαια, καταργείτε την τριμερή χρηματοδότηση, την οποία άλλωστε η Κυβέρνησή σας ποτέ δεν την σεβάστηκε, ποτέ δεν την τήρησε και ουδέποτε είχατε σκοπό να καταβάλατε τα χρήματα, τα οποία απορρέουν από την υποχρέωση της τριμερούς χρηματοδότησης.

Ξέρετε πόσα χρωστάει σήμερα η Κυβέρνηση στο ΙΚΑ από την τριμερή χρηματοδότηση; Είναι πάνω από 700 δισεκατομμύρια και κατά τον κ. Πολυζωγόπουλο είναι 1 τρισεκατομμύριο. Έρχεστε και καθιερώνετε 1% επί του ΑΕΠ, που πολύ αμφιβάλλω. Γιατί να το σεβασθείτε άλλωστε και αυτό, αφού δε σεβασθήκατε την τριμερή χρηματοδότηση; Στο λίγο καιρό που θα παραμείνετε στην εξουσία, δεν πιστεύω ότι θα τηρήσετε αυτήν τη δέσμευση.

Η τριμερής χρηματοδότηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κατάκτηση των εργαζομένων και της ελληνικής κοινωνίας. Ήταν νόμος του κράτους και κανείς μέχρι τώρα δεν το αμφισβητούσε, ούτε και σήμερα το αμφισβητεί, παρά μόνο η Κυβέρνηση, ο Υπουργός και ένα μέρος της ΠΑΣΚΕ, όχι ολόκληρη και ειδικά ο Πρόεδρος της ΠΑΣΚΕ κ. Πολυζωγόπουλος. Γιατί όμως μέχρι χθες τη στηρίζατε μετά πάθους και είχατε σηκώσει το λάβαρο της τριμερούς χρηματοδότησης; Τι άλλαξε και λέει άλλα σήμερα ο κ. Πολυζωγόπουλος και άλλα κάνει και νομοθετεί η Κυβέρνηση; Αυτό είναι ένα ερώτημα, που χρειάζεται απάντηση.

Δημιουργείτε στην κοινωνία την ψευδαίσθηση ότι με το 1%, δηλαδή 460 δισεκατομμύρια δραχμές με το σημερινό ΑΕΠ σε εισφορά προς το ΙΚΑ, εξασφαλίζετε τη χρηματοδότηση. Όμως η συμπληρωματική μελέτη των Βρετανών αναλογιστών, την οποία σύνταξαν αποκλειστικά για το ΙΚΑ, επισημαίνει ότι η χρηματοδοτική πρόταση Χριστοδουλάκη είναι λιγότερο δαπανηρή από τη χρηματοδότηση του 10%, που θέσπισαν οι δικοί μας νόμοι.

Όλοι οι εμπλεκόμενοι, κυβερνητικά στελέχη, συνδικαλιστική ηγεσία της ΠΑΣΚΕ, γνώριζαν το περιεχόμενο και όμως, δεσμευμένοι σαν από «όρκο σιωπής», δεν το δημοσιοποίησαν και δεν μας είπαν ποτέ ότι υπάρχει αναλογιστική μελέτη. Αρνούνταν την ύπαρξή της μέχρι και σήμερα ακόμα την αρνούνται.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε, δεν παρουσάζει άμεσα το κόστος των προτεινομένων αλλαγών, που θα επιβαρύνουν τα ταμεία και τον κρατικό προϋπολογισμό. Αποτελεί δε παγκόσμια πρωτοτυπία η δήλωση του Υπουργού Εργασίας κ. Ρέππα, ότι θα νομοθετήσουμε και μετά θα κοστολογήσουμε τα μέτρα. Αυτό είναι πρωτάκουστο.

Βέβαια, η αναλογιστική μελέτη του Γενικού Λογιστηρίου λέει από μόνη της ότι από τις έντεκα παραμετρικές αλλαγές, οι οκτώ είναι απροσδιορίστου και ακαθορίστου δαπάνης. Οι τρεις δε

κοστίζουν 12 τρισεκατομμύρια σε βάθος τριάντα χρόνων. Άρα, πώς μας λένε πόσα θα χρειαστούν, όταν ακόμα δεν το γνωρίζουμε κανείς; Το χρηματοδοτικό σχήμα της Κυβέρνησης είναι θολό, ασαφές και υπό αίρεση.

Ακόμη και αυτή η λογιστική τακτοποίηση, κύριε Υπουργέ, με ομόλογα 1,3 τρισεκατομμυρίων δραχμών δεν αφορά το ΙΚΑ. Από το 1 τρισεκατομμύριο, τα 700 δισεκατομμύρια θα πάνε στο ΙΚΑ-TEAM. Μέχρι τώρα οι κύριοι του ΠΑΣΟΚ πλήρωναν την κύρια σύνταξη του ΙΚΑ με τα λεφτά του Επικουρικού Ταμείου. Τι θα απομείνει, λοιπόν, για το ΙΚΑ σε ρευστό; Τίποτα. Ομόλογα, χορηγείτε;

Βέβαια, αποσιωπάτε συνειδητά, κύριε Υπουργέ, τα χρέη του ΙΚΑ προς τον ΟΑΕΔ. Είναι πάνω από 400 δισεκατομμύρια. Πείτε μας για την αγωγή που έχει κάνει ο ΟΕΚ προς το ΙΚΑ ύψους 140 δισεκατομμυρίων. Για την Εργατική Εστία 34 δισεκατομμύρια. Αν τα αθροίσετε αυτά και βάλετε και το ΤΕΒΕ που χρωστάτε, είναι αυτή η αυτοκρατορία των ελλειμμάτων; Είναι αυτό που ανησυχεί τη Νέα Δημοκρατία, που σας περιμένει να δώσετε μια απάντηση σ' αυτά τα μεγάλα ερωτήματα.

Γι' αυτά τα χρήματα που θα δώσετε, έστω αυτά τα 500 δισεκατομμύρια, για ομολογιακό δάνειο, δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη. Από πού θα τα πάρετε; Στο φετινό προϋπολογισμό δεν είναι εγγεγραμμένα. Θα δανειστείτε από την αγορά ομόλογα για να τα μεταβιβάσετε στη συνέχεια το ΙΚΑ; Αυτό είναι άγνωστο, διότι δεν το έχετε διευκρινίσει. Ύστερα απ' όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δικαιούμαι να ρωτάω και οφείλετε να απαντήσετε πότε έλεγε την αλήθεια ο Πρωθυπουργός στις 6.4.2000 προεκλογικά όταν δήλωνε ότι:

«Σημίτης: Το κοινωνικό κράτος δεν είναι παροχές με δανεικά». Όταν προειδοποιούσε πως εάν «η οικονομία υπερχρεώνεται, το κόστος το πληρώνουν πολλαπλάσια οι εργαζόμενοι. Όταν υπογράμμιζε πως «οι πόροι του κοινωνικού κράτους πρέπει να εξασφαλίζονται από το υγιές πλεόνασμα της οικονομίας», ή σήμερα που με δανεικά και ομόλογα υπερχρεώνει το μέλλον των εργαζομένων και το υποθηκεύει. Πότε έλεγε την αλήθεια; Τότε ή τώρα; Αυτή είναι η πρώτη μας διαφωνία και θέση της Νέας Δημοκρατίας. Είμαστε, δηλαδή, σταθερά και αταλάντευτα υπέρ της τριμερούς χρηματοδότησης.

Η δεύτερη θέση μας είναι: Προβλέπονται ενοποιήσεις ταμείων. Εμείς έχουμε ξεκάθαρα δηλώσει ότι πιστεύουμε πως πρέπει ομοειδή ταμεία να ενοποιηθούν, μετά από διάλογο, μετά από προαιρετική συμφωνία ταμείων. Αυτό μπορεί να γίνει από τώρα και όχι από το 2003 και το 2008, όπως παραπέμπει το νομοσχέδιό σας.

Τρίτη διαφωνία μας. Παραπέμπονται στις καλές νύχτες οι κατώτερες συντάξεις των 152.000 δραχμών. Εμείς διαφωνούμε με τη λογική αυτή του νομοσχεδίου που είναι καθαρά λογιστική λογική και δεν εξετάζει τις ανθρώπινες ανάγκες.

Εμείς δεν μπαίνουμε σ' αυτήν τη λογική, κύριε Υπουργέ και μην επιάρεστε. Σήμερα, η αναπηρική σύνταξη του δημοσίου τομέα είναι 65.000 δραχμές, σύμφωνα με το νομοσχέδιό σας και ούτε στις 95.000 δραχμές, ούτε στις 126.000 δραχμές που επιάρεστε.

Με δεδομένη την προεκλογική δέσμευση του Πρωθυπουργού για κατώτερες συντάξεις 152.000 δραχμών, εμείς ρωτάμε: «Σε ποιο σπίτι συνταξιούχου, κύριε Ρέππα, μιλούν για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τι λένε για την προεκλογική εξαπάτηση των 152.000 δραχμών που τάξατε και υφαρπάξατε την ψήφο από τα περήφανα γηρατειά προεκλογικά;» Να, τι λέμε για τις κατώτερες συντάξεις. Αυτή είναι η δική μας δέσμευση και η τρίτη διαφωνία μας.

Τέταρτον, δεν έχετε το πολιτικό θάρρος να αναλάβετε τη ρύθμιση των βαρέων και ανθυγιεινών. Την εξυγιάνση του θεσμού αυτού έχει προτείνει η Νέα Δημοκρατία και ο ν. 1902 του κ. Σουφλιά. Το σχετικό άρθρο, ούτε το καταργήσατε ούτε το τροποποιήσατε, αλλά και ουδέποτε ενεργοποιήθηκε. Έτσι λειτουργεί σήμερα η Κυβέρνηση. Το παραπέμπετε και αυτό για το 2005. Αυτές είναι βασικές αρχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τρία λεπτά παρακαλώ μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Δύο για να είμαστε

εντάξει, γιατί αν πάμε έτσι θα βγούμε έξω από τα όριά μας. Όσο μπορείτε σύντομα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ : Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς σας καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις. Δεν μπαίνουμε στη λογική πλειοδοσίας παροχών χωρίς αντίκρισμα. Δεν θ' ακολουθήσουμε καμιά απόπειρα εμπαιγμού της κοινωνίας για κομματική εκμετάλλευση. Ήρθαμε να κάνουμε μια υπεύθυνη κριτική και υπεύθυνες προτάσεις, και όχι να πλειοδοτήσουμε ή να μειοδοτήσουμε. Οι ψευτοπαροχές όμως που επισείετε και στις παραμετρικές αλλαγές είναι δώρον άδωρον.

Πρώτον, στρατιωτικοί, Σώματα Ασφαλείας. Τους διαβεβαιώνετε, κύριε Υπουργέ, ότι δεν θα περιληφθούν στο νομοσχέδιο και τους περιλάβετε. Αυτό είναι διάλογος; Είναι δημοκρατική ευαισθησία; Όταν ως κεραυνός εν αιθρία τους περιλαμβάνετε στο νομοσχέδιο; Γιατί άραγε; Επειδή οι αστυνομικοί δεν μπορούν να απεργήσουν γι' αυτό τους βρήκατε βολικούς; Είναι μια νοοτροπία που δεν δηλώνει δημοκρατική ευαισθησία στον κοινωνικό διάλογο.

Τριακονταεπταετία. Είναι δώρον άδωρον. Θεσμοθετείται, κύριοι συνάδελφοι, η τριακονταεπταετία, χωρίς όριο ηλικίας, αλλά επί της ουσίας δεν εξυπηρετεί ακόμα και όσους έχουν τριάντα επτά χρόνια. Γιατί; Δεν δέχεται τη διαδοχική ασφάλιση, δεν αναγνωρίζει τη στρατιωτική θητεία. Πρέπει κάποιος να έχει τριάντα επτά χρόνια μόνο σε ταμείο μισθωτών. Δεν μπορεί, δηλαδή, για κάποιον που έχει ΤΕΒΕ, δηλαδή αυτοαπασχολούμενο, να προσμετρηθεί η τριακονταεπταετία. Δεν αναγνωρίζεται ακόμα στα τριάντα επτά χρόνια για κάποιον που είναι μισθωτός στην αλλοδαπή, δηλαδή, για έναν που πάει να δουλέψει στη Γερμανία.

Αυτή η τριακονταεπταετία είναι δώρον άδωρον και για έναν άλλο λόγο. Το Ινστιτούτο Εργασίας λέει ότι στην αγορά εργασίας, σήμερα με τη μεγάλη ανεργία που έχει η Ελλάδα, τη μεγαλύτερη στην Ευρώπη, μπαίνει κάποιος στην αγορά εργασίας κατά μέσο όρο είκοσι επτά ετών. Όταν μπαίνει λοιπόν είκοσι επτά ετών...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Πείτε τα ουσιαστά, κύριε Γιακουμάτο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ : Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Φταίει το κουδούνι που κτυπάει συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Δεν φταίει αυτό. Φταίει που αφήσατε την κρίση στο τέλος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ : Όταν, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, κάποιος μπαίνει στην αγορά εργασίας είκοσι επτά ετών κατά μέσο όρο, συν τριάντα επτά έτη, είναι εξήντα τέσσερα. Να, γιατί λέμε ότι είναι δώρον άδωρον.

Επειδή όμως το ασφαλιστικό πρόβλημα κατά τη Νέα Δημοκρατία δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ένα πρόβλημα ανεξάρτητο, αλλά είναι συνάρτηση και άλλων πολιτικών, της οικονομικής κατάστασης και άλλων παραμετρικών αλλαγών, θα πρέπει να σας πω ότι δεν μας μιλάτε καθόλου στο νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Σας έχουμε πει επανειλημμένως για την αντιμετώπιση της ανεργίας, τη μαύρη αγορά, εργασίας, τους οικονομικούς μετανάστες. Μόνο από το ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες ανέργους συνολικά θα μπορούσαμε να είχαμε 300 δισεκατομμύρια το χρόνο. Να, οι νέοι πόροι, κύριε Υπουργέ.

Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής δεν λένε τίποτα, για την αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας τίποτα.

Η Νέα Δημοκρατία αντιμετώπισε από την πρώτη στιγμή το μεγάλο εθνικό θέμα του ασφαλιστικού με αίσθημα χρέους και ευθύνης. Καταθέσαμε έγκαιρα και δημοσιοποιήσαμε από το Σεπτέμβριο του 2001 τις προτάσεις μας. Συμμετείχαμε στον κοινωνικό διάλογο, συμμετείχαμε στις Διаркеίες Επιτροπές της Βουλής, αλλά μιλάμε σε ώτα μη ακουόντων.

Η Νέα Δημοκρατία πραγματικά ενδιαφέρεται για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, ενώ εσείς επιλέγετε το δρόμο της άρνησης και της αλαζονείας.

Ας αναλογιστείτε το χρέος σας και ας αφουγκραστείτε την αγωνία των ασφαλισμένων. Πρέπει να δώσετε στον κάθε εργα-

ζόμενο τη βεβαιότητα ότι δεν θα αδικηθεί και ότι οι κόποι μιας ζωής δεν θα πάνε χαμένοι.

Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ, καταψήφισε το νομοσχέδιο και επί της αρχής και επί του συνόλου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, κ. Σαλαγιάννης, έχει το λόγο.

Παρακαλώ, κύριε Σαλαγιάννη, να τηρήσετε τα δεκαπέντε λεπτά του χρόνου. Σας το λέω από την αρχή, για να φροντίσετε να ολοκληρώσετε την ομιλία σας μέσα στα δεκαπέντε λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ : Ερχόσαστε δεύτεροι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Θα έχετε την ώρα, κύριε Έβερτ, για να μιλήσετε, αν έχετε να πείτε κάτι νέο στην πολιτική ζωή. Δεν έχετε τίποτα, παρά μόνο αναθάδεια και αλαζονεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μην «τρώτε» το χρόνο σας, κύριε Σαλαγιάννη.

Ορίστε, συνεχίστε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Εσείς είστε αυθάδης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Θα φανεί με αυτό που θα πω τώρα για το κορυφαίο θέμα, που αφορά την πραγματική ζωή όλων των Ελλήνων πολιτών. Δεν έχετε άποψη, δεν έχετε θέση, είστε γυμνοί! Μάλιστα, κινείστε υποκριτικά σε όλο το διάστημα.

Θα αναφέρω μόνο ένα παράδειγμα και θα μπω στην ουσία του θέματός μου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο εισηγητής σας μιλάει, σας παρακαλώ τουλάχιστον να τον ακούσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ : Εδώ και δύο χρόνια γίνεται κουβέντα για το ασφαλιστικό. Είναι κορυφαίο γεγονός και πρώτο θέμα για όλους.

Ποια είναι η θέση σας, η άποψή σας, τι προτείνετε, τι λέτε; «Μία στο καρφί και μία στο πέταλο». Άλλοτε δε μιλάτε καθόλου και όταν μιλάτε, υποκρίνεστε.

Άκουσον, άκουσον! Μετά από τόσα που έγιναν, «κάηκε το πελεκούδι» δύο χρόνια τώρα και ήρθε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που θέλει να γίνει Πρωθυπουργός της χώρας, και λέει στο ΣΕΒ ότι «δεν αποκαλύπτουμε τις προτάσεις μας, για να μην αντιγραφούν». Τραγωδία!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Αυτό είναι ψέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Σας παρακαλώ θερμά όλους μη διακόπτετε τον ομιλητή.

Ορίστε, συνεχίστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή με προκάλεσαν, αν είναι ψέμα, θα φανεί εδώ σήμερα. Να ακούσουμε απόψεις, προτάσεις, θέσεις και τι αντιπροτείνετε λέξη προς λέξη, βήμα προς βήμα.

Είναι ή δεν είναι κορυφαίο θέμα; Μπορείτε να υπεκφεύγετε; Μπορείτε να φεύγετε από εδώ με το πρόσχημα τάχα ότι κάνετε ηρωικές εξόδους; Χορό του Ζαλόγγου κάνετε, αγαπητοί φίλοι. Σήμερα εδώ, αν έχετε απόψεις, να τις ακούσουμε μία προς μία.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Αν θέλατε να ακούσετε τις απόψεις μας, να ερχόσασταν νωρίτερα. Δεν πειράζει, την άλλη φορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ να μη γράφεται καμία διακοπή.

Σας παρακαλώ θερμά, κύριε Σαλαγιάννη, να μην απαντάτε σε διακοπές, αλλά να μιλάτε επί του θέματος, διότι έχετε ήδη δαπανήσει δύο λεπτά από το χρόνο σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, απάντησα, γιατί με προκάλεσαν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για εμάς, τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, ένα τέτοιο κορυφαίο θέμα, όπως το ασφαλιστικό, ακουμπά στην ουσία της άποψής μας για τη ζωή και τις προτεραιότητές της. Ακουμπά στην ουσία της πολιτικής μας θέσης και της ιδεολογίας μας. Έτσι ερχόμαστε εδώ με αυτήν την άποψη και ξέρουμε ότι ένα τέτοιο κορυφαίο θέμα συνδέεται άρρηκτα με τη δυνατότητα μιας οικονομίας να αντέξει στο μέλλον, να έχει δυναμική και προοπτικές.

Ξέρουμε ότι αυτό το ασφαλιστικό είναι ένας κρίσιμος κρίκος ανάμεσα στην κοινωνία και στην παραγωγή, στην κοινωνία και

στην οικονομία. Είναι ένας κρίσιμος κρίκος και έτσι τον αντιμετωπίζουμε μ' αυτήν τη σοβαρότητα, μ' αυτήν την ευθύνη. Ό,τι προτείνουμε, το προτείνουμε, για να έχει μια συμβατότητα και να είναι κοινωνικά δίκαιο, κοινωνικά αποτελεσματικό από τη μια μεριά και από την άλλη να βοηθάει, να επηρεάζει και να επηρεάζεται από μια οικονομία, που αντέχει στο μέλλον. Αυτό ακριβώς προτείνουμε και θα αποδείξουμε -και εγώ και όλοι οι συνάδελφοι που θα μιλήσουν σήμερα- πως ακριβώς θα το καταφέρουμε. Πρέπει να ξέρουμε γιατί ακριβώς συζητάμε.

Γι' αυτό λέμε ότι η δική μας παρουσία εδώ είναι παρουσία ευθύνης και είναι παρουσία για το μέλλον και αυτής και της επόμενης γενιάς. Εδώ θα κριθούμε όλοι. Κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει. Τα επόμενα δέκα, δεκαπέντε χρόνια θα υπερασπιζόμαστε αυτό το νομοσχέδιο, αυτούς τους όρους και τις διατάξεις και θα τις βελτιώσουμε. Κανένας δεν θα μπορέσει να τις αμφισβητήσει και να τις κατεδαφίσει. Αυτή είναι η θέση μας και η άποψή μας.

Αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, διαφωνούμε βαθύτατα πολιτικά στο θέμα του ασφαλιστικού και η κύρια διαφωνία μας είναι σε μια βασική θέση. Ποια είναι αυτή η θέση, πέραν των άλλων που μπορεί να συμφωνούμε; Είναι η εξής: Ένα σύστημα δεν μπορεί να το κάνουμε βιώσιμο στο μέλλον υπονομεύοντας ή πελεκώντας πάνω στις δυνατότητες μιας ζωής να αντέξει, δηλαδή κόβοντας τις παροχές και επιδιωνόντας τους όρους. Δεν μπορεί να το κάνουμε βιώσιμο ακουμπώντας πάνω στη δυνατότητά μας να επιδιωνώσουμε τους όρους και να μειώσουμε τις συντάξεις. Θέλουμε, λοιπόν, να είναι συμβατό στη βιωσιμότητά του, αλλά κοινωνικά δίκαιο και αποτελεσματικό. Αυτή είναι η βασική μας διαφορά. Από εκεί ξεκινούν όλα και η θέση μας και η αντίφασή σας και ό,τι λέγεται. Και η σωπή σας από εκεί ξεκινά.

Τι καινούριο φέρνει, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το σχέδιο νόμου, γιατί φέρνει κάτι καινούριο. Όσο και αν επιχειρούν να πουν ότι δεν είναι μεταρρύθμιση -ας το ονομάσουν όπως θέλουν, μεγάλο βήμα, μικρό βήμα- είναι για εμάς ένα γιγαντιαίο βήμα, διότι δίνει όλα τα στίγματα και τα μηνύματα μιας μεταρρύθμισης για το σύνολο του συστήματος και για το μέλλον. Είναι, λοιπόν, για εμάς ένα μεγάλο βήμα και ονομάστε το όπως θέλετε.

Να σας πω τώρα τι καινούριο φέρνει. Πρώτα-πρώτα αίρει αδικίες και ανισότητες. Τι αίρει ανατρέποντας αντιστασιατικές διατάξεις όπου το Εργατικό Κίνημα δέκα χρόνια τώρα τις πολεμούσε. Τις ανατρέπει και τις καταργεί. Κατάργησε κάποιες πριν από τέσσερα χρόνια και τώρα τις ολοκληρώνει. Αυτή είναι η θέση η δική μας. Εσείς έχετε μια άλλη άποψη συγκεκριμένη που θα την ακούσουμε τώρα. Βελτιώνει σημαντικά τις προϋποθέσεις. Οριοθετεί για πρώτη φορά ενιαίους κανόνες για όλους τους μισθωτούς. Ορίζει μια μεταβατική περίοδο δέκα χρόνων που είναι αναγκαία για να μπορέσουν να υπάρξουν αλλαγές, χωρίς να αμφισβητούμε τα δικαιώματα και τις προσδοκίες κάποιων ανθρώπων και τον προγραμματισμό τους για το μέλλον.

Δεύτερον, θεσμοθετεί ενιαίο ταμείο μισθωτών. Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ είναι αναγκαία προϋπόθεση για να μπορέσουμε να έχουμε πραγματικό σύστημα που να λειτουργεί, να εποπτεύει, να ελέγχει, να λειτουργεί αποτελεσματικά.

Τρίτον, καθορίζει απόλυτα σαφείς διαδικασίες με τις οποίες η πολυσπερμία των επικουρικών ταμείων να μπορεί να μετεξελιχθεί σε βιώσιμα, λίγα ταμεία.

Τέταρτον, δημιουργεί ένα από τα πιο σύγχρονα θεσμικά πλαίσια γι' αυτό που ονομάζουμε τρίτο πυλώνα, για να υπάρχει η δυνατότητα της συμπληρωματικής επαγγελματικής ασφάλισης με έναν τρόπο συντεταγμένο και με συλλογικές διαπραγματεύσεις για να μην είναι οι εργαζόμενοι και οι επαγγελματίες έρμαιο των ιδιωτικών εταιρειών, γιατί έτσι είναι σήμερα.

Πέμπτον, θεσπίζει Αναλογιστική Αρχή, για να μπορεί να υπάρχει μια τέτοια δυνατότητα, για να μη λείει κάποιος πως καταφεύγετε σε Βρετανική την αρχή. Γιατί όπου και αν καταφύγουμε θα μας πείτε ότι είναι αναξιόπιστη. Θέλουμε μια αρχή με την οποία να συμφωνήσουμε όλοι και η οποία να είναι και αυτόνομη και αυτοδύναμη. Να έχει το κύρος για να μπορεί να εποπτεύει, να ελέγχει και να εγγυάται τη λειτουργία του συστήμα-

τος.

Έκτον, για πρώτη φορά το κράτος συγκεκριμένα και ονομασμένα λέει ποιες είναι οι οφειλές του απέναντι στο ΙΚΑ. Τις λέει και τις ρυθμίζει. Για πρώτη φορά το ΙΚΑ ξεκινά από «λευκή» θέση. Για πρώτη φορά στην ιστορία του και αυτό κανένας δεν μπορεί να το αμφισβητήσει και να το υποβαθμίσει.

Τέλος, χρηματοδοτεί το όλο σύστημα με έναν τρόπο συντεταγμένο, διαρκή, με έναν τρόπο που δημιουργεί αποθεματικά, με ένα τρόπο που έχει ρήτρα αναπλήρωσης και που για εμάς είναι ο πιο αποτελεσματικός και στέρεος τρόπος για το ασφαλιστικό σύστημα και για να εγγυάται το κράτος τη λειτουργία του τα πρώτα τριάντα χρόνια. Αυτά, λοιπόν, τα νέα φέρνει το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε, κύριοι συνάδελφοι.

Έχω να κάνω κάποια ερωτήματα. Αυτό το σχέδιο νόμου ανταποκρίνεται σε αυτό που τα τελευταία χρόνια το λαϊκό κίνημα και εμείς μαζί του ΠΑΣΟΚ κινούμε στις πλάτειες και στους δρόμους; Εγώ λέω ναι. Απαντά σ' αυτό και μάλιστα θετικά. Ποια είναι τα βασικά θέματα που έβαζε το συνδικαλιστικό κίνημα τα τελευταία χρόνια με τρόπο δραματικό και πολύ έντονο; Το πρώτο θέμα που έβαζε είναι να μην αλλάζουν και να μην αυξάνονται τα όρια ηλικίας. Εγώ ρωτώ και προκαλώ. Υπάρχει έστω και μια διάταξη που να αυξάνει το όριο ηλικίας; Καμία δεν υπάρχει. Πουθενά δεν θα βρείτε. Σας προκαλώ, λοιπόν, να βρείτε μια διάταξη και μόνο. Αντίθετα, υπάρχουν πολλές διατάξεις που μειώνουν τα όρια ηλικίας, τα βελτιώνουν.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να μη γράφονται διακοπές ούτε εξ αριστερών ούτε εκ δεξιών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Δεύτερο αίτημα, να μη μειωθούν οι συντάξεις. Να μου πει κάποιος αν υπάρχει διάταξη που σε οποιονδήποτε μισθωτό στον ιδιωτικό τομέα μειώνεται έστω και μια δραχμή η σύνταξή του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Θα πω τώρα για το δημόσιο.

Εδώ μιλάμε με ειλικρίνεια, τίποτα δεν κρύβουμε. Δεν φέρνουμε ένα σχέδιο νόμου για να κρυφθούμε, ούτε το φέρνουμε με γκρίτζες περιοχές, ούτε με παγίδες, αλλά ευθέως και μπροστά στα μάτια του καθενός.

Στον ιδιωτικό τομέα δεν υπάρχει σύνταξη που να μειώνεται ούτε κατά μία δραχμή. Αντίθετα, υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που βελτιώνονται οι συντάξεις. Στο δημόσιο τομέα, αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχουν κανονικά είκοσι διατάξεις. Οι δεκαοκτώ από τις είκοσι είναι βελτιωτικές των παροχών των συντάξεων. Υπάρχουν δύο επίμαχες. Θα τις κουβεντιάσουμε.

Ποιες είναι οι δύο επίμαχες; Η μία είναι αυτή που ορίζεται για ένα τμήμα των εργαζομένων, των μισθωτών, ότι μειώνεται το ποσοστό αναπλήρωσης από 80% σε 70%, για να υπάρξουν οι ενιαίοι κανόνες, που λέμε. Αυτό, όμως, γίνεται μέσα σε μία δεκαετία και γίνεται μόνο για το κομμάτι εκείνο της σύνταξης που αφορά στην εργασία μετά το 2008. Υπάρχει και η δεύτερη διάταξη, που λέει ότι ως μέσος όρος του συντάξιμου μισθού λογίζεται αυτός της πενταετίας, αντί του ενός χρόνου. Είναι οι δύο διατάξεις που τεκμηριώνουν ότι υπάρχει σε μια μερίδα των μισθωτών μείωση.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, απέναντι σ' αυτά και για να μην υπάρχει μείωση, υπάρχουν άλλες διατάξεις που υπερακοντίζουν τις απώλειες. Ποιες διατάξεις; Η μία είναι ο συνυπολογισμός στο συντάξιμο μισθό των 60.000 δραχμών το μήνα και από τώρα μάλιστα, από του χρόνου. Δώδεκα χιλιάδες το χρόνο, είκοσι τέσσερις χιλιάδες τον άλλο χρόνο, μέχρι πενήντα χιλιάδες μέσα σε μια τετραετία. Από τώρα γίνεται αυτή η αναπλήρωση. Δεύτερη διάταξη. Επαναφέρουμε την τριακονταπενταετία. Πολύ ισχυρή διάταξη και πολύ σημαντική για πάρα πολλούς εργαζόμενους. Επίσης, εδώ μπορούμε να συνυπολογίσουμε ότι, εάν κάποιος ζητήσει μια πρόωρη σύνταξη για πρόωρη συνταξιοδότηση, η μείωση δεν θα είναι 6% κάθε χρόνο, αλλά 4,5% κάθε χρόνο. Λοιπόν, εμείς παρακαλέσαμε και την ΑΔΕΔΥ να μας φέρει πίνακες που να τεκμηριώνουν ότι έστω και ένας μισθωτός στη διάρκεια των επόμενων χρόνων έχει απώλεια, αν λάβει συνολικά υπόψη του όλες τις ρυθμίσεις. Για εμάς κανένας μισθός δεν θα έχει καμία απώλεια. Προκαλούμε κάποιον να φέρει καταστάσεις, για να το αποδείξει, αν υπάρχουν. Θέλουμε

και εμείς να μάθουμε και το προσπαθούμε. Εμείς λέμε «όχι» με τα δικά μας στοιχεία.

Αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι, προτείνουμε το αίτημα να καταργηθούν οι αντισφαλιστικοί νόμοι της Νέας Δημοκρατίας. Καταργούμε τις πιο αντισφαλιστικές διατάξεις. Συγκεκριμένα, καταργούμε το ν. 2084/92, που προέβλεπε ως όριο συνταξιοδότησης το εξηκοστό πέμπτο έτος για τις γυναίκες, από τριάντα πέντε χρόνια δουλειάς. Εμείς το πάμε στα εξήντα έτη. Καταργούμε λοιπόν αυτό το άρθρο. Ανατρέπουμε το ν. 2084/92, που κατέβαζε την αναπλήρωση από το 70% στο 60%. Την ανεβάζουμε από το 60% στο 70%. Μάλιστα, λέμε η πενταετία να μην είναι η τελευταία πενταετία, που μπορεί να είναι δυσμενής για τον εργαζόμενο. Να είναι τα καλύτερα πέντε χρόνια της δεκαετίας. Ξεπερνούμε το ν. 2084/92, θεσπίζοντας την τριακονταπενταετία για πρώτη φορά χωρίς όριο ηλικίας. Αυτή είναι η διάταξη, αυτή είναι η βελτίωση των όρων. Ανατρέπουμε την ανισότητα του 1992, κύριε Σιούφα, και τη διορθώνουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτά τα έχουμε ακούσει πολλές φορές. Θέλουμε και τώρα συγκεκριμένα να μας πείτε πού διαφωνείτε και πού συμφωνείτε. Αναφέρομαι στο ν. 2084, θεσπίζοντας μείωση της σύνταξης στο 4,5% από 6%, που ήταν μέχρι σήμερα, αν κάποιος έπαιρνε πρόωρη σύνταξη. Ξεπερνάμε το ν. 2084, θεσπίζοντας το πενήντα έτος ούδο έτος της ηλικίας και για τα τριάντα πέντε χρόνια υπηρεσίας για άνδρες και γυναίκες. Ανατρέπουμε το ν. 2084/92, ανεβάζοντας την κατώτατη σύνταξη στο 70%, δηλαδή, αγαπητοί συνάδελφοι, στις 130.000 δραχμές με σημερινές τιμές, σε αντίθεση με τις 45.000 δραχμές που ήταν με τη Νέα Δημοκρατία. Αυτή είναι η ανατροπή. Ξεπερνάμε το νόμο της Νέας Δημοκρατίας, θεσπίζοντας για πρώτη φορά σε αυτούς που έχουν και τρεισήμισι χιλιάδες ένοσημα, σύνταξη από 60.000 μέχρι 70.000 δραχμές. Μέχρι τώρα δεν έπαιρναν δραχμή. Αυτές, λοιπόν, είναι οι ανατροπές. Επαναφέρουμε, όπως είπατε, τα τριακοστά πέμπτα. Βάζουμε εξήντα πέντε χιλιάδες το συντάξιμο μισθό. Αυτές είναι ανατροπές.

Αυτά τα νέα φέρνει, λοιπόν, το σχέδιο νόμου και όποιος μπορεί ας τα αμφισβητήσει. Αυτές είναι ανατροπές, αυτό θέλει το εργατικό κίνημα και γι' αυτό τις κάνουμε. Μπορεί να φταίνε και άλλα, πιο πολλά, αλλά φτιάχνουμε πολλά πράγματα τώρα. Αυτό ακριβώς κάνουμε.

Κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το άλλο αίτημα; Χρηματοδότηση, για να μπορεί το ασφαλιστικό σύστημα να αντέξει. Τι λέμε λοιπόν εμείς; Εμείς ισχυριζόμαστε και θέλουμε να τεκμηριωθεί η ενάντια άποψη, ότι, με τον τρόπο που προτείνουμε σήμερα, διασφαλίζουμε με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο τη λειτουργία, και τη βιωσιμότητα του συστήματος για όλα αυτά τα χρόνια.

Ποια είναι η διαφορά μας σε αυτό που λέμε τριμερή χρηματοδότηση; Κατ' αρχήν υπάρχει μία βασική πολιτική διαφορά. Τι έκανε η προηγούμενη ρύθμιση; Έλεγε το εξής: Ορίζουμε από την αρχή ότι θα είναι τόσο το κράτος, τόσο ο εργαζόμενος, τόσο ο εργοδότης, σταθερά, συμφωνημένα και με ό,τι έβγαине απ' αυτό θα καθορίζουμε και τις παροχές. Δηλαδή καθορίζουμε πρώτα-πρώτα τις εισφορές και με ό,τι βγει θα καθορίσουμε και τις παροχές. Τώρα το αντιστρέφουμε. Τώρα καθορίζουμε παροχές. Λέμε: Τι θέλει ο εργαζόμενος, ποια είναι τα όρια παροχών για τον εργαζόμενο; Και αφού καθορίσουμε τις παροχές και σταθεροποιήσουμε την εισφορά του εργαζόμενου και του εργοδότη λέμε ότι το κράτος θα βάλει τα υπόλοιπα. Άρα, λοιπόν, ορίζουμε πρώτα τις παροχές και μετά τις εισφορές. Όχι πρώτα τις εισφορές και ό,τι βγει, όπου φθάσει να πάμε στις παροχές. Αυτά λέμε, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι.

Εν πάση περιπτώσει, στη δική μας αντίληψη η διαδικασία που ακολουθούμε είναι μία διαδικασία που συνδέεται με ό,τι πιο στέρεο έχει σήμερα η ελληνική κοινωνία, με μία στέρεη οικονομία που έχει μέλλον, έχει προοπτικές. Με το 1% στο ΑΕΠ συνδεόμαστε το μέγα θέμα της χρηματοδότησης με την πορεία της οικονομίας μας. Και εμείς ξέρουμε και θέλουμε να έχουμε μία πορεία πολύ ικανή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μόνο ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Μάλιστα.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτό που προτείνουμε εμείς τι αντιπροτείνετε, τι έχετε να πείτε; Όχι γενικώς και αορίστως, αλλά συγκεκριμένα, επί της ουσίας στις διατάξεις. Δυόμισι εκατομμύρια ασφαλισμένοι μισθωτοί ακούνε, η κοινωνία ακούει. Δεν μπορείτε να ξεφεύγετε, ούτε μπορείτε να βρίζετε. Εδώ και τώρα, λοιπόν, πείτε μας αν έχετε προτάσεις, αν έχετε απόψεις. Όχι μία στο καρφί και μία στο πέταλο. Εδώ κρίνετε ο καθένας.

Εμείς, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ στηρίζουμε το νομοσχέδιο γιατί ξέρουμε ότι με τις παρούσες και δεδομένες συνθήκες κάνουμε το καλύτερο δυνατό για την επόμενη γενιά, με αίσθημα ευθύνης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Άγγελος Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκπληκτος άκουσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να λέει ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πραγματοποιεί τα αιτήματα του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και του λαϊκού κινήματος.

Το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την εικοσιτετράωρη πανελλαδική απεργία της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ απέδειξε ότι είναι αντίθετο με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και απαιτεί την απόσυρσή του. Η διαστρέβλωση της αλήθειας δεν μπορεί να γίνει για δεύτερη φορά, γιατί ζήσαμε σήμερα και ζούμε αυτό το οποίο έγινε πριν από δέκα χρόνια όταν στη θέση της Κυβέρνησης ήταν η Νέα Δημοκρατία. Αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ, αποχώρησε από τη Βουλή το ΠΑΣΟΚ καταγγέλλοντας το νομοσχέδιο και σήμερα βλέπουμε το αντίθετο από τη Νέα Δημοκρατία. Αυτή, δηλαδή, η πολιτική υποκρισία δεν μπορεί να γίνει πιστευτή πλέον από τον ελληνικό λαό.

Μπορεί στη θέση του κ. Γιαννίτση να ήλθε άλλος Υπουργός, αλλά πιστεύουμε ότι το νομοσχέδιο κινείται στις ίδιες κατευθύνσεις και παρ' όλες τις προσπάθειες που έκανε και κάνει η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου δεν μπορεί να κρύψει το αντιασφαλιστικό του περιεχόμενο. Οι υποκρισίες, λοιπόν, και οι ψευδολογίες έχουν και τέλος και οι πραγματικές διαθέσεις της Κυβέρνησης για τη συνεχή αλλαγή του δημόσιου χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης, για την αύξηση των ορίων ηλικίας, για τη μείωση των συντάξεων και την προώθηση της ιδιωτικής ασφάλισης στα πλαίσια των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων είναι ξεκάθαρες. Γι' αυτό ως πολιτική υποκρισία μπορεί να χαρακτηριστεί σήμερα η στάση της Κυβέρνησης.

Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάει η Αίθουσα αυτή, όπως δεν ξεχνάει και ο ελληνικός λαός τη δέσμευση τότε του Ανδρέα Παπανδρέου ότι με την πρώτη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα καταργούσε τους αντιασφαλιστικούς νόμους της Νέας Δημοκρατίας. Οι αντιασφαλιστικοί νόμοι, όμως, της Νέας Δημοκρατίας καλά κρατούν και κατά τη γνώμη μας εκεί πατάει και η σημερινή Κυβέρνηση προκειμένου να προωθήσει τις όποιες αλλαγές στην κοινωνική ασφάλιση.

Εξάλλου μέσα από την εισηγητική έκθεση στη σελίδα 3 λέει ότι: «Μετά το σχεδιασμό της ολοκληρωμένης διαδικασίας της ένταξης της χώρας μέσα στην ΟΝΕ και τη σύνδεση αυτού του στόχου, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1984 ανέπτυξαν πρωτοβουλίες για τον οργανωτικό και λειτουργικό εκσυγχρονισμό όλων των θεσμών της κοινωνικής ασφάλισης».

Και γνωρίζουμε πολύ καλά τις ρυθμίσεις για τον τομέα της υγείας και της πρόνοιας. Πραγματικά το κοινωνικό αγαθό της υγείας και της πρόνοιας έχει μετατραπεί σε καθαρό εμπόρευμα και αυτό παραδόθηκε στον ιδιωτικό τομέα.

Τέτοιες, λοιπόν, ρυθμίσεις προβάλλει και για το συνταξιοδοτικό ζήτημα η Κυβέρνηση.

Επίσης στη σελίδα 4 της εισηγητικής έκθεσης αναφέρεται ότι ο στόχος οικοδόμησης ενός βιώσιμου και δικαιότερου κοινωνικού κράτους να μην αντιστρατεύεται στην πορεία της εθνικής μας οικονομίας σε συνθήκες ευρωπαϊκού και παγκόσμιου ανταγωνισμού. Δηλαδή με το παρόν νομοσχέδιο παίρνονται τέτοια μέτρα που ευνοούν την αύξηση της κερδοφορίας, του κεφαλαίου

ου γιατί ανταγωνισμό αυτό εννοεί, δηλαδή, την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου και από την άλλη μείωση των αποδοχών, μείωση του μη κοινωνικού κόστους που είναι η σύνταξη, η κοινωνική ασφάλιση και η πρόνοια γενικότερα.

Αυτές οι κατευθύνσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιέχονται μέσα σε συγκεκριμένες συνόδους κορυφής. Βαρκελώνη 15 και 16 Μάρτη. Τα συμπεράσματα ήταν να χτυπηθεί η πρόωρη συνταξιοδότηση, να καταβληθεί προσπάθεια ώστε να παραμένουν οι εργαζόμενοι μεγάλης ηλικίας στην αγορά εργασίας μέσω ευέλικτων και προοδευτικών μορφών συνταξιοδότησης. Μέχρι το 2010 θα πρέπει να αυξηθεί κατά πέντε έτη η μέση πραγματική ηλικία με την οποία τα άτομα σταματούν να εργάζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μερική συνταξιοδότηση, μερική απασχόληση και βέβαια μεγάλη κινητικότητα των εργαζομένων. Και αυτές οι κατευθύνσεις της Βαρκελώνης εντάσσονται μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της Συνόδου Κορυφής της Λισσαβόνας το Μάρτη του 2000. Αφορούσε το χτύπημα των εργασιακών σχέσεων όπως το προωθεί η Κυβέρνηση και το χτύπημα της κοινωνικής ασφάλισης όπως το προώθησε η Νέα Δημοκρατία και εξακολουθεί να το προωθεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αιτιολογία όλων αυτών η ανταγωνιστικότητα και η ενίσχυση της νέας οικονομίας.

Πιστεύουμε ότι σημείο αναφοράς όλων αυτών βέβαια είναι η Συνθήκη του Μάαστριχτ, είναι η μήτρα που γέννησε όλες αυτές τις κατευθύνσεις. Γι' αυτό μέσα στη Βουλή όπως πολύ καλά γνωρίζουμε τόσο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τότε αλλά και το ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός υπερψήφισαν τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τώρα δεν μπορεί να κάνει κανείς τον ανήξερο και πολύ περισσότερα να υποστηρίξει ότι δεν γνώριζε και δεν ήξερε. Πολύ καλά και γνώριζαν και ήξεραν και έχουν την ευθύνη όλοι αυτοί που συμμετείχαν στον κοινωνικό διάλογο, έναν κοινωνικό διάλογο της απάτης, προκειμένου να αποπροσανατολίσουν τον ελληνικό λαό και σ' αυτό το σημείο έχουν σοβαρές ευθύνες εκείνες οι δυνάμεις οι οποίες στην πορεία βγήκαν απ' αυτόν τον κοινωνικό διάλογο γιατί πίστεψαν ότι μπορούσε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να φέρει αλλαγές και το χτύπημα των αντιασφαλιστικών νόμων.

Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό δεν είναι ένα παρά το δεύτερο βήμα μετά τις αλλαγές που έκανε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Επέρχεται και τρίτο νομοσχέδιο που θα είναι και το τελειωτικό χτύπημα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων του λαού. Βέβαια ο λαός απέδειξε και σήμερα ότι όσα εμπόδια και να του βάσουν μπορεί και να οργανώνεται, μπορεί αποφασιστικά να υπερασπιστεί τα δικά του και αυτό θα το κάνει όσους Πολυζωγόπουλους και αν χρησιμοποιήσει το κεφάλαιο και η κάθε κυβέρνηση που έχει παρόμοια συντηρητική κατεύθυνση.

Αυτές, λοιπόν, τις κατευθύνσεις ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία. Αυτούς τους νόμους χρησιμοποιεί και το ΠΑΣΟΚ και μάλιστα τους εντείνει. Δεν διαχειρίζεται καμία κατάσταση. Έχει σαφέστατη στρατηγική, ταξική προσανατολιστική κατεύθυνση η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας γιατί έχει ως στόχο τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και μέσω του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος την αύξηση της κερδοφορίας των καπιταλιστών.

Πιστεύουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο συγκεκριμένα επιβάλλει τη γενική αύξηση των ορίων ηλικίας στα εξήντα πέντε και μάλιστα αυξάνει τα όρια ηλικίας στα εξήντα επτά. Δηλαδή το νομοσχέδιο λέει ότι και οι δημόσιοι και οι ιδιωτικοί θα πρέπει να έχουν τριάντα επτά έτη πραγματικής ασφάλισης με εξαρτημένη εργασία, δηλαδή δεν αναγνωρίζει τη διαδοχική ασφάλιση. Ένας εργαζόμενος για να βγει στη σύνταξη πρέπει να έχει τριάντα επτά χρόνια. Τώρα είναι τριάντα πέντε. Άρα προσθέτει δύο χρόνια προς τα πάνω και σ' αυτό το σημείο από τα εξήντα πέντε χρόνια μέχρι τα εξήντα επτά δήθεν ως προαιρετικά μπορεί ο εργαζόμενος να κάθεται στη δουλειά δίνοντάς του και ένα κίνητρο 3% και 6% σύνολο για τη διετία. Μα γιατί να καθίσει ένας εργαζόμενος δύο χρόνια περισσότερα αν το σύστημα το οποίο εορτάζετε ότι είναι φιλεργατικό και φιλοκοινωνικό το εξασφαλίζει μία σύνταξη που μπορεί να αντιμετωπίσει τις σύγχρονες ανάγκες μιας λαϊκής οικογένειας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α')

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**).

Άρα, λοιπόν, συνδέετε τις όλες προσπάθειες για τη μείωση των συνταξιοδοτικών αποδοχών των εργαζομένων με το κίνητρο αυτό για να πάτε στα εξήντα επτά, γιατί αυτές είναι και οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επομένως, αυτά τα οποία λέτε ότι φέρνουμε τα 35/35 αντί τα 50/50 της Νέας Δημοκρατίας μάλλον είναι δημαγωγία. Γιατί αυτό θα είχε αξία αν η σύνταξη υπολογιζόταν σύμφωνα με τον τελευταίο μιστό.

Τι γίνεται όμως τώρα στο σημείο αυτό, κύριοι συνάδελφοι; Ο πήχης ήταν στο 80%. Η Νέα Δημοκρατία το κατέβασε στο 60%. Έρχεται το ΠΑΣΟΚ όπως είπε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και το ανεβάζει στο 70% και λέει ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι ικανοποιημένοι. Δεν είναι μια οφθαλμαπάτη αυτό. Είναι η πραγματικότητα. Η πραγματικότητα όμως είναι πιο σκληρή αν υπολογίσουμε ότι η όποια αύξηση των συντάξεων συνδέεται πλέον όχι με την εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας ή του κάθε φορέα, αλλά με την εισοδηματική πολιτική.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, σημαίνει ότι κάθε χρόνο θα υπάρχει απώλεια 1% με 1,5% των συντάξεων των εργαζομένων. Μέσα σε μία δεκαετία θα είναι 60% ή και κάτω από το 60%.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύουμε ότι μειώνονται οι συντάξεις. Αλλά επί πλέον μιλώντας και με τον υπολογισμό στην τελευταία πενταετία. Και στον ιδιωτικό τομέα πριν από τους αντισταλκτικούς νόμους της Νέας Δημοκρατίας υπολογιζόταν η σύνταξη στα δύο τελευταία χρόνια. Η Νέα Δημοκρατία το έκανε πενταετία και εσείς τώρα την πενταετία την απλώνετε και στους δημόσιους και στους στρατιωτικούς και στα Σώματα Ασφαλείας, δηλαδή σε εκατοντάδες, χιλιάδες εργαζόμενους. Ως στόχο βέβαια έχετε μακροπρόθεσμα την πλήρη ενοποίηση. Δηλαδή, να υπάρχει διαχωρισμός. Και αυτό το λέτε εσείς κοινωνική δικαιοσύνη αλλά όχι προς τα πάνω αλλά προς τα κάτω.

Εμείς, λοιπόν, πιστεύουμε ότι έτσι πρέπει να δούμε τα πράγματα διότι εσείς ως Αντιπολίτευση το 1992-1993 είχατε πει ότι αυτός ο διαχωρισμός των εργαζομένων ήταν ένα ρατσιστικό φαινόμενο. Είναι ορισμένοι εδώ μέσα που το υπεστήριζαν αυτό. Εμείς λέμε ότι αυτό εσείς το συνεχίζετε και βάζετε και νέα διάκριση μεταξύ των εργαζομένων μέχρι το 2007 και των εργαζομένων μετά το 2007. Και σ' αυτό το σημείο ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ρώτησε πού βλέπουμε την ανισότητα. Εμείς βλέπουμε την ανισότητα την οποία είχαμε καταγγείλει τότε και καταγγέλλουμε και σήμερα. Αλλά και το Ελεγκτικό Συνέδριο είπε χαρακτηριστικά ότι υπάρχει πρόβλημα συνταγματικότητας γιατί διαχωρίζετε τους εργαζόμενους και γιατί πολλοί εργαζόμενοι παίρνουν λιγότερη σύνταξη από κάποιους άλλους.

Άρα, υπάρχει πρόβλημα μείωσης των συντάξεων και εμείς πιστεύουμε ότι όποια επιχειρήματα και αν χρησιμοποιεί η Πλειοψηφία δεν μπορεί να δημαγωγήσει. Σ' αυτό το σημείο βέβαια και η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να ζητά τα ρέστα γιατί ήταν αυτή που έβαλε την κοινωνική ασφάλιση στην κατεύθυνση να κτυπηθούν όλα τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Όταν σας είπα ότι γίνεται η ισοπέδωση προς τα κάτω είναι γιατί το νομοσχέδιο μιλάει για την ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων. Και σ' αυτό το σημείο βέβαια παίρνει τα ειδικά ταμεία των ΔΕΚΟ και των τραπεζών, τα εισάγει στο ΙΚΑ και γίνεται ένα ενιαίο ταμείο. Δεν γίνεται όμως έτσι κοινωνική ισότητα, όπως θέλει να επικαλείται το ΠΑΣΟΚ προς τα πάνω, διότι είναι γνωστό ότι το ΙΚΑ έχει ήδη κτυπηθεί. Άρα, θα έπρεπε να πάρουμε τις καλύτερες αποδόσεις των άλλων ταμείων και να φέρουμε τους συνταξιούχους και τους εργαζόμενους του ΙΚΑ προς τα πάνω. Αντί όμως να γίνει αυτό, γίνεται το αντίθετο.

Είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί να παίξει με τους εργαζόμενους. Τους έχουν πάρει χαμπάρι. Γι' αυτό όσα «παπαγαλάκια» και αν χρησιμοποιήσατε τύπου Πολυζωγόπουλου, σήμερα πήρατε τη συγκεκριμένη απάντηση.

Το νομοσχέδιο βέβαια έχει ορισμένες ρυθμίσεις, αλλά προχωρά και παραπέρα γιατί ο Υπουργός τις έβγαλε απ' έξω. Και είπε ότι με αυτά τα ταμεία που θα μπουν μέσα, οι εργαζόμενοι θα έχουν τις ίδιες μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές με το ΙΚΑ. Απεναντίας η εργοδοσία θα κρατήσει τις αυξημένες εισφορές όπου υπάρχουν και θα εισφέρει στα ελλείμματα αυτών των

ταμείων.

Έρχεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση και λέει ότι αυτά θα τα ρυθμίσει με μία υπουργική απόφαση. Ξέρουμε όμως πολύ καλά τις πιέσεις των διοικήσεων των ΔΕΚΟ και των τραπεζών μέσα στο πλαίσιο των ιδιωτικοποιήσεων που το κεφάλαιο βάζει το βέτο του και θέλει να έχει ξεκάθαρο το τοπίο.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να πάρετε τέτοια μέτρα που να απελευθερώσετε τα διοικητικά συμβούλια από τις υποχρεώσεις που έχουν απέναντι στα ταμεία. Και αυτό βέβαια γίνεται με την ενοποίηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Και σε αυτό το σημείο για την ενοποίηση των ταμείων κοιτάξετε τι γίνεται με τους εργαζόμενους. Όσοι εργαζόμενοι πλέον των τραπεζών, των ΔΕΚΟ ενταχθούν σ' αυτό το ταμείο από την ημέρα της εντάξεως υποχρεωτικά και αυτοδίκαια θα είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ ή TEAM. Να ένας νέος διαχωρισμός μεταξύ των εργαζομένων. Θα είναι στο ίδιο γραφείο σε μια τράπεζα, σε μια ΔΕΚΟ και θα είναι σε άλλο ταμείο ασφαλισμένος ο ένας και σε άλλο ο άλλος. Και αυτά δεν είναι τυχαία. Είναι η διάσπαση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Αλλά δυστυχώς μια τέτοια διάσπαση δεν φαίνεται στον ορίζοντα.

Και σε αυτό το σημείο πρέπει η Κυβέρνηση να μας πει. Είχε καταγγείλει τη Νέα Δημοκρατία ότι επέβαλε μια εισφορά στους συνταξιούχους. Εσείς το 1997 με νόμο την παρατείνετε και έρχεστε σήμερα και λέτε πάλι ότι μέχρι το 2007 βάζουμε μια πρόσθετη εισφορά, δηλαδή ένα πρόσθετο φόρο στους συνταξιούχους προκειμένου -λέει- να αποκτήσουν μεγαλύτερα αποθεματικά τα ταμεία.

Για τα βαριά και ανθυγιεινά. Και εδώ γίνεται πραγματικά ο χαμός. Μέσα από μια επιστημονική επιτροπή κύρους που θα την επιλέξει ο Υπουργός μπαίνουν στον προκρούστη τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Πάμε, δηλαδή, για πετσοκόψιμο. Και μάλιστα στο σημείο αυτό ενώ είχε, ας πούμε, κάποιο θετικό για το δημόσιο, γιατί έλεγε ότι από 1.1.2005 θα επεκταθούν τα βαριά και ανθυγιεινά και στο δημόσιο, έρχεται ο Υπουργός και αφαιρεί αυτήν τη διάταξη που σημαίνει ότι δεν δικαιούνται αυτά τα επιδόματα οι του δημοσίου που έχουν τις ίδιες συνθήκες μέσα σε ομοειδείς εργασιακούς χώρους με αυτούς του ιδιωτικού τομέα. Και εδώ να πούμε ότι σε σχέση με τα βαριά και ανθυγιεινά μπαίνει διαχωρισμός μεταξύ των εργαζομένων. Δύο που δουλεύουν στον ίδιο χώρο, ο ένας θα το παίρνει, αλλά από 1.1.2004 εκείνος που θα πάει να πρωτοδιοριστεί δεν θα το παίρνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω δύο λόγια για τη χρηματοδότηση. Αρκετά πλέον. Όπως γνωρίζουμε όλοι και όπως τα υπολογίζει το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα τα χρεωστούμενα είναι 25 τρισεκατομμύρια. Από το 1950 που παρακρατήθηκαν και δεν τοκίζοντουσαν, που τα έπαιρναν οι καπιταλιστές να τα επενδύσουν και δεν τα απέδιδαν, τη μαύρη εργασία, τη φοροδιαφυγή, οι υποχρεώσεις μετά την τριμερή χρηματοδότηση του 1993, που δεν αποδόθηκε 1 τρισεκατομμύριο δραχμές...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ άλλα τρία λεπτά. Θα χρησιμοποιήσω και από τη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε συνάδελφε, δεν υπάρχει τέτοια δυνατότητα. Για όλους ήταν η ανοχή ένα με ενάμισι λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Άρα λοιπόν, η χρηματοδότηση και αυτή με το 1% είναι στον αέρα γιατί στηρίζεται στο ΑΕΠ που ξέρουμε πολύ καλά ότι δεν είναι σταθερό, ότι αυτό μπορεί να αυξάνεται αλλά μπορεί και να μειώνεται. Οι ενδείξεις, αν θέλετε, είναι ότι και αυτό το ΑΕΠ μπορεί να μειωθεί γιατί έχουμε το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, τους Ολυμπιακούς Αγώνες και άρα δεν είναι εξασφαλισμένη η χρηματοδότηση όχι μόνο του ΙΚΑ αλλά και των άλλων ταμείων που θα ενταχθούν, γιατί αφαιρώντας το δικαίωμα να χρηματοδοτούν οι διοικήσεις εκείνων των ταμείων τα ελλείμματα, άρα θα συσσωρευτεί ακόμα μεγαλύτερο χρέος.

Επομένως και σε αυτό το σημείο είναι μείον η σχετική διάταξη.

Έρχομαι στο θέμα της ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλι-

λωση. Μεγάλο ζήτημα. Χτυπιέται η επικουρική ασφάλιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η επικουρική ασφάλιση είχε ένα αναδιανεμητικό χαρακτήρα, είχε ένα δημόσιο χαρακτήρα. Μέσα όμως στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι θα είναι κάτω από τον δημόσιο έλεγχο, δηλαδή χάνει το δημόσιο χαρακτήρα της, χάνει τον αναδιανεμητικό χαρακτήρα της και θα είναι καθαρά ανταποδοτική, δηλαδή κεφαλαιοποιητική. Μέσα από το παίξιμο που θα γίνεται των αποθεματικών των ταμείων, εκεί λοιπόν θα έρχεται και ανάλογα εάν θα έχει θα δίνει. Αλλά το κύριο που γίνεται για πρώτη φορά μέσα στη χώρα μας είναι η επιβολή των επαγγελματικών ταμείων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ να κλείσετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, είναι μεγάλο το πρόβλημα.

Έτσι, λοιπόν, με τα επαγγελματικά ταμεία ανοίγει ο ασκός του Αϊδίου. Είναι κεφαλαιοποιητικό το σύστημα. Θέλουν να μαζέψουν όλα τα χρήματα των εργαζομένων και μέσα από τις επενδυτικές εταιρείες με τις οποίες θα συμβληθούν αυτά τα ταμεία, θα παίζονται στον τζόγο του χρηματιστηρίου. Αλλά έχουμε τα παραδείγματα σε ευρωπαϊκό και διεθνές, αν θέλετε, επίπεδο. Και σε αυτό το σημείο να τονίσουμε ότι έφερε ως θετικό παράδειγμα ο κύριος Υπουργός το τι συμβαίνει στην Αγγλία, το τι συμβαίνει στην Ολλανδία.

Ξέρετε τι συμβαίνει στην Αγγλία; Αυτήν την ώρα οι συντάξεις είναι συντάξεις πείνας. Υπάρχει μια μεγάλη φτώχεια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Τζέκη, μη με φέρνεται σε δύσκολη θέση. Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ολοκληρώνω με δύο – τρεις προτάσεις, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς λέμε ότι οι εργαζόμενοι απορρίπτουν αυτό το νομοσχέδιο.

Εκείνο που πραγματικά προωθούν είναι να είναι κατοχυρωμένος ο δημόσιος κοινωνικός ασφαλιστικός χαρακτήρας. Δεν μπορεί δηλαδή σε καμία περίπτωση να τα δώσουμε όλα στο ιδιωτικό τομέα. Είναι η ώρα να δούμε ότι με εννέα χιλιάδες ένοσημα....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ευχαριστώ, κύριε Τζέκη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: ...με τριάντα χρόνια μπορεί πράγματι να βγαίνει σε σύνταξη, ότι τα εξήντα για τους άντρες, τα πενήντα πέντε για τις γυναίκες και τα πενήντα για τα βαριά και ανθυγιεινά είναι ρεαλιστικά αιτήματα, ότι θα πρέπει να υπάρχει η σύνταξη των 240.000 δραχμών, ότι πρέπει δηλαδή πλέον η κοινωνική ασφάλιση να έχει τέτοια χαρακτηριστικά ώστε να μπορέσει πραγματικά ο εργαζόμενος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Τζέκη, σας παρακαλώ μη με αναγκάσετε να σας διακόψω.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Με διακόπτετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ, κύριε Τζέκη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Πιστεύω ότι αυτά τα αιτήματα της σημερινής μεγάλης απεργιακής συγκέντρωσης στην Αθήνα των δύο μεγάλων, κορυφαίων συνδικαλιστικών οργανώσεων είναι δίκαια και αυτά μπορούν να γίνουν πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Τζέκη.

Είναι ανάγκη να μας βοηθήσετε να τηρήσουμε τον Κανονισμό και να φέρουμε ομαλά σε πέρας τη συνεδρίαση.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Αμπατζόγλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης έχει εξελιχθεί σε κυρίαρχο πολιτικό και κοινωνικό πρόβλημα αφού αναφέρεται στο σύνολο των εργαζομένων, απαιτεί την εξεύρεση και διαχείριση σημαντικών πόρων, καθο-

ρίζει το κοινωνικό πρόσωπο ή αποκαλύπτει το κοινωνικό προσώπιο των εκάστοτε κυβερνήσεων.

Το κοινωνικό κράτος καθολικής εφαρμογής από δημοκρατική κατάκτηση σήμερα αντιμετωπίζεται από τις κυβερνητικές νεοφιλελεύθερες επιλογές ως πολιτικός εχθρός.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Εισχύεται η αγορά και ο ανταγωνισμός, αλλά υποβαθμίζονται διαρκώς η κοινωνική δικαιοσύνη και η αλληλεγγύη. Η οικονομία της αγοράς οδηγεί στην κοινωνία της αγοράς και η κοινωνία της αγοράς στους πολίτες χωρίς δικαιώματα, στους πολίτες εκτός δημοκρατικών εγγυήσεων προστασίας.

Η ασκούμενη κυβερνητική πολιτική δείχνει ότι η νέα τετραετία δεν θα είναι η τετραετία του κοινωνικού κράτους που υποσχέθηκε το ΠΑΣΟΚ, αλλά κινδυνεύει να είναι μία τετραετία κατεδάφισης των ελάχιστων και ισχνών υπαρχουσών κοινωνικών δομών.

Πόσο ασφαλής μπορεί να αισθάνεται ο κάθε Έλληνας πολίτης όταν διαπιστώνει ότι αυτή η δήθεν ισχυρή οικονομία μας δεν έχει χρήματα για την κοινωνική του ασφάλιση; Μία οικονομία που έχει μεν πλεονασματικούς προϋπολογισμούς με τη βοήθεια της δημιουργικής λογιστικής, αλλά χρειάζεται δανεικά και ειδικά ομόλογα για να στηρίζει την κοινωνική ασφάλιση.

Η Ελλάδα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέχει αρνητική θέση ως προς το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Και η σημερινή Κυβέρνηση δεν είναι άμοιρη ευθυνών αφού ασκεί εξουσία σχεδόν επί δύο δεκαετιών. Ο Έλληνας εργαζόμενος είναι ο περισσότερος εργαζόμενος, ο χειρότερα αμειβόμενος, ο περισσότερος φορολογούμενος και ο έχων τη χειρότερη ποιότητα ζωής. Έχει τις ***

υψηλότερες ασφαλιστικές εισφορές από οποιαδήποτε άλλη χώρα, ενώ την ίδια στιγμή έχει τις χαμηλότερες από οποιαδήποτε άλλη χώρα συντάξεις.

Κεντρικό πρόβλημα στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης είναι οι κυβερνητικές επιλογές που εφαρμόστηκαν σε αυτό.

Οι κυβερνήσεις επί πενήντα χρόνια με τους πόρους των εργαζομένων και των ασφαλιστικών ταμείων ασκούσαν κοινωνική πολιτική χωρίς καμία συνεισφορά από τον κρατικό προϋπολογισμό. Η κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα βρίσκεται σε κρίση διαρκείας και εκδηλώνεται με ελλείμματα δύο κατηγοριών: Ελλείμματα στο ισοζύγιο κοινωνικών και ασφαλιστικών αναγκών, ελλείμματα στο οικονομικό ισοζύγιο.

Η Κυβέρνηση από το 1997 μέχρι και σήμερα διαρκώς ετεροχρονίζει τα μέτρα και τις πολιτικές για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Το 2001 η Κυβέρνηση έδωσε το πραγματικό της πρόσωπο σε ό,τι αφορά τον τρόπο που βλέπει την κοινωνική ασφάλιση. Η Κυβέρνηση τότε κατέθεσε θέσεις και προτάσεις που κεντρικούς τους άξονες ήταν τα προβλήματα του συστήματος που δημιούργησαν οι πολιτικές των κυβερνήσεων πενήντα ετών, να τα πληρώσουν αποκλειστικά οι εργαζόμενοι. Είναι γνωστό ότι ακολούθησε μεγάλη κοινωνική έκρηξη και η Κυβέρνηση αναγκάστηκε να αποσύρει τα μέτρα.

Σήμερα, παραμονές των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών η Κυβέρνηση καθυστερεί τους εργαζόμενους μιλώντας για ήπιες μεταρρυθμίσεις. Βάζει τις βάσεις, όμως, για μία προς τα κάτω επί τα χείρω εξίσωση των όρων κοινωνικής ασφάλισης. Ανοίγει την πόρτα για την είσοδο της ιδιωτικής ασφάλισης. Και τέλος δε λύνει το κύριο πρόβλημα που είναι η χρηματοδότηση, με άμεσο συνεπακόλουθο τη λήψη νέων επαχθέστερων μέτρων, αμέσως μετά τις εκλογές.

Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας μας είναι άδικο και οι πολιτικές που ασκήθηκαν τα τελευταία πενήντα χρόνια είχαν σαν αποτέλεσμα, το 80% των συνταξιούχων να παίρνει συντάξεις κάτω από τα όρια φτώχειας. Οι ασφαλιστικές εισφορές των Ελλήνων, να είναι οι μεγαλύτερες σε όλη την Ευρώπη. Τα ασφαλιστικά ταμεία από το 1950 μέχρι σήμερα να έχουν χάσει δεκάδες τρισεκατομμύρια από την αναγκαστική διαχείριση των αποθεματικών, από το τραπεζικό σύστημα με μηδαιμούς ή ελάχιστους τόκους και από τις ανεκπλήρωτες θεσμοθετημένες υποχρεώσεις του κράτους. Να πυκνώνουν και να μεγεθύνονται οι κοινωνικές ανασφάλειες των εργαζομένων και των συνταξιούχων για την τύχη που θα έχουν στο μέλλον οι

συντάξεις τους.

Ο Συνασπισμός, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύει ότι η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος σε προοδευτική κατεύθυνση είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ανάπτυξη, την πλήρη απασχόληση, την προοδευτική μεταρρύθμιση του φορολογικού μας συστήματος. Αυτή η τριπλή μεταρρύθμιση πρέπει να προχωρήσει παράλληλα. Διαφορετικά η κοινωνική προστασία μπαίνει στην προκρούστεια κλίνη του σημερινού άδικου, αναχρονιστικού και εξαντλημένου δημοσιονομικού συστήματος.

Για το Συνασπισμό, η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί μέρος ενός ολοκληρωμένου συστήματος κοινωνικής προστασίας. Ένα σύστημα το οποίο θα εγγυάται σε όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες ίσες ευκαιρίες και συνθήκες διαβίωσης με ασφάλεια και αξιοπρέπεια. Ένα σύστημα με βασικές συντεταγμένες την καθολικότητα και το δημόσιο χαρακτήρα των υπηρεσιών του, τον αναδιανεμητικό ρόλο των παροχών του, την αποκέντρωση των λειτουργιών του, την ενεργή κρατική συμμετοχή στη χρηματοδότηση.

Οι βασικές θέσεις του Συνασπισμού για το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης είναι ότι το σύστημα θα πρέπει να έχει δύο πυλώνες, την κύρια και την επικουρική σύνταξη. Η κύρια σύνταξη να είναι ίση με το 80% των συντάξιμων αποδοχών. Η επικουρική να είναι ίση με το 20% των συντάξιμων αποδοχών. Θεσμοθέτηση της τριμερούς χρηματοδότησης για την κύρια ασφάλιση, με τους εργαζόμενους να συμβάλλουν κατά τα δύο ένατα, το κράτος κατά τα τρία ένατα και τους εργοδότες κατά τα τέσσερα ένατα. Θεσμοθέτηση της διμερούς χρηματοδότησης με εργοδότες και εργοδότες για την επικουρική και την εφάπαξ ασφάλιση. Αξιοποίηση των διαθέσιμων και της ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών οργανισμών. Τα ταμεία οφείλουν να λειτουργούν ως συντηρητικός θεσμικός επενδυτής ειδικού συνταξιοδοτικού σκοπού, οριοθετημένα τόσο από τη λογική του χρηματοπιστωτικού τζόγου, όσο και από την κρατική λογική της αναγκατικής διαχείρισης. Είσοπραξη των πόρων που διαφεύγουν ή υποκλέπτονται. Τα όρια συνταξιοδότησης δεν θα πρέπει να αυξηθούν. Και είναι αναγκαίο να επανέλθει σε όλους τους εργαζόμενους η τριακονταπενταετία, ασχέτως ορίου ηλικίας για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Ασφάλιση όλων των ανέργων για όσο διάστημα διαρκεί η ανεργία τους. Επανεξέταση και ρύθμιση των ανισοτήτων που προκάλεσαν οι διατάξεις των νόμων της δεκαετίας του '90 σε βάρος των νέων εργαζομένων και ασφαλισμένων. Να επανέλθουν οι κατώτατες συντάξεις στα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη και οι αναπηρικές στα επίπεδα που ήταν πριν το ν. 2084.

Αναπροσαρμογές των συντάξεων με βάση τις αυξήσεις των εν ενεργεία εργαζομένων. Αναγνώριση της υποχρεωτικής και εφεδρικής θητείας όπου δεν προβλέπεται ως χρόνος θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος με ενιαίο τρόπο στα πλαίσια της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις και μέτρα κοινωνικής πολιτικής για τη θέση της γυναίκας στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Καμία μορφή γυναικείας απασχόλησης να μην είναι χωρίς κάλυψη από την εργατική νομοθεσία και την κοινωνική ασφάλιση.

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που εξετάζουμε δεν είναι προϊόν κοινωνικού διαλόγου ούτε επίτευγμα κοινωνικής συναίνεσης. Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ το απορρίπτει. Η ΑΔΕΔΥ το καταγγέλλει. Η ΟΤΟΕ ζητά την αλλαγή του. Οι συνταξιούχοι το αποδοκιμάζουν. Το Γενικό Λογιστήριο λέει ότι είναι οικονομικά ακάλυπτο και μετέωρο. Το Ελεγκτικό Συνέδριο καταγράφει αντισυνταγματικές πλευρές. Επιβεβαιώνει τη χειροτέρευση των συνταξιοδοτικών όρων και τη δημιουργία συνταξιούχων πολλών ταχυτήτων. Οι Βρετανοί μελετητές διαπιστώνουν ότι μόνο με την αυξημένη κρατική χρηματοδότηση μπορεί να εξασφαλιστεί πλεονασματική λειτουργία του ασφαλιστικού συστήματος, αφού τα σημερινά κυβερνητικά επιχειρήματα στηρίζονται σε αβέβαια μεγέθη και αυθαίρετες προβολές.

Το νομοσχέδιο που καταθέτει η Κυβέρνηση εσπευσμένα στη Βουλή βρίσκεται πίσω από τις απαιτήσεις του νέου Συντάγματος που η ίδια ψήφισε και το καταπατά ένα έτος μετά την ψήφισή του. Έτσι, την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, που θεσμοθετείται με το άρθρο 9 ως νέα δήθεν ανεξάρτητη διοικητική αρχή, τη

διορίζει με απλή υπουργική απόφαση ο Υπουργός Εργασίας κατά παράβαση του νέου Συντάγματος, αφού το άρθρο 101Α ορίζει ότι όλες οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές διορίζονται από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής με αυξημένη πλειοψηφία τέσσερα πέμπτα.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παρουσιάζει τις προτάσεις της για το ασφαλιστικό ως μονόδρομο εγκλώντας ψευδώς τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ότι δεν έχουν δικές τους προτάσεις. Από την άλλη η Νέα Δημοκρατία είτε υπερασπίζεται τις αντικοινωνικές παρεμβάσεις της για το ασφαλιστικό την περίοδο '90-'93 είτε ασκεί κριτική στις κυβερνητικές προτάσεις ζητώντας ακόμα πιο σκληρά μέτρα είτε προσπαθεί διά του θορύβου να αποκρύψει τις νεοφιλελεύθερες προτάσεις της με το δήθεν πολιτικό επιχείρημα ότι φοβάται να μην τις κλέψει το ΠΑΣΟΚ. Η αποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας από την επιτροπή και η πιθανή αποχώρησή της από την Ολομέλεια γίνεται το άλλοθι του ΠΑΣΟΚ, όπως το '92-'93 η αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ έγινε το άλλοθι της Νέας Δημοκρατίας. Ο Συνασπισμός από πέρυσι έχει προβάλει διά του Προέδρου της τις δικές του προτάσεις για μια συνολική προοδευτική μεταρρύθμιση του συστήματος ασφάλισης, οι οποίες ήταν πολύ κοντά με τις προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος και στηρίζονταν στις μελέτες του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Σε ό,τι αφορά τις κυβερνητικές προτάσεις θέλουμε να σημειώσουμε τα ακόλουθα. Οι προτάσεις αυτές δεν πρόκειται να λύσουν το πρόβλημα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, γιατί και πάλι δεν λύνουν το κύριο πρόβλημα που είναι η χρηματοδότηση. Η Κυβέρνηση προωθεί σε βάθος χρόνου μια συνολική χειροτέρευση των όρων της κοινωνικής ασφάλισης. Παράλληλα, καλύπτει τη μέχρι σήμερα κατάσταση με μια οριακή βελτίωση του πνεύματος και του γράμματος των νόμων της Νέας Δημοκρατίας.

Οι όροι συνταξιοδότησης σε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία των μισθωτών συγκλίνουν με τα ελάχιστα σημερινά ισχύοντα και μ' αυτόν τον τρόπο ανοίγει ο δρόμος για τις ενοποιήσεις των ταμείων κύριας ασφάλισης. Για τα ταμεία της επικουρικής ασφάλισης η Κυβέρνηση επιχειρεί με μια εφ' όλης της ύλης και εν λευκώ εξουσιοδότηση να ρυθμίσει τα θέματα που σχετίζονται με τις ενοποιήσεις των ταμείων με εισφορές και με παροχές.

Ανοίγει την πόρτα στη δημιουργία του τρίτου πυλώνα και της εισόδου της ιδιωτικής ασφάλισης στο σύστημα. Το γεγονός ότι δεν λύνει το πρόβλημα της χρηματοδότησης σε συνδυασμό και με τις περικοπές που κάνει στις ΔΕΚΟ και στις τράπεζες δεν αρκεί για να γίνει το σύστημα βιώσιμο. Οδηγεί με βεβαιότητα στο συμπέρασμα ότι το θέμα αυτό θα μας απασχολήσει εκ νέου τα επόμενα χρόνια και τα πράγματα τότε θα είναι πιο δύσκολα.

Οι κατώτερες συντάξεις παραμένουν σε απαράδεκτα χαμηλά και εξευτελιστικά για τη χώρα μας επίπεδα. Η κατάργηση της θετικής διάκρισης -πενταετία στη συνταξιοδότηση- για τις νέες γυναίκες παραμένει. Αντίθετα βέβαια με ό,τι εμείς προτείνουμε η Κυβέρνηση έχει επιλέξει να εφαρμόσει πολιτικές, οι οποίες θα επιτείνουν τα σημερινά προβλήματα του συστήματος, θα χειροτερεύσουν τους όρους συνταξιοδότησης και θα εντείνουν τις κοινωνικές ανασφάλειες.

Το νομοσχέδιο δεν εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα του συστήματος, αφού δεν κατοχυρώνει την υποχρεωτική χρηματοδότηση. Δεν εξασφαλίζει τη ρήτρα της πλεονασματικής λειτουργίας. Παρακάμπτει το θέμα της πρόσθετης χρηματοδότησης. Παραγράφει τις υποχρεώσεις του κράτους. Είναι νομοσχέδιο κινούμενη άμμος, που προωθείται με τη νοοτροπία των λευκών επιταγών για τη διάσπαση της ενότητας των εργαζομένων και των ασφαλισμένων.

Είναι νομοσχέδιο νεοφιλελεύθερης κατεύθυνσης και όχι προοδευτικής μεταρρύθμισης. Και δεν καλύπτει με δημόσιο, καθολικό, αναδιανεμητικό, υποχρεωτικό, αποκεντρωμένο, επαρκή και ποιοτικό τρόπο τις σύγχρονες απαιτήσεις των πολιτών. Είναι ένα νομοσχέδιο ανασφάλειας, αβεβαιότητας, μείωσης των συντάξεων, κατάργησης ασφαλιστικών δικαιωμάτων, χειροτέρευσης των όρων συνταξιοδότησης, υποβάθμισης της κύριας

και επικουρικής σύνταξης, πριμοδότησης της ιδιωτικής ασφάλισης, διατήρησης του κορμού των προηγούμενων νόμων της Νέας Δημοκρατίας, απόρριψης βασικών και δίκαιων αιτημάτων των εργαζομένων.

Ο Συνασπισμός θα καταψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, μπορείτε να μιλάτε από τη θέση σας σύμφωνα με τον Κανονισμό για χρόνο κάτω των δέκα λεπτών.

Ο κ. Δημήτριος Λιντζέρης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που συζητείται σήμερα είναι ένα καίριο νομοσχέδιο με διαχρονική επίδραση στην κοινωνική ασφάλιση των Ελλήνων. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ έδειξαν πάντα ιδιαίτερη ευαισθησία στη δημιουργία ενός ισχυρού κοινωνικού κράτους και άσκησαν πάντα με συνέπεια κοινωνική πολιτική, γιατί στόχος ακριβώς της δημοκρατικής παράταξης ήταν η επίτευξη μιας δίκαιης και ισχυρής κοινωνίας με περισσότερη κοινωνική αλληλεγγύη και δικαιοσύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια σωστή και υπεύθυνη κυβέρνηση οφείλει να διαχειρίζεται με ορθό τρόπο το παρόν. Συγχρόνως όμως οφείλει να βλέπει το μέλλον και να παίρνει εκείνα τα αναγκαία μέτρα, ώστε οι επόμενες γενιές να αντιμετωπίζουν τη ζωή από καλύτερη θέση σε σχέση με το σήμερα. Οφείλει η πολιτική της να μην υποθηκεύει το μέλλον των επόμενων γενιών. Οφείλει να στοχεύει σταθερά στην ανάπτυξη, η οποία πρέπει να στηρίζεται σε υγιείς βάσεις και όχι σε βερβεσέδια. Αυτό ακριβώς πράττει σταθερά η Κυβέρνηση με την πολιτική της τα τελευταία χρόνια και μάλιστα σε παγκόσμιες συγκυρίες που κάθε άλλο παρά ευνοούν αυτήν την κατεύθυνση. Γιατί παρατηρούμε σήμερα στην Ευρώπη μία συντηρητική παλινδρόμηση που απειλεί με απόσχιση το κοινωνικό κράτος.

Το ενδιαφέρον των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ για ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που θα παρέχει προστασία σε όλους τους Έλληνες είναι διαρκές και αποτελεί βασικό στοιχείο της πολιτικής και της ιδεολογίας του. Σε όλη τη διάρκεια που με την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού βρισκόταν στη διακυβέρνηση της χώρας προσπάθησε με νομοθετικές παρεμβάσεις να υπερβεί τη μεγάλη θεσμική και χρονική υστέρηση που παρουσίαζε το δικό μας ασφαλιστικό σύστημα σε σχέση με αυτό των υπολοίπων χωρών της Ευρώπης.

Μόλις το 1982 η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θέσπισε την κύρια ασφάλιση ως καθολική και υποχρεωτική σε όλη τη χώρα. Κι ένα χρόνο αργότερα έγινε υποχρεωτική και η επικουρική ασφάλιση.

Μόλις το 1985 τα αποθεματικά του ΙΚΑ κατατίθενται στις τράπεζες με διαπραγματεύσιμο επιτόκιο για να διασφαλισθούν τα χρήματα των εργαζομένων. Τότε, μετατράπηκε και ο ΟΓΑ σε φορέα κύριας ασφάλισης.

Σ' αυτήν την πολιτική εντάχθηκε η διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου, η οποία ξεκίνησε το 1998 με σκοπό τον εκσυγχρονισμό και τη συγχώνευση δεκάδων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ταμείων και φορέων ασφάλισης, όπως η σύσταση Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών κλπ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί όρο για τη συνέχιση της ανάπτυξης που έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια. Δεν διασφαλίζει μόνο το μέλλον του ΙΚΑ και την ασφάλεια των συνταξιούχων, αλλά σταθεροποιεί ολόκληρη την ελληνική οικονομία. Οι κλυδωνισμοί του ασφαλιστικού συστήματος θα προκαλούσαν κατάρρευση του συνόλου της οικονομίας. Εάν τώρα δεν βάλουμε τις βάσεις για ένα υγιές ασφαλιστικό σύστημα και το κράτος θα είναι υποχρεωμένο να καλύπτει τα ελλείμματα, τα επόμενα χρόνια, αυξάνοντας βεβαίως τις εισφορές ή τους φόρους, τα αποτελέσματα θα είναι ολέθρια και για τους επενδυτές αλλά και για τους εργαζόμενους. Θα μπαίναμε, δηλαδή, σε ένα φαύλο κύκλο αποσταθεροποίησης, στασιμότητας και κοινωνικής ανασφάλειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είναι γνωστό το δικό μας σύστημα ανήκει στα αναδιανεμητικά συστήματα όπως άλλωστε και τα περισσότερα στην Ευρώπη, τα οποία λειπούργησαν ικανοποιητικά από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μέχρι πρότινος. Σήμερα αντιμετωπίζουν τεράστια δομικά προβλήματα. Αρκεί να ανα-

λογισθούμε πως σήμερα στη χώρα μας αντιστοιχεί ένας συνταξιούχος σε 2,3 εργαζόμενους και τα επόμενα χρόνια η πρόβλεψη είναι πως θα αντιστοιχεί ένας συνταξιούχος μόλις σε 1,3 εργαζόμενο. Αντισταθμίζεται κανείς ότι εάν τώρα δεν φροντίσουμε να προβούμε σε εκείνες τις μεταρρυθμιστικές και εκσυγχρονιστικές ρυθμίσεις, το ασφαλιστικό σύστημα θα οδηγηθεί σε πτώχευση.

Μια απλή λογιστική λύση θα ήταν η αύξηση των ορίων ηλικίας, η αύξηση της εισφοράς των εργαζομένων και η μείωση των συντάξεων. Αυτή η πολιτική, όμως, δεν αρμόζει στη δημοκρατική παράταξη. Παραπέμπει σε συντηρητικές δυνάμεις και απεικονίζει την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και το νόμο Σιούφα. Αυτή η πολιτική είναι ξένη προς την ιδεολογία της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς προτείνουμε μια μεγάλη προοδευτική μεταρρύθμιση, που δίνει ανάσα ζωής στο σύστημα. Η μεταρρύθμιση που προτείνουμε έχει αφετηρία την οικονομική ανάπτυξη που επιτελέσαμε τα τελευταία χρόνια και το ρυθμό αύξησης της ελληνικής οικονομίας όπως προβλέπεται για το μέλλον. Αναδεικνύει το διαχρονικά φιλεργατικό πρόσωπο της Κυβέρνησης. Συνδέει με τον καλύτερο τρόπο το εφικτό με το επιθυμητό. Προωθεί το κοινό αγαθό. Έχει την προνοητικότητα να συνδέσει τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος με την αύξηση του ΑΕΠ, κάτι που σημαίνει ότι η αύξηση της οικονομίας αντανάκλα τη βελτίωση της θέσης των εργαζομένων. Έχει την ευαισθησία να διορθώνει τις ανισότητες από γενιά σε γενιά στηρίζοντας τις χαμηλότερες συντάξεις.

Η μεταρρύθμιση που προτείνεται είναι προϊόν αναλυτικού, εμπειριστικού και τεκμηριωμένου διαλόγου με τους κοινωνικούς εταίρους. Εδώ θα ήταν παράλειψη εάν δεν ανέφερα τη θετική συμβολή της ΓΣΕΕ και του Προέδρου της, της οποίας η παρέμβαση έχει ξεπεράσει τη συντεχνιακή αντίληψη και παίρνει εθνικές διαστάσεις, με την υπευθυνότητα που αρμόζει στη συνδικαλιστική έκφραση των εργαζομένων που συμμετέχουν στην ανάπτυξη της χώρας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Η ΓΣΕΕ απεργεί, δεν το μάθατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ο Πρόεδρός της είναι εδώ και τιμά το Κοινοβούλιο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ο Πρόεδρός της είναι μειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Συγκεκριμένα, με το νόμο αυτό διασφαλίζονται τα μέχρι τώρα θετικά του συστήματος. Το κράτος εγγυάται τη βιωσιμότητά του και παράλληλα δίνονται εναλλακτικές δυνατότητες αξιοποίησης των αποθεματικών. Επιχειρείται ορθολογικοποίηση του υφιστάμενου ασφαλιστικού συστήματος, ώστε να μειωθούν οι εσωτερικές ανισότητες. Με τη θέσπιση της εθνικής αναλογιστικής αρχής ως ανεξάρτητης διοικητικής αρχής δίνεται η δυνατότητα επαναθεώρησης του συστήματος προς βελτιωτικές κατευθύνσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -θα μου δοθεί η δυνατότητα να αναφερθώ και στη συζήτηση των άρθρων- κλείνοντας και σεβόμενος το χρόνο πρέπει να πω ότι όταν συζητούνται τέτοια θέματα, πρέπει να πρυτανεύει η σύνεση και η υπευθυνότητα.

Πρέπει να λείπουν ο λαϊκισμός και οι συντηριακές προσεγγίσεις, όπως επίσης και οι οπισθοδρομικές επιλογές.

Θα ήταν θεμιτό η Νέα Δημοκρατία να καταθέσει μια άλλη πρόταση. Είναι όμως αναίρεση εν τέλει του θεσμικού της ρόλου σαν Αξιωματική Αντιπολίτευση να αποχωρεί χωρίς να προτείνει τίποτα. Αναφέρομαι στη στάση της στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Ας απαντήσει: Είναι υπέρ της κρατικής συμμετοχής και πόσο, στη βιωσιμότητα του συστήματος; Μόλις το 1993 η Νέα Δημοκρατία σαν κυβέρνηση παρέπεμπε το ΙΚΑ σε δανεισμό και το εμπορικό με 10 δισεκατομμύρια δραχμές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Λιντζέρη, πρέπει να κλείσετε και θα σας πω γιατί. Στα οκτώ λεπτά πρέπει όλοι να κλείνετε. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Τα ουσιώδη τα αφήνετε όλοι στο τέλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ : Κλείνοντας, θα ήθελα να πω: Ας καταθέσει επιτέλους μια ολοκληρωμένη πρόταση για να γνωρίζει ο ελληνικός λαός κατά πόσον αποτελεί γι' αυτόν μια αξιόπιστη εναλλακτική πρόταση εξουσίας. Τα φληναφήματα του τύπου: «Δεν σας λέμε το πρόγραμμά μας, για να μη μας αντιγράψει το ΠΑΣΟΚ» δεν μπορούν να πείσουν κανένα. Αναδεικνύ-

ουν ανεπάρκεια και ανευθυνότητα που δικαιολογεί τη μόνιμη θέση της Νέας Δημοκρατίας στα έδρανα της Αντιπολίτευσης, κάτι που θα επαναβεβαιωθεί και μετά τις επόμενες εκλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ, όσοι δικαιούστε να μιλήσετε κάτω από οκτώ λεπτά, να μιλάτε σύμφωνα με τον Κανονισμό.

Το λόγο έχει ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πριν από ένα χρόνο θυμόμαστε όλοι τον Πρωθυπουργό και τον τότε Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να παρουσιάζουν για το ασφαλιστικό μια εικόνα αποκαλύψεως. Θυμάται κανείς, όταν ο κ. Σημίτης ανέθετε στον κ. Σπράο να κάνει την περίφημη μελέτη για το ασφαλιστικό, ποια ήταν τα συμπεράσματα και τι ήταν εκείνο που ο κ. Σπράος έδινε στη δημοσιότητα; Θυμάται κανείς τη μελέτη των Άγγλων αναλογιστών; Θυμάται κανείς ότι την εποχή εκείνη η Κυβέρνηση εμφανίζει το ασφαλιστικό ως τη «χειροβομβίδα» που κράταγε ο ελληνικός λαός στα χέρια του και η οποία είχε επασφαλισθεί, έτοιμη να δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στο κοινωνικό κράτος και στην οικονομία;

Ξαφνικά –το είδατε όλοι εδώ– εμφανίζεται ένα δήθεν νομοσχέδιο κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο δεν αγγίζει τίποτα απολύτως. Το οποίο απλώς και μόνο κάνει ορισμένες ρυθμίσεις που μεταθέτουν το όλο ζήτημα στο μέλλον. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι όχι μόνο δεν αγγίζει τα μεγάλα προβλήματα του ασφαλιστικού ζητήματος αλλά και μεταθέτει θέματα, τα οποία αφορούν τους ασφαλισμένους, σε χρόνο ακόμη και πέρα από το 2030 περίπου. Δηλαδή σε ένα χρόνο κατά τον οποίο ουδείς γνωρίζει ποιος θα είναι κυβέρνηση, ουδείς γνωρίζει πώς θα είναι η ελληνική πραγματικότητα. Φυσικά αυτό κινείται μεταξύ πολιτικής ανευθυνότητας και ενός άθλιου εμπορίου ελπίδων.

Τα ανέφερα όλα αυτά –εντελώς περιληπτικά γιατί ο χρόνος είναι λίγος– για να τονίσω ότι η Κυβέρνηση δεν εμφανίσει εδώ νομοσχέδιο κοινωνικής ασφάλισης επί του οποίου καλούνται οι άλλες πολιτικές δυνάμεις να εκθέσουν τις θέσεις τους. Θα μπορούσε η Κυβέρνηση να ζητήσει τις θέσεις των άλλων πολιτικών δυνάμεων, εάν εκείνη εμφάνιζε τις δικές της. Δεν το έπραξε. Το αντίθετο μάλιστα έχει συμβεί. Απέκρυψε επιμελώς τι σκοπεύει να κάνει, όπως το είχε αποκρύψει και στην προεκλογική περίοδο. Έρχεται τώρα απλώς και μόνο να μεταθέσει το ζήτημα στο μέλλον.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχετε παρά να μελετήσετε το προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Είναι το μόνο κόμμα, καίτοι κυβερνών, το οποίο δεν είχε εμφανίσει καμία απολύτως θέση σχετικά με την μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού ζητήματος. Και αυτό γιατί; Γιατί ήθελε να αποκρύψει ό,τι ήθελε να κάνει. Επιχείρησε να το κάνει επί Γιαννίτση, απέτυχε και υπό την κοινωνική κατακραυγή εμφανίζει αυτό το υποτιθέμενο ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Το οποίο σας τονίζω –το γνωρίζετε όλοι– δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση νομοσχέδιο για την κοινωνική ασφάλιση. Είναι νομοσχέδιο κοινωνικής ανασφάλειας, νομοσχέδιο πολιτικής ανευθυνότητας. Διότι δεν περιέχει καμία απολύτως λύση για τα μεγάλα ζητήματα που εμφανίζονται σήμερα.

Πέραν τούτου θέλω να σας τονίσω ότι το νομοσχέδιο αυτό έχει και ένα άλλο μεγάλο κακό μεταξύ των άλλων. Θα τονιστεί αυτό και από τους άλλους συναδέλφους, όπως τονίστηκε από τον εισηγητή μας αλλά και από τους εισηγητές των άλλων κομμάτων της Μειοψηφίας. Το νομοσχέδιο αυτό καταργεί εκείνο το οποίο αποτελούσε το μέγα κεκτημένο με βάση τις ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή την τριμερή χρηματοδότηση.

Αυτή η περίφημη αλχημεία του 1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά κατάργηση της τριμερούς χρηματοδότησης, κατάργηση της υποχρέωσης του κράτους να δώσει εκείνο το οποίο οφείλει. Και τούτο διότι ουδείς γνωρίζει από πού θα βρει το κράτος το 1% και ουδείς γνωρίζει αν είναι σε θέση να το καταβάλει. Η Κυβέρνηση είναι παντελώς αναξίопιστη, δεδομένου ότι ουδέποτε εκπλήρωσε ουδεμία από τις υποχρεώσεις τις οποίες είχε έναντι του ασφαλιστικού συστήματος στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότη-

σης όσον καιρό διατηρούσε –και διατηρεί ακόμα και σήμερα– την τριμερή χρηματοδότηση ως θεμελιώδες στοιχείο του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Αυτή είναι μια πραγματικότητα που τη γνωρίζουν όλοι. Από εκεί και πέρα, έρχεται η Κυβέρνηση να ρωτήσει τη Νέα Δημοκρατία γιατί δεν εμφανίζει τις θέσεις της! Πριν από πολύ καιρό, στο συνέδριο της ΓΣΕΕ, η Νέα Δημοκρατία ήταν το μόνο κόμμα που εμφάνισε πλήρες πρόγραμμα κοινωνικής ασφάλισης το οποίο θα εφαρμόσει ως Κυβέρνηση. Επ' αυτού δεν πήρε καμία απολύτως απάντηση, ιδίως από την Κυβέρνηση. Όταν η Νέα Δημοκρατία αποχώρησε από την επιτροπή, αφού είχαμε συζητήσει επί της αρχής και όταν φαινόταν η κενότητα του νομοσχεδίου, η Κυβέρνηση έσπευσε, μέσα από τους γνωστούς προπαγανδιστικούς μηχανισμούς οι οποίοι έχουν ακόμα το πάνω χέρι, να πει ότι η Νέα Δημοκρατία έφυγε γιατί, δήθεν, δεν είχε θέσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, αν ένα κόμμα σήμερα στην πολιτική ζωή του τόπου έχει θέσεις στο θέμα του ασφαλιστικού, είναι η Νέα Δημοκρατία και τις έχει δημοσιοποιήσει. Επ' αυτών καλείται να απαντήσει η Κυβέρνηση. Η Νέα Δημοκρατία έχει εκθέσει πλήρως τις θέσεις της και στον κοινωνικό διάλογο και στο πλαίσιο της ΓΣΕΕ και στην Επιτροπή. Και αφού είδε μια Κυβέρνηση η οποία δεν έχει ασφαλιστικές θέσεις, αποχώρησε με στόχο: Πρώτον, να αναδείξει το γεγονός ότι δεν πρόκειται για νομοσχέδιο κοινωνικής ασφάλισης. Και, δεύτερον, για να μη μοιραστεί, με μια Κυβέρνηση η οποία αρνείται να πάρει τις ευθύνες της, την ανευθυνότητα της Κυβέρνησης αυτής.

Ξέρετε πολύ καλά ότι η Νέα Δημοκρατία ήταν εκείνη η οποία, ως Κυβέρνηση, πήρε την ευθύνη, με μεγάλο πολιτικό κόστος, για να λύσει το ασφαλιστικό πρόβλημα. Αν υπάρχει βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος ως τώρα, οφείλεται σε μεταρρυθμίσεις της Νέας Δημοκρατίας. Μεταρρυθμίσεις τις οποίες η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επιμελώς τήρησαν και απέφυγαν να θέξουν, δεδομένου ότι δεν υπήρχε καμία άλλη λύση.

Το μόνο που καταφέρνει αυτό το νομοσχέδιο είναι την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, που θα αποτελούσε τη βάση για την επίλυση των προβλημάτων στο μέλλον, να την τορπιλίζει μέσα από την κατάργηση της τριμερούς χρηματοδότησης. Αυτό θα παραμείνει όνειδος σε βάρος της Κυβέρνησης. Από τη στιγμή που διατήρησε ως τώρα την τριμερή χρηματοδότηση, διερωντάται κανείς, γιατί δεν εξεπλήρωσε τις υποχρεώσεις της. Το σύνολο των χρεών που έχει έναντι του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος, γιατί δεν το εξεπλήρωσε η Κυβέρνηση; Εργαζόμενοι και εργοδότες εξεπλήρωσαν τις υποχρεώσεις τους. Εκείνος που παραμένει ανεύθυνος, είναι ο κρατικός μηχανισμός. Αποδεικνύοντας ποια είναι η έννοια της κοινωνικής ευαισθησίας της, η Κυβέρνηση έδειξε την ανευθυνότητά της. Αρνήθηκε να εκπληρώσει το αυτονόητο, δηλαδή εκείνο που έκαναν οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες.

Απ' αυτό το νομοσχέδιο, θα παραμείνει ένα και μόνο πράγμα. Δηλαδή η αδυναμία της Κυβέρνησης να λύσει οποιοδήποτε μεγάλο πρόβλημα. Η Κυβέρνηση από τις 9 Απριλίου του 2000 και μετά, δεν παράγει πολιτική. Παράγει πολιτικό κενό. Αποφεύγει να θέξει οποιοδήποτε μεγάλο πρόβλημα του Τόπου. Καμία μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή δεν έχει θιγεί από την Κυβέρνηση για να τη φέρει σε πέρας. Αυτό αποδεικνύει αδυναμία προγραμματισμού, σχεδιασμού αλλά και αδυναμία εφαρμογής πολιτικής. Το ίδιο αποδεικνύεται και στο θέμα του ασφαλιστικού μας συστήματος. Αποτελεί μέγιστο ολίσθημα της Κυβέρνησης. Γιατί όσο καθυστερούμε να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα προβλήματα του ασφαλιστικού, τόσο θα γίνεται βραχνάς που θα πλήττει τους εργαζομένους. Η λεγόμενη ασφαλιστική μεταρρύθμιση, που στην πραγματικότητα είναι εξετάσεις κοινωνικής ανασφάλειας και πολιτικής ανευθυνότητας της Κυβέρνησης, είναι το βασικό στοιχείο το οποίο θα την διακρίνει ως τις επόμενες εκλογές όταν θα κριθεί από τον Ελληνικό Λαό για το σύνολο της πολιτικής της. Άρα και για την ανευθυνότητά της, την οποία δείχνει σήμερα μέσα στο Κοινοβούλιο για ένα τόσο μεγάλο ζήτημα που αφορά το κοινωνικό κράτος δικαίου. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Βαθείας Ιωάν-

νης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός στις εκλογές του 1993, 1996 και 2000 θυμήθηκε, μεταξύ των άλλων, και τους νόμους που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία για την «κοινωνική ασφάλιση» και την καταψήφισε συνεχώς. Άρα, ο ελληνικός λαός θυμάται.

Και ο λαός θυμάται και ψηφίζει, γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα στη χώρα και όλοι οι ασφαλισμένοι γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι το 1992 ψηφίστηκε ο πιο απεχθής νόμος της Νέας Δημοκρατίας, χωρίς να συντελεστεί διάλογος και χωρίς να υπάρχει καμία ευαισθησία, και δημιούργησε τεράστια ζητήματα σε προγραμματισμούς οικογενειών και σε προγραμματισμούς οι οποίοι ουσιαστικά διαλύθηκαν μέσα σε δέκα, δεκαπέντε μέρες.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να μιλάμε για ευαισθησία θα μπορούσαμε να μιλάμε για μία Κυβέρνηση, η οποία από το 1981 και μετά διαμόρφωσε τους όρους για να μπορούμε εμείς στη χώρα μας, στην Ελλάδα να προσδιορίζουμε το «κοινωνικός» και την κοινωνική διάσταση για όλους και σε όλα τα επίπεδα. Μέχρι τότε, αυτή η έκφραση ήταν υπό διωγμό. Έκφραση και στο επίπεδο των κοινωνικών αγώνων, έκφραση και στο επίπεδο των κοινωνικών ασφαλίσεων, έκφραση και όσον αφορά τη διαμόρφωση της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

Γι' αυτόν το λόγο, από το 2000 η Κυβέρνηση, και αφού η πρόταση η οποία διαμορφώθηκε έπρεπε πραγματικά να πάρει τα χαρακτηριστικά μιας πρότασης ουσιαστικής και μιας πρότασης η οποία θα διαμόρφωνε και θα εμπεριείχε τις περισσότερες προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος, ώριμα πλέον και μετά από διάλογο το ελληνικό Κοινοβούλιο καλείται να ψηφίσει ένα νομοσχέδιο που καλύπτει τους όρους της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα σε ένα εύρος τριάντα ετών.

Ποια είναι τα σημαντικά χαρακτηριστικά του προτεινόμενου νομοσχεδίου; Το ερώτημα είναι: Είναι βιώσιμο; Σαφώς. Η πρόταση αυτή και ο νόμος του κράτους που θα ψηφιστεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο έχει τη βιωσιμότητα, διότι η τριακονταετία που διαμορφώνεται από το 2002 μέχρι το 2032 δίνει αυτή τη διάσταση και φυσικά και μέσω της χρηματοδότησης, η οποία είναι επαρκέστατη γι' αυτό το οποίο ζητούσαμε πάντα. Να μη βλέπουμε, δηλαδή, την κοινωνική ασφάλιση μόνο για μία πενταετία, αλλά να τη βλέπουμε στο βάθος των δεκαπέντε, είκοσι και τριάντα ετών.

Τι άλλαξε και τι αλλάζει αυτό το νομοσχέδιο. Άλλαξε και αλλάζει επαχθείς διατάξεις σε σχέση με διαχωρισμούς του 1983 και με το χειρότερο διαχωρισμό για τη νέα γενιά της Ελλάδας. Δηλαδή, ο νόμος της Νέας Δημοκρατίας δημιουργούσε δυσβάστακτα βάρη για τους εργαζόμενους που μπήκαν στην κοινωνική ασφάλιση από την 1/1/1993. Δηλαδή, οι εργαζόμενοι σήμερα, της δεκαετίας αυτής που ασφαλίστηκαν, ήταν οι εργαζόμενοι εκείνοι οι οποίοι ουσιαστικά θα πλήρωναν αυτό που διαμόρφωσε η Νέα Δημοκρατία.

Έρχεται, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο και το αλλάζει. Και τα ερωτήματα προς τη Νέα Δημοκρατία είναι αμελίκτα. Διαφωνεί, ναι ή όχι; Και το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία δεν συμμετείχε στη συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου οφείλεται στο ότι όταν θα αρχίσει η συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου, θα πρέπει να πάρει θέση. Και μάλιστα, αν σε ένα συγκεκριμένο άρθρο διαφωνείς πρέπει και να προτείνεις. Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, δεν μπορεί να προτείνει, γιατί δεν έχει θέσεις. Άρα, τη διευκολύνει να μη βρίσκεται στη διαδικασία συζήτησης των άρθρων. Και έτσι, θα κάνει τη σχετική αόριστη καταγγελία και θα αποχωρήσει από την Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Και φυσικά, μένουν τα αναπάντητα ερωτήματα απέναντι στον ελληνικό λαό. Πώς θα πείσει, λοιπόν, ότι έχει θέσεις, αφού δεν δίνει μάχες στο πεδίο της μάχης; Εγκαταλείπει και φεύγει.

Άρα το ερώτημα είναι: ενδιαφέρεται για τον ελληνικό λαό και την κοινωνική ασφάλιση; Φυσικά και όχι. Αν ενδιαφερόταν θα αξιοποιούσε προτάσεις για να βελτιώσει το νομοσχέδιο το οποίο πραγματικά είναι σε θετική κατεύθυνση.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι μέσα απ' αυτήν τη συζήτηση η οποία θα υπάρξει από τις άλλες πολιτικές δυνάμεις που θα μείνουν στην Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου, θα προκύψει

αυτός ο νόμος που θα προσδιορίζουν οι ασφαλισμένοι της χώρας, την επόμενη δεκαετία, την επόμενη δεκαπενταετία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συζήτηση που γίνεται σήμερα και ο νόμος που θα ψηφιστεί θα κριθεί από τις επόμενες γενιές. Και είμαι βέβαιος ότι οι επόμενες γενιές της Ελλάδας αυτόν το νόμο θα τον κρίνουν πάρα πολύ θετικά. Και είμαι βέβαιος ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα αισθάνεται υπερήφανα διότι με τον Ανδρέα Παπανδρέου διαμόρφωσε τους όρους της κοινωνικής ασφάλισης με τον Κώστα Σημίτη διαμορφώνει τους όρους της νέας κοινωνικής ασφάλισης του 21ου αιώνα στα πλαίσια και της δημοσιονομικής εξυγίανσης, διότι η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος είναι άρρηκτα δεμένη όσον αφορά τη διαδικασία της σταθερότητας, όσον αφορά την οικονομία, και αυτά που έχουμε προσδιορίσει και στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τίθεται ένα ακόμη ερώτημα: μπορεί η Νέα Δημοκρατία σήμερα να πει στο ελληνικό Κοινοβούλιο ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης σε μια χώρα της Ευρώπης που είναι καλύτερο από τον προτεινόμενο νόμο που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Αν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε μια καλύτερη πρόταση, να τη θέσετε υπόψη της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Η αξιολόγηση που έχει γίνει και η αξιοποίηση όλων των ουσιαστικών προτάσεων αυτής της χρονιάς διαμόρφωσαν αυτό το σημαντικό νομοσχέδιο. Και εκτιμώ ότι το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας πήραν πάρα πολλές προτάσεις και τις ενσωμάτωσαν σε μια διαδικασία όπου πραγματικά αναβάθμισαν τον πολιτικό και τον κοινωνικό διάλογο στη χώρα. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Πιστεύω ότι την Πέμπτη ψηφίζοντας το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, εμείς ως ΠΑΣΟΚ θα έχουμε κάνει το καθήκον μας απέναντι στους πολίτες όλης της χώρας και μαζί με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου και μαζί με τα υπόλοιπα μέτρα που διαμορφώνει η Κυβέρνηση όσον αφορά τη φορολογική μεταρρύθμιση και τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, είμαι βέβαιος ότι θα έχουμε επιτελέσει σε ένα μεγάλο επίπεδο αυτό που αναλάβαμε, τις δεσμεύσεις στις εκλογές του 2000 απέναντι στον ελληνικό λαό. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η κα Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ : Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούγοντας τον εισηγητή της Πλειοψηφίας ο οποίος μάλιστα έλαβε το λόγο δεύτερος λόγω μιας τυπικής καθυστέρησης, οφείλω να ομολογήσω ότι λυπήθηκα, όπως λυπηθήκαμε όλοι να τον ακούμε μόνος του να αναρωτιέται για να απαντήσει: Πληροί τις προϋποθέσεις του προεκλογικού μας προγράμματος; Ναι, τις πληροί. Ωσάν να μιλάει στον καθρέφτη, ωσάν εδώ να ακολουθούμε διαδικασίες Χότζα. Και λέω «Χότζα» γιατί έχει ξεκινήσει αυτή η ιστορία με το ασφαλιστικό εδώ και ενάμιση χρόνο βασισμένη στην ουσιαστική απάτη του λεγόμενου κοινωνικού διαλόγου. Δεν υπήρξε πραγματικός κοινωνικός διάλογος. Τα επιχειρήματα που έθεσαν οι εργαζόμενοι ήταν σήμερα στο πεζοδρόμιο με εικοσιπτεράωρη απεργία. Είναι οι ίδιοι εργαζόμενοι που ήταν και πριν από ένα χρόνο. Και είναι απορίας άξιο να προσέρχεται κανένας σε ένα διάλογο για να συμφωνήσει εκ των προτέρων από τη θέση του εργαζομένου, του συνταξιούχου, αυτού που του έχουν στερηθεί από το 1950 όλα τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρώτα του, ως εισφορές, να καλείται σε ένα διάλογο με μια βασική προϋπόθεση τι θα χάσει. Και τώρα που πάμε από το 80% στο 60% που γίνεται 70% θα πρέπει να πανηγυρίζουν οι εργαζόμενοι με μια μεταρρύθμιση που έπρεπε να ωριμάσει από τις εξαγγελίες του '93, παραμονές του 2003, εννέα χρόνια, όσα κόβει το νομοσχέδιο από τις γυναίκες.

Ειδικά στις γυναίκες λέει τόσα ψέματα και εξαπατά σε τέτοιο βαθμό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που νομίζω ότι θα το βρείτε στα παραμύθια των παιδιών ως την πεμπτούσια της δημοκρατικής λογιστικής, που θα μπει κάποια στιγμή στα λεξικά για τις επόμενες γενιές. Να έρθουν, λοιπόν, οι εργαζόμενοι και να αποδεχθούν ρυθμίσεις, που στην πραγματικότητα είναι αν θα ψάλλει και κάποιες στην κηδεία των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Πάει καλά η οικονομία της χώρας! Και επειδή πάει πολύ καλά

η οικονομία της χώρας, δεν χρειάζεται να εγγυηθεί τίποτα το κράτος. Τίποτα απολύτως, παρά το 1% του ΑΕΠ. Αυτό θα εγγυηθεί. Κατ' αρχήν, καμιά οικονομία καμίας χώρας δεν πηγαίνει καλά χωρίς τους εργαζομένους της. Και οι εργαζόμενοι δικαιούνται μετά από τριάντα χρόνια να μπορούν να πάρουν σύνταξη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα σας πω ένα χαρακτηριστικό ψέμα –είναι, όμως, ψέμα- που λέγεται για τις βελτιώσεις. Γιατί και οι όποιες βελτιώσεις του άθλιου αντεργατικού νόμου που έχει προηγηθεί, των αντεργατικών νόμων της Νέας Δημοκρατίας και μερικών του ΠΑΣΟΚ, από το 1988 μέχρι σήμερα, αφορούν συνήθως ένα πάρα πολύ μικρό αριθμό εργαζομένων. Ίσως, να βολεύουν κάπου χίλιους-χιλίους πεντακόσιους που βρίσκονται σε μια ενδιάμεση κατάσταση, για να εμφανίζεται επικοινωνιακά προς τα έξω ως βελτίωση αντεργατικών και αντισσφαλιστικών μέτρων.

Αναφέρω μόνο ένα αριθμητικό παράδειγμα: Για να βγει κάποιος στη σύνταξη πρόωρα, το κράτος θα του αφαιρεί 4,5% για κάθε χρόνο. Για πέντε χρόνια, αν είναι γυναίκα και θέλει να βγει στα εξήντα, θα της αφαιρεί 4,5% ετησίως. Αν, όμως, θελήσει να μείνει στο εξηκοστό έκτο ή στο εξηκοστό έβδομο έτος, θα της δίνει 3%.

Αυτή είναι η δημιουργική λογιστική! Κάτσε μέχρι τα εξήντα επτά να πεθαίνεις με τρία παιδιά, με δουλειές και με χαμηλό μεροκάματο στη χώρα που μόνο πέρσι με βάση τα επίσημα στοιχεία του ΟΑΕΔ έγιναν πεντακόσιες ενενήντα πέντε χιλιάδες επίσημες απολύσεις. Μισό εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες εργαζόμενοι επίσημα πέρσι από τον ΟΑΕΔ ήταν απολυμένοι. Αυτόι θα τα συμπληρώσουν τα χρόνια με αυτό το νομοσχέδιο, με τις ελαστικές σχέσεις και τα προσωρινά ωράρια! Μόνο αυτοί! Και θα έρθει γυναίκα που θα χάσει τα δικαιώματά της. Αν έχει ένα παιδί, της χαρίζετε ένα χρόνο. Αν έχει δυο παιδιά, της χαρίζετε ενάμιση χρόνο για τη σύνταξη. Και αν έχει τρία παιδιά, δύο χρόνια. Και αφαιρέστε της...

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Τεσσεράμισι χρόνια.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν πάνε αθροιστικά, συνάδελφε. Και να τα πάτε αθροιστικά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Να με διακόπτουν, κύριε Πρόεδρε. Δεν πειράζει. Εδώ διακόψατε την υγεία των εργαζομένων αυτού του τόπου. Μπορείτε να διακόπτετε και τους ομιλητές όσο θέλετε, γιατί δεν επιλέξατε για συνομιλητές τον ελληνικό λαό. Επιλέξατε για συνομιλητές αυτούς που σας προετοίμασαν το έδαφος και συμφωνείτε μαζί τους. Κανέναν άλλον δεν επιλέξατε.

Παίρνετε τώρα πτυχίο πανεπιστημίου στη νεοφιλελεύθερη οικονομία, για να ξαναγυρίσετε στην πρώτη δημοτικού του σοσιαλισμού! Αυτό κάνετε! Μιμείσθε τη Νέα Δημοκρατία και την πάτε ένα βήμα πιο πέρα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΦΩΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Μπορεί να είμαστε ΚΟΔΗΣΟ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μπορεί να είστε και ΚΟΔΗΣΟ, άμα θέλετε. Φτάνει να μην είστε σαν το ΚΟΔΗΣΟ της Γερμανίας. Αν θέλετε να σας απαντήσω σε αυτό το επίπεδο, να ψάξετε να βρείτε την απάντηση στην τύχη της κεντροαριστεράς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Κανέλλη, προς τα εδώ να απευθύνεστε, όταν μιλάτε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε. Ζητώ συγγνώμη.

Φθάσατε, λοιπόν, να βάλετε τις γυναίκες σε μια διαδικασία, όπου η απάντηση που θα πάρετε θα είναι δραματική. Και δεν θα είναι δραματική σε εκλογές ούτε σε κοινοβουλευτικές εκπροσωπήσεις με μικροκομματικά, σε χρονικό ορίζοντα, οφέλη. Θα είναι από το μέλλον αυτό καθαυτό το οποίο το υποθηκεύετε. Επί πενήντα χρόνια δεν έχει επιστραφεί δραχμή από τα ληστευθέντα.

Περάσατε νόμους και συναινέσατε στο χρηματιστηριακό τζόγο των αποθεματικών ταμείων και θα καταλήξετε να ομολογήσετε κάποια στιγμή ό,τι είπαν οι Αμερικανοί μετά την κατάρρευση της ΕΜΡΟΝ, όπου εκεί τζόγαραν οι εργαζόμενοι το υστέρημά τους. Οι εταιρίες έρχονται και παρέρχονται, οι εργαζόμενοι μένουν. Και οι εργαζόμενοι θα το θυμηθούν, όταν θα έρθει

η ώρα, όπως το θυμήθηκαν και σήμερα το πρωί.

Κάνετε μία επικοινωνιακή εκστρατεία η οποία ξεκίνησε με τη λογική ότι παραλαμβάνουμε μικρά πράγματα για μικρές ομάδες πληθυσμού ευθέως αντίστροφες από το επικοινωνιακό παιχνίδι το οποίο θέλουμε να παίξουμε και καταλήγουμε σε κάτι που λέει ο λαός πολύ χαρακτηριστικά: Ολίγον έγκυος δεν υπάρχει. Επομένως, εφόσον δεν υπάρχει, μη δοκιμάζετε να εμφανίσετε αυτήν την ουσιαστική ταφόπλακα στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων ως κέρδος και υλοποίηση υπεσχημένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Περιμένατε εννέα χρόνια να αποθαρρυνθεί ο κόσμος και τώρα επιχειρείτε ό,τι χειρότερο –τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε- το διαχωρισμό των εργαζομένων σε δύο ταχύτητες. Τους προ και μετά του 1993 απλώς τους μετατρέπετε, ξανακάνοντας διχασμό, σε εργαζόμενους που θα ασφαρίζονται διαφορετικά γιατί έχουν την ατυχία να γεννηθούν και να δουλέψουν αργότερα από κάποιους άλλους, μετά το 2007.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Βαρύ και αναθυγινό είναι να προσπαθεί κάποιος να πείσει τον εαυτό του...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Κανέλλη, σας παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: ...ότι αυτό ασφαρίζει τα δικαιώματα των εργαζομένων. Χωρίς καλούς μισθούς και χωρίς καλές συντάξεις η κλοπή δεν μπορεί να μετατραπεί σε εγγύηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος της τάξης του 1%.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Κανέλλη, παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, χρήση είκοσι δευτερολέπτων για τις διακοπές νομίζω ότι θα αρκούσε, αλλά έχω την εντύπωση ότι το κουδούνι αποδεικνύεται πολύ πιο ΚΟΔΗΣΟ από μερικούς εδώ μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το κουδούνι είναι ένα μηχανικό μέσο που μας υποδεικνύει αυτό που οφείλουμε να γνωρίζουμε από πριν όσοι μπαίνουμε σ' αυτήν την Αίθουσα, για να σεβόμαστε και τον Πρόεδρο και τους άλλους που περιμένουν να μιλήσουν.

Ο κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναγκαιότητα της αναμόρφωσης των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, προκειμένου να καταστούν βιώσιμα σε βάθος χρόνου, αποτελεί κοινή διαπίστωση σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα ελλείμματα που προκαλούν τα συστήματα αυτά λόγω της δημογραφικής γήρανσης αποτελούν τροχοπέδη για την οικονομική ανάπτυξη και επηρεάζουν αρνητικά την απασχόληση, τα εισοδήματα των πολιτών και πρώτιστα την εμβάθυνση, την επέκταση και τη βελτίωση του κοινωνικού κράτους.

Το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι όμως μόνο ένα δημοσιονομικό πρόβλημα, πρόβλημα χρημάτων. Είναι πρωτίτως ένα κοινωνικό πρόβλημα. Αφορά τη σύνταξη του πολίτη, την ασφάλειά του στα γηρατειά, τις προσδοκίες του από τη ζωή και το πώς θα τις πραγματοποιήσει. Αυτό το αγαθό οφείλει να το περιφρουρήσει η πολιτεία.

Η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί κεντρικό στοιχείο της πολιτικής μας για την αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους, ενός κοινωνικού κράτους που προσφέρει σιγουριά στον πολίτη και ασφάλεια σε όλους, αλληλεγγύη μεταξύ των πολιτών, μεταξύ των γενεών και πρώτα από όλα κοινωνική συνοχή, που είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη. Και για μας ανάπτυξη σημαίνει ευημερία του ανθρώπου και όχι μόνο βελτίωση των οικονομικών μεγεθών.

Οι βασικές αρχές αυτής της μεταρρύθμισης είναι τρεις. Πρώτα απ' όλα έχει σκοπό να διορθώσει μία σειρά από κοινωνικές αδικίες, τις οποίες προέβλεπε η προηγούμενη συντηρητική μεταρρύθμιση. Κορυφαίο παράδειγμα αποτελεί η κατώτερη σύνταξη και κανείς δεν θα μπορούσε να αντέξει τη διατήρησή της στο επίπεδο των 45.000 δραχμών και μάλιστα με πληθωρισμό που άγγιζε το 20%. Πριν από λίγα χρόνια η Κυβέρνηση του

ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε την κατώτερη σύνταξη 65.000 δραχμές και πρέπει να τις ισοβαθμίσουμε τώρα με τις σημερινές συντάξεις των 129.000 δραχμών. Επίσης, απαιτείται μία διόρθωση του ποσοστού αναπλήρωσης στο 70%, ώστε να μην απέχει δυσανάλογα πολύ σε σχέση με τις αντίστοιχες προβλέψεις που ισχύουν για τους μέχρι τώρα ασφαλισμένους.

Αυτές πιστεύουμε ότι είναι οι δύο μεγάλες επιλογές που βελτιώνουν τον τομέα της κοινωνικής δικαιοσύνης, του ασφαλιστικού συστήματος και φυσικά οποιαδήποτε κυβέρνηση την περίοδο εκείνη θα ήταν υποχρεωμένη, είτε από τη συνειδησή της είτε και από την κοινωνική κατακραυγή να κάνει τις δύο αυτές σημαντικές αλλαγές και να απονεμίσει την κοινωνική δικαιοσύνη.

Υπάρχει κυβέρνηση η οποία το 2008, που θεωρητικά μπορεί να αρχίσει η εφαρμογή αυτής της διάταξης, θα έδινε σε ένα συνταξιούχο των κατώτερων συντάξεων στις 31 Δεκεμβρίου 130.000 δραχμές και την 1η Ιανουαρίου, μια μέρα μετά, 65.000 δραχμές; Πιστεύουμε πως όχι. Υπάρχει κυβέρνηση η οποία στις 31-12-2007 θα έβγαζε έναν εργαζόμενο στη σύνταξη με 80% και την 1-1-2008 θα πήγαινε το συνάδελφό του στο 60%; Πιστεύουμε πως όχι.

Υποστηρίζουμε λοιπόν ότι οι δύο αυτές μεγάλες τροποποιήσεις...

(Θόρυβος στην Αίθουσα- Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, όλοι οι ομιλητές δικαιούνται την προσοχή μας και τον σεβασμό μας. Αν θέλετε, κάνετε ησυχία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ : Υποστηρίζουμε, λοιπόν, ότι αυτές οι δύο μεγάλες και σημαντικές τροποποιήσεις της συντηρητικής μεταρρύθμισης είναι κοινωνικά αναπόφευκτες, πολιτικά επιβεβλημένες και δεοντολογικά αναγκαίες, αν θέλουμε να μιλάμε με στοιχειώδη σοβαρότητα για κοινωνική συνοχή και για συνέπεια του κράτους απέναντι στον πολίτη.

Το δεύτερο σημείο το οποίο επιχειρεί η προοδευτική ασφαλιστική μεταρρύθμιση, την οποία συζητούμε, με το νομοσχέδιο σήμερα, είναι να αλλάξει μια σειρά παραμετρικές προβλέψεις οι οποίες, πολλές φορές, έχουν οδηγήσει σε παράλογες απαιτήσεις από το ασφαλιστικό σύστημα και έχουν διασπείρει μια αίσθηση έλλειψης δικαιοσύνης λόγω των μεγάλων ανισοτήτων που πολλές φορές δημιουργούν στο ασφαλιστικό σύστημα.

Δεν μπορεί οι εργαζόμενοι με τα ίδια χρόνια υπηρεσίας και με παρεμφερείς επαγγελματικές δραστηριότητες να έχουν τόσο δυσανάλογη μεταχείριση από το ασφαλιστικό σύστημα. Πρέπει, επομένως, να γίνουν κάποιες περιορισμένου χαρακτήρα, αλλά επιβεβλημένες, αλλαγές, οι οποίες αυξάνουν το βαθμό συνοχής του ασφαλιστικού συστήματος και το καθιστούν περισσότερο λογικό και αποτελεσματικό.

Όλα αυτά θα μπορούσε κανείς να τα χαρακτηρίσει ασκήσεις επί χάρτου, εάν δεν συνοδεύονταν από μία αξιόπιστη, τεκμηριωμένη και κατοχυρωμένη μακροχρόνια οικονομική λύση.

Και εδώ θα πρέπει να καταρρίψουμε ορισμένους μύθους. Ακούγαμε επί χρόνια, το ακούμε δυστυχώς και σήμερα, ότι το κράτος πρέπει να σεβαστεί την τριμερή χρηματοδότηση την οποία επέβαλε η συντηρητική μεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό σημαίνει ότι οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι, έχουν υποχρέωση κατά τα έξι ένατα να καλύπτουν ένα ποσό προς το ΙΚΑ και τα άλλα ταμεία και τα τρία ένατα συμπληρώνονται από το κράτος. Ακόμη όμως και οι πιο απλές μελέτες αποδεικνύουν πολύ εύκολα σήμερα ότι αυτή η χρηματοδότηση δεν καλύπτει το έλλειμμα του ασφαλιστικού μας συστήματος. Όποιος λέει ότι η επίλυση του ασφαλιστικού συστήματος βασίζεται στο γεγονός ότι πρέπει το κράτος να αναλάβει το μερίδιο της κρατικής χρηματοδότησης, αυτό σημαίνει ότι σε λίγα χρόνια θα έχει ένα εξεθλιωμένο ασφαλιστικό σύστημα, για να μπορεί να επιβάλει συντηρητικές και καταστροφικές επιλογές στους εργαζόμενους και στους συνταξιούχους.

Η οικονομική βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, γνωρίζουμε πολύ καλά, αποτελεί πρωταρχική διασφάλιση της αναπτυξιακής διαδικασίας στην οποία έχει μπει η χώρα μας. Και με αυτό που προτείνει σήμερα η Κυβέρνηση με κάθε δυνατή οικονομικότητα την οποία μπορεί να πραγματοποιήσει στο σύστημα διασφαλίζει όχι μόνο το μέλλον του ΙΚΑ, όχι μόνον την ασφάλεια του συνταξιούχου, αλλά και το μέλλον της ελληνικής

οικονομίας, θεμελιώνοντας μία στερεή προοπτική οικονομικής ανάπτυξης χωρίς αβεβαιότητες, χωρίς κλυδωνισμούς και χωρίς τον κίνδυνο κατάρρευσης στα επόμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναλογιστική μελέτη που απετέλεσε το βασικό τεκμηριωμένο στοιχείο του κοινωνικού διαλόγου, ο οποίος προηγήθηκε της κατάθεσης του νομοσχεδίου, με πληθυσμό της χώρας το 2000 ένδεκα εκατομμύρια και το 2035 ένδεκα κόμμα επτά εκατομμύρια, δίνει αναλογία εργασιμων ηλικιών για συνταξιοδότηση το 2000 2,3 και το 2035 1,3 για συντάξιμες ηλικίες εξήντα χρόνων για άνδρες και πενήντα οκτώ για γυναίκες, ενώ για συντάξιμη ηλικία στα εξήντα πέντε χρόνια η αναλογία αυτή γίνεται 3,3 το 2000 και 1,9 το 2035.

Ο προβαλλόμενος αριθμός ασφαλισμένων στο ΙΚΑ ανέρχεται στο 2002 στο ένα εκατομμύριο πεντακόσιες είκοσι δύο χιλιάδες και το 2032 φθάνει στο ένα εκατομμύριο οκτακόσιες σαράντα χιλιάδες ενώ ο αριθμός συνταξιούχων του ΙΚΑ ανέρχεται το 2000 σε πεντακόσιες τριάντα χιλιάδες και το 2032 στους ένα εκατομμύριο εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες.

Τα αναλογιστικά ελλείμματα του Ι.Κ.Α., με τις πιο συντηρητικές προβλέψεις για τη χώρα μας, αλλά και για την ανάπτυξη που καταγράφεται στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα επόμενα χρόνια θα βρίσκονται σε τέτοια επίπεδα τα οποία θα υπερβαίνουν κατά πολύ την κρατική συμμετοχή στην τριμερή χρηματοδότηση.

Τι θα πρέπει να κάνει ο κρατικός προϋπολογισμός; Το πιο απλό για τον κρατικό προϋπολογισμό θα ήταν κάθε χρόνο όσα λείπουν να τα παίρνει. Η διακύμανση όμως που παρουσιάζει το έλλειμμα του ΙΚΑ θα δημιουργούσε τεράστιες διακυμάνσεις στον κρατικό προϋπολογισμό και κατά συνέπεια στην ελληνική οικονομία.

Είναι γνωστό ότι η σταδιακή μείωση των χρηματοδοτήσεων του Κράτους, σε συνδυασμό με μία ραγδαία και ξαφνική αύξηση, θα προκαλούσε μία δημοσιονομική αναταραχή και θα τροφοδοτούσε με αβεβαιότητα τις διεθνείς αγορές. Γι αυτό το λόγο επιλέγεται μία σταθερή χρηματοδότηση του ασφαλιστικού μας συστήματος -ως ποσοστού 1% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος- με την οποία τα επόμενα δύο ως τρία χρόνια θα καλυφθούν τα ελλείμματα του ΙΚΑ, δημιουργώντας σταδιακά μέχρι το 2030 αποθεματικό που με τις κατάλληλες αποδόσεις θα επαρκέσει και για την χρηματοδότηση της δύσκολης περιόδου.

Η Νέα Δημοκρατία θεωρεί ότι η κοινωνική ασφάλιση τελείωσε το 1992. Δεν τελείωσε όμως, διότι έχουμε μπροστά μας εξελίξεις και καταλυτικές αλλαγές. Και βέβαια οι διαφορές δεν είναι διαδικαστικές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολιτικές για το μοντέλο του κοινωνικού κράτους. Και πολύ απλά η διαφορά μας με την Νέα Δημοκρατία

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Η διαφορά μας, λοιπόν, με τη Νέα Δημοκρατία είναι ότι, ενώ επέβαλε τις βάσεις οικοδόμησης του αναδιανεμητικού συστήματος στην Ελλάδα, με πολύ απλό τρόπο προσδιόρισε τρεις προκαθορισμένες εισφορές και είπε: «από εδώ και πέρα κόψτε το λαιμό σας».

Τα σοσιαλιστικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα στην Ευρώπη έχουν ταυτίσει τη διαδρομή τους με το ευρωπαϊκό κοινωνικό κεκτημένο. Ο ευρωπαϊκός πολιτικός μας προσανατολισμός είναι διαποτισμένος από την παραγωγική σχέση σοσιαλιστικών κομμάτων και δυνάμεων της Αριστεράς με τα συνδικάτα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ολοκληρώστε, κύριε Βούλγαρη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ : Και οι δυνάμεις αυτές οικοδόμησαν το ευρωπαϊκό κοινωνικό κεκτημένο. Γι αυτό στηρίζουμε πολιτικές και μεταρρυθμίσεις που θωρακίζουν αυτό το κοινωνικό κεκτημένο και γι αυτό το λόγο στηρίζουμε και ψηφίζουμε το σχέδιο νόμου για την μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, η ιστορία της μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί πραγματικά μία ακτινογραφία όλων εκείνων των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τις Κυβερνήσεις του κ. Σημίτη.

Πρώτον: Εξαπάτηση του ελληνικού λαού, αφού το 1993 είχε υποσχεθεί κατάργηση των νόμων Σιούφα, τους οποίους όμως διέτηρησε επειδή κατάλαβε ότι χάρη σε αυτούς υπάρχουν σήμερα συντάξεις στην Ελλάδα. Αυτό προφανώς διέφυγε της προσοχής του εισηγητή της Πλειοψηφίας, αλλά και του κ. Βαθεία, διότι δεν αναφέρθηκαν θετικά προς αυτήν την κατεύθυνση.

Δεύτερον: Αλαζονεία, αφού πριν από ένα χρόνο προσπάθησε να περάσει τις γνωστές προτάσεις Γιαννίτση χωρίς προηγούμενο διάλογο.

Τρίτον: Καθεστωτική αντίληψη, αφού με «χίλια βάσανα» εδέγησε να δώσει στην Αντιπολίτευση και τους φορείς τις μελέτες των Βρετανών, ενώ τόλμησε να φέρει το νομοσχέδιο χωρίς την έγκαιρη κατάθεση της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Τέταρτον: Ατολμία, αφού ουσιαστικά η Κυβέρνηση μάς φέρνει ένα νομοσχέδιο που δεν κάνει τίποτα για το σήμερα αλλά μεταθέτει το πρόβλημα στο αύριο, τούτέστιν στις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει κατ' αρχήν να ξεκαθαρίσουμε στην Αίθουσα αυτή ένα πράγμα: Ο κ. Σημίτης και οι Κυβερνήσεις του φέρουν το τεράστιο μερίδιο ευθύνης για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας, επειδή οδήγησαν την ανεργία σε διψήφια νούμερα.

Θέλω στο σημείο αυτό, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ στην ιδιαίτερη εκλογική μου περιφέρεια, την Πιερία, που κάποτε ήταν νομός-πilotος στην ανάπτυξη, στην ποιότητα ζωής και σήμερα -σύμφωνα με στοιχεία του Εργατικού Κέντρου- έχει ανεργία πάνω από 35%. Και μιλά για Εργατικό Κέντρο του οποίου η διοίκηση, κύριε Πρόεδρε, ανήκει στο κυβερνών κόμμα.

Οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη φέρουν τεράστιο μερίδιο ευθύνης, επειδή με την πολιτική τους έκαναν την Ελλάδα ουραγό στις επενδύσεις. Επειδή δεν πήραν κανένα μέτρο για το δημογραφικό πρόβλημα και αντιμετώπισαν βάρναυσα την πολύτεκνη μητέρα. Επειδή έκαναν «ξέφραγο αμπέλι» την Ελλάδα, χωρίς κανένα έλεγχο των μεταναστών. Επειδή δεν τήρησαν την υποχρέωση του κράτους να καταβάλλει το μερίδιό του από την τριμερή χρηματοδότηση. Τέλος, επειδή έπαιξαν τα χρήματα των ασφαλισμένων στο Χρηματιστήριο για να κερδίσουν τις εκλογές του 2000.

Αυτή, λοιπόν, η αναξιόπιστη και άτολμη Κυβέρνηση έρχεται με το παρόν νομοσχέδιο να επιβεβαιώσει τον εαυτό της. Φέρνει ένα νομοσχέδιο, το οποίο δεν αντιμετωπίζει κανένα από τα προβλήματα του παρόντος, ενώ συγχρόνως υποθηκεύει το μέλλον.

Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη πρέπει να αφήσει τις νέες γενιές των Ελλήνων ήσυχες. Οι Έλληνες στο μέλλον θα κληθούν να πληρώσουν το δανεισμό της, τα ομόλογά της, τα προμέτοχά της, τη δημιουργική της λογιστική, τις επιστροφές της στην Ευρωπαϊκή Ένωση από την αποτυχημένη διαχείριση των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης. Ας μην τους επιβαρύνει επιπλέον και με το τεράστιο αναλογιστικό έλλειμμα της κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο αυξάνεται αντί να μειώνεται με το παρόν νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο αυτό είχε ως βασικό αντικείμενο την εξεύρεση πόρων. Ούτε όμως αυτό το κάνει. Όλοι οι παραγωγικοί φορείς συμφωνούν ότι το 1% δεν φτάνει. Ο πρώην Υπουργός σας, ο κ. Παπαϊωάννου, είπε κατά λέξει στην Επιτροπή: «Πιστεύω ότι μετά από λίγα χρόνια θα αναζητούνται νέοι πόροι για να σταθεί το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα της χώρας». Όλες οι αναλογιστικές μελέτες το ίδιο λένε. Γιατί συζητάμε λοιπόν;

Ακούστηκαν διάφορα από τους Βουλευτές της Κυβέρνησης για ισότητα. Ισότητα, κύριοι συνάδελφοι, δεν σημαίνει ίση αντιμετώπιση άνισων καταστάσεων. Δεν μπορεί και δεν πρέπει -είναι άδικο- ο ταλαιπωρημένος αγρότης και ο οικοδόμος στα βάρεα και ανθυγιεινά να εργάζονται μέχρι τα εξήντα πέντε -δεν μπορούν να το κάνουν αυτό- για να πάρουν σύνταξη. Όποιος το ισχυρίζεται αυτό, είναι αποκομμένος από την κοινωνία, δεν ζει την πραγματικότητα. Κάντε, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψη-

φίας, μία βόλτα στα χωριά μας για να δείτε τους αγρότες και τις αγρότισσες που είναι πενήντα ετών και φαίνονται για εξήντα και εξήντα πέντε.

Πολλά ακόμα θα μπορούσαν να ειπωθούν, κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό το απαράδεκτο νομοσχέδιο. Η ουσία όμως είναι μία, για να καταλήξω. Το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης είναι άμεσα συνδεδεμένο με την οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Χωρίς ανάπτυξη το σύστημα έχει πρόβλημα και χωρίς ορθολογικό, δίκαιο και αποτελεσματικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δεν έχουμε ανάπτυξη. Οι παρεμβάσεις σε αυτούς τους τομείς απαιτούν κυβερνήσεις με γνώση, τόλμη και αποφασιστικότητα. Η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη, μία Κυβέρνηση που κατά γενική ομολογία πνέει τα λοίσθια, δεν μπορεί δυστυχώς να εξασφαλίσει ούτε την οικονομική ανάπτυξη ούτε τη λύση του ασφαλιστικού ζητήματος ούτε των άλλων μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση δεν αφορά μόνο την κοινωνική ασφάλιση. Η σημερινή συζήτηση και η συζήτηση του νομοσχεδίου είναι μία συζήτηση και για το μοντέλο της κοινωνίας, το οποίο επιλέγουμε. Θέλουμε μία κοινωνία αλληλεγγύης ή θέλουμε μία κοινωνία όπου υπάρχουν και προχωρούν αποκλεισμοί;

Για μας, για την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν υπάρχει τέτοιο δίλημμα. Η κοινωνία που εμείς επιδιώκουμε, που με εργασία και σχέδιο τη δημιουργούμε, είναι μία κοινωνία που θέλει να είναι -και πρέπει να είναι- ισχυρή και αυτό σημαίνει ότι καταπολεμά, αρνείται τους διαχωρισμούς.

Το νέο κοινωνικό κράτος που θέλουμε στην Ελλάδα συμπεκνώνει σε θεσμούς την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης. Κορυφαίο δείγμα της λειτουργίας του κοινωνικού κράτους αποτελεί το διανεμητικό και αναδιανεμητικό σύστημα συντάξεων. Αυτό ενσωματώνει την αλληλεγγύη μεταξύ των πολιτών μιας γενιάς, αλλά και την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών.

Αυτό το μοντέλο έχουμε επιλέξει για την οργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στην πατρίδα μας. Κι αυτό το μοντέλο που έχουμε επιλέξει πρέπει να το εκσυγχρονίσουμε αποφασιστικά, γιατί όλοι ξέρουμε ότι υπάρχει μια δημογραφική εξέλιξη, η οποία επιβάλλει να δούμε κάτω από ένα νέο πρίσμα με νέα δεδομένα αυτό το μοντέλο. Χρειάζεται εκσυγχρονισμός, ώστε να σηκώσει το βάρος της δημογραφικής αλλαγής, χωρίς όμως να αλλοιωθεί ο κοινωνικός χαρακτήρας του.

Το δημογραφικό πρόβλημα, επειδή έχει λεχθεί ότι οδηγεί νομοτελειακά στην αποτυχία του κοινωνικού κράτους και των αρχών της αλληλεγγύης, δεν έχει αυτό το αποτέλεσμα. Δεν έχει αυτό το αποτέλεσμα, εάν κανείς κοιτάξει τη λειτουργία του ασφαλιστικού συστήματος, εάν κοιτάξει πώς μπορεί να κατοχυρώσει και κάτω από τα νέα δεδομένα την αρχή της αλληλεγγύης και πού πρέπει να κάνει παρεμβάσεις, για να μπορέσει να αντιμετωπίσει διαχωρισμούς, για να μπορέσει να αντιμετωπίσει διαφοροποίηση στην κοινωνία. Κι αυτά θέλουμε να κάνουμε με αυτό το σχέδιο νόμου, που συζητάμε.

Το σύγχρονο κοινωνικό κράτος, όπως το θεωρούμε ότι πρέπει να είναι, πρέπει να αγκαλιάζει όλα τα στρώματα και να έχει καθολικό χαρακτήρα. Σταθερή αρχή της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και κεντρική διαφορά μας από τη Νέα Δημοκρατία είναι ότι το μοντέλο ανάπτυξης της χώρας μας δεν απαιτεί αποκλεισμούς, δεν συνεπάγεται ανθρωποθυσίες, γιατί ανθρωποθυσίες θέλει η αγορά. Αντίθετα, όλος ο λαός πρέπει να συμμετέχει στα κοινωνικά δικαιώματα. Όλοι οι πολίτες πρέπει να έχουν κοινωνικά δικαιώματα.

Αυτό το νέο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο ψηφίζουμε, είναι ένα τριπλό κοινωνικό συμβόλαιο, ανάμεσα στην πολιτεία και στους πολίτες, στους πολίτες της ίδιας γενεάς, αλλά και ανάμεσα σε διαφορετικές γενεές. Γιατί δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε ότι αποφασίζουμε και για το μέλλον των επόμενων γενεών.

Στηριγμένοι σ' αυτές τις αρχές αναλάβαμε αυτήν την πρωτο-

βουλία για τη μεταρρύθμιση του συστήματος, για να δημιουργήσουμε ένα σύστημα βιώσιμο και κοινωνικά δίκαιο σε βάθος χρόνου μέχρι το 2030.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρωτοβουλία μας αυτή ενσωματώνει προτάσεις και συμπεράσματα που προέκυψαν στο πλαίσιο ενός ανοικτού δημόσιου διαλόγου. Αυτός ο διάλογος χρειάστηκε περισσότερο από ένα χρόνο και σ' αυτόν συμμετείχαν πολλοί κοινωνικοί φορείς, ο καθένας με τις δικές του απόψεις που πολλές φορές ήταν απόψεις αντίθετες με τις απόψεις που διαμόρφωσε η Κυβέρνηση. Αλλά έγινε διάλογος ουσιαστικός.

Θέλω να τονίσω ότι αυτή η πρότασή μας αφορά το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του συνόλου των μισθωτών της χώρας είτε εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα είτε στο δημόσιο τομέα, στις ΔΕΚΟ και στις τράπεζες. Αυτός ο χώρος της μισθωτής εργασίας είναι ο πλέον νευραλγικός για την κοινωνία. Είναι ο χώρος, όπου πρέπει να παρεμβαίνει η κοινωνική ασφάλιση. Και είναι ο πλέον πολυάριθμος χώρος, γιατί καλύπτει το 70% των ασφαλισμένων της χώρας, εάν εξαιρέσουμε τους ασφαλισμένους του ΟΓΑ, που διέπονται από ένα διαφορετικό καθεστώς.

Πιστεύω ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις –και όχι μόνο η Κυβέρνηση– έχουν μεγάλη ευθύνη απέναντι σ' αυτούς τους πολίτες, τους εργαζόμενους. Έχουμε ευθύνη απέναντι σ' ολόκληρη την κοινωνία. Και όταν μιλάμε για το 70% του συνόλου των ασφαλισμένων της χώρας, όταν μιλάμε για όλους τους μισθωτούς της χώρας, δεν έχουμε το δικαίωμα να υπεκφεύγουμε, να κρυβόμαστε και να προσπαθούμε με αγωνία να παραπλανήσουμε ή να παρουσιάσουμε άλλα δεδομένα σ' ένα ζήτημα καθοριστικό για το παρόν και το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας.

Αυτή η ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι μια βαθιά τομή. Δίνουμε ολοκληρωμένη και ενιαία απάντηση στην πολυδιάσπαση, τον κατακερματισμό και την πολυπλοκότητα του σημερινού συστήματος και ξέρουμε πόσο πολύπλοκο είναι το σύστημα και πόσο αρνητική είναι αυτή η πολυπλοκότητα για τους εργαζόμενους. Αίρουμε ανισότητες και αδικίες που υφίστανται λόγω της ταξινόμησης των ασφαλισμένων σε διαφορετικές κατηγορίες αναλόγως του κλάδου που εργάζονται και του χρόνου ένταξής τους στην κοινωνική ασφάλιση. Υπάρχουν πάρα πολλές διαφοροποιήσεις οι οποίες δεν είναι λογικές και είναι γι' αυτό άδικες. Δημιουργούμε ενιαίο σύστημα, σύγχρονο, λειτουργικό που δεν εγγυάται μόνο τις προσδοκώμενες παροχές, αλλά διασφαλίζει και την ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρονται στους πολίτες.

Τονίζω και πάλι ότι η προωθούμενη μεταρρύθμιση δεν αφορά άλλες κατηγορίες ασφαλισμένων εκτός των μισθωτών. Επίσης, δεν αφορά τους ήδη συνταξιούχους, αυτούς που έχουν πάρει σύνταξη, αλλά και εκείνους που πρόκειται να εξέλθουν στη σύνταξη μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2007. Αυτοί οι οποίοι θα πάρουν σύνταξη μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2007 δεν υπάγονται στις διατάξεις αυτού του νόμου. Ο λαός ζητά από το ΠΑΣΟΚ το σεβασμό των ώριμων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Έχουμε δεσμευτεί γι' αυτό και γι' αυτό ορίζουμε ως χρόνο έναρξης της εφαρμογής των διατάξεων την 1^η Ιανουαρίου του 2008.

Σε αυτό το νομοσχέδιο παίρνουμε τέσσερις μεγάλες πρωτοβουλίες. Η πρώτη ενότητα αφορά τους όρους και τις προϋποθέσεις για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης καθώς και το επίπεδο των παροχών. Δημιουργούμε επιπέδους, θα έλεγα, ενιαίο ασφαλιστικός καθεστώς σταδιακά. Προβλέπουμε την ομαλή σταδιακή σύγκλιση των σημερινών διαφορετικών επιπέδων σε ενιαίο καθεστώς, ώστε να υπάρχουν οι ίδιες παραμετρικές συνιστώσες για όλους, ίδιο επίπεδο εισφορών, ίδιο όριο ηλικίας, ίδιο ποσοστό αναπλήρωσης, ίδιο τρόπο υπολογισμού της σύνταξης. Να υπάρχει πια μια ενότητα η οποία χαρακτηρίζει το σύνολο.

Το δεύτερο κεφάλαιο αφορά την οργανωτική δομή του συστήματος. Πιστεύουμε ότι πρέπει να δημιουργηθεί ένα ταμείο κύριας ασφάλισης για το σύνολο των μισθωτών και ένας μικρός αριθμός ταμείων επικουρικής ασφάλισης.

Η τρίτη ενότητα αφορά τη δημιουργία ενός ειδικού θεσμικού πλαισίου για τη λειτουργία ταμείων και φορέων. Οι διαδικασίες

αυτές οδηγούν στην αύξηση συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων παρέχοντας μεταξύ άλλων επιπρόσθετη σύνταξη.

Η τέταρτη ενότητα αφορά τη δημιουργία ενός κέντρου εθνικής αναλογιστικής αρχής για να υπάρχει συνεχώς μια έρευνα σχετικά με τα δεδομένα της κοινωνικής ασφάλισης να ερευνώνται, να μελετώνται, να διατυπώνονται προτάσεις για την έγκαιρη λήψη μέτρων, κάτι που έλειπε στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να πετύχει η μεταρρύθμιση διαμορφώνουμε ένα μακροχρόνιο πλαίσιο χρηματοδότησης του ΙΚΑ και του νέου ταμείου μισθωτών για τρεις δεκαετίες. Το χορηγούμενο ποσό διαμορφώνεται ως ένα σταθερό ποσοστό στο ακαθάριστο εισόδημα, 1% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος ετησίως. Έτσι πετυχαίνουμε αφ' ενός την κάλυψη των αναλογιστικών ελλειμμάτων για όλη την περίοδο και αφ' ετέρου τη δημιουργία ενός αποθεματικού ικανού να καλύψει μελλοντικά αναλογιστικά ελλείμματα.

Επειδή γίνεται πολύς λόγος για τη λεγόμενη τριμερή χρηματοδότηση τα ποσά που διαθέτουμε υπερβαίνουν τα αντίστοιχα στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης. Και αυτό γιατί η τριμερής χρηματοδότηση, ενόψει των εκτιμήσεων για τις δημογραφικές εξελίξεις, δεν επαρκεί για τις ανάγκες του συστήματος.

Χρειάζεται κάτι περισσότερο. Η κρατική χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. με το 1% του Α.Ε.Π. ετησίως, συμβάλλει στη στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης και στην αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των οικονομικά ασθενέστερων και ταυτόχρονα, βέβαια, οδηγεί στη σύνδεση της παραγωγικότητας με τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος. Όσο πιο παραγωγικοί είμαστε τόσο περισσότερα κεφάλαια θα διατίθενται στο ασφαλιστικό σύστημα.

Δεν έχει, επίσης, τονιστεί αρκετά ότι με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση η ετήσια αύξηση της παραγωγικότητας δεν θα επηρεάζει προς τα επάνω μόνο τις αποδοχές των εργαζομένων, αλλά και τις απολαβές των συνταξιούχων. Αυτή είναι μία πρωτοποριακή πολιτική επιλογή, άρρηκτα συνδεδεμένη με το στόχο για την εδραίωση και τη διασφάλιση της συνοχής στην ελληνική κοινωνία σε βάθος χρόνου. Επομένως, δεν είναι μία ρύθμιση που αφορά μόνο το επόμενο εξάμηνο, αλλά είναι μία πολιτική επιλογή που η επίδρασή της εκτείνεται στα επόμενα χρόνια, τις επόμενες δεκαετίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι έτσι αλλάζει η κοινωνία, αλλάζει με σχέδιο. Η Ελλάδα δεν αλλάζει με πυροτεχνήματα και εντυπώσεις και, προπαντός, δεν αλλάζει με συνθήματα τα οποία δεν έχουν περιεχόμενο.

Είναι σημαντικό να προσθέσω ότι ταυτόχρονα με το χρηματοδοτικό αυτό σχήμα δημιουργούνται οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την οικονομική λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με τρόπο συμβατό με ενταγμένο στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης, το οποίο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει υποβάλει και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εγκρίνει. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι θέλουμε μια σταθερή οικονομία και με αυτό το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης θα παραμείνει σταθερή η οικονομία μας. Δεν την αποδυναμώνουμε. Δεν παίρνουμε υλικά από τα οικονομικά μας θεμέλια για να χτίσουμε επάνω σ' αυτά τα υλικά διάφορες παροχές. Τα υλικά του νέου ασφαλιστικού συστήματος είναι υλικά που παράγει η οικονομία, η ανάπτυξη και η σταθερότητα!

Η οικονομική στήριξη του Ι.Κ.Α. αποτελεί την κεντρική μας επιλογή. Σήμερα αλλάξαμε την οικονομία και με αυτόν τον τρόπο η Ελλάδα ξεπέρασε την καχεξία και το δημοσιονομικό χάος. Με την επιτυχία της ΟΝΕ μπορούμε σήμερα να βάζουμε ένα ένα τα πράγματα στη θέση τους. Μία τέτοια πρωτοβουλία που λαμβάνουμε είναι η ανάληψη για λογαριασμό του Ι.Κ.Α. της εξόφλησης ενός ποσού πέντε περίπου δισεκατομμυρίων ευρώ, που προέρχεται από κατάπτωση εγγυήσεων, ενώ προσφάτως υπογράφηκε η συμφωνία για την απόδοση στο Ι.Κ.Α. ενός ποσού τεσσάρων δισεκατομμυρίων ευρώ περίπου, ως εξόφληση υποχρεώσεων του δημοσίου προς αυτό. Με ανάλογο τρόπο έχουμε δεσμευτεί να αντιμετωπίσουμε οικονομικές υποχρεώσεις του Ι.Κ.Α.

Όλες αυτές οι ρυθμίσεις οδηγούν σε μία καθαρή θέση του Ι.Κ.Α. Μαζί με το πρόγραμμα χρηματοδότησης του Ι.Κ.Α. και του

νέου Ταμείου Μισθωτών με το 1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος ετησίως, οι ρυθμίσεις αυτές αποτελούν την απάντηση της Κυβέρνησης στον κόσμο της εργασίας σε ό,τι αφορά το αγαθό της κοινωνικής ασφάλισης, που το περιφρουρούμε, το διασφαλίζουμε στην πράξη και κάνουμε όλα τα απαραίτητα, ώστε αυτό το αγαθό να είναι βέβαιο, σταθερό και να αποτελεί τη βάση για τους εργαζόμενους τα επόμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιοι ρώτησαν τι άλλαξε από πέρσι. Πρώτον, το χρόνο αυτό υπήρξε διάλογος. Φέτος έχουμε μία εθνική συμφωνία. Έχουμε μία μεταρρύθμιση που είναι αποτέλεσμα του διαλόγου αυτού και που διαμορφώθηκε μαζί με τους εργαζόμενους.

Δεύτερον, άλλαξε ο ορίζοντας της λύσης. Αποφασίσαμε ότι είναι ανεδαφικό να νομοθετήσουμε σήμερα για πενήντα χρόνια μετά.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε τώρα ποιες θα είναι οι συνθήκες το 2050, για να ρυθμίσουμε από τώρα την εξέλιξη μέχρι και το 2050. Μπορούμε να έχουμε μια πρόβλεψη για τα επόμενα τριάντα χρόνια και πάνω σ' αυτήν την πρόβλεψη μπορούμε να χτίσουμε αυτό το σύστημα, γιατί αν θελήσουμε να σχεδιάσουμε πολύ πιο πέρα από τα τριάντα χρόνια, μπορούμε να οδηγήσουμε το σύστημα σε λάθος κατεύθυνση.

Η Νέα Δημοκρατία και άλλοι μας κατηγορούν γι' αυτήν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Πιστεύω, όμως, ότι όλες αυτές οι κατηγορίες που ακούστηκαν, είναι κατηγορίες οι οποίες δεν τεκμηριώνονται. Και εξηγώ: Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης έχει εισροές και εκροές. Τις εισροές του συστήματος αποτελούν οι εισφορές των εργαζομένων, ασφαλισμένων και οι πόροι από τον προϋπολογισμό. Τις εκροές αποτελούν οι παροχές προς τους συνταξιούχους. Όταν παρεμβαίνεις ή στις εισροές ή στις εκροές, επηρεάζεις αναπόφευκτα και τους άλλους παράγοντες στην ισορροπημένη λειτουργία του συστήματος. Μειωμένες εισροές σημαίνουν και μειωμένες εκροές.

Όταν λοιπόν μας κατηγορούν για υπερβολική χρηματοδότηση, η οποία κατά την άποψή τους οδηγεί σε επιβαρύνσεις του δημοσίου χρέους, δηλαδή, σε βάρη και για τις επόμενες γενιές, τότε υπονοούν ότι θέλουν να μειωθούν οι παροχές. «Έχετε υπερβολικές εισροές», λένε, «δεν θέλουμε τόσες εισροές. Άρα, εφόσον δε θέλουμε τόσες εισροές, θέλουμε και λιγότερες εκροές. Χρειάζονται μικρότερες παροχές, χρειάζεται μείωση των συντάξεων». Αυτό υπονοούν. Όταν από την άλλη ...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Τι λέτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Εγώ δεν τα λέω. Εσείς τα λέτε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Δεν ξέρετε τι λέτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Όταν από την άλλη ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόσολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ να μη γράφεται καμία διακοπή.

Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Όταν από την άλλη ζητούν βελτίωση των παροχών, γιατί ζητούν βελτίωση των παροχών, ακούσατε τον κ. Έβερτ που είπε «τι λέτε», γνωρίζουν πως αυτό απαιτεί είτε την αύξηση των εισφορών, αλλά ουδείς το προτείνει, αφού οι εισφορές είναι ήδη υψηλές, είτε αύξηση της χρηματοδότησης, την οποία -όπως είπα- πριν αρνούνται.

Τότε, όμως, δεν μπορούν να μας κατηγορούν για υπερβολική δαπάνη που επιβαρύνει την οικονομία και δημιουργεί βάρη για τις επόμενες γενιές. Δεν συμβιβάζεται να ζητάς τη μείωση των εισροών με ταυτόχρονη αύξηση των εκροών. Δεν γίνεται αυτό. Συμβιβάζεται μόνο, όταν υπάρχει υποκρισία, ανευθυνότητα και λαϊκισμός. Συμβιβάζεται μόνο, όταν δεν υπάρχει κανένα σχέδιο και καμία πρόταση.

Η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορεί ταυτόχρονα για δύο πράγματα: Πρώτον, ότι δεν εφαρμόζουμε τη λεγόμενη τριμερή χρηματοδότηση και δεύτερον, ότι με το χρηματοδοτικό πρόγραμμα που προτείνουμε, επιβαρύνουμε το δημόσιο χρέος. Αν μας κατηγορεί ότι επιβαρύνουμε τα δημόσια οικονομικά, σημαίνει ότι, κατά την αντίληψή της, χορηγούμε μεγαλύτερα ποσά για την κοινωνική ασφάλιση απ' ό,τι προβλέπεται στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης.

Άρα, όταν η Νέα Δημοκρατία ζητά να ισχύσει η τριμερής χρηματοδότηση, όπως την εννοεί εκείνη, ζητά περιορισμό της ενίσχυσης του συστήματος ασφάλισης από το κράτος. Αν πάλι η τριμερής χρηματοδότηση είναι μεγαλύτερη από το προτεινόμενο χρηματοδοτικό πρόγραμμα, αυτό σημαίνει ότι, επιμένοντας στην τριμερή χρηματοδότηση, αυτό οδηγεί σε μεγαλύτερη επιβάρυνση της οικονομίας, όπως ισχυρίζεται για μας. Και τα δύο μαζί αποκλείεται να συμβαίνουν.

Δεν καταλαβαίνει κανείς τι ακριβώς θέλει και τι δεν θέλει η Νέα Δημοκρατία και δεν μπορεί να πάρει κανείς απάντηση. Δεν μπορούν να δώσουν εξηγήσεις. Φοβούνται την ευθύνη. Είναι ολοφάνερη η αδυναμία της Νέας Δημοκρατίας να διατυπώσει όχι απλώς πλήρη πρόταση, αλλά ακόμα και έναν ευπρόσωπο αντίλογο. Ισχυρίζεται ότι διατηρούμε το νομικό πλαίσιο, που θέσπισε εκείνη την περίοδο '90 έως '93. Αν είναι έτσι, γιατί δεν ψηφίζει το νομοσχέδιο, αφού αναπαράγει το δικό της πλαίσιο, όπως ισχυρίζεται;

Ισχυρίζεται ότι έχει θέσεις και πρόγραμμα. Αν είναι έτσι, γιατί δεν διατυπώνει ευθέως τις θέσεις της;

Δεν αναφέρει τίποτα για όρια ηλικίας. Ζητά την αύξησή τους; Ζητά τη μείωσή τους; Δεν αναφέρει τίποτα για το ποσοστό των συντάξεων. Ζητά την αύξησή του; Ζητά τη μείωσή του; Δεν αναφέρει τίποτα για τη χρηματοδότηση. Ζητά μεγαλύτερη χρηματοδότηση ή μικρότερη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης; Και η τριμερής χρηματοδότηση την οποία επικαλείται, είναι κατ' αυτή μεγαλύτερη ή μικρότερη; Αν είναι μικρότερη, τότε γιατί δεν θέλει αυτό το οποίο προτείνουμε εμείς; Αν είναι μεγαλύτερη, τότε γιατί αρνείται σε μας να δώσουμε περισσότερα χρήματα στην κοινωνική ασφάλιση;

Δεν αναφέρει τίποτα για το χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης. Ζητά να ενισχυθεί ο δημόσιος χαρακτήρας της; Λέει κάτι τέτοιο; Θέλει δημόσιο χαρακτήρα ή μήπως θέλει να περιοριστεί ο ρόλος του κράτους στην κοινωνική ασφάλιση;

Πώς εξηγείται η στάση, που όπως έγινε γνωστό από τον Τύπο, τήρησε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας σε συνάντησή του με κοινωνικούς φορείς, όπου κράτησε σε ερωτήσεις επτασφράγιστο μυστικό τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας για το ασφαλιστικό, επικαλούμενος, όπως είναι γνωστό, τον κίνδυνο να τις αντιγράψουμε; Τι να αντιγράψουμε; Δεν ξέρουμε τι να αντιγράψουμε. 'Η δεν έχει θέσεις σε ένα τόσο σημαντικό θέμα ή η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να κυβερνήσει. Εκτός αν οι θέσεις της είναι ανομολόγητες και δεν θέλει να τις φανερώσει.

Γιατί δε θέλει να τις φανερώσει; Γιατί είναι θέσεις που οδηγούν -η εμπειρία το λέει- στη μείωση των συντάξεων, στην αύξηση των ορίων ηλικίας για τη συνταξιοδότηση, στην πλήρη ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης. Γι' αυτό πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία δεν παίρνει θέση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε μια προηγούμενη συζήτηση που είχαμε στη Βουλή, ο κ. Καραμανλής μου παρέδωσε ένα φυλλάδιο για να μελετήσω το πρόγραμμα της κοινωνικής ασφάλισης της Νέας Δημοκρατίας. Κοίταξα αυτό το φυλλάδιο και όπως είχα διαπιστώσει και σε εκείνη τη συζήτηση, το φυλλάδιο αυτό στη σελίδα δέκα λέει ότι η ασφαλιστική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, κατά την περίοδο 1990-1993, ήταν η βάση της ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να έχουμε κάποια μνήμη. Την περίοδο 1990-1993 η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προώθησε δύο προγράμματα σύγκλισης. Και τα δύο προγράμματα αυτά απέτυχαν και αποδείχθηκαν προγράμματα απόκλισης της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πού η εισφορά της;

Και αν πάλι είναι έτσι, εγώ έχω μια απορία. Θυμάστε πριν ένα χρόνο περίπου που έγινε μια συζήτηση στη Βουλή για το ασφαλιστικό; Εκείνο το πρωί, επειδή υπήρχαν αναφορές στις εφημερίδες για το ασφαλιστικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας στο INTERNET, η Νέα Δημοκρατία έσβησε αυτό το ασφαλιστικό πρόγραμμα από το INTERNET. Αν το δικό της ασφαλιστικό πρόγραμμα ήταν καλό, γιατί έτσι αιφνιδιαστικά, εν μία νυκτί έσβησε αυτό το πρόγραμμα και δεν το αντικατέστησε έκτοτε με κάτι τεκμηριωμένο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την προωθούμενη μεταρρύθμιση ξεκινά μια νέα εποχή για την κοινωνική ασφάλιση. Αξιο-

ποιούμε στο μέγιστο βαθμό τις οικονομικές και άλλες δυνατότητες, για να πετύχουμε το αποτέλεσμα αυτό, το οποίο θα δώσει στη χώρα μια κοινωνία συνοχής. Αυτή η περίοδος είναι η περίοδος μεγάλων προκλήσεων για την Ευρώπη και την Ελλάδα. Η Ελλάδα που πέτυχε την ΟΝΕ και έχει νόμισμα το ευρώ δεν έφθασε σ' αυτό το σημείο για λόγους τυχαίους. Φθάσαμε εδώ γιατί είμαστε πιο ισχυροί, πιο σίγουροι, έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις που η σύγχρονη πραγματικότητα δημιουργεί για όλα τα κράτη και τα έθνη της γης. Κάθε βήμα μπροστά είναι για μας μια κατάκτηση και μια νίκη στο δρόμο της προόδου. Κακοτοπιές και παγίδες υπάρχουν και θα καρδοκούν. Γι' αυτό δεν πρέπει να πάσουμε να επαγρυπνούμε. Η ισχυρή κοινωνία και η ισχυρή Ελλάδα είναι ένα διαρκές διακύβευμα. Η πρόοδος χρειάζεται αγώνα. Μόνο η οπισθοδρόμηση γίνεται αυτόματα. Και στο ασφαλιστικό δείξαμε ότι μπορούμε να κάνουμε δουλειά, ότι μπορούμε να κερδίσουμε. Από εκτιμήσεις οι οποίες δεν ήταν ορθές, μπορούμε να κάνουμε μια δημιουργική αυτοκριτική και μπορούμε να φθάσουμε σε ένα σημείο που να προσφέρουμε στη χώρα ένα σύστημα τέτοιο που πραγματικά να στηρίζει την κοινωνία.

Έχουμε δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για να κερδίσουμε τα μεγάλα στοιχεία της εποχής, τη σύγκλιση, την ανάπτυξη, τη μείωση της ανεργίας, τα μεγάλα έργα, το στοίχημα της Ολυμπιάδας, το στοίχημα του νέου και σύγχρονου κοινωνικού κράτους, το στοίχημα της ισχυρής Ελλάδας. Θα κερδίσουμε τα στοιχεία αυτά μαζί με τον ελληνικό λαό, μαζί με τον ελληνικό λαό που τα τελευταία χρόνια έχει σταθερά αποφασίσει να αλλάξουμε μοίρα, τη θέση, την προοπτική της χώρας και να γίνουμε μία χώρα η οποία δημιουργεί, αλλάζει το περιβάλλον της και κερδίζει μία ισχυρότερη θέση και στην περιοχή μας και στην Ευρωπαϊκή. Θα κερδίσουμε με τον ελληνικό λαό και τις μελλοντικές μάχες! Σας ευχαριστώ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : ο αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μην αρχίσουμε από τα δυσάρεστα, έκανε κάποια πρόοδο ο Πρωθυπουργός από την προηγούμενη φορά. Είδε τουλάχιστον το κείμενο που του έδωσα. Θα σας παρακαλέσω, κύριε Πρωθυπουργέ, να το κοιτάξετε λίγο καλύτερα. Σας συνιστώ να το μελετήσετε, γιατί θα βγάλετε χρήσιμα συμπεράσματα. Σε κάθε περίπτωση, αυτές είναι θέσεις που παγίως δεσμεύουν τη Νέα Δημοκρατία. Μπορεί να διαφωνείτε, αλλά είναι αξιόπιστες. Εμείς δεν κάνουμε το γαϊτανάκι, να αλλάζουμε θέσεις μέσα σε δέκα μήνες για ένα τόσο καίριο θέμα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μνημείο αναπαράστασης της κυβερνητικής αντίληψης και πρακτικής. Και ίσως αυτό είναι βασικός λόγος, που έφερε σήμερα τον Πρωθυπουργό εδώ. Για πρώτη φορά, μα για πρώτη φορά, μας κάνει την τιμή ο Πρωθυπουργός να εμφανίζεται στη Βουλή για να υποστηρίξει ένα νομοσχέδιο. Για πρώτη φορά! Και αυτό βέβαια ούτε τυχαίο είναι, ίσως ούτε περιέργο. Επιβεβαιώνει πολύ απλά ότι υπηρετεί επικοινωνιακές σκοπιμότητες. Φάνηκε άλλωστε από τη γενικόλογη ομιλία του.

Βέβαια, οφείλω να παρατηρήσω ότι σήμερα ο Πρωθυπουργός δεν έφερε χαρτιά, εννοώ χαρτιά για αυτόγραφα, όπως κάνει συνήθως!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και το λέω, γιατί ειδικά σ' αυτήν την περίπτωση υπάρχουν πολλά -και πολύ πρόσφατα. Είναι οι περσινές τοποθετήσεις του ίδιου. Είναι οι προτάσεις του τότε αρμόδιου Υπουργού. Είναι οι δηλώσεις του τότε Εκπροσώπου του, που σήμερα η κακή τύχη τον έφερε να διαπράττει όσα πέρυσι χαρακτήριζε επικίνδυνα. Εδώ είναι τα χαρτιά αυτά, δικά σας είναι.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας, της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτι-

κών της Βουλής)

Πάρτε τα, διαβάστε τα, κάντε την αυτοκριτική σας και, αν η αλαζονεία σας δεν επιτρέπει την αυτοκριτική, τουλάχιστον περιορίστε το θράσος σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θράσος να έρχεστε σήμερα να μας λέτε ότι άλλαξε ο ορίζοντας της λύσης. Δηλαδή, σε δέκα μήνες άλλαξε ο ορίζοντας της λύσης; Πέρυσι άλλον ορίζοντα είχατε, φέτος άλλον ορίζοντα έχετε; Κάθε χρόνο αλλάζετε ορίζοντα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θράσος άλλα να λέγονται πέρυσι και τελείως διαφορετικά να λέγονται φέτος, ειδικά σε ένα τόσο μεγάλο θέμα. Και το ερώτημα είναι -και είναι ευθύ και σας το θέτω κατά πρόσωπο: πέρυσι λέγατε ψέματα ή φέτος λέτε ψέματα; Διότι ένα από τα δύο συμβαίνει. Εάν λέγατε ψέματα μέχρι πέρυσι, επί χρόνια, ποια εμπιστοσύνη μπορεί να σας έχει κανείς; Και αν φέτος, υπό το βάρος του φόβου του οποιοσδήποτε πολιτικού ή κοινωνικού κόστους, λέτε ψέματα, ακόμη χειρότερα. Η μόνη δικαιολογία είναι ότι δεν λέγατε ούτε πέρυσι, ούτε φέτος ψέματα, αλλά δεν ξέρετε τι κάνετε. Αυτό, όμως, σας κάνει ακόμη πιο επικίνδυνη Κυβέρνηση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αισθάνομαι την ανάγκη να πω και κάτι ακόμα, σχετικά μ' αυτό, που ακούστηκε, ότι δήθεν κρατάμε μυστικές τις προτάσεις μας. Πέρα από το γεγονός ότι δύο φορές σας έχω καταθέσει το συγκεκριμένο κείμενο και θα το ακούσετε και σήμερα, πρέπει να σας πω ότι είναι από τα πολλά πολιτικά τεκμήρια. Τις ξέρετε καλά τις θέσεις μας. Τις ακούσατε από την πρώτη κιόλας μέρα, όταν ανακοινώσατε το «Ασφαλιστικό Γιαννίση». Τις ακούσατε πάλι εδώ στη Βουλή. Σας τις έστειλα με το φυλλάδιο, για να τις διαβάσετε την τελευταία φορά.

Τώρα ανακαλύψατε ότι, δήθεν, εγώ είπα πως κρατώ μυστικές τις προτάσεις μας, όπως έγραψε κάποια εφημερίδα. Λυπούμαι, διότι μία εφημερίδα δικαιούται να κάνει λάθη, δικαιούται να γράφει ό,τι νομίζει. Μία εφημερίδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δικαιούται να έχει και εσφαλμένη πληροφόρηση. Σεις όμως, κύριε Σημίτη, ως Πρωθυπουργός της Ελλάδας, δεν δικαιούστε να εμπαίζετε το Ελληνικό Κοινοβούλιο, μεταφέροντας σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ασύστολα ψεύδη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, καταθέτω στο Σώμα τα πρακτικά της συζήτησης, που είχα με το Προεδρείο του ΣΕΒ στη Γενική Συνέλευση της 28ης Μαΐου 2002 και θα σας παρακαλέσω να δώσετε ένα αντίγραφο στον κ. Σημίτη, για να το διαβάσει και να διαπιστώσει και μόνος του ότι έπεσε θύμα κακής πληροφόρησης, που κακεντρεχώς -επιτρέψτε μου να πω- και ο ίδιος επιχειρεί να αναπαράξει.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Πρωθυπουργέ, άλλη φορά θα ζητήσω να προσέχετε περισσότερο. Εγώ έχω κατανόηση για την έλλειψη ψυχραιμίας και τον πανικό σας. Στοιχειώδη, όμως, ευπρέπεια και εξακρίβωση της ορθότητας αυτών, που λέτε, πρέπει να έχετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό δείχνει τη διαχειριστική αδυναμία και την προχειρότητα. Την ασυνέπεια και την αφερεγγυότητα. Την αστάθεια θέσεων και έλλειψη ευθύνης της Κυβέρνησης. Η καθυστέρημένη γένεσή του (μετά από έξι χρόνια εξαγγελιών και ενάμιση χρόνο κυοφορίας), η βιαστική κατάθεσή του χωρίς τα βασικά συνταγματικά προαπαιτούμενα, οι τροπολογίες, που δεν βρίσκονταν τόσο καιρό, αλλά βρέθηκαν σε λίγες ώρες, το αποσπασματικό του περιεχόμενο αποκαλύπτουν την ελαφρότητα της Κυβέρνησης. Δείχνουν μία Κυβέρνηση, που έχει γίνει «ανεμόμυλος». Αναδεικνύουν την αντίφαση όσων λέγονταν μέχρι χθες και όσων επιχειρούνται τώρα, αλλά και την αδυναμία συντονισμού και στοιχειώδους συνεννόησης. Αποκαλύπτουν ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν έχει συγκροτημένες θέσεις, δεν έχει ενιαία πολιτική, δεν έχει πρό-

γραμμα.

Αυτό το νομοσχέδιο επιβεβαιώνει την κοινή πια διαπίστωση ότι η Κυβέρνηση δεν ξέρει ούτε από πού ξεκινά ούτε προς τα πού πηγαίνει. Το ίδιο συμβαίνει στο φορολογικό, όπου δημοσιοποιούνται μελέτες, καλούνται κόμματα και φορείς να καταθέσουν προτάσεις, αλλά η Κυβέρνηση δεν μπορεί να καταλήξει σε κάποια θέση.

Το ίδιο συμβαίνει στο σύστημα Υγείας, που άλλοτε εκθειάζεται και άλλοτε μπαίνει σε νάρθηκα, προκαλώντας τριβές και αποστρατείες με non paper. Το ίδιο συμβαίνει στην Παιδεία, που έγινε «γεφύρι της Άρτας», σε βάρος διδασκόντων και διδασκομένων.

Το συμπέρασμα, που ευθέως προκύπτει από το νομοσχέδιο αυτό, αλλά και από τη γενικότερη κατάσταση, είναι ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν μπορεί να αντιμετωπίσει κανένα από τα μεγάλα προβλήματα του τόπου. Το μόνο που κάνει τώρα είναι να πουλά δημόσια περιουσία με αδιαφανείς διαδικασίες και ευτελές τίμημα, όπως έκανε στα Ναυπηγεία του Σκαμαγκαλά.

Επαναλαμβάνω -για μία ακόμα φορά- ότι η υλοποίηση του δικού μας οικονομικού προγράμματος θα αρχίσει με πλήρη δημοσιονομική, και όχι μόνο, απογραφή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Φαίνεται ξεκάθαρα ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν εξασφαλίζει τα συμφέροντα του Δημοσίου. Προκαλεί το φορολογούμενο πολίτη με την κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος και την αδιαφάνεια. Διασύρει, όπως αποκαλύπτουν οι επιστολές Μπαρνιέ, τη χώρα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν απελευθερώνει την οικονομία. Δεν ακουμπά τα μεγάλα προβλήματα. Δεν μπορεί να προωθήσει καμιά από τις διαρθρωτικές αλλαγές, που χρειάζεται ο τόπος και η εποχή μας. Αυτό ακριβώς προκύπτει και από τους χειρισμούς στο Ασφαλιστικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο, που συζητούμε, δεν συνιστά καμία ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Αντίθετα, βγαίνει από την κυβερνητική ανασφάλεια, για να οδηγήσει στην κοινωνική ανασφάλεια. Ξεκινά από την κυβερνητική αβεβαιότητα, για να παρασύρει σε αβεβαιότητα ολόκληρο το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Αυτή η αποδιοργάνωση του Ασφαλιστικού Συστήματος δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Κανένας δεν μπορεί να ξεχνά ότι διακομματικές κυβερνήσεις, που διαδέχτηκαν το ΠΑΣΟΚ το 1989, αναγκάστηκαν να αναζητούν δάνεια για την καταβολή συντάξεων. Όποτε μάλιστα αυτό επιτυγχάνονταν, γινόταν και είδηση.

Κανένας δεν μπορεί να υποτιμά το γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προχώρησε τότε με το νόμο 1902 του Σουφλιά και 2084 του Σιούφα σε μια μεταρρύθμιση, που έσωσε τα Ταμεία από την αναπόφευκτη κατάρρευση και εξασφάλισε βιωσιμότητα στο σύστημα. Αυτή είναι η αλήθεια. Αναλάβανε τότε το πολιτικό κόστος και σταθήκαμε ως υπεύθυνη Κυβέρνηση απέναντι σε μια ανεύθυνη Αντιπολίτευση. Αυτό και μόνο είναι η πλήρης απάντηση στις μυθολογίες, που μας λέτε περί υπευθυνότητας. Ποιος είναι υπεύθυνος και ποιος είναι ανεύθυνος σ' αυτόν τον τόπο;

Τώρα πάλι στεκόμαστε ως υπεύθυνη Αντιπολίτευση απέναντι σε μια ανεύθυνη Κυβέρνηση. Λέγατε ότι το πρώτο πράγμα που θα κάνατε ήταν να ακυρώσετε τους νόμους εκείνους. Δέκα χρόνια σχεδόν από τότε, όχι μόνο δεν τους ακυρώσατε, αλλά -και είναι προς τιμήν πολλών συναδέλφων της κυβερνητικής παράταξης- συνομολογούσατε ότι διέσωσαν το Ασφαλιστικό Σύστημα.

Τα πεπραγμένα των Κυβερνήσεών σας σε όλο αυτό το διάστημα είναι γνωστά. Πρώτον, ακύρωσαν ή κατέστησαν ανενεργό κάθε διάταξη, που αφορούσε στη διαφάνεια του συστήματος και στο σεβασμό της περιουσίας των Ταμείων. Παράδειγμα: οι νόμοι του 1992 υποχρεώνουν τα Ταμεία να συντάσσουν κάθε πέντε χρόνια αναλογιστικές μελέτες και να καταρτίζουν κάθε χρόνο ισολογισμό με ποινή αυτοδίκαιης έκπτωσης των διοικήσεών τους. Σ' όλο αυτό το διάστημα οι συγκεκριμένες διατάξεις παραβιάστηκαν και παραβιάζονται κατάφωρα. Είναι αυτό κυβερνητική ευθύνη; Είναι υπευθυνότητα;

Δεύτερον από το 1996 έως σήμερα με τις εκθέσεις των πρωτογενών συμβούλων και ξένων αναλογιστών, με διαρροές

στον Τύπο και συνεχείς παλινωδίες, οι συναρμόδιοι Υπουργοί έσπερναν ανασφάλεια στους εργαζόμενους, γεγονός που προκαλέσε τεράστιες ζημιές στο σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν τέτοια η ανασφάλεια και η αβεβαιότητα που καλλιεργούσε η Κυβέρνηση, ώστε δημιουργήσε μεγάλο κύμα πρόωρης εξόδου από την ενεργό υπηρεσία. Είναι χαρακτηριστικό, κωμικό και τραγικό ταυτόχρονα, ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έσπευσε να συνταξιοδοτηθεί από ένα επάγγελμα, που είχε εγκαταλείψει προ πολλού, λίγους μόλις μήνες πριν από την ανακοίνωση των προτάσεων, των θέσεων του 2001.

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)
(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ ησυχία. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):** Τρίτον, στο ίδιο διάστημα, οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δημιουργούσαν τεράστια χρέη και αθέτησαν τις υποχρεώσεις της τριμερούς χρηματοδότησης για τους νέους ασφαλισμένους, που εμείς για πρώτη φορά θεσπίσαμε. Το κράτος, από αυτόν και μόνο το λόγο, χρωστά περίπου 800 δισεκατομμύρια δραχμές στα Ταμεία. Χρωστά άλλα 290 δισεκατομμύρια στα Ταμεία των εργαζομένων στη ΔΕΗ και τον ΟΤΕ. Χρωστά επιπλέον 1300 δισ. στο ΙΚΑ. Συνολικά το κράτος χρωστά σήμερα στα Ταμεία περίπου 3,5 χιλιάδες δισεκατομμύρια. Δεν τα έδωσε και δεν τα δίνει η Κυβέρνηση. Ορισμένα τα έκανε ομόλογα και τα μετέφερε στα επόμενα χρόνια. Για τα υπόλοιπα συντηρείται η εκκρεμότητα. Και ύστερα μιλάτε για εξυγίανση και μεταρρύθμιση; Η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν ενίσχυσε τα Ταμεία με πρόσθετους πόρους, όπως υποσχόταν, αλλά ούτε καν απέδωσε αυτά που υποχρεούνταν από τους νόμους. Είναι κυβερνητική υπευθυνότητα δέκα χρόνια να μην τηρείται ο νόμος;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κατέδαφισε και κατεδαφίζει ό,τι υγιές δημιουργήθηκε στην Κοινωνική Ασφάλιση. Η δημιουργία χρεών και η μεταφορά τους στο αύριο: αυτή είναι η πρακτική της. Προβλέψεις στα χαρτιά, δίχως σεβασμό από την εξουσία, δεν έχουν καμία αξία. Μόλις πέρυσι, μπροστά στο τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα, που επιχειρεί να συγκαλύψει με τη λεγόμενη «δημιουργική λογιστική» και τη δημιουργία υπέρογκων κρυφών χρεών η Κυβέρνηση αποφάσισε να αγγίξει το Ασφαλιστικό. Όμως, όλες οι προτάσεις συνοψίζονται ουσιαστικά στη φράση: «Αυξάνουμε τα όρια της συνταξιοδότησης και μειώνουμε τις συντάξεις». Αυτή ήταν η πρότασή σας πέρυσι. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός υπογράμμιζε τότε ότι τα κυνικά εκείνα μέτρα είναι αναγκαία, για να αποφευχθεί ένα πλήρες ασφαλιστικό αδιέξοδο.

Έλεγε στις 26 Απριλίου του 2001 ότι «Το πρόβλημα υπάρχει και χρειάζεται μεταρρύθμιση». «Αν δεν το λύσουμε» -πρόσθετε στις 2 Ιουνίου- «θα υπονομεύσουμε την ανάπτυξη». Στις 10 Ιουνίου ομολογούσε: «Ανησυχία του κάθε εργαζόμενου για τη σύνταξή του μετά το 2010, εξαιτίας της σημερινής ολιγωρίας, αποτελεί κορυφαίο θέμα». Και αμέσως μετά συμπλήρωνε: «Οποιαδήποτε καθυστέρηση συνεπάγεται πιο επώδυνα μέτρα αργότερα». Στις 5 Ιουνίου 2001 απέκλειε αυτό που κάνει σήμερα:

«Θα μπορούσα να πω», υποστήριζε σε συνέντευξή του, «ας έλθει η επόμενη Κυβέρνηση να ασχοληθεί με αυτά τα «κάρβουνα», τα οποία καίνε».

Στον ίδιο άξονα, ο τότε Κυβερνητικός Εκπρόσωπος και νυν αρμόδιος Υπουργός, σε καθημερινή σχεδόν βάση, υποστήριζε ότι το Ασφαλιστικό αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα και προειδοποιούσε πως, αν δεν υιοθετούνταν -και μάλιστα χωρίς καμία καθυστέρηση- εκείνες οι προτάσεις, το σύστημα θα κατέρρεε πολύ γρήγορα. Πέρσι, στις 20 Απριλίου, έλεγε: «Αν δεν αναληφθούν οι συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, περίπου το 2010 το σύστημα θα παρουσιάσει τεράστια προβλήματα αδυναμίας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του απέναντι στους ασφαλισμένους». Το 2010, υποστήριζε η Κυβέρνηση, τα Ταμεία δεν θα μπορούν να πληρώσουν συντάξεις.

Δεν έμενε, όμως, μόνο εκεί. Ταυτόχρονα, στις 27 Απριλίου ζητούσε να μη μετατεθεί η αντιμετώπιση του προβλήματος, γιατί τότε τα πράγματα θα είναι πολύ πιο δύσκολα και η κατά-

σταση θα επιβαρυνθεί. Περιέγραφε, δηλαδή, μια δύσκολη κατάσταση και προειδοποιούσε ότι η κατάσταση αυτή θα επιβαρυνθεί, αν άμεσα δεν υλοποιούνται τα συγκεκριμένα εκείνα κυνικά μέτρα.

Τώρα; Τώρα παριστάνουν τους λωτοφάγους. Προσποιούνται αμνησία. Τώρα εγκαταλείπεται κάθε ιδέα μεταρρύθμισης. Τώρα αγνοούνται σημαντικά ζητήματα και καίριας σημασίας αίτια του προβλήματος. Τώρα, σχεδόν ενάμιση χρόνο από την κατάθεση εκείνων των προτάσεων, η Κυβέρνηση επιχειρεί να κλείσει όπως-όπως τη συζήτηση και να μεταθέσει στο μέλλον το πρόβλημα.

Πριν απ' όλα, κατέθεσε το νομοσχέδιο χωρίς γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και χωρίς έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που ρητά επιβάλλεται από το Σύνταγμα ως βασικό προαπαιτούμενο.

Δεύτερον, η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου αναφέρει ότι δεν έχουν κοστολογηθεί τα μέτρα, που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο.

Τρίτον, η νέα έκθεση των Άγγλων Αναλογιστών, που παρουσίασε εκ των υστέρων ο Υπουργός Οικονομίας -η ίδια αυτή η έκθεση φέρει την ένδειξη «Ιούνιος 2002»- στηρίζεται σε προβλέψεις, που εξωραίζουν το πρόβλημα και χρησιμοποιούνται απλά, για να δικαιολογήσουν τη συρρίκνωση της χρηματοδότησης του ΙΚΑ. Η ίδια έκθεση αναφέρει ότι οι «προβλέψεις» αυτές «βασίζονται σε ένα πλήθος υποθέσεων ως προς την εξέλιξη των οικονομικών και δημογραφικών μεταβλητών» και ότι «το μέλλον είναι σίγουρο πως θα διαφέρει απ' αυτές τις υποθέσεις σε ένα βαθμό».

Τέταρτον, από την Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, την οποία η Κυβέρνηση όφειλε να γνωρίζει εκ των προτέρων και να καταθέσει μαζί με το νομοσχέδιο και όχι να την αναζητά κατά την έναρξη της συζήτησης, προκύπτει αντισυνταγματικότητα σειράς διατάξεων. Η Κυβέρνηση, όμως, με την πάγια πια τακτική της, αντί να ευθυγραμμιστεί με τις επισημάνσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, εκτοξεύει επιθέσεις εναντίον του. Αυτή η πρακτική σας. Όταν δεν σας βολεύει κάτι, υβρίζετε τους δικαστικούς λειτουργούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ρωτάμε: αυτές οι μεθοδεύσεις αποκαλύπτουν, -και ή όχι;- έλλειψη σεβασμού στον ελληνικό λαό, στη Βουλή, στους νόμους και στο Σύνταγμα; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι επιχειρήθηκε παραβίαση του Συντάγματος, την οποία αποτρέψαμε την τελευταία στιγμή, με τη συνδρομή των κομμάτων της Αριστεράς και κάποιων συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ; Αποδεικνύεται -και ή όχι;- ότι επιχειρείτε να νομοθετήσετε «στον αέρα», ότι δεν ξέρετε τι συνεπάγεται για την Κοινωνική Ασφάλιση αυτό το νομοσχέδιο, ότι αδιαφορείτε για το μέλλον του Ασφαλιστικού, ότι τελικά δεν κάνετε παρά μόνο εκείνα, που οι ίδιοι χαρακτηρίζατε ανεύθυνα και επικίνδυνα;

Επειτα, ποια διαφορετικά γεγονότα οδηγούν τώρα σε διαφορετικές κατευθύνσεις; Τι άλλαξε από πέρσι μέχρι φέτος; Πώς ξαφνικά έπαψαν να είναι δύσκολα τα πράγματα; Ποια μέτρα ενισχύουν τη βιωσιμότητα του συστήματος και αποτρέπουν τους κινδύνους, που προβάλλονταν από την Κυβέρνηση πέρυσι; Είναι ή δεν είναι επισφαλής η χρηματοδότηση του ΙΚΑ; Γιατί επιχειρούνται μόνο κάποιες οριακές αλλαγές; Γιατί εισάγονται νέες διακρίσεις; Γιατί αντιμετωπίζονται μόνο επιλεγμένα θέματα και μάλιστα μόνο για ορισμένα Ταμεία; Γιατί μια πλειάδα επιμέρους ρυθμίσεων εγκαταλείπεται σε υπουργικές αποφάσεις και Προεδρικά Διατάγματα; Πώς συμβιβάζεται η πρόβλεψη μελλοντικών παροχών με την ουσιαστική μείωση της χρηματοδότησης από το κράτος; Ποια είναι, δηλαδή, η μεταρρύθμιση;

Και κάτι ακόμα: ενώ προστιθενται ορισμένες παροχές για το μέλλον, συνεχίζονται οι επιβαρύνσεις των ασφαλισμένων, που έπρεπε να τερματιστούν εδώ και καιρό. Για παράδειγμα, με τους νόμους της περιόδου 1990-1992, οι συντάξεις πάνω από 100.000 δραχμές θα επιβαρύνονταν με ποσοστό 1% έως 5% μόνο μέχρι το 1997. Αυτό το μέτρο παρατάθηκε ως το 2003 και τώρα -με αυτό το νομοσχέδιο- εκτείνεται ως το 2008. Αυτή είναι η πρακτική της Κυβέρνησης. Ό,τι είναι να δώσει το μεταθέτει στο αύριο. Ό,τι θέλει να πάρει, το παίρνει τώρα.

Πολύ συνοπτικά: η Κυβέρνηση κινείται σε κατευθύνσεις, που

δεν ξέρει ποιες συνέπειες μπορεί να έχουν για το ασφαλιστικό, αλλά νομίζει πως βολεύουν την ίδια. Δεν προσπαθεί να αντιμετωπίσει τα μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, αλλά προσπαθεί να διαχειριστεί το δικό της πολιτικό πρόβλημα. Αρκούν οι περσινές επισημάνσεις της, για να καταδειχθεί ότι δεν καταβάλλεται παρά μόνο προσπάθεια μετάθεσης των προβλημάτων στο μέλλον. Αρκεί η αντίφαση μεταξύ των περσινών κυβερνητικών προτάσεων και αυτού του νομοσχεδίου, για να πιστοποιηθεί η κυβερνητική αναξιοπιστία και αφερεγγυότητα. Φτάνει η δήλωση του αρμόδιου Υπουργού, ότι τώρα εξαγγέλλει τα μέτρα και μετά θα τα κοστολογήσει, για να φανεί το μέγεθος της προχειρότητας. Φτάνει η δήλωση του ίδιου, τον περασμένο Φεβρουάριο, ότι η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού θα συμβάλει -λέει- ώστε να κερδηθούν από το ΠΑΣΟΚ οι Εθνικές Εκλογές, προκειμένου να πιστοποιηθεί ότι δεν επιδιώκονται παρά μόνο κομματικές σκοπιμότητες και δημοσκοπία.

Μας ρωτάτε αν θα καταργήσουμε το νόμο. Καταλαβαίνουμε ότι «εξ ιδίων γεννάνται οι ερωτήματά σας». Δεν είμαστε όμως ίδιοι! Ουδέποτε είπαμε, λέμε, υποσχόμαστε πράγματα, που δεν πρόκειται να κάνουμε. Εσείς είσθε εκείνοι, που υποσχόσασταν κατάρνηση των νόμων του 1992 κι εσείς είσθε εκείνοι που τους διατηρήσατε, χωρίς όμως να σέβεστε τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ρωτάτε ποιες είναι οι θέσεις μας! Ποιοι; Ρωτάτε εσείς, που δεν σταθήκατε ποτέ σε καμιά σταθερή και ξεκάθαρη θέση. Εσείς που ξεκινήσατε με ανατρεπτικές θέσεις, που περάσατε στις θέσεις Σπράου, που σταθήκατε στις αναλογιστικές μελέτες των Άγγλων, που κάνατε θέση σας μια κυνική πρόκληση στην κοινωνία, που γυρνάτε τώρα σε άγνωστη κατεύθυνση, εσείς ρωτάτε τους άλλους τι θέσεις έχουν; Σας απαντούμε, λοιπόν: εμείς δεν αλλάζουμε θέσεις ανάλογα με το φύσημα του αέρα. Στόχος μας δεν είναι να είμαστε προσωρινά ευχάριστοι, αλλά μόνιμα χρήσιμοι. Εμείς δεν θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε το ασφαλιστικό για τις εκλογές. Θέλουμε να εξασφαλίσουν οι εργαζόμενοι τις συντάξεις τους. Εμείς δεν κινδυνολογούμε από τη μία και δεν ωραιοποιούμε τα προβλήματα από την άλλη. Δεν χαϊδεύουμε αυτιά, γιατί αυτό είναι υπεύθυνη στάση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πριν απ' όλα, λοιπόν, επαναλαμβάνω -για μια ακόμη φορά- ότι το ασφαλιστικό είναι υποσύστημα του ευρύτερου οικονομικού και κοινωνικού συστήματος. Η πορεία του άμεσα εξαρτάται από την κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα και τις διαγραφόμενες προοπτικές της. Γι' αυτό δεν μπορεί να εξετάζεται ως αυτοτελές, ως μεμονωμένο πρόβλημα. Κανένας νόμος δεν επαρκεί, αν παραγνωρίζονται οι παράγοντες, που συνδιαμορφώνουν το περιβάλλον του, αν αγνοούνται βασικά γενεσιουργά αίτια του προβλήματος. Αναφερόμαι, κυρίως, στην αναπτυξιακή δυναμική, στην απασχόληση, στην έκρηξη της ανεργίας, στην παραοικονομία, στη μαύρη αγορά εργασίας, στην εισφοροδιαφυγή, στο δημογραφικό.

Για να είμαι σαφής: εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εργάζονταν και ήταν ασφαλισμένοι πεντακόσιοι χιλιάδες άνεργοι, θα εισέρεαν στο ασφαλιστικό σύστημα περίπου 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, δηλαδή 500 δισεκατομμύρια δραχμές. Εάν ήταν ασφαλισμένοι τετρακόσιοι χιλιάδες από τους σχεδόν ένα εκατομμύριο οικονομικούς μετανάστες, θα εισέρεαν άλλα 400 δισεκατομμύρια περίπου στο σύστημα. Εάν αντιμετωπιζόταν στοιχειωδώς αποτελεσματικά η εισφοροδιαφυγή, θα εξασφαλιζόταν άλλα 300 έως 400 δισεκατομμύρια δραχμές.

Προτείνουμε, λοιπόν, πριν απ' όλα, συγκεκριμένα μέτρα για τη βελτίωση του κοινωνικοοικονομικού περιβάλλοντος, από το οποίο εξαρτάται η κατάσταση και το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος.

Πρώτον, απαιτείται ένας ευρύτερος σχεδιασμός, που θα αντιμετωπίζει τη μαύρη αγορά εργασίας και θα ενσωματώνει στους οικονομικούς μετανάστες στο εργατικό δυναμικό και στο ασφαλιστικό σύστημα.

Δεύτερον, χρειάζεται ένα κράτος ικανό να συρρικνώνει την παραοικονομία, να πατάξει την εισφοροδιαφυγή, να αντιμετωπίσει τη διαφθορά.

Τρίτον, είναι επιτακτική ανάγκη να σκύψουμε στο δημογραφι-

κό, που ήδη προσλαμβάνει διαστάσεις εθνικού προβλήματος. Οι προτάσεις μας είναι γνωστές και το ομόφωνο πόρισμα της διακομματικής επιτροπής της Βουλής μένει, δέκα χρόνια τώρα, κλειδοπαρωμένο σε υποργικά συρτάρια.

Τέταρτον, επιβάλλεται μια νέα οικονομική πολιτική, που θα επιταχύνει την ανάπτυξη, θα τონώσει την απασχόληση πραγματικά και θα μειώσει την ανεργία. Μας λέτε ότι τον τελευταίο χρόνο υπήρχε μια μικρή μείωση της ανεργίας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ να κάνουν ησυχία οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ξεχνάτε όμως ότι τώρα οι άνεργοι ξεπερνούν το μισό εκατομμύριο και βέβαια προσπαθείτε να κρύψετε αυτό που επισημαίνουν οι διεθνείς οργανισμοί, ότι την ίδια ώρα υπάρχει μείωση της απασχόλησης, ότι δηλαδή εκτός από τα κρυφά χρέη, θα παραδώσετε και μια κρυφή ανεργία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ, ησυχία. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα απ' όλα αυτά, ασφαλώς, υπάρχει εσωτερική παθογένεια του συστήματος. Υπενθυμίζω ότι, μόλις παρατέμφθηκε η πληρωμή των συντάξεων στις τράπεζες, αποκαλύφθηκε ότι χορηγούνταν δεκαεπτά χιλιάδες συντάξεις σε πρόσωπα, που είχαν από μακρού αποβιώσει, γεγονός που συνεπαγόταν κόστος 30 δισεκατομμυρίων δραχμών στο ΙΚΑ.

Είναι γνωστό -και επίσημα επιβεβαιωμένο- ότι υπάρχει τεράστια σπατάλη στην υγειονομική περίθαλψη, επειδή πάσχει τόσο η οργάνωση των ταμείων, όσο και το σύστημα υγείας. Είναι γνωστό ότι υπάρχει καθεστώς διαφθοράς στη χορήγηση αναπηρικών συντάξεων. Δεν σας το λέμε μόνο εμείς. Το έχουν καταγγείλει ακόμα και κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ, σε συνεδρίαση της κεντρικής επιτροπής, και ο Πρωθυπουργός δεν βρήκε τίποτε άλλο να τους πει παρά μόνο να πάνε στον εισαγγελέα.

Δεν λύνονται όμως έτσι τα προβλήματα. Η προσπάθεια άγνοιας κανέναν δεν ωφελεί.

Εμείς καταθέσαμε από τον περασμένο Σεπτέμβριο, όπως είπαμε, πλήρες πλαίσιο συγκεκριμένων μέτρων. Σήμερα επαναλαμβάνουμε ό,τι ακριβώς υποδεικνύαμε και πέρυσι. Προτείνουμε:

Πρώτον, την πλήρη εφαρμογή της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης της περιόδου 1990-1992, που περιλαμβάνει και την τριμερή χρηματοδότηση.

Δεύτερον, λειτουργική αναδιάρθρωση των ασφαλιστικών φορέων και εξορθολογισμό της διαχείρισής τους, για να αποφεύγονται οι σπατάλες. Ταχεία προώθηση της μηχανοργάνωσης και εφαρμογή της πληροφορικής. Το έχετε υποσχεθεί χρόνια -και χρόνια- καρκινοβατεί. Επιτέλους, αν εσείς είστε ανίκανοι να το κάνετε αυτό, που σε μια πολιτεία, στις αρχές του 21ου αιώνα, κρίνεται αυτονόητο, δεν φταίει κανένας άλλος παρά εσείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τρίτον, από τώρα σταδιακή και με διάλογο ενοποίηση ομοειδών ταμείων και κλάδων στην κύρια και επικουρική ασφάλιση καθώς και των ταμείων ασθένειας. Η ενοποίηση θα επιφέρει μακροχρόνια μεγάλη οικονομία κλίμακες και επομένως συρρίκνωση των εξόδων.

Τέταρτον, αποτελεσματική αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των Ταμείων σε καθεστώς πλήρους διαφάνειας.

Πέμπτον, αποφασιστική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής που έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις.

Έκτον, εξυγίανση στο χώρο της υγειονομικής περίθαλψης, που χρηματοδοτείται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Έβδομον, θωράκιση του συστήματος παροχής αναπηρικών συντάξεων, για να εκλείψει στο μέλλον επιτέλους το φαινόμενο των πλασματικών αναπηρικών συντάξεων. Δεν μπορεί να συνεχίζεται ένα καθεστώς, που κινδυνεύει να εμφανίσει την Ελλάδα σαν χώρα αναπήρων προς δόξα των επιτηδίων και των παρακρατικών μηχανισμών του κατεστημένου.

Ογδοον, εξυγίανση του θεσμού των βαρέων και ανθυγιεινών.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, μη διακόπτετε.

Παρακαλώ να μη γράφονται οι διακοπές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Το σχετικό άρθρο του ν. 1902, που προέβλεπε διαδικασία για την εξυγίανση του θεσμού, ούτε καταργήθηκε, ούτε τροποποιήθηκε, αλλά ουδέποτε ενεργοποιήθηκε. Έτσι λειτουργεί η κυβέρνηση! Η διαδικασία που εμείς ξεκινήσαμε έπρεπε και πρέπει να συνεχιστεί.

Ένατο, εξέταση σταδιακής επέκτασης τριμερούς χρηματοδότησης για τους ασφαλισμένους πριν από το 1993.

Όπως είναι σήμερα ο κρατικός προϋπολογισμός, δεν αντέχει κάτι τέτοιο. Έτσι τον καταντήσατε. Δεν υποσχόμαστε μια τέτοια επέκταση. Πιστεύουμε όμως ότι ως κυβέρνηση μπορούμε να βελτιώσουμε την οικονομική κατάσταση της χώρας και έτσι να ανοίξουμε την προοπτική σταδιακής επέκτασης και σ' αυτούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δέκατο, δημιουργία ενός μόνιμου μηχανισμού ενίσχυσης των οικονομικά ασθενεστέρων συνταξιούχων.

Εμείς είπαμε ότι η κατώτερη σύνταξη μισθωτού θα είναι οι εκατόν πενήντα χιλιάδες δραχμές. Λίγες όμως μέρες πριν από τις εκλογές βγήκε ο Πρωθυπουργός και έσπευσε να ισοθετήσει τη θέση μας και να μας προσφέρει κατά δύο χιλιάδες δραχμές. Δυόμισι χρόνια από τότε προσποιείται ότι ξεχνά τι έλεγε. Τώρα που νομοθετεί για την κοινωνική ασφάλιση τι έχει να πει; Τι απέγιναν αυτές οι δεσμεύσεις; Πότε θα υλοποιηθούν; Έτσι, εννοείτε τις θέσεις σας; Δηλαδή λόγια του αέρα; Ποιοι λοιπόν είναι οι αξιόπιστοι και ποιοι οι αναξιόπιστοι;

Τα συμπεράσματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ολοφάνερα. Χρειάζεται εκείνοι που κυβερνούν να σέβονται τις δεσμεύσεις τους, να σέβονται τις υποχρεώσεις του κράτους στην κοινωνική ασφάλιση, πράγμα που δεν έκανε η Κυβέρνηση. Κανένας να μην τολμά εκμετάλλευση της παρουσίας των ταμείων για κομματικές σκοπιμότητες, πράγμα που ούτε αυτό έκανε η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε πόσο τεράστια είναι η σπατάλη, που συντελείται στον τομέα των υπηρεσιών της υγείας και στο χώρο του φαρμάκου, αλλά και πόσο ανεπαρκείς είναι ταυτόχρονα οι υπηρεσίες, που προσφέρονται στους ασφαλισμένους.

Προτείνουμε τον άμεσο εξορθολογισμό στις αμοιβές ιατρικών και παραϊατρικών επισκεψών και πράξεων, που παραμένουν καθηλωμένες μια ολόκληρη δεκαετία, με αποτέλεσμα να αδικούνται οι έντιμοι γιατροί, να εξωθούνται πολλοί σε διπλοεγγραφές και να υφίστανται, τελικά, πολλαπλάσιο κόστος τα ταμεία.

Προτείνουμε την ουσιαστική εξυγίανση και την πλήρη μηχανοργάνωση, αλλά και τον συστηματικό έλεγχο με αυστηρές κυρώσεις στον τομέα των φαρμάκων, όπου οι «εκσυγχρονιστικές» παρεμβάσεις της Κυβέρνησης έφτασαν τις δαπάνες από 540 δισεκατομμύρια το 1996 στο 1,5 τρισεκατομμύριο σήμερα.

Προτείνουμε τη λήψη αποτελεσματικών μέτρων για την αποτροπή των εργατικών ατυχημάτων και τη δραστική μείωση των τροχαίων, που συνιστούν πια ένα απειρίγραπτο, ένα ατελείωτο δράμα. Το οικονομικό κόστος δεν συγκρίνεται βέβαια με το ανθρώπινο δράμα, αλλά το οικονομικό κόστος πιέζει σοβαρά και την κατάσταση στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης και των υπηρεσιών υγείας. Να πληρώσουμε λοιπόν για την αποτροπή και όχι για τις συνέπειες.

Θέλω ακόμη να σταθώ σε ορισμένα ιδιαίτερης σημασίας ζητήματα και να ξεκαθαρίσω τις θέσεις μας γύρω απ' αυτά. Δεν συμφωνούμε με τις ρυθμίσεις που προβλέπουν, για κάποιους, συντάξεις μεγαλύτερες από τους μισθούς που είχαν, όταν εργάζονταν. Δεν συμφωνούμε με τη χορήγηση συντάξεων βασισμένων σε πλασματικές απασχολήσεις, κατά παράβαση του Συντάγματος.

Προτείνουμε οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, που αποφασίζονται στο πλαίσιο αποκρατικοποιήσεων ή άλλων διαρθρωτικών αλλαγών, να χρηματοδοτούνται από το κράτος. Το κόστος στις περιπτώσεις αυτές δεν ανήκει και δεν μπορεί να μεταφέρεται στα ταμεία. Εάν η κυβέρνηση φορτώνει τα ταμεία με τα βάρη

αυτά, για να διοχετεύσει τα έσοδα από αποκρατικοποιήσεις στην κατανάλωση, τότε και τη δημόσια περιουσία διασπαθίζει και τα ταμεία οδηγεί στην χρεοκοπία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να καταστήσω σαφή και ξεκάθαρη μια αναγκαία αρχή και θέση μας: οι κυβερνήσεις πρέπει να ασκούν κοινωνική πολιτική, εντάσσοντας τις παροχές κοινωνικής πρόνοιας στις υποχρεώσεις του κράτους. Να καλύπτουν δηλαδή από τον κρατικό προϋπολογισμό και όχι να τις φορτώνουν στα ταμεία. Και αυτό πρέπει να διασφαλιστεί ρητά και αποτελεσματικά.

Η Κοινωνική ασφάλιση για μας δεν είναι υπόθεση επικοινωνίας. Είναι υπόθεση της κοινωνίας και μάλιστα πολύ σοβαρή. Πρέπει να δίνει σε κάθε εργαζόμενο τη βεβαιότητα ότι δεν θα αδικηθεί, ότι οι κόποι της ζωής του δεν θα πάνε χαμένοι.

Οι παλινωδίες στο ασφαλιστικό -και όχι μόνο- αναδεικνύουν έλλειψη συνέπειας, σοβαρότητας και υπευθυνότητας.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι η πολιτική της Κυβέρνησής του στοχεύει στην κοινωνική αλληλεγγύη. Θα μπορούσα να πω πολλά. Για τον πρωταθλητισμό στην ανεργία. Για το ότι με την Κυβέρνησή σας έφτασε σχεδόν το ένα τέταρτο των Ελλήνων να ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Για τις τεράστιες περιφερειακές ανισότητες, που τοποθετούν πέντε ελληνικές περιφέρειες μέσα στις δέκα φτωχότερες της Ευρώπης. Όμως το ερώτημα είναι και ερωτώ ευθέως: ήσασταν κοινωνικά ανάλγητος το 2001 και κοινωνικά ευαίσθητος το 2002;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εγώ λέγω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ούτε το 2001 ήσασταν κοινωνικά ανάλγητος ούτε το 2002 κοινωνικά ευαίσθητος. Απλώς βγαίνει ολοφάνερα η εικόνα ενός Πρωθυπουργού πολιτικά αδύναμου και μιας Κυβέρνησης, η οποία δεν μπορεί να δώσει λύσεις σε μεγάλα προβλήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλα αυτά αποκαλύπτουν Κυβέρνηση σε νευρική κρίση, Κυβέρνηση υψηλού κινδύνου. Και ασφαλώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν κυβερνιέται έτσι ένας τόπος. Απαιτείται ευθύνη και σοβαρότητα, για να διώξουμε το αίσθημα αβεβαιότητας και ανασφάλειας. Απαιτείται πρόγραμμα και σχέδιο για την υλοποίησή του, προκειμένου να θεμελιώσουμε την πορεία της χώρας σε ασφαλείς και γερές βάσεις. Να κάνουμε πράξη το όραμά μας, όχι στα λόγια αλλά στα έργα, για κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Αυτό πιστεύουμε εμείς και αυτό είναι δέσμευσή μας για την αυριανή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κ. Ρέππας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, το αγαθό της κοινωνικής ασφάλισης ανήκει στον πυρήνα του κοινωνικού κράτους. Η σχέση πολιτείας-πολίτη είναι μια σχέση εμπιστοσύνης και δικαιοσύνης. Και θα παραμείνει τέτοια όταν λειτουργεί ακώλυτα το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, ώστε να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία, ο παραμικρός κίνδυνος για το ότι ο ασφαλισμένος όταν έρθει η ώρα θα πάρει την επαρκή σύνταξή του.

Η αλληλεγγύη η οποία πρέπει να χαρακτηρίζει τη λειτουργία ενός συστήματος κοινωνικής ασφάλισης διανεμητικού χαρακτήρα σαν αυτό το οποίο λειτουργεί στην πατρίδα μας και εμείς σήμερα εμπλουτίζουμε με τη νομοθετική πρωτοβουλία που αναλαμβάνουμε, επιβάλλει σε όλες τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις να συμβάλουν στη βελτίωση, τον εκσυγχρονισμό, την ποιοτική αναβάθμιση αυτού του συστήματος.

Επειδή, ακριβώς μιλούμε για ένα θέμα που έχει ορίζοντα και προοπτική στο βάθος του χρόνου, θα περίμενε κανείς με συναινετικό τρόπο να αντιμετωπίσουμε αυτό το θέμα, όπως εμείς πράξαμε, δηλώνοντας πως αυτή είναι η θέση μας από τη πρώτη στιγμή. Γιατί μόνο η συναίνεση παράγει ορθές και στέρεες λύσεις.

Περιμέναμε από τη Νέα Δημοκρατία να διατυπώσει τις δικές της απόψεις. Η Νέα Δημοκρατία με την ομιλία του αρχηγού της απέδειξε ότι δεν μπορούμε να έχουμε πολλές απαιτήσεις απ' αυτήν ιδίως για μεγάλα θέματα. Ο αρχηγός της Νέας Δημο-

κρατίας χωρίς ίσως να το αντιληφθεί, το μόνο θετικό που είχε στην ομιλία του για τη Νέα Δημοκρατία ήταν ότι τελείωσε η ομιλία. Γιατί όσο διαρκούσε μας έπεισε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει θέσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μας μίλησε για το Σκαραμαγκά, μας μίλησε για την επιστολή του κ. Μπαρνιέ, μας μίλησε για το σύστημα υγείας, για την παιδεία, για το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Για το ύψος των συντάξεων δεν μας μιλήσατε.

Θέλετε σε σχέση με τη δική μας πρόταση, μεγαλύτερες ή μικρότερες συντάξεις; Να το πείτε. Δεν μας μιλήσατε για το ποσοστό αναπλήρωσης. Θέλετε υψηλότερο ή χαμηλότερο ποσοστό αναπλήρωσης απ' αυτό το οποίο προτείνουμε εμείς;

Δε μας μιλήσατε για τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης. Θέλετε ευνοϊκότερο ή δυσμενέστερο για τους εργαζόμενους, τρόπο υπολογισμού της σύνταξης;

Και για τη χρηματοδότηση, θέλετε μεγαλύτερη ή μικρότερη χρηματοδότηση; Γιατί και τα δύο, όπως σωστά είπε ο κύριος Πρόεδρος, δεν είναι δυνατό να συμβαίνουν. Δεν μπορείτε να μας κατηγορείτε ότι δημιουργούμε ένα πολυτελές δαπανηρό σύστημα και την ίδια ώρα να λέτε ότι είναι κοινωνικά άδικες οι ρυθμίσεις τις οποίες προτείνουμε.

Δεν είναι δυνατό να λέτε ότι σπαταλούμε χρήματα και από την άλλη περιορίζουμε παροχές και συντάξεις. Αν θέλετε να ανεβάσουμε τις παροχές θα πρέπει να ζητήσετε αυξημένη χρηματοδότηση.

Είπε ο εισηγητής σας στην επιτροπή πως το 1% του ΑΕΠ δεν φθάνει γιατί οι ανάγκες του ΙΚΑ απαιτούν ένα διπλάσιο ποσό. Και ρώτησα και περιμένω και σήμερα απάντηση, αν υπάρχει απάντηση: Ζητάτε να δώσουμε το 2% του ΑΕΠ αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Πείτε το. Ζητάτε να δώσουμε το 2%;

Αν λοιπόν η τριμερής χρηματοδότηση όπως την αντιλαμβάνεσθε εσείς οδηγεί σε μεγαλύτερο ποσό για την κοινωνική ασφάλιση από τα ποσά που προβλέπει το δικό μας χρηματοδοτικό πρόγραμμα, γιατί κατηγορείτε εμάς ότι επιβαρύνουμε το δημόσιο χρέος μεταφέροντας βάρη στις επόμενες γενιές; Πολύ περισσότερο που η τριμερής χρηματοδότηση προβλέπει δαπάνες οι οποίες θα γίνουν σε βάθος χρόνου, στις επόμενες γενιές.

Ποιον κοροϊδεύετε; Ματιασμένοι είσθε; Δε νομίζετε ότι είναι πολύ κατώτερο των περιστάσεων να αντιμετωπίζετε αυτά τα σημαντικά θέματα με αυτό τον τρόπο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αλλά βεβαίως, όπως είπε ο Γέρος της Δημοκρατίας, η Νέα Δημοκρατία είναι ένας καλός μαθητής μιας κακής σχολής, της μεγάλης σχολής των μικρών τεχνασμάτων. Και με διάφορους τρόπους, διογκώνοντας θέματα άσχετα με το υπό συζήτηση θέμα, επιχειρεί να επικεντρωθεί εκεί το ενδιαφέρον. Για να μη γνωρίζει ο ελληνικός λαός ποιο είναι το πρόγραμμά της.

Διαβάσαμε λοιπόν το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, εντός εισαγωγικών η λέξη. Και τι λέει αυτό το φυλλάδιο; Στη σελίδα δέκα ...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μάλιστα το έχετε μάθει καλά και εσείς βλέπω. Αλλά το μάθατε από μας. Αυτή είναι η μεγάλη συνεισφορά λοιπόν η δική μας στην επιμόρφωσή σας για τα του οίκου σας.

Στη σελίδα δέκα, λοιπόν, του φυλλαδίου μας λέει η Νέα Δημοκρατία ότι η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ οφείλεται στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση εκείνης της περιόδου, της περιόδου 1990-1993.

Το 1993 όταν πήραμε πάλι τη διακυβέρνηση του τόπου στα χέρια μας, παραλάβαμε μια Βαλκανική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και σήμερα έχουμε δημιουργήσει μια ευρωπαϊκή χώρα στα Βαλκάνια. Αυτή είναι η προστιθέμενη αξία της δικής μας πολιτικής που την έχει αντιληφθεί ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Ρέππας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στη σελίδα δεκαέξι του περίφημου φυλλαδίου, οι βασικές θέσεις της Νέας Δημοκρατίας για το διάλογο.

Και ενώ όλες αυτές οι προϋποθέσεις έχουν τηρηθεί αγαπητοί συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν συμμετέχει στο διάλογο. Αντιθέτως στη πρώτη επίσκεψη των εκπροσώπων της ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας είπε στην αρχή της δήλωσή του: «Η σημερινή συνάντηση που έγινε με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει έναρξη διαλόγου». Έτσι αντιλαμβάνεσθε εσείς τη συνεργασία και τη συναίνεση για να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα θέματα όπως αυτό της κοινωνικής ασφάλισης.

Και στις 7.6.2002 ο γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής λέει: «Απαιτείται να αντιμετωπιστεί το θέμα αυτό με διάλογο και συνεννόηση». Όταν όλες οι προϋποθέσεις έχουν τηρηθεί, η Νέα Δημοκρατία δεν είναι συνεπής σ' αυτό το οποίο είπε μέσα σ' αυτό το περίφημο πρόγραμμα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Ρέππας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στη σελίδα είκοσι του φυλλαδίου: «Πλήρης εφαρμογή της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης της περιόδου 1990-1993.» Ομιλία του κ. Καραμανλή στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κόμματός του στις 29 Μαρτίου. Πλήρης εφαρμογή της μεταρρύθμισης της Νέας Δημοκρατίας της περιόδου 1990-1993.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός έχει ψηφίσει και έχει καταψηφίσει τη μεταρρύθμιση του 1990-1993. Πείτε, λοιπόν, ότι θέλετε αυτό το ποσοστό αναπλήρωσης στο 60% και όχι στο 70% για τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους. Πείτε ότι θέλετε αυτού του είδους τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Το καταθέτω και αυτό για τα Πρακτικά για να ενημερωθούν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας για το πρόγραμμα το οποίο υπερασπίζονται κατά τα άλλα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Δημήτριος Ρέππας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Αυτά τα προσωπικά είναι κατώτερα της σημασίας του θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, μη διακόπτετε για να ολοκληρώσει ο κύριος Υπουργός.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Γίνεται λόγος στις σελίδες είκοσι δύο και είκοσι τρία του φυλλαδίου, αγαπητοί συνάδελφοι, για το ότι απαιτείται ταχύρυθμη ανάπτυξη, όπως ειπώθηκε σήμερα πραγματικά, για να αντιμετωπισθεί μεταξύ των άλλων και το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης. Ξέρετε ποιες ήταν οι επιδόσεις της οικονομικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας; Το 1991 ο πληθωρισμός στο 19,5%. Το 1992 ο πληθωρισμός στο 15,9%. Το 1993 αύξηση του ΑΕΠ -1,6%.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Και σήμερα ο πληθωρισμός στο 3,5% περίπου με ποσοστό αύξησης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος από τα υψηλότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Δημήτριος Ρέππας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, να

κλείσετε, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Μία μικρή ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είχατε πέντε λεπτά και έχετε ήδη μιλήσει επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Στην περίφημη ιστοσελίδα της Νέας Δημοκρατίας, στο οικονομικό της πρόγραμμα για την κοινωνική ασφάλιση, με προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας: «...αύξηση μέσης ηλικίας συνταξιοδότησης, υπολογισμός σύνταξης με βάση τις αποδοχές όλου του εργασιακού βίου και όχι της τελευταίας πενταετίας». Απεσύρθη χωρίς να αντικατασταθεί στην ιστοσελίδα της Νέας Δημοκρατίας αυτή η θέση.

Το καταθέτω στα Πρακτικά για να το γνωρίζουν οι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Δημήτριος Ρέππας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, πρέπει να κλείσετε. Εκτός αν θέλετε να αγοράσετε κανονικά.

Ορίστε, έχετε είκοσι πέντε λεπτά για να μιλήσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Όχι, κύριε Πρόεδρε. Κλείνω.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ:

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς διατυπώσαμε συγκεκριμένη πρόταση που πήρε τη μορφή νομοσχεδίου για την αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης των μισθωτών της χώρας. Η Νέα Δημοκρατία αν δεν έχει θέσεις, τουλάχιστον ας μην υπονομεύει αυτή την προσπάθεια που κάνουμε για τον εκσυγχρονισμό, για τη δημιουργία ενός λειτουργικού και βιώσιμου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Ο λαός που καταψήφισε τη μεταρρύθμισή σας της περιόδου 1990-1993 και καταψήφισε και την Κυβέρνησή σας, γνωρίζει πολύ καλά. Εσείς καταψηφίζετε αυτό το νομοσχέδιο γιατί δεν θέλετε να καταψηφίσετε το ν.2084 που εμείς καταργούμε. Αυτή είναι η καθαρή θέση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω αύριο επί της αρχής. Θα ήθελα, όμως, να κάνω ορισμένες επισημάνσεις.

Και σήμερα πεισματικά η Κυβέρνηση αρνείται να αναφερθεί σε εκείνο, το οποίο αποτελούσε πάγιο προεκλογικό σύνθημά της, ότι δηλαδή θα καταργήσει τους ασφαλιστικούς νόμους της Νέας Δημοκρατίας, διότι τους θεωρούσε άδικους, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί όλη αυτή η μεταξύ των δύο κομμάτων αντιδικία.

Ο κύριος Πρωθυπουργός αρνείται την αναφορά στην κατάργηση των νόμων της Νέας Δημοκρατίας. Και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είπε σήμερα ότι «εμείς δεν πρόκειται να πούμε, όπως εσείς, ότι θα καταργήσουμε αυτό το νόμο, διότι δεν θέλουμε να δεσμευόμαστε για θέματα που δεν πρόκειται να κάνουμε».

Παρά το γεγονός, λοιπόν, ότι θα καταψηφίσει και η Νέα Δημοκρατία, θεωρεί ότι αυτός ο νόμος είναι ένας νόμος που της επιτρέπει πάνω σε αυτόν να πατήσει και εκείνη όπως και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάτησε στους νόμους της Νέας Δημοκρατίας το 1990-1992.

Κάνω αυτή την επισήμανση, γιατί δυστυχώς αυτή η ομοιότητα της τακτικής μας παραπέμπει σε μία πολιτική πραγματικότητα.

Κύριε Πρόεδρε, η πίεση των μηχανισμών της αγοράς και του θεσμοθετημένου ανταγωνισμού οδηγεί σε ένα κοινωνικό ντάμπινγκ, το οποίο το πληρώνουν οι εργαζόμενοι και οι ασθενείς κοινωνικές ομάδες. Οδηγεί δηλαδή σε μία διαδικασία και σε επι-

λογές που υπονομεύουν το κοινωνικό κράτος, εντείνοντας τις ανισότητες και τους αποκλεισμούς.

Μέσα στο ίδιο μοντέλο πολιτικής ερίζουν τα δύο μεγάλα κόμματα και γι' αυτό το ένα δεν καταργεί ό,τι θεωρεί καταστροφικό και προωθήθηκε από το άλλο.

Θα ήθελα να κάνω μια δεύτερη παρατήρηση. Μίλησε ο κύριος Πρωθυπουργός για το νέο κοινωνικό κράτος το οποίο προωθεί η Κυβέρνησή του. Θα πρέπει όμως η Κυβέρνηση να έχει και κάποια σχέση με την πραγματικότητα. Σήμερα υπάρχει έντονη κοινωνική δυσφορία, έντονη κοινωνική ανασφάλεια. Το κοινωνικό έλλειμμα μεγαλώνει από την κυβερνητική πολιτική. Αν λοιπόν θέλουμε να μιλήσουμε με τη γλώσσα της αλήθειας, τότε θα πρέπει να απαντήσει η Κυβέρνηση: Ποιον αναδιανεμητικό χαρακτήρα έχει η ακολουθούμενη κυβερνητική πολιτική, που μεγαλώνει τις εισοδηματικές ανισότητες και οι φορολογικές αδικίες; Ποιον καθολικό χαρακτήρα έχει η κυβερνητική οικονομική πολιτική, όταν η ίδια αρνείται το εγγυημένο εθνικό εισόδημα και όταν ολόένα και πιο πολλοί περνάνε το κατώφλι της ανεκτής διαβίωσης προς τη γκρίζα ζώνη της νέας φτώχειας; Να απαντήσει η Κυβέρνηση: Ποιες ανθρωποθυσίες αποτρέπει με την οικονομική πολιτική που εφαρμόζει, όταν η ίδια μιλάει για τους απασχολήσιμους και όταν η ίδια καθιερώνει και με αυτό το νομοθέτημα τις διαφορετικές ταχύτητες συνταξιοδίων επιδεινώνοντας συνολικά τους συνταξιοδοτικούς όρους;

Εγώ περίμενα να ακούσω τον κύριο Πρωθυπουργό να μιλήσει και να πει κάτι, επιτέλους, για τα 800 δισεκατομμύρια δραχμές των ασφαλιστικών ταμείων, που παίχτηκαν στο Χρηματιστήριο. Περίμενα τον κύριο Πρωθυπουργό να πει κάτι και για το ποιος τον εμποδίζει ως κυβερνήτη της χώρας να αποδώσει σε όλα τα ταμεία την οργανωτική και διοικητική τους αυτοτέλεια, καταργώντας την πρακτική να διορίζει η εκάστοτε Κυβέρνηση τις διοικήσεις των ταμείων. Περίμενα να ακούσω κάτι για το ποιος εμποδίζει την Κυβέρνηση να κάνει παράλληλα μια γνήσια φορολογική μεταρρύθμιση, για την εξασφάλιση των εσόδων που θα επαρκούσαν για την τριμερή χρηματοδότηση. Περίμενα να ακούσω μια εξήγηση. Γιατί, κύριοι, διαγράφετε με μια μονοκοτυλιά όσα υποχρεούται το κράτος να δώσει από εκείνα που καταλήγουν από τα αποθεματικά των ταμείων; Γιατί, επιπροσθέτως, εσείς διατηρείτε ως Κυβέρνηση τις κατώτατες αυτές συντάξεις, με τις οποίες διασύρεται η χώρα μας σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση; Τέλος, περίμενα να ακούσω κάτι από αυτά που λέγατε και προεκλογικά, για το κατώτατο όριο των 152.000 δραχμών στις συντάξεις, για την αντιστροφή αυτής της αρνητικής πραγματικότητας που σήμερα βασανίζει τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Πιστεύετε, λοιπόν, ότι η οικονομική σας πολιτική διαμορφώνει συνθήκες οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής αισιοδοξίας στην κοινωνία; Μπορείτε πραγματικά να εξηγήσετε το γεγονός πως τριάντα πέντε Βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας διαμαρτύρονται και σας ζητούν να μην πλήξετε με τις ρυθμίσεις σας ακόμα περισσότερο τη μητρότητα; Μπορείτε επίσης να εξηγήσετε ποιος σας εμποδίζει να καταργήσετε την κράτηση του 1% από όλους τους συνταξιούχους, αυτόν τον κεφαλικό φόρο στους συνταξιούχους που μόνο στην Ελλάδα υπάρχει;

Τέλος, επιτρέψτε μου μια αναφορά. Μη μιλάτε για τον κοινωνικό και πολιτικό διάλογο μακράν της πραγματικότητας και –επιτρέψτε μου να πω– με τόσο μεγάλη ευκολία. Ποιο κοινωνικό και πολιτικό διάλογο; Οι περσινές κινητοποιήσεις ανάγκασαν την Κυβέρνηση να οδηγηθεί, άρον-άρον, σε έκτακτο συνέδριο. Οι περσινές κινητοποιήσεις ανάγκασαν την Κυβέρνηση, άρον-άρον, να κάνει ανασχηματισμό. Οι περσινές κινητοποιήσεις ανάγκασαν την Κυβέρνηση, άρον-άρον να εγκαταλείψει τον εαυτό της.

Και αντί να προωθήσετε ουσιαστικό κοινωνικό πολιτικό διάλογο τι καταφέρνετε; Ουσιαστικά με μεθόδευση παρακάμπετε την κοινωνική αντίδραση –ή έτσι νομίζετε– και καταφέρνετε δύο συντριπτικά πλήγματα στην κοινωνία. Διασπάτε την κοινωνική συνοχή και οδηγείτε σε διάσπαση και το συνδικαλιστικό κίνημα, γιατί ταυτίζετε τις εσωτερικές συσπνοήσεις κυβερνητικών και συνδικαλιστικών στελεχών, με κοινωνικό διάλογο.

Όλον αυτόν το χρόνο, λοιπόν, τον χρησιμοποιήσατε για να μεθοδεύσετε την παράκαμψη της κοινωνικής αντίδρασης. Και

σήμερα έρχεστε, εσείς μεν και δεν καταργείτε όσα ψήφισε η Νέα Δημοκρατία, ενώ και η Νέα Δημοκρατία λέει ότι δεν πρόκειται να καταργήσει όσα θα ψηφίσετε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σκυλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ : Κύριοι συνάδελφοι, η όλη συζήτηση από τα δύο μεγαλύτερα κόμματα με τα κορυφαία στελέχη τους παρόντα και ομιλούντα ουσιαστικά περιορίζεται στο ποιος περιέκοψε, ποιος θα περικόψει σήμερα, ποιος θα περικόψει αύριο περισσότερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Ηθελήμενα ξεχνάτε ότι βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα, βρισκόμαστε σε μια εποχή που ο πλούτος της ανθρωπότητας αυξάνεται, η επιστημονική και τεχνολογική επανάσταση δίνει τεράστιες δυνατότητες ανόδου του βιοτικού επιπέδου και των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Εσείς μόνοι σας υποστηρίζετε από την πλευρά της Κυβέρνησης ότι η οικονομία πάει καλά, ότι το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν ανεβαίνει με πολύ γρήγορους ρυθμούς. Συνεπώς, γιατί να μην έχουμε αύξηση, βελτίωση σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ασφάλισης; Και όχι μόνο στην κοινωνική ασφάλιση.

Η απάντηση είναι διότι στο όνομα της ανταγωνιστικότητας μαζί με τη μείωση του εργατικού κόστους θέλετε να μειώσετε και όλες τις παροχές που πηγαίνουν προς τον εργαζόμενο. Διότι έτσι θα διευκολυνθεί η κερδοφορία των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα των μεγάλων. Είστε με την πλευρά του κεφαλαίου και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Γι' αυτό παρ' όλο που αυξάνεται ο πλούτος, αυξάνονται τα κέρδη –και μάλιστα στην Ελλάδα αυξάνονται πολύ περισσότερο τα κέρδη απ' ό,τι στις άλλες χώρες και στις τράπεζες και σε μια σειρά επιχειρήσεις– εντούτοις έχουμε περικοπές στο εισόδημα, στα εργασιακά δικαιώματα, στην υγεία, στην παιδεία και τώρα στο ασφαλιστικό.

Δεν είναι ελληνικό φαινόμενο αυτό που συμβαίνει. Η σοσιαλδημοκρατία και τα δεξιά κόμματα, η χριστιανοδημοκρατία, στην Ευρώπη και γενικότερα, παίρνουν ανάλογα μέτρα: Αύξηση του ορίου ηλικίας, μείωση των συντάξεων, αύξηση των εισφορών, οδήγηση των κοινωνικών συστημάτων προς την ιδιωτική ασφάλιση. Αυτό δεν γίνεται στην Ιταλία; Αυτό δεν γίνεται στην Αγγλία; Καμαρώνετε ότι προχώρησαν σε πρόσθετη ιδιωτική ασφάλιση το 90% στην Ολλανδία και είναι αυτό το όραμά σας; Κι έρχεστε εδώ να μας πείτε ότι θα βελτιώσετε τη δημόσια κοινωνική ασφάλιση;

Η Νέα Δημοκρατία δεν δικαιούται να ομιλεί. Δεν έχει πρότερο έντιμο βίο, ειδικά στα ασφαλιστικά και σε άλλα ζητήματα. Στην τριετία 1990-1993 που ήταν Κυβέρνηση έφερε τρεις νόμους, με τους οποίους αύξησε το όριο ηλικίας για τις γυναίκες, αποδέσμευσε την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ από τα είκοσι μεροκάματα, αύξησε τις προϋποθέσεις στα τεσσεράμισι χιλιάδες ένσημα, μείωσε το συντάξιμο μισθό αφαιρώντας επιδόματα και γενικά πήρε μια σειρά από μέτρα. Και τότε ήμασταν μαζί με το ΠΑΣΟΚ που πολεμούσαμε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα και εκτός Αιθούσης στο απεργιακό κίνημα και υπήρχε η δέσμευση ότι θα καταργηθούν αυτοί οι νόμοι.

Απαντήστε μας γιατί λέτε ότι καταργείτε το ν. 2084, κύριε Υπουργέ. Σε ποια απ' αυτά που ανέφερα καταργείται ο ν. 2084; Επανασυνδέεται με τα είκοσι μεροκάματα; Επιιστρέφεται τα τεσσεράμισι χιλιάδες ένσημα στα τέσσερις χιλιάδες πενήντα; Το συντάξιμο μισθό τον πάτε με το σύνολο και των επιδομάτων; Ποιο απ' αυτά αλλάζετε; Το βασικό κορμό των διατάξεων της Νέας Δημοκρατίας τον διατηρείτε.

Μήπως υπάρχει διαφορά σ' αυτό το νομοσχέδιο με το νόμο Γιαννίτης; Ίσως υπάρχει διαφορά ως προς το βάθος και τη σκληρότητα των μέτρων. Ο κ. Γιαννίτης δεν είχε φέρει νομοσχέδιο. Μίλησε για γενικές κατευθύνσεις. Και όταν μιλά κανείς για γενικές κατευθύνσεις, δείχνει την προοπτική σε βάθος χρόνου και φαίνεται σε μεγαλύτερη έκταση η σκληρότητα των κατευθύνσεων αυτών.

Αυτό ξεσήκωσε θύελλα. Τι απαντήσατε τότε; Ότι δεν έφταιξαν οι κατευθύνσεις, αλλά η επικοινωνιακή πολιτική. Σας χρειάστηκε ένας χρόνος για να διαμορφώσετε τεχνάσματα και να

δημιουργήσετε τέτοια επικοινωνιακή πολιτική με ψευδοδιατάξεις ότι τάχα βελτιώνετε και ταυτόχρονα να χειραγωγήσετε και να καθυποτάξετε το συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτό που καταφέρατε βέβαια είναι να χειραγωγήσετε την ΠΑΣΚΕ και να την οδηγήσετε εκεί που θέλατε.

Βρίσκεται, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό στην ίδια κατεύθυνση με τις προτάσεις και τις σκέψεις του κ. Γιαννίτση.

Από την πλευρά τώρα της Νέας Δημοκρατίας, υπάρχει το εξής ζήτημα: Άκουσα με προσοχή τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, όπως επιγραμματικά τις ανέφερε ο Αρχηγός της και σκεφτόμουν μήπως δεν έχω καταλάβει καλά. Στο μόνο που θα συμφωνήσω με τον κύριο Υπουργό είναι ότι δεν είπα τίποτα ούτε για τα όρια συντάξεων, ούτε για τα όρια ηλικίας, ούτε για το ύψος της χρηματοδότησης.

Όμως, εγώ δεν απευθύνομαι μόνο στη Νέα Δημοκρατία. Απευθύνομαι και σε εσάς. Εμείς ως Κ.Κ.Ε, επειδή ο πλούτος μεγάλωσε, λέμε να κατέβουν τα όρια ηλικίας. Εσείς τι απαντάτε; Να τα κατεβάσουμε στο σύνολο. Από τα εξήντα πέντε να τα πάμε στα εξήντα και για τις γυναίκες στα πενήντα; Το ίδιο ερώτημα απευθύνεται και στη Νέα Δημοκρατία.

Να αυξήσουμε τις συντάξεις; Όχι με τεχνάσματα να ξαναγυρίσουμε στις ίδιες, όπως θα πω και παρακάτω. Γιατί δεν λέμε ξεκάθαρα ότι οι συντάξεις θα πάνε στο 80% του μισθού ή στα είκοσι μεροκάματα και να επανέρθουμε σ' αυτό που ζητάει το συνδικαλιστικό κίνημα; Δεν απαντάτε ούτε εσείς, ούτε η Νέα Δημοκρατία.

Βεβαίως η Νέα Δημοκρατία κρύβεται πίσω από την αόριστη πρόταση περί τριμερούς χρηματοδότησης. Στην τριμερή χρηματοδότηση μπορεί να βάζει μια δραχμή το κράτος και να τη λέει «τριμερή χρηματοδότηση». Δεν λέει τίποτα αυτό. Σωστά κάνετε κριτική στη Νέα Δημοκρατία, αλλά το 1% φτάνει; Τα μισά από αυτά που έχει ετήσια ανάγκη το ΙΚΑ θα αναπληρώνονται, εξήχωρα τα συσσωρευμένα χρέη, που υπάρχουν.

Σε όλα τα βασικά ζητήματα και εσείς και η Νέα Δημοκρατία είστε ενάντια στον εργαζόμενο, ενάντια στα ασφαλιστικά ταμεία. Και επειδή το σύστημα δεν θα είναι βιώσιμο, με αυτό το νομοσχέδιο επικαλείσθε τη βιωσιμότητα. Η Νέα Δημοκρατία λέει ότι δεν θα είναι βιώσιμη η λύση που δίνετε. Θα έχουμε καινούρια νομοσχέδια με οποιαδήποτε κυβέρνηση, είτε του ΠΑΣΟΚ είτε της Νέας Δημοκρατίας, με σκληρότερα μέτρα.

Η Νέα Δημοκρατία μας προετοιμάζει. Μιλάει για ατολμία από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ και λέει ότι δεν θα είναι βιώσιμο το σύστημα. Ο κ. Καραμανλής έκανε λίγο πιο καθαρή την εικόνα, λέγοντας ότι το σύστημα αυτό θα μπορέσει να επιβιώσει προσωρινά και η Νέα Δημοκρατία δεν «χαϊδεύει αυτιά». Τι σημαίνει αυτό; Ετοιμαστείτε για σκληρότερα μέτρα εάν έρθει η Νέα Δημοκρατία. Εάν θα έρθει το ΠΑΣΟΚ; Μήπως θα έχουμε παραπέρα βελτιώσεις; Όχι! Λόγω του πολιτικού κόστους δεν είναι ακόμα σκληρότερα τα μέτρα.

Επαναλαμβάνω ότι έχετε δεσμευτεί -είναι πολιτική δεσμευση όλων, των δύο βασικών ρευμάτων στο Ευρωκοινοβούλιο και των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης- να περικοπούν τα ασφαλιστικά δικαιώματα. Κάθε εξάμηνο γίνεται έλεγχος και συζήτηση για το πώς προχωρά η κάθε χώρα και βγαίνουν εκθέσεις, είτε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή είτε από τον ΟΟΣΑ και κακοχαρκτηρίζουν, βαθμολογούνται οι αποδόσεις των περικοπών, ποιος είναι καλός «Προκρούστης» των δικαιωμάτων, είτε για την ελληνική Κυβέρνηση είτε για άλλες κυβερνήσεις.

Τώρα, για το περίφημο ζήτημα της συμφωνίας που άκουσε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι υπάρχει, ποια συμφωνία; Τουλάχιστον στην Επιτροπή που ακούσαμε φορείς αυτοί που τάχθηκαν με το νομοσχέδιο ήταν ο εκπρόσωπος των Ελλήνων Βιομηχάνων, ο εκπρόσωπος των εργοδοτών -και γνωρίζω ότι δεν εκπροσωπεί η άποψή του το σύνολο αυτών που εκπροσωπούσε, των επαγγελματιών και εμπόρων- και ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, ο οποίος δεν εκπροσωπούσε την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ.

Αν πάτε με την εργοδοσία και ιδιαίτερα με τους βιομηχάνους, τη μεγαλοεργοδοσία και με την ηγεσία της ΠΑΣΚΕ -να μην τη βάζουμε όλη στο ίδιο τσουβάλι- τότε βεβαίως υπάρχει συμφωνία. Δεν υπάρχει συμφωνία με τον κόσμο. Δεν υπάρχει συμφωνία με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Η απάντηση ήταν η σημερινή. Και δεν είναι η μοναδική απάντηση. Θα ακολουθή-

σουν και άλλες.

Υπάρχουν ευθύνες, διότι δεν είναι μόνο οι συζητήσεις που κάνουμε στη Βουλή. Είναι το τι κάνουν τα πολιτικά κόμματα και έξω από τη Βουλή, τι θέση κρατούν στα συνδικάτα. Αυτοί που συνέβαλαν, όπως η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός, με τη συμμετοχή των συνδικαλιστών τους στον κοινωνικό διάλογο διευκόλυναν να φτάσουμε εδώ με λιγότερες αντιτάσεις, με αδρανοποίηση του κινήματος, με παρεμπόδιση κινητοποιήσεων σε συγκεκριμένες ψηφοφορίες. Αυτά πρέπει να καταγραφούν σήμερα στο Κοινοβούλιο.

Έρχομαι τώρα συγκεκριμένα στο νομοσχέδιο. Εσείς τι λέτε; Κατεβάζετε το ύψος των συντάξεων από το 80% στο 70%, ταυτόχρονα το αποσυνδέετε από τον τελευταίο μισθό και το αναπληρώνετε με τον μέσο όρο της πενταετίας. Μας λέτε ότι δεν χάνουν τίποτα οι εργαζόμενοι, ίσα ίσα κερδίζουν, διότι προσθέτετε και ένα επίδομα. Κατ' αρχάς, γιατί δεν βάζετε όλα τα επιδόματα μέσα, όπως ήταν παλαιότερα, όπως ήταν πριν από τη Νέα Δημοκρατία; Γιατί δεν το κάνετε αυτό; Θα έπρεπε όλα να είναι μέσα εν πάση περιπτώσει, έστω σε σύγκριση με το καθεστώς που παραλάβατε τα τελευταία χρόνια.

Λέτε ότι υπάρχει βελτίωση. Για ποιο λόγο, αντί να κάνετε όλα αυτά τα κολπάκια, δεν λέτε: «Το 80%, το κάνουμε 90%» για να τελειώσουμε; Μας φέρνετε ένα σωρό τεχνάσματα. Λέτε ότι έχουμε βελτίωση. Εμείς εκτιμούμε ότι, παρά το ότι βάζετε το επίδομα, η μείωση των συντάξεων στις ΔΕΚΟ, στους δημόσιους υπάλληλους και στις τράπεζες θα είναι γύρω στο 25%.

Δεύτερον, σε σχέση με το ΙΚΑ λέτε ότι βελτιώνετε τις κατώτερες συντάξεις από 60% σε 70%. Πρώτη παρατήρηση: Πριν έρθει η Νέα Δημοκρατία το 1990, υπήρχε σύνδεση με τα είκοσι μεροκάματα. Έρχεται η Νέα Δημοκρατία και το κάνει δεκαέξι μεροκάματα, δεκαέξι και μισό. Το αποσυνδέει και το βάζει πολύ χαμηλά. Τότε παλεύαμε μαζί. Δεν επανέρχεστε σε αυτό για το οποίο παλεύαμε μαζί. Λέτε ότι δεν γίνεται, δεν ξέρω πώς το εξηγείτε.

Έρχεστε όμως τώρα και μας λέτε ότι θα κάνετε μία μικρή βελτίωση, το 60% θα το κάνετε 70%. Υπάρχει πολλή πονηρία και απατεωνιά σε αυτό που κάνετε, διότι σε σύντομο χρονικό διάστημα το 70% θα γίνει 60% και το 60% θα γίνει 50%. Θα κατεβούμε και κάτω από 60%. Πώς γίνεται αυτό; Με το ότι συνδέετε τις συντάξεις του ΙΚΑ όχι με την εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας, αλλά με την εισοδηματική πολιτική. Για όσους συναντάμε δεν γνωρίζουν, η εισοδηματική πολιτική είναι πάντα γύρω στη μία μονάδα κατώτερη από την εθνική συλλογική σύμβαση.

Με τέτοια παρόμοια τεχνάσματα -έχω έναν πίνακα εδώ για την αύξηση των μισθών από το 1992 μέχρι το 2001 σε σύγκριση με την αύξηση των συντάξεων- ενώ οι μισθοί με βάση την εθνική συλλογική σύμβαση ανέβηκαν 77%, σε δέκα χρόνια οι συντάξεις αυξήθηκαν 61%. Δηλαδή, η απόσταση ήταν δεκαέξι μονάδες σε δέκα χρόνια. Με αυτήν τη λογική σε επτά χρόνια θα επανέλθουμε στο 60% και μετά θα πηγαίνουμε παρακάτω.

Έρχομαι στο τρίτο ζήτημα. Εμφανίζεστε με διάφορες βελτιώσεις. Ό,τι αφορά τα βαριά και ανθυγιεινά και ορισμένες άλλες κατηγορίες είναι χρέος. Δεν μπορεί ορισμένοι να μην έχουν ποτέ σύνταξη. Εμείς μιλάμε για κοινωνική σύνταξη, αφορά όμως ένα πολύ μικρό αριθμό εργαζομένων. Σε ό,τι αφορά τους υπόλοιπους, τους εργαζόμενους σε ΔΕΚΟ, τους δημόσιους υπαλλήλους και μια σειρά άλλες κατηγορίες, δεν είναι μόνο ότι είναι μικρός ο αριθμός, αλλά επειδή το 80% γίνεται 70%, η βάση χαλάει και πάει πολύ παρακάτω, δεν αναπληρώνεται αυτό που χάνουν ούτε με τις μικροβελτιώσεις που κάνουν.

Το τελικό γι' αυτήν την κατηγορία είναι μείον. Για τη μητρότητα μάλιστα που μειώνετε και το επίδομα και τα χρόνια που θα μπορούν να θεωρούνται πλασματικά το καθεστώς γίνεται χειρότερο απ' αυτό που πρόβλεπαν οι νόμοι της Νέας Δημοκρατίας. Για την χρηματοδότηση τα είπαμε.

Έρχομαι στα βαριά και ανθυγιεινά. Στόχος σας είναι να τα πετσοκόψετε. Επιπλέον έχουμε δυο κατηγορίες εργαζομένων με αποτέλεσμα οι εργοδότες να διώχνουν τους παλιούς εργαζόμενους που είναι με το παλιό καθεστώς και να βάζουν μέσα τους καινούργιους και να εφαρμόζουν συστήματα ασφάλειας

και υγιεινής πολύ κατώτερα ώστε να κερδοσκοπούν διπλά σε βάρος της υγείας των εργαζομένων. Ταυτόχρονα αφαιρέσατε μια διάταξη που προέβλεπε μια δέσμευση για το δημόσιο. Αφήνετε ανοικτό το ζήτημα του τι θα γίνει με τα βαριά και ανθυγιεινά στο δημόσιο.

Πάτε σε υποχρεωτική ενοποίηση των ταμείων. Αυτό που λέτε «προαιρετικά» είναι άλλα λόγια να αγαπιόμαστε. Να γίνει πρώτα αναλογιστική μελέτη που θα την εγκρίνει αναλογιστική επιτροπή που θα την διορίζετε εσείς και η διοίκηση του ταμείου που την ελέγχετε εσείς μαζί με τους εργοδότες. Αν είναι δυνατόν κάποιο ταμείο να μπορέσει να αυτοεξαιρεθεί. Η ενοποίηση των ταμείων θα είναι υποχρεωτική.

Τα επικουρικά οδηγούνται σε διάλυση ή στο να πάσουν να παίζουν οποιοδήποτε αναδιανεμητικό ρόλο γιατί ξεχωρίζονται εντελώς από τα κύρια ταμεία. Θα συνδεθούν με τα επαγγελματικά ταμεία που είναι ο μηχανισμός προώθησης των ασφαλισμένων στην ιδιωτική ασφάλιση. Όλα μαζί επικουρικά και επαγγελματικά ταμεία θα βάλουν τα χρήματα των εργαζομένων σε επενδύσεις. Υπάρχει όμως μια διάταξη ότι επιτρέπεται μόνο το 20% να πηγαίνει σε ασφαλείς επενδύσεις, δηλαδή σε ομόλογα γραμμάτια και καταθέσεις. Το 80% πρέπει να πηγαίνει σε κερδοσκοπικές μετοχές, αμοιβαία κεφάλαια, στο χρηματιστήριο γενικότερα υποχρεωτικά. Αυτό ισχύει για τις επαγγελματικές ενώσεις.

Εμείς όχι μόνο καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο –με τη στάση σας έχετε δείξει ότι δεν πρόκειται να αποσύρετε το νομοσχέδιο– αλλά θα κάνουμε ότι είναι δυνατόν για να ανατρέψουμε αυτή την κατάσταση. Θα μας βρείτε μπροστά σας είτε είστε σήμερα Κυβέρνηση είτε αύριο είτε γίνει κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είδα προηγούμενος τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων σε μεγάλη υπερένταση. Σκέφθηκα ότι απουσιάζει ο νέος Υπουργός Υγείας. Και αφού ξεκίνησε να μας κάνει ένα μάθημα για προστιθέμενη αξία, ας το εμπλουτίσουμε λίγο με τη σχέση μεταξύ χρηματοδότησης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και προστιθέμενης αξίας. Ένας τρόπος χρηματοδότησης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης είναι η σύνδεσή του με την παραγόμενη προστιθέμενη αξία. Η θεσμοθέτηση εισφοράς της προστιθέμενης αξίας συμβάλλει στην ενίσχυση της ανακατανομής του παραγόμενου πλούτου δια μέσου της χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης. Με απλά λόγια επιχειρήσεις οι οποίες εξακολουθούν να χρησιμοποιούν τεχνικές εντάσεως εργασίας, θα συμμετέχουν στην χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης αναλογικά περισσότερο με ασφαλιστικές εισφορές απ' ό,τι επιχειρήσεις οι οποίες χρησιμοποιούν μεθόδους εντάσεως κεφαλαίου. Αυτά λέει η διεθνής βιβλιογραφία από γνωστούς σοσιαλιστές όπως ο Σκοτ, ο Σέιμπελ, ο Μπόγιερ πάνω στους οποίους βασίστηκαν οι μεταρρυθμίσεις στην κοινωνική ασφάλιση στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αλήθεια στο νομοσχέδιό σας αναφέρονται καθόλου τέτοιες πρακτικές χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης ή περιορίζετε μόνο στην δήθεν χρηματοδότηση στην οποία αναφέρεστε; Γιατί εκεί ξεχνάτε το σοσιαλιστικό πρόσωπό σας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η όξυνση της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης συμπαρασύρει, όπως είναι φυσικό, και την κοινωνική ασφάλιση, η οποία αμφισβητείται για την αποτελεσματικότητά της ολόένα και περισσότερο.

Η αιτία της αμφισβήτησης του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης εντοπίζεται σε δύο κύρια επίπεδα: Το δημοσιονομικό και το διαχειριστικό και το επίπεδο της αποτελεσματικότητας.

Δυστυχώς στη χώρα μας το κράτος πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης πέρασε κατευθείαν από τη φάση της υπανάπτυξης στη φάση της κρίσης. Δεν πρόλαβε καν να πάει στη φάση της ανάπτυξης. Η κοινωνική ασφάλιση στη χώρα μας δημιουργήθηκε κατά αποσπασματικό τρόπο χωρίς να οδηγήσει σε ένα σύστημα με συνοχή και προοπτική. Και εδώ ακριβώς είναι το ζητούμενο. Ποιοι ευθύνονται γι' αυτό, δηλαδή, για το ότι δεν υπάρχει ένα σύστημα με συνοχή και προοπτική. Ευθύνονται αυτοί που κυβέρνησαν τη χώρα τα τελευταία είκοσι χρόνια.

Είναι σίγουρο και εξίσου σημαντικό ότι σήμερα υπάρχει ανάγκη μεταρρύθμισης της κοινωνικής ασφάλισης, η οποία όμως πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη της ορισμένες σύγχρονες παραμέτρους-περιορισμούς που τίθενται για την κοινωνική ασφάλιση. Τέτοιοι περιορισμοί είναι η γήρανση του πληθυσμού, η μακροχρόνια ανεργία, η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων και η ευρωπαϊκή ενοποίηση. Αλήθεια, στο νομοσχέδιό σας λαμβάνετε υπόψη αυτές τις παραμέτρους και πόσο τις λαμβάνετε υπόψη σας;

Η ύπαρξη αυτών των δεδομένων –άγνωστων για την περίοδο ανάπτυξης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης– θέτει το ερώτημα, όχι για το αν θα πρέπει να υπάρξει κοινωνική ασφάλιση στη χώρα –γιατί κάπου εκεί θέλετε να το οδηγήσετε– αλλά για το ποια θα πρέπει να είναι η νέα της μορφή, οι χρηματοδοτικοί της πόροι και η δομή της, ώστε να ανταποκρίνεται δυναμικά στις σύγχρονες ανάγκες του ασφαλιστικού και του συνταξιοδοτικού πληθυσμού.

Τα νέα δεδομένα πάνω στα οποία καλείται να δομηθεί η ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι η μακροχρόνια ανεργία, η μειωμένη συμμετοχή της μισθωτής εργασίας στην παραγωγή του προϊόντος, οι νέες μορφές απασχόλησης, η γήρανση του πληθυσμού, η χρήση των νέων τεχνολογιών στην παραγωγική διαδικασία, η ενίσχυση του ρόλου του ιδιωτικού τομέα στην παραγωγική διαδικασία, οι νέες σχέσεις ανάμεσα στο κράτος και την αγορά και η διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Αλήθεια, απ' όλα αυτά που σας αναφέρω τι ακριβώς λαμβάνετε υπόψη σας και τι αναφέρετε μέσα στο συζητούμενο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ;

Ειδικότερα, η διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης θέτει το πρόβλημα της συνύπαρξης του εθνικού με το ευρωπαϊκό. Ευχή όλων μας θα ήταν ένα ενιαίο σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων μέσα σε ένα καίρια λειτουργικά ευρωπαϊκό περιβάλλον. Επειδή, όμως η μέχρι σήμερα πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης αποδεικνύει το αντίθετο, καθίσταται πλέον σαφές ότι τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και στη χώρα μας, θα έλεγα, ότι θα αποτελέσουν μια δεύτερη ταχύτητα σε σύγκριση με άλλες χώρες, ιδιαίτερα του Βορρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν θα ήθελα, όμως, να ακολουθήσω αυτή την τακτική και στρατηγική της δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων. Δεν αποτελεί στοιχείο αποπροσανατολισμού της πορείας μεταρρύθμισης της κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας, η οποία βρίσκεται σε κρίση, τόσο δομική όσο και δημοσιονομική.

Τα νέα οικονομικά εργασιακά και κοινωνικά δεδομένα της παραγωγικής διαδικασίας αποτελούν μία πραγματικότητα την οποία δεν πρέπει να αγνοήσουμε. Κατά συνέπεια, απαιτείται ριζική αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, η οποία θα αναφέρεται σε πέντε κύρια επίπεδα. Δομική και λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, τρόπος χρηματοδότησης των δαπανών, επίπεδο παροχών, σχέση ανάμεσα σε εθνικό και ευρωπαϊκό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και σχέση ανάμεσα στο κοινωνικό και στο ιδιωτικό.

Επαναλαμβάνω ότι το νομοσχέδιο το οποίο μας φέρατε, δυστυχώς είναι ένα νομοσχέδιο πρόχειρο, το οποίο δεν θίγει αυτά τα ζητήματα, δεν θίγει αυτά τα πέντε επίπεδα τα οποία σας αναφέρω.

Αλήθεια, θα μπορούσατε να μου πείτε ότι το νομοσχέδιο αυτό προχωράει, εκτός από την αλληλεγγύη την οποία είχαν τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης μέχρι τώρα –αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών– στη νέα αλληλεγγύη μεταξύ αυτών που βρίσκονται στην αγορά εργασίας και μεταξύ αυτών που φεύγουν από την αγορά εργασίας και μεταξύ των ανέργων; Κάνει αυτές τις τομές και αυτές τις ρήξεις που χρειάζονται;

Θα γίνουν νέα ανοίγματα στην εισαγωγή κεφαλαιοποιητικών στοιχείων στα ταμεία ή θα μείνουμε απλώς στα δειλά ανοίγματα, τα οποία επιχειρείτε, της εισαγωγής κεφαλαιοποιητικών στοιχείων μόνο στα επικουρικά ταμεία πρόσθετης σύνταξης; Γιατί αυτά τα δειλά ανοίγματα, αν επιτέλους επιχειρείτε ένα φιλελεύθερο άνοιγμα; Ούτε ασφαλιστικό άνοιγμα –όπως σας προανέφερα με την προστιθέμενη αξία στην παραγωγική διαδικασία– επιχειρείτε, ούτε φιλελεύθερο άνοιγμα. Προσπαθείτε να κάνετε μία μείξη και των δύο, μία «γιαλατζή» ασφαλιστική πολι-

τική με δειλά ανοίγματα φιλελεύθερης πολιτικής. Ε, δεν κάνετε τίποτε απολύτως.

Και να προσθέσω και κάτι ακόμη. Θέλουμε μεταρρύθμιση σήμερα ή αύριο; Θέλουμε μεταρρύθμιση σε αναμονή; Τι θέλουμε επιτέλους; Γιατί αυτό το νομοσχέδιο είναι μόνο ένα νομοσχέδιο μεταρρύθμισης σε αναμονή.

Δεν θίγεται καθόλου τα κοινωνικά θέματα. Τι θα γίνει επιτέλους με την κοινωνική σύνταξη; Είχατε μια χρυσή ευκαιρία να την εφαρμόσετε. Είχατε μια χρυσή ευκαιρία τα εξήντα έξι αναπηρικά επιδόματα να τα ενοποιήσετε, να τα αναμορφώσετε, να τα μετατρέψετε σε κοινωνική σύνταξη κάτι που απαιτεί το αναπηρικό κίνημα. Γιατί δεν το κάνετε; Για ποιο κοινωνικό κράτος μιλάτε; Για ποια κοινωνική δικαιοσύνη μιλάτε;

Υπάρχει αλήθεια από την Κυβέρνηση πρόθεση για μεταρρυθμίσεις στην κοινωνική ασφάλιση οι οποίες όμως θα σχεδιαστούν και θα υλοποιηθούν στο μέλλον. Υπάρχουν στο συζητούμενο νομοσχέδιο πληθώρα παραπομπών σε προεδρικά διατάγματα του μέλλοντος για τα ενιαία ταμεία κύριας και επικουρικής ασφάλισης με κορμό το ΙΚΑ. Αλήθεια γιατί να μην αναρωτηθώ εδώ μέσα ότι οδηγείτε τους ασφαλισμένους σε μια νέα ομηρία με αντάλλαγμα μια προσωρινή ανακούφιση; Όντως τους δίνετε μερικές μικροπαροχές και απ' ό,τι είδα υπάρχει σειρά τροπολογιών εδώ μέσα, ή ένα παράζ τροπολογιών για περισσότερες ή λιγότερες παροχές. Αλήθεια τους θέλετε έτσι σ' αυτήν την ομηρία; Να σας δώσουν τι; Να σας δώσουν μια λευκή επιταγή; Πού; Στη δική σας Κυβέρνηση, ή στην επόμενη κυβέρνηση για να προχωρήσει η επόμενη κυβέρνηση στη μεταρρύθμιση; Αυτό θέλετε; Και από εμάς τι θέλετε; Να σας δώσουμε και εμείς λευκή επιταγή για να προχωρήσετε σε μια επόμενη μεταρρύθμιση μετά από χρόνια; Υπάρχει διάχυτη η αίσθηση και μέσα από τον Τύπο και μέσα από συζητήσεις από τους ενδιαφερομένους ότι η μεταρρύθμιση οδηγείται στο μέλλον. Το νομοσχέδιό σας ενισχύει την αναξιοπιστία της Κυβέρνησης και πλήττει το προφίλ εμπιστοσύνης του κόσμου.

Όσον αφορά το θέμα της χρηματοδότησης εκεί είναι που πράγματι δεν μπορείτε να μας πείσετε με τίποτα. Έχετε ορισμένους κρίκους χρηματοδότησης. Ο πιο σημαντικός κρίκος είναι η μείωση των αποδοχών, η μείωση των προηγούμενων συντάξεων προς τις αποδοχές της τελευταίας πενταετίας. Είναι τα μόνα σίγουρα χρήματα τα οποία θα πάρετε. Γιατί μη μου πείτε ότι είναι σίγουρα τα χρήματα τα οποία θα πάρετε από τη δημόσια επιδότηση με ειδικά ομόλογα μακράς διάρκειας μη ρευστοποιήσιμα προ της λήξεως για τη διασφάλιση της απαιτούμενης μελλοντικής χρηματοδότησης. Σε ποια αγορά το κάνετε αυτό; Στη σημερινή αγορά η οποία είναι εξαιρετικά ασταθής; Θα δώσετε ομόλογα και θα περπατήσουν αυτά τα ομόλογα;

Κύριοι της Κυβέρνησης, πραγματικά επιμένετε σ' αυτήν τη χρηματοδότηση, μια χρηματοδότηση όμως η οποία είναι εξαιρετικά έωλη, μια χρηματοδότηση η οποία εξαρτάται από τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων και ιδιαίτερα του ΙΚΑ τα οποία συνεχώς διογκώνετε. Τι θα κάνετε για να επιτύχετε τη χρηματοδότηση; Θα μειώσετε τις αποδοχές; Θα μειώσετε τις παροχές; Θα μειώσετε τις κοινωνικές παροχές; Θα κάνετε μια άλλη πολιτική εις βάρος της κοινωνικής πολιτικής την οποία ασκείτε;

Κύριοι, έχετε έλλειμμα εμπιστοσύνης στον ελληνικό λαό. Η επιταγή που του δίνετε είναι μια ακάλυπτη επιταγή δυστυχώς την οποία δεν μπορείτε να πληρώσετε γιατί δεν έχετε τα χρήματα. Αυτή την επιταγή ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να την πάρει. Λευκή επιταγή εμείς δεν μπορούμε να σας δώσουμε για να υλοποιήσετε τη μεταρρύθμισή σας. Η μεταρρύθμισή σας είναι μεταρρύθμιση σε αναμονή. Η μεταρρύθμισή σας οδηγεί σε τραγικά αδιέξοδα τα οποία θα δούμε στο μέλλον.

Για όλους αυτούς τους λόγους εξυπακούεται ότι καταψηφίζουμε και επί της αρχής το συζητούμενο νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Ροβέρτος Σπυρόπουλος έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δε θα μιλήσουν οι Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα μιλήσουν και οι Βουλευτές, κύριε συνάδελφε. Γι' αυτό θα είμαστε και σήμερα εδώ μέχρι τις 01.00 το βράδυ και αύριο.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα εξ αρχής να διευκρινίσω και να δεσμευτώ απέναντί σας και κυρίως σ' αυτούς που ενδεχομένως παρακολουθούν αυτή τη διαδικασία ότι δεν πρόκειται να παρακολουθήσω ούτε το ύφος ούτε τον τόνο και κυρίως το πολιτικό περιεχόμενο της δέσμης των άτακτων πολιτικών λόγων και των ανεδαφικών και αστήρικτων ισχυρισμών που ακούστηκαν τις τελευταίες εβδομάδες από πολλά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας για το συζητούμενο θέμα.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**.)

Και αυτό γιατί ανήκω σε ένα κόμμα και σε μια κυβέρνηση που έχει συντεταγμένες και πολιτικά απόλυτα διακριτές και κυρίως κοινωνικά και ταξικά συντεταγμένες σχέσεις με τους εργαζόμενους, με το λαό, με τους φτωχούς, με τους ανήμπορους με τους αγρότες, με το ευρύτερο λαϊκό μας κίνημα. Αυτή είναι η δύναμή μας.

Για μας, για το ΠΑΣΟΚ και την Κυβέρνησή του, αυτή η σχέση με το λαϊκό κίνημα είναι σχέση ακατάλυτη, σχέση διαλεκτικά δεμένη με την ιδεολογία μας, με την ύπαρξή μας, με την καρδιά και το περιεχόμενο της πολιτικής μας.

Είμαστε η παράταξη που εγκαθιδρύσαμε στη χώρα τα κοινωνικά δικαιώματα, το κοινωνικό κράτος, το κράτος πρόνοιας και την κοινωνία αλληλεγγύης. Και όλα αυτά χωρίς λευκές επιταγές, αγαπητέ συνάδελφε.

Είμαστε η παράταξη που, όσα χρόνια κυβερνάμε τον τόπο, πάντα προσπαθούμε να συνδυάζουμε την οικονομική ανάπτυξη και σταθερότητα με την κοινωνική πρόοδο, εξαντλώντας τις δυνατότητες άσκησης πολιτικών που στοχεύουν στην προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Είμαστε η παράταξη που διευρύνουμε ουσιαστικά την καθολικότητα και την υποχρεωτικότητα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων σε όλη τη χώρα. Και αυτό με δικό μας σχέδιο νόμου το 1983, σαράντα χρόνια καθυστερημένα από όλη την υπόλοιπη Ευρώπη.

Είμαστε η παράταξη που χάραξε τις πιο τολμηρές πολιτικές ανακατανομής υπέρ των ασθενέστερων τάξεων, υπέρ των φτωχών, υπέρ των ατόμων με ειδικές ανάγκες, υπέρ των παλιννοστούντων, υπέρ των πολυτέκνων, υπέρ των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

Είμαστε η παράταξη που ολοκληρώσαμε το βασικό πυρήνα για την απόδοση ουσιαστικών δικαιωμάτων στην εργαζόμενη γυναίκα και κυρίως στη μητέρα.

Και, βέβαια, όλα αυτά με αίσθημα ευθύνης ότι ο δρόμος που πρέπει να διανύσουμε ακόμα για την προώθηση του στόχου της κοινωνικής δικαιοσύνης είναι μακρύς. Είναι ένας δρόμος ατελείωτος, που θα συνδυάζεται πάντα με την ύπαρξή μας και την πολιτική μας δράση.

Η εξισορρόπηση του στόχου της συμβατότητας της δημοσιονομικής και οικονομικής πολιτικής την προηγούμενη επταετία, προκειμένου να πετύχουμε την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, συνδέθηκε απόλυτα και άρρηκτα με το βασικό πλαίσιο της πολιτικής μας για άσκηση κοινωνικών πολιτικών. Η εξισορρόπηση του στόχου της κοινωνικής σύγκλισης με τη συμβατότητα της αδήριτης αναγκαιότητας να ενδυναμώσουμε τη θέση της χώρας μας στα πλαίσια του Συμφώνου Σταθερότητας είναι μια μεγάλη τωρινή μας ευθύνη και κρίσιμη πολιτική προτεραιότητα για το μέλλον.

Κύριοι συνάδελφοι, πολύ φοβούμαι ότι όποιος ανέξοδα, χωρίς υπεύθυνη πολιτική επιχειρηματολογία -και μάλιστα από ένα κόμμα της συντηρητικής παράταξης- προσπαθεί να αντιπαρατεθεί με ένα ιδιότυπο, εξωπραγματικό λαϊκισμό, απέναντί μας δεν πράττει τίποτα άλλο πέρα από την άσκηση μιας τάχα φιλολαϊκής πολιτικής που θα διαρκέσει όσο χρόνο διαρκέσουν τα λόγια του. Γιατί η άσκηση κοινωνικών πολιτικών από το Κόμμα σας είναι γνωστή στον ελληνικό λαό. Είναι γνωστή η κοινωνική ταυτότητα της πολιτικής σας, οπότε και αν ασκήσατε την εξου-

οία.

Κυρίως, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, στηρίζετε τις ελπίδες σας στο ότι ο λαός ξεχνά, στο ότι έχει ξεχάσει την άσκηση της πραγματικής σας πολιτικής. Κυρίως, βέβαια, στηρίζετε τις ελπίδες σας στο ότι οι νέοι άνθρωποι δεν έχουν γνωρίσει την πολιτική σας.

Πιστεύω ότι αυτό είναι αδύνατο σημείο για μας. Έχουμε, λοιπόν, χρέος να θυμίσουμε στον ελληνικό λαό την πολιτική σας. Με το συζητούμενο σχέδιο νόμου είναι μία πολύ καλή ευκαιρία να θυμηθείτε εσείς τι εκπροσωπούσατε, να αποδείξετε στην πράξη τι στηρίζετε και να θυμηθεί ο λαός ποιες είναι οι θέσεις σας.

Έτσι, αν θέλετε, σχηματικά σας ερωτώ:

Είστε υπέρ ή κατά της αύξησης του ποσοστού αναπλήρωσης από το 60% στο 70%; Είστε υπέρ ή κατά της ανατροπής της κατώτερης σύνταξης από τις σαράντα πέντε χιλιάδες στις εκατόν τριάντα χιλιάδες δραχμές; Απαντήστε ευθέως.

Είστε υπέρ ή κατά της θέσπισης ειδικών διατάξεων, όπως τριάντα πέντε έτη ασφάλισης, πενήντα οκτώ ορίου ηλικίας; Είστε υπέρ ή κατά σε μία σειρά από θέματα που, όταν θα έλθει η ώρα, θα πρέπει σε αυτά τα έδρανα να ψηφίσετε;

Γι' αυτό φυγομαχείτε συνάδελφοι, γιατί δεν θέλετε να ομολογήσετε τις ανομοιογενείς κοινωνικά πολιτικές σας θέσεις. Αυτή είναι η βασική αιτία που σας οδηγεί σε φυγή από αυτή την Αίθουσα. Όμως, ο λαός σας γνωρίζει.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Αυτό καταλάβατε εσείς;

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Αυτό κατάλαβε ο λαός.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ας αφήσουμε εσάς, γιατί νομίζω πως ό,τι έχετε να προσφέρετε, την ταυτότητα της κοινωνικής σας πολιτικής ο ελληνικός λαός τη γνωρίζει και όποιοι δεν τη γνωρίζουν, θα την μάθουν αυτές τις ημέρες.

Ας σταθώ στη μεταρρύθμιση. Οι αρχές της μεταρρύθμισης, κύριοι συνάδελφοι, είναι απόλυτα σαφείς και θα αποτελέσουν ακατάλυτες αρχές για τα επόμενα τριάντα, σαράντα χρόνια. Κανείς δεν θα μπορέσει να τις ανατρέψει, γιατί όποιος επιχειρήσει να το κάνει, θα έχει απέναντί του ολόκληρο το λαϊκό κίνημα.

Η πρώτη αρχή είναι ότι για πρώτη φορά θεσπίζεται με απόλυτο τρόπο, μέσα από μία σειρά διατάξεων, η συνευθύνη του κράτους, των εργαζομένων με τους θεσμικούς εκπροσώπους τους και των εργοδοτών με τους θεσμικούς εκπροσώπους τους, με απόλυτη σαφήνεια σε μια σειρά λειτουργιών του ασφαλιστικού μας συστήματος. Αυτό γίνεται για πρώτη φορά στην ασφαλιστική μας νομοθεσία.

Δεύτερη αρχή: Οριοθετείται ο χρονικός στόχος της καθολικής ενότητας σε έναν ενιαίο ασφαλιστικό οργανισμό, το ΙΚΑ-TEAM, το 2008 για όλους τους μισθωτούς με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Αυτό κάποιες άλλες εποχές κανείς δεν τολμούσε να ομολογήσει. Από τη δική μας όμως μεριά, με θάρρος, με υπευθυνότητα, με ενδεχόμενο κόστος από τα λεγόμενα ευγενή ταμεία, με έναν βασανιστικό διάλογο με τους εργαζομένους, όλοι σήμερα έχουν πειστεί ότι η επιλογή μας είναι ορθή. Μόνο εσείς δεν υποστηρίζετε αυτήν την επιλογή.

Τρίτη αρχή: Διαμορφώνουμε τους παρακάτω ενιαίους κανόνες για όλους τους ασφαλισμένους από την 1.1.1993. Αφορά τους νέους ανθρώπους, που τους είχατε καταδικάσει σε 60% ποσοστό αναπλήρωσης, σε 45.000 δραχμές κατώτερη σύνταξη και σε μια σειρά άλλα πράγματα. Εδώ, λοιπόν, θα καταθέσουμε ένα προς ένα τα σημεία που αφορούν το ασφαλιστικό καθεστώς όλων όσοι εργάζονται από την 1.1.1993, δηλαδή των παιδιών μας και των παιδιών των παιδιών μας.

Τι θα αφορά τις επόμενες γενιές; Δεκαπέντε έτη ασφάλισης και εξηκοστό πέμπτο έτος ηλικίας για άνδρες είναι οι ελάχιστες προϋποθέσεις για να θεμελιώσει κάποιος δικαίωμα σύνταξης. Δεκαπέντε έτη ασφάλισης και το εξηκοστό έτος της ηλικίας, θα είναι οι ελάχιστες προϋποθέσεις για τις γυναίκες. Τρίτο σημείο, με είκοσι έτη ασφάλισης, δηλαδή έξι χιλιάδες ημέρες εργασίας και στο πεντηκοστό πέμπτο έτος ηλικίας θα δίνεται πλήρης σύνταξη. Στο πεντηκοστό έτος ηλικίας θα δίνεται μειωμένη σύνταξη για τις μητέρες ανήλικων ή ανάπηρων παιδιών. Με είκοσι έτη ασφάλισης και τρία τουλάχιστον παιδιά θα γίνεται μείωση του ορίου ηλικίας κατά εννέα έτη, μέχρι και το πεντηκο-

στό έτος σε περίπτωση πέντε παιδιών. Τριάντα πέντε έτη ασφάλισης και δυνατότητα καταβολής μειωμένης σύνταξης με όριο ηλικίας από το πεντηκοστό πέμπτο μέχρι και το εξηκοστό τέταρτο. Τριάντα επτά έτη ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας. Δυνατότητα αναγνώρισης πλασματικού χρόνου ασφάλισης για κάθε παιδί που θα γεννηθεί από την 1.1.2003 και ως εξής: πρώτο παιδί – ένα έτος, δεύτερο παιδί – ενάμισι έτος, τρίτο παιδί – δύο έτη. Και όλα αυτά θα λειτουργούν αθροιστικά.

Τέταρτη αρχή, θα υπάρχει ενιαίος τρόπος υπολογισμού της σύνταξης και ως εξής: Συντάξιμος μισθός θα είναι τα πέντε καλύτερα έτη της τελευταίας δεκαετίας. Το ποσοστό αναπλήρωσης θα είναι στο 70%. Το ποσοστό αναπλήρωσης θα αυξάνεται κατά 3% κατ' έτος έως το εξηκοστό έβδομο έτος της ηλικίας. Θα υπάρχει ενιαίο ποσοστό μείωσης του ποσοστού αναπλήρωσης κατά 4,5%, από 6% που είναι σήμερα, για πρόωγη συνταξιοδότηση.

Όλα αυτά την Τετάρτη το απόγευμα και την Πέμπτη το πρωί θα τα ψηφίσουμε, με απούσες, βέβαια, τις δικές σας δυνάμεις. Εσείς θα είστε απόντες από την ψήφιση αυτών των διατάξεων!

Η κατώτερη σύνταξη θα είναι στο 70% της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης του 2002, δηλαδή η κατώτερη σύνταξη από 45.000 δραχμές, που προέβλεπε ο ν. 2084, θα γίνει 135.000 δραχμές. Και σ' αυτήν την ψηφοφορία θα είστε απόντες, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Πέμπτη αρχή, κύρια ασφάλιση με αναδιανεμητικό σύστημα, με καθορισμένες παροχές για τριάντα χρόνια και πάνω, με καθορισμένες εισφορές για εργαζομένους και εργοδότες και κυρίως, αγαπητοί συνάδελφοι, με καθορισμένη και απολύτως οριοθετημένη την ευθύνη του κράτους για να καλύπτει την εκάστοτε προκύπτουσα διαφορά μεταξύ εσόδων και εξόδων.

Και εδώ, αν θέλετε, κυρίως διαφωνείτε. Και θα αποκαλύψω τις πραγματικές προθέσεις της διαφωνίας σας, γιατί δεν πιστεύετε στο αναδιανεμητικό σύστημα, δεν πιστεύετε στην ύπαρξη πολιτικών αλληλεγγύης. Άλλη είναι η πολιτική σας. Ο ν.2084 ουσιαστικά μετέτρεπε την κύρια ασφάλιση από το αναδιανεμητικό σύστημα σε ένα σύστημα πλήρως ανταποδοτικό. Καθόρισε τις εισφορές και προσδιόρισε όρους και προϋποθέσεις που ουσιαστικά έλεγε: «Εγώ ουσιαστικά σαν κράτος σας δίνω ένα 10% και κόψτε το λαϊκό σας». Μία κυβέρνηση που αντλεί τη δύναμή της από το λαϊκό κίνημα ποτέ δεν μπορεί να πει στο λαϊκό κίνημα «κόψτε το λαϊμό σου».

Επικουρική ασφάλιση.

Με παρηρησία και υπευθυνότητα είπαμε ότι η επικουρική ασφάλιση πρέπει να διέπεται από όρους και προϋποθέσεις ανταποδοτικού συστήματος. Τι σημαίνει αυτό: Καθορισμένες εισφορές, καθορισμένη ανταπόδοση της επικουρικής ασφάλισης με όρια ασφαλείας το 20% του συντάξιμου μισθού.

Προχωράμε σε μία μεγάλη τομή, που δεν τολμάτε να ψηφίσετε, είτε να στηρίζετε είτε να την κρίνετε. Και μιλώ για την επαγγελματική ασφάλιση με κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Ενσωματώνουμε στο ελληνικό δίκαιο με θετικούς όρους την ογδοκοστή ένατη οδηγία της Ε.Ε. που είναι υπό συζήτηση και θα γίνει κοινοτικό δίκαιο κάποια στιγμή και μάλιστα με όρους και προϋποθέσεις, που, θυμηθείτε, θα κριθεί πάρα πολύ ευνοϊκά και στον ευρωπαϊκό χώρο και στον ελληνικό χώρο. Και βέβαια δημιουργούμε την εθνική αναλογιστική αρχή σαν ένα κέντρο ενότητας όλων των δυνάμεων, κράτους, εργοδοτών, εργαζομένων, όπου να κρίνουν και να γνωμοδοτούν για την πορεία των ασφαλιστικών μας φορέων.

Έβδομη αρχή. Καθορίζουμε με απόλυτη σαφήνεια τις προϋποθέσεις σύγκλισης των συστημάτων. Την ευθύνη σύγκλισης την προσδιορίζουμε από σήμερα. Αναλαμβάνουμε και το κόστος και την ευθύνη, πιστεύω βέβαια, και το όφελος, γιατί επιδεικνύουμε θάρρος και υπευθυνότητα και λέμε με απόλυτη σαφήνεια πώς πρέπει να συγκλίνουν τα συστήματα. Και ξεκινάει ο χρόνος σύγκλισης, όπου έχουν προσδιοριστεί τα βήματά τους με απόλυτη σαφήνεια από το 2008 μέχρι το 2017, όπου σε αυτό το χρονικό διάστημα συμπίπτουν πια τα πάντα και το ποσοστό αναπλήρωσης και τα όρια ηλικίας, εκείνη τη χρονική περίοδο σμίγουν και έμπρακτα πια η αλληλεγγύη των γενεών εμφανίζεται. Και το σημαντικό απ' όλα, κύριοι συνάδελφοι, είναι το πώς στηρίζεται αυτή η διαδικασία σύγκλισης από το ίδιο το

εργατικό κίνημα και από τους εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ και στις τράπεζες, γιατί αυτοί είναι οι εργαζόμενοι που προσφέρουν. Και σαν κυβέρνηση ευχαριστούμε τους εργαζόμενους που συνειδητά αποδέχονται να αποδείξουν στην πράξη ότι ξέρουν και εννοούν τι σημαίνει κοινωνική αλληλεγγύη, που μόνο εσείς αγνοείτε.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Την απεργία την πήρατε χαμπάρι σήμερα;

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε συνάδελφε, μη μιλάτε για απεργίες. Δεν ξέρετε από απεργίες.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς ξέρετε;

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Βεβαίως, ξέρω.

Όγδοη αρχή: Ενοποίηση των ταμείων επικουρικής ασφάλισης.

Προσδιορίζουμε με απόλυτη σαφήνεια κάτι που δεν τόλμησε έως τώρα κανείς να το πράξει, το διαχωρισμό της επικουρικής ασφάλισης από την κύρια ασφάλιση, όπως είναι σε όλη την Ευρώπη, όπως θα έπρεπε να είναι και στην Ελλάδα. Και βέβαια οι λόγοι που δεν ήταν στην Ελλάδα είναι αντικειμενικοί. Το 1983 θεσπίστηκε στην Ελλάδα η επικουρική ασφάλιση και αυτή επί ΠΑΣΟΚ. Δεν υπάρχει ούτε μία θεσμική κοινωνική μεταρρύθμιση που να μην έχει την υπογραφή στελέχους, Βουλευτή και Υπουργού του ΠΑΣΟΚ.

Η επικουρική, λοιπόν, ασφάλιση θεσπίστηκε σαν κλάδος στα κύρια ταμεία ασφάλισης, γιατί ουσιαστικά το 1983 δεν υπήρχαν δομές να προχωρήσουν γρήγορα την επικουρική ασφάλιση.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Προπολεμική είναι η επικουρική ασφάλιση. Τώρα την πήρατε χαμπάρι;

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να με διακόπτε ο αγαπητός συνάδελφος. Εάν μπορεί, να συγκαταστή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θα παρακαλέσω τον κ. Παπαγεωργόπουλο να μη διακόπτει τον Υφυπουργό.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Η επικουρική, λοιπόν, ασφάλιση στους μισθωτούς, που ουσιαστικά είναι το 80% των ασφαλισμένων, θεσπίστηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα καθολικά και υποχρεωτικά σε όλη τη χώρα το 1983 με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

Η ενοποίηση των ταμείων επικουρικής ασφάλισης είναι μία μεγάλη τομή και προσδιορίζουμε όρους και προϋποθέσεις.

Βέβαια, βασικός σύμμαχός μας σε αυτήν τη διαδικασία είναι η συνάντηση των δύο πλευρών, εργοδοτών και εργαζόμενων, που ουσιαστικά με τις ρυθμίσεις καθίστανται απολύτως υπεύθυνοι και κυρίαρχοι αυτής της δομής, δεδομένου ότι μέσα από τη λογική του 1/3, 1/3, 1/3, τα 2/3 δηλαδή η πλειοψηφία αυτών των ταμείων περνάει στις δύο πλευρές. Καθορίζουμε ενιαίο σύστημα χρηματοδότησης με μη αμφισβητούμενη τη σταθερότητα των εισφορών εργαζομένων και εργοδοτών.

Επιτρέψτε μου σ' αυτό το σημείο να αποκαλύψω μία σκέψη που η Νέα Δημοκρατία νομίζει ότι δεν μπορούν να την κάνουν οι Έλληνες πολίτες ή δεν μπορούν να την αναλύσουμε στο επίπεδο του Κοινοβουλίου. Τι λέει λοιπόν η Νέα Δημοκρατία; Λέει: «Τριμερείς εισφορές, το δόγμα 2/9, 3/9, 4/9» και νομίζει ότι μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία ανακάλυψε τι; Τι λέει αυτή η πρόταση; Αυτή ουσιαστικά είναι μία πρόταση μη χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος. Αν προσδιοριστεί έτσι και δεδομένου ότι έχουμε προσδιορίσει τα 2/9 ως 6,67% τα 3/9 ως 10% και τα 4/9 ως 13,33%, λέει ότι για να αυξήσω εγώ ή να αυξηθεί κάτι θα πρέπει να αυξηθεί το 6,67%, το 13,33% και το 10% να το κάνω 11%.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν αυτήν την ώρα τολμούσε κάποιος να πει μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ότι το 6,67% θα γίνει 7,67%, το 13,33% θα γίνει 14,33% και το 10% θα γίνει 11% -που δεν ήταν τίποτα για το κράτος- ουσιαστικά θα σηματοδοτούσε την κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας. Εκτός αν λέγαμε κάτι άλλο, πως δεν μας ενδιαφέρει εμάς. Τα 9/9 είναι αυτό. Φτιάξτε όρους και προϋποθέσεις και «κόψτε το λαιμό σας».

Η Νέα Δημοκρατία αυτό λέει. Μόνο που νομίζει ότι ο ελληνικός λαός δεν το καταλαβαίνει. Και όμως το καταλαβαίνει, αγαπητοί συνάδελφοι. Το καταλαβαίνει πλήρως. Αυτό του είπατε με

το ν. 2084. Δεν τολμάτε να το πείτε ευθέως, του το λέτε εμμέσως πλην σαφώς.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εσείς ως συνδικαλιστής αυτό λέγατε ή άλλο;

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Αγαπητοί συνάδελφοι, προχωρώ.

Πρέπει λοιπόν να κατανοήσουμε την ποιοτική διαφορά του τρόπου που εισηγήμασθε τη χρηματοδότηση από την αντιδραστική χρηματοδότηση η οποία προτεινόταν. Εμείς τι λέμε; Λέμε 6,67%, 13,33% και βέβαια καθορίζουμε τις παροχές, υπολογίζουμε το έλλειμμα και αναλαμβάνουμε το υπόλοιπο. Αυτό κάνουν οι κυβερνήσεις που έχουν στοιχειώδη κοινωνική ευαισθησία. Αυτό κάνουν αρκετά συντηρητικά κόμματα στην Ευρώπη. Μόνο η Νέα Δημοκρατία δεν τολμά να κάνει αυτό. Αυτό κάνει και ο Αθνάρ, κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση. Ο Μπερλουσκόνι βέβαια δεν το κάνει.

Είπατε ως Νέα Δημοκρατία ότι δεν σας ρωτήσαμε. Εγώ θέλω να κάνω τώρα ένα ρητορικό ερώτημα: Γιατί δεν μας προτείνατε, εσείς από τη δικιά σας τη μεριά, δεκαπέντε σημεία συμφωνίας, αντιγράφοντας, αν θέλετε, το πλαίσιο της Συμφωνίας του Τολέδο; Θα μας φέρνατε σε δύσκολη θέση. Θα έπρεπε να κάνουμε διάλογο μαζί σας.

Μας λέτε ότι εμείς δεν σας προτείναμε διάλογο. Και σας λέω ευθέως, κύριοι συνάδελφοι: Αν θέλατε διάλογο -και πιστεύω ότι αυτήν την ευφυΐα τουλάχιστον την έχετε- αν είχατε πρόθεση για διάλογο, ας μας κάνατε πρόταση διαλόγου. Θα ήμασταν σε πολύ δύσκολη θέση να αρνηθούμε αυτόν τον διάλογο, όταν υπήρχαν κάποιες βασικές αρχές πάνω στις οποίες θα μπορούσαμε να κάνουμε μια ανοιχτή πολιτική κουβέντα και να κριθούμε σ' αυτήν τη διαδικασία. Αρνείστε ουσιαστικά κάθε διάλογο που αφορά τα κοινωνικά θέματα. Αυτή η πρακτική αποτυπώνει τον πυρήνα και την καρδιά της πολιτικής σας. Οι εργαζόμενοι και ο λαός θα σας κρίνουν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχει ένα θέμα που πρέπει να καλυφθεί με υπευθυνότητα, γιατί νομίζω ότι ανοίγει μια νέα διάσταση και μια νέα προοπτική για το ασφαλιστικό μας σύστημα. Έχουμε συναισθήσει ότι η οικονομία μας και η κοινωνία, αλλά και οι εργαζόμενοι θα κληθούν και θα κριθούν μέσα σε ένα αδυσώπητο ανταγωνιστικό περιβάλλον. Δεν αρνούμαστε αυτήν την πρόκληση. Δεν μοιρολατρούμε μπροστά σ' αυτήν την προοπτική. Προσπαθούμε μέσα σε συνθήκες παγκόσμιου ανταγωνισμού, οι ιδέες μας, οι αρχές μας και οι προτάσεις μας να συναρπαστούν με αντίστοιχες ιδέες και να γίνουν ιδέες και αρχές μιας παγκόσμιας κλίμακας. Αυτό θα γίνει.

Το Εργατικό Κίνημα και το προοδευτικό κίνημα, όσο ήταν σκληρά τα εθνικά κράτη, αγωνιούσε κι αναζητούσε ένα παγκόσμιο διεθνισμό. Όταν εθνικά κράτη παγκοσμιοποιούνται, δεν μπορεί να εθνοκεντροποιούμε την προοδευτική σκέψη. Θα αναζητήσουμε τις συμμαχίες μας σε όλον τον κόσμο, θα αναζητήσουμε τις συμμαχίες μας με τα άλλα εργατικά κινήματα. Η μοίρα είναι κοινή σήμερα για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους και κοινωνίες της Ευρώπης. Άρα, λοιπόν, πρέπει να βρούμε τρόπους που και το ασφαλιστικό μας σύστημα να γίνει συμβατό με αυτές τις εξελίξεις. Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να προσδιορίσουμε ότι θα πρέπει να διαμορφώσουμε δομές που να αντικατοπτρίζουν την ανταγωνιστική δυνατότητα της οικονομίας μας και αυτά είναι τα επαγγελματικά ταμεία. Το είπαμε ευθαρσώς. Αν θέλετε στο ΠΑΣΟΚ το έχουμε αναλύσει από το 1998 με τόλμη, με υπευθυνότητα, με θάρρος μέσα από αρκετές ώρες μιας δημοκρατικής διαδικασίας.

Τα επαγγελματικά ταμεία, λοιπόν, είναι το μέλλον και η προοπτική, που θα αποτελέσει ένα βραχίονα στήριξης των εργαζομένων των επόμενων γενεών. Και είναι τα επαγγελματικά ταμεία το ανάχωμα απέναντι, αν θέλετε, στην -εντός εισαγωγικών- «αυθαιρεσία», στη μοιραία λειτουργία μιας ιδιωτικής ασφαλιστικής εταιρείας που θα συναλλάσσεται με τον εργαζόμενο που θέλει να βελτιώσει τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα κατά μόνας, δηλαδή θα τον αντιμετωπίζει μόνο του.

Εμείς λέμε το εξής: Θα διαμορφωθούν δομές με πρωτεργάτες τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους και την κοινωνία συνολικά, όπου θα συλλογικοποιήσουμε αυτήν την ευθύνη διαπραγμάτευσης και μετεξέλιξης των δομών της ασφάλισης και αυτή

είναι μια θετική εξέλιξη. Και, αν θέλετε, δεν κατανοούμε γιατί τελικά ούτε σ' αυτό το σημείο δεν προβληματίζεστε.

Θέλω να κλείσω, κύριοι συνάδελφοι, για να είμαι απόλυτα συνεπής στο χρόνο μου. Έκανα αυτήν την παράθεση -δεν νομίζω αντιπαράθεση- και μέσα σ' αυτή μπορεί να διακρίνετε αν θέλετε και κάποια πίκρα. Γιατί, ξέρετε, η μη ύπαρξη ενός διαλόγου κι ενός ενδεχόμενου διακομματικού συμπεροβληματισμού, δεν είναι θετικό για την κοινωνική ασφάλιση, δεν είναι αυτή μια θετική εξέλιξη. Πρέπει να το διεκδικήσουμε μέχρι την τελευταία στιγμή.

Κύριοι συνάδελφοι, μετρώ πολύ καλά το μπόι μου, αλλά θα ήθελα να μείνετε στο διάλογο. Να προσπαθήσουμε, έστω και την τελευταία στιγμή. Να ακούσουμε τις απόψεις σας. Να μας φωτίσετε με απόψεις, με προτάσεις, με ιδέες. Φοβάμαι όμως ότι δεν έχετε την καρδιά, δεν θα το τολμήσετε. Είστε υποταγμένοι σε μια στείρα αντίληψη και πιστεύετε ότι από κάποιο σημείο πέφτει το μέλι της εξουσίας και τρέχετε σ' αυτό. Σε ώριμες δημοκρατίες, κύριοι συνάδελφοι, αρκετές φορές τέτοια φαινόμενα μπορεί να απατούν. Σε ώριμες δημοκρατίες, να ξέρετε ότι αυτά τα φαινόμενα μπορεί να απατούν.

Πιστεύω ότι η μεταρρύθμιση που προωθείται, που αυτήν την εβδομάδα θα γίνει νόμος του κράτους, θα είναι ένα βασικό όπλο για τις ερχόμενες γενιές να διεκδικούν και απέναντι στην κοινωνία και απέναντι στην οικονομία. Γιατί η διαρκής διεκδίκηση του λαϊκού κινήματος για να βελτιώσει τα κοινωνικά του δικαιώματα δεν σταματά. Αυτό είναι ένα θεσμικό πλαίσιο που διευρύνει τις δυνατότητες διεκδίκησης των κοινωνικών του δικαιωμάτων. Το θεσμικό πλαίσιο, λοιπόν, ανοίγει και κατοχυρώνει αυτήν την προοπτική, κυρίως όμως οριοθετεί με απόλυτη σαφήνεια μια οριογραμμή που είναι η οριογραμμή του κοινωνικού και λαϊκού κινήματος. Αυτή την οριογραμμή εμείς οριοθετούμε σήμερα με απόλυτη συναίνεση, ουσιαστική συναίνεση των εργαζόμενων και των συνταξιούχων. Αυτή, λοιπόν, την πολιτική και κοινωνική οριογραμμή δεν μπορεί να την παραβιάσει και να τη διαταράξει κανένας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις για τη χορήγηση άδειας δίωξης ή μη των Βουλευτών κυρίων Χρήστου Βοσνάκη, Δημητρίου Πιπεργιά και Ελευθερίου Τζιόλα.

Οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού σε σχέση με την ανάμειξη παιδιών σε ένοπλη σύρραξη».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης, οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ρουμανίας για τη συμμετοχή ρουμανικού προσωπικού στο Πολυεθνικό Κέντρο Εκπαιδύσεως Επιχειρήσεων Υποστήριξης της Ειρήνης (ΠΚΕΕΕΥ).

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο κ. Στριφτάρης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον Υφυπουργό να λέει ότι κάθε κοινωνική κατάκτηση έχει την υπογραφή κάποιου στελέχους του ΠΑΣΟΚ. Εγώ θα διαβάσω κάτι που έχει την υπογραφή όλων των στελεχών του ΠΑΣΟΚ στην κεντρική του επιτροπή που έγινε απόφαση στις 30/8/1992: «Ανδρέας Παπανδρέου: «Πρώτη ενέργειά μας όταν θα γίνουμε κυβέρνηση θα είναι η κατάργηση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου. Το νομοσχέδιο αυτό είναι στο σύνολό του απαράδεκτο, δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για οποιαδήποτε συζήτηση. Είναι εντελώς τυφλό, δεν αντιμετωπίζει κανένα από τα δομικά προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος όπως τα αποθεματικά και η περιουσία των ταμείων»».

Και έχουμε τη δήλωση που διάβασε και άλλος συνάδελφος στις 19 Απριλίου του 2002 του σημερινού Υφυπουργού που λέει:

«Δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε αυτήν τη μεταρρύθμιση εάν δεν πατάγαμε σε διατάξεις του 2084 και θα το πω δημοσίως όταν έρθει η ώρα στη Βουλή» και φυσικά το είπε.

Ειλικρινά, όταν άκουγα τον κύριο Υφυπουργό και προηγούμενους τους διαξιφισμούς του κυρίου Υπουργού με τον κ. Καραμανλή μου δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι δεν θέλει να καταλάβει το ΠΑΣΟΚ ότι η Νέα Δημοκρατία έχει αυτή τη στάση γιατί ακριβώς το νομοσχέδιο υλοποιεί αυτό που η Νέα Δημοκρατία έχει σαν ασφαλιστικό. Δεν χρειάζεται να σκεφτούμε πολλά πράγματα. Είναι η μεγαλύτερη προσφορά που κάνει το ΠΑΣΟΚ, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στη Νέα Δημοκρατία. Την απαλλάσσει για τις ευθύνες της για όλα τα ανασφαλιστικά μέτρα που πήρε σαν κυβέρνηση τη μικρή χρονική διάρκεια που ήταν στην κυβέρνηση και φυσικά την επιβραβεύει με το να επεκτείνει αυτούς τους νόμους και ουσιαστικά να έρχεται σαν άλλος Άντερσεν παραμυθός με παραμύθια να παραμυθιάσει τον ελληνικό λαό!

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, ποιον θα παραμυθιάσετε όταν λέτε ότι στα τριάντα επτά εργάσιμα χρόνια στα έντεκα χιλιάδες εκατό έτη χωρίς καμιά διαδοχική ασφάλιση μπορεί να πάρει ο εργαζόμενος, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, σύνταξη; Και μάλιστα σε αυτά δεν θα υπολογίζονται ούτε τα στρατιωτικά και μέσω αυτού αναγκαστικά, η εξέλιξη δηλαδή θα είναι να καταργηθεί και η διαδοχική ασφάλιση. Και το λέω αυτό γιατί στις σημερινές συνθήκες και με όλες τις άλλες εκθέσεις που έχετε κάνει σε σχέση με τις εργασιακές σχέσεις δεν κάνατε τίποτε άλλο παρά να υπονομεύετε και τα τριάντα πέντε χρόνια, τα δέκα χιλιάδες πεντακάσια έτη.

Και εδώ θέλω να κάνω μια παρένθεση. Προτάσεις υπάρχουν και εγώ θα σας πω πέντε. Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν ήταν προβληματικά ούτε είναι προβληματικά. Αυτή είναι η τρομοκρατία που ασκείτε στους εργαζόμενους με τη βοήθεια βέβαια του προέδρου της ΓΣΕΕ. Το κατορθώσατε και αυτό και θα μείνει στην ιστορία πρόεδρος της ΓΣΕΕ να είναι απεργοσπαστής. Δεν ξαναέχει γίνει. Ο Μακρής δεν έκανε τουλάχιστον απεργίες. Δεν άφηνε τη ΓΣΕΕ να κάνει απεργίες και δεν ήταν ποτέ απεργοσπαστής. Θα χωριά μπροστά σε αυτό που γίνεται σήμερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ποιος είναι απεργοσπαστής;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Έβγαλε фирμήνι γιατί δεν πρέπει να απεργήσει ο κόσμος. Αυτός θα απεργούσε όταν καλούσε την εργατική τάξη να μην απεργήσει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν είπε τέτοιο πράγμα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Δεν είπε τέτοιο πράγμα; Τα είκοσι πέντε σημεία στα οποία στηρίχθηκε και η εισήγηση του εισήγητού της Πλειοψηφίας...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Υπερασπίζεται το καταστατικό της ΓΣΕΕ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Λοιπόν το καταστατικό της ΓΣΕΕ το υπερασπίστηκαν οι εργαζόμενοι σήμερα όπως θα το υπερασπίσουν και την Παρασκευή και την Πέμπτη το βράδυ και όλο το διάστημα που θα ακολουθήσει. Και αυτός ο νόμος θα ανατραπεί είτε το θέλετε είτε δεν το θέλετε. Είτε θα σας αφήσουν οι βιομήχανοι είτε δεν θα σας αφήσουν θα τον ανατρέψει η ενωμένη πάλη του λαού!

Και εδώ μίλησε ο κύριος Υφυπουργός για την περίφημη τριμερή χρηματοδότηση. Και λέει ότι είναι πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Ξεχνάει ότι ήταν η πρόταση και του σημερινού απεργοσπαστή προέδρου -μέχρι και πριν ένα μήνα αυτή ήταν πρότασή του- και η πρόταση του Συνασπισμού και η πρόταση της ΔΑΚΕ για τριμερή χρηματοδότηση.

Και εγώ λέω ότι το 6,67% είπε «ας βγείτε και να πείτε ότι θέλετε αύξηση». Εσείς, όμως, το 13,33% το κάνατε περίπου 11% στους εργοδότες. Ήδη με τα μέτρα που έχετε πάρει πριν από αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο δίνετε το δικαίωμα στους εργοδότες ή μάλλον «φορτώνετε» στον κρατικό προϋπολογισμό -και τελικά στο Ι.Κ.Α. τα «φορτώσατε»- την απαλλαγή κατά 20% του εργοδότη όταν παίρνει -ας πούμε- νέους εργαζόμενους. Και φυσικά ξέρετε τη μέθοδο που ακολουθεί!

Αν θέλετε να συζητήσουμε την πρώτη πρόταση -και μη λέτε ότι δεν υπάρχουν προτάσεις- που έχω να κάνω. Τριάντα χρόνια δεν είναι ικανά για να εξασφαλίσουν μια στοιχειώδη σύνταξη σε ένα εργαζόμενο; Και βέβαια τώρα δεν θα είναι ικανά, διότι μας

λέτε ότι δεν υπάρχουν αποθεματικά στα ταμεία.

Κλέψατε, κλέψατε, «φάγατε» και εσείς και η Νέα Δημοκρατία και οι βιομηχανοί και οι εφοπλιστές και όλοι οι πατραρχαμένοι της ελληνικής οικονομίας που ποτέ δεν δούλεψαν, ποτέ δεν παρήγαγαν πλούτο, «φάγατε» τα λεφτά των ασφαλιστικών ταμείων –τα κλέψατε ουσιαστικά- και τώρα τους λέτε «κοιτάξτε να δείτε, θα σταματήσουμε να σας κλέβουμε και αυτό είναι ικανό».

Τα κλεμμένα ποιος θα τα αποδώσει, κύριε Υπουργέ; Αφού η βιομηχανία αναπτύχθηκε χάρη στα αποθεματικά των ταμείων, ο τουρισμός αναπτύχθηκε χάρη των αποθεματικών των ταμείων. Αυτοί για την ανάπτυξη που είχαν, για τα χρήματα που πήραν, δεν πρέπει ποτέ να πληρώσουν; Αντί να πληρώσουν τους κάνουν και απαλλαγές;

Μιλήσατε για καθολικότητα και δημόσια ασφάλιση. Οι ασφαλιστικές εταιρείες χάρηκαν ή δεν χάρηκαν; Επικροτούσαν αυτό το νομοσχέδιο, που λέει ότι τα επικουρικά ταμεία θα τα διαχειρίζονται κατά τέτοιο τρόπο που ουσιαστικά θα τα πάνε στον τζόγο; Και ποιος σας δίνει αυτό το δικαίωμα να τζογάρετε τον ιδρώτα των εργαζομένων; Υπάρχουν και άλλοι τρόποι, αν θέλετε. Γιατί δεν συζητάτε τους άλλους τρόπους, εκεί που δεν τζογάρουν οι πλούσιοι; Εκεί που οι πλούσιοι έχουν και παίρνουν είναι το χρηματιστήριο κι εκεί πάτε να τζογάρετε τα αποθεματικά των ταμείων και –ουσιαστικά- τα επικουρικά ταμεία.

Λέτε ότι δεν ιδιωτικοποιείτε την ασφάλιση. Πώς δεν την ιδιωτικοποιείτε, όταν ουσιαστικά η μόνη διέξοδος που θα έχουν τα επικουρικά ταμεία είναι υποχρεωτικά να τζογάρονται στο χρηματιστήριο; Και αν πάνε καλά οι μετοχές –«θα αφήσουν οι «καρ-χαρίες» να πάνε καλά οι μετοχές που αγόρασαν τα ασφαλιστικά ταμεία»- θα παίρνετε επικουρική σύνταξη. Και βέβαια αυτή η σύνταξη δεν θα μπορεί να υπερβεί το 20% της κυρίας σύνταξης.

Γιατί δεν λέτε την αλήθεια στον κόσμο για όλα αυτά που επιχειρήσατε και δεν πέρασαν στη συντριπτική πλειοψηφία; Και δεν πέρασαν και στην πλειοψηφία της ΓΣΕΕ! Διότι η τελευταία απόφαση αυτή ήταν, ότι δηλαδή δεν πείστηκε η πλειοψηφία. Εκτός αν, κύριε Σπυρόπουλε, συνεχίζετε –και θα το θυμάστε πολύ καλά- να λέτε ότι είκοσι έξι είναι λιγότεροι από τους δέκα εννέα! Θυμάστε την περίφημη εκείνη απόφαση, ότι δηλαδή οι 19 είναι περισσότεροι από τους είκοσι έξι! Εκτός εάν και οι είκοσι τρία είναι λιγότεροι από τους είκοσι δύο! Απ' αυτήν τη λογική δεν θέλετε να ξεφύγετε και γι' αυτό δημιουργείτε τέτοιους προέδρους της ΓΣΕΕ σαν αυτόν που δημιουργήσατε!

Είναι ψέμα, χονδροειδές ψέμα ότι η κατώτερη σύνταξη πάει από το 60% που την είχε η Νέα Δημοκρατία –από τις 43.000 δραχμές ή 45.000 δραχμές που λέτε ότι ήταν- στις 128.000 δραχμές.

Με βάση αυτό το άρθρο που έχετε, κύριε Υπουργέ, το 2010 στις κατώτερες συντάξεις η αναπλήρωση θα είναι λιγότερο από το 60%, διότι –λέει ότι- θα υπολογίζονται σύμφωνα με τη σύμβαση που θα είναι την 1.1.2003 και θα αυξάνεται κάθε χρόνο με βάση την εισοδηματική πολιτική. Και εδώ είναι τα χαρτιά, δεν είναι δικά μας λόγια, δικά σας λόγια είναι ότι η εισοδηματική πολιτική –από το 1992 έως το 2000- κάθε χρόνο υπολείπεται της γενικής εθνικής συλλογικής σύμβασης εκτός από μία χρονιά. Και υπολείπεται από –το λιγότερο- 1% μέχρι και 3%.

Πού θα είναι, λοιπόν, η αναπλήρωση στο 70%; Γιατί λέτε ψέματα στον κόσμο; Όπως λέτε ψέματα για τα 35/35. Δηλαδή γιατί το 70% και μάλιστα σε 35/35 θα είναι μεγαλύτερο από το 80% σε πεντηκοστά; Γιατί θα είναι περισσότερο; Δεν ξέρετε ούτε αριθμητική; Αυτό θέλετε να μας πείτε; Κάντε την αριθμητική και θα δείτε ότι είναι κατώτερα ουσιαστικά και στους δημόσιους υπαλλήλους και στον ιδιωτικό τομέα.

Θα τελειώσω με τούτο. Όσα ψέματα και αν πείτε, όσες –αν θέλετε- απάτες και αν χρησιμοποιήσετε την εργατική τάξη, δεν θα την πείσετε να ακολουθήσει το δρόμο του συμβιβασμού, το δρόμο της υποταγής στους εκμεταλλευτές της και το ξέρετε πολύ καλά εσείς αυτό. Σαν τέτοιο εμείς τουλάχιστον θα αντιμετωπίσουμε το νομοσχέδιό σας και θα απευθυνθούμε με όσες δυνάμεις έχουμε και στην εργατική τάξη, αλλά και στους άλλους εργαζόμενους. Δεν θέλω να πω για το αγροτικό το οποίο είναι καθαρά ανταποδοτικό –ότι πληρώσουν αυτό θα

πάρουν για σύνταξη- όπως και για τους άλλους αυτοαπασχολούμενους, που ακόμα δεν έχετε βγάλει το προεδρικό διάταγμα που θα ορίζει τις υποχρεώσεις του ταμείου προς τους ασφαλισμένους και των ασφαλισμένων προς τα ταμεία. Ακόμα δεν το έχετε κάνει, ενώ θα έπρεπε να το έχετε βγάλει εδώ και δύο χρόνια και το ξέρετε και αυτό πολύ καλά. Γι' αυτό θα μείνετε στην ίδια τάξη, σας το λέω υπεύθυνα. Θα σιγοντάρετε τη Νέα Δημοκρατία να βγει Κυβέρνηση. Αν τα καταφέρετε, να σας συγχαρεί η Νέα Δημοκρατία, εμείς όμως θα σας καταδικάσουμε και θα φροντίσουμε να καταδικαστείτε και στη συνείδηση του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Λευτέρης Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε αποτελεί ένα ακόμα μνημείο κυβερνητικής προχειρολογίας και γονατογραφίας. Ένα σχέδιο πρόχειρο, στο γόνατο γραμμένο, χωρίς αρχή και τέλος και χωρίς να δίνετε τις αναγκαίες διευκρινίσεις. Άλλο νομοσχέδιο καταθέσατε στο Ελεγκτικό Συνέδριο για να κρίνει και να γνωμοδοτήσει επ' αυτού, άλλο νομοσχέδιο ήρθε στη Βουλή, και στην αριθμηση των άρθρων και στο περιεχόμενο και στην ουσία και άλλο νομοσχέδιο δημιουργήσατε με την πληθώρα των τροπολογιών μέχρι και την παραμονή της συζήτησης του νομοσχεδίου αυτού στη Βουλή.

Έχει μετεξελιχθεί αυτό το νομοσχέδιο μετά από οβιδιακές μεταμορφώσεις στην τρίτη ή τέταρτη έκδοσή του. Και περιμέναμε από τους αρμόδιους Υπουργούς –τον Υφυπουργό και τον Υπουργό- που μίλησαν πριν από λίγο να δώσουν κάποιες διευκρινίσεις σε αυτές τις ομιχλώδεις, αντιφατικές, αλληλοσυγκρουόμενες διατάξεις. Και τι ακούσαμε; Ακούσαμε τη γνωστή ξύλινη γλώσσα για σοσιαλιστικά οράματα, για το μονοπώλιο της ευαισθησίας τους, για την αγάπη τους και την αγωνία τους προς το λαό. Αυτοί είναι ο λαός, αυτοί αγαπούν το λαό.

Κάπου μήπως, κύριοι Υπουργοί, έχετε μπερδέψει τον Saint Simon, τον πατριάρχη του σοσιαλισμού με το σινιέ ΠΑΣΟΚ το σημερινό; Το πλούσια διαβίων, το διαπλεκόμενο με την καθεστηκία και αλαζονική νοοτροπία; Τι σχέση έχουν οι ιδέες, τα οράματα και σημάιες ιδανικών με το σημερινό κοιλιόδουλο και κακομαθημένο ΠΑΣΟΚ; Για όνομα του Θεού! Σεβαστείτε τουλάχιστον την ιστορία και μην την προσβάλλετε.

Άλλα περιμέναμε από εσάς. Δεν τα ακούσαμε. Έτσι, λοιπόν, συζητάμε ένα νομοσχέδιο κατώτερο των προσδοκιών, που η ίδια η Κυβέρνηση καλλιέργησε. Είμαστε επτά χρόνια μετά την προγραμματική εξαγγελία του κ. Σημίτη. Στις 29.1.1996 –τότε μαζί με τα Ίμια, την ίδια μέρα- εδώ στη Βουλή είπε ότι η Κυβέρνησή του θα ασχοληθεί κατά προτεραιότητα με τη μεταρρύθμιση της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας.

Πέρασαν επτά χρόνια, λοιπόν, υπήρξαν παλινωδίες, αντιφάσεις, απαναχωρήσεις που πύκνωσαν τα τελευταία τρία χρόνια μετά το μίνι ασφαλιστικό νομοσχέδιο το ν. 2676/79 και μετά την κατά παραγγελία της Κυβέρνησης έκθεση του καθηγητή Σπράου. Τι λέει ο κ. Σημίτης για την αναφορά ενός επιστήμονα στο διαδίκτυο, στην ιστοσελίδα της Νέας Δημοκρατίας; Ο κ. Σπράος έγινε αντικείμενο λησμονιάς από την Κυβέρνηση που κατά παραγγελία της ετοίμασε συγκεκριμένη έκθεση, η οποία αμέσως αποδοκιμάστηκε και αποσύρθηκε.

Από εκεί και πέρα, υπήρξαν οι, κατά παραγγελία της Κυβέρνησης, εκθέσεις των Άγγλων ειδικών, που και αυτές μπόκαν κάτω από τα συρτάρια, το σχέδιο του Υπουργού Γιαννίτη, που μετά από τις σεισμικές αντιδράσεις απεσύρθη μαζί με τη δική του απομάκρυνση για να ακολουθήσει η ανάλυση του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων από τους ευδοκίμως υπηρετήσαντες στο Υπουργείο προπαγάνδας, για να ασχοληθούν όχι με την ουσία του προβλήματος αλλά για να δρομολογήσουν μια τεράστια επιχείρηση δημοσίων σχέσεων και προπαγάνδας, ώστε να φτάσουν με περισσό θράσος να ισχυρίζονται ότι το ΠΑΣΟΚ με το ασφαλιστικό αυτό θα κερδίσει τις επόμενες εκλογές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Αυτός είναι ο σκοπός σας. Πρόκειται για μία τεράστια επιχείρηση προπαγάνδας και για συγκάλυψη προβλημάτων. Παίρνε-

τε τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας –τους οποίους καταγγέλλατε- βάζετε και τρία κερασάκια πάνω στην τούρτα και αυτό το σημερινό σας κατασκεύασμα, για το οποίο υπερηφανεύεστε!

Δεν έχετε να πείτε τίποτα και δεν γνωρίζετε το θέμα, όπως δεν ξέρετε, ούτε πόσα ταμεία υπάρχουν, δείτε, τα πρακτικά της Διαρκούς Επιτροπής. Ο Υπουργός Εργασίας -ο οποίος σήμερα ήταν λαλίστατος περί οραμάτων και σοσιαλισμών, κλπ- λέει ότι έχουμε πέντε ταμεία κυρίας ασφάλισης και δέκα πέντε επικουρικής ασφάλισης.

Κύριε Υπουργέ, ούτε αυτό δεν ξέρετε; Είκοσι είναι τα ταμεία κυρίας ασφάλισης και τρία τα βασικά: Είναι το Ι.Κ.Α., το Ο.Γ.Α., ο Ο.Α.Ε. -είκοσι στο σύνολο- και, δυστυχώς, διακόσια επικουρικής ασφάλισης και αλληλοβοήθειας. Αφού, λοιπόν, δεν ξέρετε ούτε τον αριθμό των ταμείων, περιμένουμε να λύσετε το πρόβλημα;

Είναι χαρακτηριστικό, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Ένα χρόνο πριν, διακήρυξε ότι κινδυνεύει άμεσα και έφερε το μίνι ασφαλιστικό με ορισμένες οριακές αλλαγές.

Σήμερα, υπό την πίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν μπορεί να αναβάλλει άλλο ούτε να κοροϊδεύει. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ασκεί ασφυκτική πίεση να ακολουθήσουμε και εμείς και να γίνουμε συμβατοί με τις ανταγωνιστικές συνθήκες της ευρωζώνης. Με τα ορατά πλέον αδιέξοδα επιχειρεί έναν ελάχιστο ορθολογισμό, έναν εξωραϊσμό.

Όμως έτσι δεν λύνετε το πρόβλημα, αλλά «χτενίζετε» το πρόβλημα! Αυτή τη στιγμή κάνετε «κομμωτήριο», δεν λύνετε το πρόβλημα. Κάνετε απλώς έναν ελάχιστο εξωραϊσμό του ασφαλιστικού συστήματος, μία τεράστια επιχείρηση δημοσίων σχέσεων και προπαγάνδας. Αυτή είναι η δουλειά που ξέρετε να κάνετε, γιατί απουσιάζει το μακρόπνοο στρατηγικό σχέδιο μακρόχρονης ανάπτυξης. Απουσιάζει ακόμα και η πολιτική βούληση. Παίρνετε τη στέρεα πλατφόρμα που σας έδωσαν οι νόμοι του 1990-1993 -τους οποίους καταγγέλλατε- και από κει και πέρα στηρίζετε πάνω σ' αυτούς και θέτετε εκεί τα προβλήματα.

Έτσι, λοιπόν, το νομοσχέδιο είναι συμβατό με τις συνήθειες κυβερνητικές προδιαγραφές. Είναι αποσπασματικό, χωρίς στόχους, χωρίς ιδέες, χωρίς έμπνευση, χωρίς χρηματοδότηση. Οι αναγκαίες ρυθμίσεις αναβάλλονται για να τις αναλάβουν άλλοι, οι οποίοι θα είναι υπεύθυνοι για «να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά», όπως –δυστυχώς- γίνεται πάντα σ' αυτόν τον τόπο. Ξεχνάτε –γιατί είπατε πολλά- τη βασική ρήση του Ελευθερίου Βενιζέλου που ήταν η εξής: «Πρώτα γεννιέται το εθνικό προϊόν και μετά κατανέμεται δικαία».

Εσείς στη δεκαετία του 1980 πήγατε να μοιράσετε μη υπάρχοντα με ακάλυπτες επιταγές, γι' αυτό είχατε μία γενικότερη χρεοκοπία, μία πλήρη καθίζηση που πληρώνουμε εμείς και θα συνεχίσουν να πληρώνουν και οι επόμενες γενεές. Και εσείς τολμάτε να υπερηφανεύεστε για όλα όσα έγιναν!

Έτσι, λοιπόν, το νομοσχέδιο με τις πρόχειρες και αντιφατικές ρυθμίσεις του είναι κατώτερο των περιστάσεων και αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση δεν έχει συγκεκριμένη πολιτική. Το αποτέλεσμα είναι να πορεύεται τυχαία, χωρίς πρόβλεψη, ως έχει, αυτοσχεδιάζοντας. Το νομοσχέδιο είναι άτολμο και αναποτελεσματικό. Δεν θίγει επίσης το σκληρό πυρήνα του ασφαλιστικού προβλήματος και διακατέχεται από μία επιπόλαια και επιφανειακή διαχειριστική λογική.

Θα ήθελα να πω επίσης ότι είναι χαρακτηριστικές οι αναφορές της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Μιλήσατε για διάλογο. Εδώ, δεν καταδεχτήκατε –έστω και εκ των υστέρων- να στελέτε το νομοσχέδιο στο θεσμοθετημένο όργανο, στην ΟΚΕ, προκειμένου αυτό να γνωμοδοτήσει! Την αγνοήσατε την ΟΚΕ! Πήρατε μόνο «το μαϊντανό», τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ, για να έρθει να σας συμπαρασταθεί ηθικά την ώρα που όλη η Αθήνα και όλη η Ελλάδα απεργούσε! Να τον χαίρεστε, λοιπόν, από δω και πέρα και να του απονέμειτε τα εύσημα και την ευχή να αναλάβει και αυτός υπουργικό αξίωμα, όπως είθισται στην επετηρίδα του ΠΑΣΟΚ! Βέβαια, πιστεύω πως σε λίγο τελειώνει και η επετηρίδα και δεν θα έχετε την ευχέρεια για παραπάνω καταξιώσεις!

Θα ήθελα να πω ότι στην έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής τίθενται πέντε –τουλάχιστον- ζητήματα συνταγματικότητας. Έτσι δικαιολογείται η σπουδή σας να περάσετε το νομοσχέδιο, με απόπειρα πραξικοπήματος στη Διαρκή Επιτροπή. Ευτυχώς η αντίδραση όλων των κομμάτων και η σωστική παρέμβαση του Προέδρου της Βουλής απέτρεψαν αυτήν την απόπειρα να περάσετε αυτό το νομοσχέδιο χωρίς να υπάρχει η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία προβλέπεται από το Σύνταγμα και από τον Κανονισμό της Βουλής, αλλά και από τη συνταγματική τάξη.

Υπάρχουν, λοιπόν, μεγάλα και σημαντικά ζητήματα, τα οποία δεν μπορούν να παρακαμφθούν. Η Νέα Δημοκρατία ζητά την απόσυρση όλων διατάξεων κρίνοντας αντισυνταγματικές.

Επίσης, όσον αφορά στις τροπολογίες που αλλάζουν τη μορφή του νομοσχεδίου, θα ήθελα να πω ότι φέρνετε πληθώρα κοινών υπουργικών αποφάσεων, οι οποίες αποτελούν -ούτε λίγο ούτε πολύ- μία αξίωση χορήγησης «λευκής επιταγής»!

Θέλετε να νομοθετήσετε μόνοι σας με την εξουσιοδότηση που ζητάτε να σας δώσει η Βουλή, θα σας τη δώσει η Συμπολίτευση μόνο και από κει και πέρα έχετε τη δυνατότητα να διαμορφώσετε ένα άλλο νομοσχέδιο, πολύ χειρότερο από το υπάρχον.

Επίσης, έγινε μια ανεπιτυχής απόπειρα διαστρέβλωσης της ιστορίας της πορείας του ελληνικού κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Η εισηγητική έκθεση αποτελεί ντροπή, γιατί ή αγράμματοι είναι αυτοί που τη συνέταξαν ή κακόπιστοι και διαστρέβλωσαν την ιστορία. Από κει και πέρα είχαμε την υποστήριξη αυτών των απαράδεκτων αναφορών σε κυβερνητικό επίπεδο, από τον Πρωθυπουργό και από τους αρμόδιους Υπουργούς.

Είπατε ότι το 1982 θεσπίστηκε η καθολικότητα της ελληνικής κοινωνικής ασφάλισης. Δεν αναφέρατε όμως ότι το 1982 η καθολικότητα που θεσπίστηκε, αναφερόταν σε ποιοτικό επίπεδο σε ποσό λιγότερο του 5%. Μόνο κάποιες βουνοκορφές στην Πίνδο και τα Τζουμέρκα είχαν μείνει εκτός ασφαλιστικής κάλυψης. Το ποσοστό ήταν 95%. Έχω τη γνώση, γιατί έχω μακρά θητεία σαν δικηγόρος σε ασφαλιστικά ιδρύματα και σε οργανισμούς. Κάποια πράγματα τα ξέρω και καταλαβαίνω πού υπάρχει η διαστρέβλωση και η παραπληροφόρηση. Η καθολική ασφάλιση στην Ελλάδα υπήρχε από πολύ προηγούμενα.

Επίσης, κύριε Υφυπουργέ, είπατε πριν από λίγο ότι η επικουρική ασφάλιση θεσπίστηκε το 1983. Για όνομα του Θεού! Είναι προπολεμική υπόθεση η υπόθεση των επικουρικών ταμείων, κερτημένο των εργαζομένων από τη διάρκεια του μεσοπολέμου. Μας είπατε ότι το ΠΑΣΟΚ το έκανε κι αυτό. Έλεος επιτέλους!

Το ΠΑΣΟΚ χρεώνεται, για να βάζουμε τα πράγματα στη θέση τους, με την πλήρη χρεοκοπία του ασφαλιστικού συστήματος, με τις πρακτικές και τις λογικές της δεκαετίας του 1980. Δημιούργησε το 300% αναλογιστικό έλλειμμα και έστησε τη βιομηχανία των αναπηρικών συντάξεων. Υπήρχαν νομοί ειδικού ενδιαφέροντος που ήταν σαν να έχει γίνει ο πόλεμος της Κορέας, κυρίως το Ηράκλειο, η Εύβοια και άλλοι νομοί που είχαν τεράστια έκρηξη αναπηρικών συντάξεων.

Σχετικά με τη λεηλασία των ασφαλιστικών ταμείων, δεν τολμήσατε να πείτε τίποτα για το χρηματιστήριο, τη μεγάλη λωποδυσία των χρημάτων των ασφαλισμένων.

Τελειώνω λέγοντας ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι ανίκανη και αδύναμη να κάνει το παραμικρό, ακόμα και τα μικρά. Θεσμοθέτησε το ν. 2676/99, τον ονομασθέντα από την ίδια «μίνι ασφαλιστικό». Λέτε και είναι αυτό το οποίο εσέθη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρρούδα): Τελειώνετε σας παρακαλώ, κύριε Παπαγεωργόπουλε.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Καταγγέλλω το ότι η Κυβέρνηση τρία χρόνια μετά δεν έχει εκδώσει τις απαραίτητες κοινές υπουργικές αποφάσεις για το ν. 2676/99. Δεν έχει ενεργοποιήσει ούτε το μίνι ασφαλιστικό και φέρνει το μάξι ασφαλιστικό. Δεν έχει αλλάξει ούτε τις διοικήσεις, οι οποίες αποτελούνται από κομματικούς εγκαθέτους στα διακόσια επικουρικά ταμεία και στα είκοσι κυρίας ασφάλισης. Υπάρχει ένας ολόκληρος κομματικός στρατός, ο οποίος με τα

χρήματα των εργαζομένων κάνει μικροπολιτική και χρησιμοποιεί δημόσιο χρήμα.

Ας κάνετε τα λίγα, ας κάνετε τα μικρά και από κει και πέρα τα μεγάλα, τα σοβαρά και τα υπεύθυνα αφήστε τα για τη Νέα Δημοκρατία, που ξέρει να διοικεί και ξέρει να παίρνει την ευθύνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Παπανικολάου έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προ ολίγου κατελθών του Βήματος Υφυπουργός κ. Σπυρόπουλος, ζηλώσας παλιές συνδικαλιστικές δόξες, δεν άφησε τίποτε όρθιο. Κατακεραύνωσε τους πάντες και τα πάντα. Έφθασε στο σημείο να αναίρεσει τον ίδιο του τον εαυτό.

Διαβάζω ένα απόσπασμα από τα Πρακτικά της Βουλής σε απάντηση επερώτησης της Νέας Δημοκρατίας, σελίδα 2006 στις 19-4-2002: «Δεν θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε στη μεταρρύθμιση, αν δεν πατούσαμε στις διατάξεις του ν. 2084». Αυτά λέει ο κ. Σπυρόπουλος στις 19-4-2002. Πότε έλεγε αλήθεια; Τότε ή σήμερα; Τα σχόλια δικά σας.

Μετά από παλινωδίες ετών η Κυβέρνηση κατέθεσε το ασφαλιστικό νομοσχέδιο και η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας επιδόθηκε σε επικοινωνιακούς ακροβατισμούς, δημοσιοποιώντας το νομοσχέδιο μόνο σε φίλα προσκείμενες στη Κυβέρνηση εφημερίδες.

Έτσι μερίδα του Τύπου παρουσίασε νωρίτερα τις πτυχές της ασφαλιστικής μεταρρυθμίσεως που η Κυβέρνηση θεωρούσε θετικές για τη δημιουργία κλίματος, αφού γνώριζε ότι οι κομματικοί φίλοι και αντίπαλοι ήταν αντίθετοι στο κατατεθέν νομοσχέδιο.

Στο κενό έπεσαν οι ηχηρές διαβεβαιώσεις των αρμοδίων Υπουργών, όσον αφορά την εξασφάλιση της οικονομικής επάρκειας της μεταρρυθμίσεως, αφού η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για το νομοσχέδιο που δεν διανεμήθη καν στα Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως –γιατί τάχα;- χαρακτηρίζει ακαθόριστες τις δαπάνες για την υλοποίηση των μέτρων της μεταρρυθμίσεως και ειδικότερα εκφράζει αδυναμία κοστολογίσεως για οκτώ βασικές ρυθμίσεις.

Είναι συγκεκριμένη η θέση του Γενικού Λογιστηρίου ότι οι οκτώ από τις έντεκα βασικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου δεν μπορούν να καθοριστούν ως προς τις δαπάνες και οι κυβερνητικές δηλώσεις που κάνουν λόγο για τριακονταετή οικονομική βιωσιμότητα αποκαλύπτουν την έλλειψη σοβαρότητας από την Κυβέρνηση.

Ακόμη, ο αρμόδιος Υπουργός προ τριών μηνών δήλωνε έλλειψη κοστολογίσεως για τα προτεινόμενα μεταρρυθμιστικά μέτρα, ο δε Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, με έγγραφό του, ήταν κατηγορηματικός ότι δεν υπάρχει αναλογιστική μελέτη για το νομοσχέδιο.

Αυτά και μόνο είναι καθοριστικά στοιχεία της προχειρότητας και ανευθυνότητας με την οποία νομοθετεί η Κυβέρνηση Σημίτη. Εάν σ' αυτά προσθέσουμε και την αμφισβήτηση από το Ελεγκτικό Συνέδριο, όσον αφορά τη συνταγματική συμβατότητα των ρυθμίσεων, το νομοσχέδιο γίνεται άδικο, ασαφές και επισφαλές.

Κατά τη διάρκεια της συζητήσεως στη Διάρκη Επιτροπή προέκυψε ότι στο Ελεγκτικό Συνέδριο κατετέθη ένα άλλο νομοσχέδιο. Αν αυτό δεν είναι κυβερνητική παράλυση, τότε τι είναι; Επισημαίνω ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο αναφέρεται σε επτά περιπτώσεις που είναι αντισυνταγματικές και αφορούν το διαχωρισμό των εργαζομένων με χρονικό όριο και στο τρόπο υπολογισμού των συντάξεων.

Ζητήσαμε την απόσυρση των αντισυνταγματικών διατάξεων του νομοσχεδίου. Η Κυβέρνηση όμως αντί να άρει τις συγκεκριμένες αντισυνταγματικές ατασθαλίες της πρόσθεσε με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής επώδυνες διορθώσεις για τους ασφαλισμένους στο δημόσιο, το ΙΚΑ, τους τραπεζοϋπαλλήλους και το προσωπικό των ΔΕΚΟ, επικυρώνοντας έτσι για άλλη μια φορά την πάγια θέση μας ότι η Κυβέρνηση Σημίτη είναι ασυντόνιστη, ανάλητη και νομοθετεί στο γόνατο.

Όλα αυτά τα χρόνια βιώνουμε τα ήξεις αφήξεις μιας ανεύθυνης και αλαζονικής κυβερνήσεως που, από τις προτάσεις του

Σπύρου που στήριζε με φανατισμό, μας μεταφέρει στις ξεχασμένες προτάσεις Γιαννίτση, που ήθελε να προωθήσει και μετά τον ξεσηκωμό κομματικών φίλων και αντιπάλων, μας καταθέτει ένα αντισυνταγματικό νομοσχέδιο χωρίς αρχή, άδικο, πολλών ταχυτήτων, ανεπαρκές και πρόχειρο με γκρίζες ζώνες, όπως επεσήμανε ο σύντροφός σας Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ κ. Παπασπύρου.

Το μόνο που καταφέρατε όλα αυτά τα χρόνια ήταν να τρομοκρατήσετε τους πάντες και έτσι οδηγήσατε τους ασφαλισμένους σε πρόωρη συνταξιοδότηση, πράγμα που είχε αρνητικές επιπτώσεις στο ασφαλιστικό μας σύστημα.

Ο κ. Ρέππας από το press room βρέθηκε στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και νόμιζε ότι με επικοινωνιακά τρικ θα λύσει το ασφαλιστικό, αφήνοντας για άλλη μια φορά απλήρωτους λογαριασμούς και προσφέροντας ακάλυπτες επιταγές στους ασφαλισμένους και μεταθέτοντάς το στο μέλλον.

Σχετικά με την τριμερή χρηματοδότηση και τώρα καταστρατηγείται αυτός ο νόμος του κράτους που είναι εκ των ων ουκ άνευ για την επιβίωση του ασφαλιστικού συστήματος που ποτέ δεν σεβάστηκε και δεν τήρησε η Κυβέρνηση Σημίτη.

Αν και είναι γνωστό ότι το μεγάλο πρόβλημα είναι η εξασφάλιση πρόσθετων πόρων για το ασφαλιστικό μας σύστημα, γεγονός το οποίο επισημαίνει και η αναλογιστική μελέτη της ΓΣΕΕ που μιλάει για οκτακόσια δισεκατομμύρια, πώς είναι δυνατόν η Κυβέρνηση με το 1% του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος που αναφέρει στο νομοσχέδιο που είναι γύρω τα τετρακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της χρηματοδότησεως του ασφαλιστικού συστήματος, τις οποίες ποτέ δεν εκπλήρωσε και σεβάστηκε;

Ποιος λοιπόν μπορεί να εμπιστευτεί αυτήν την ασυνεπή και αναξιόπιστη Κυβέρνηση, η οποία κάνει κοινωνική πολιτική με ομόλογα και δανεικά χρήματα, ότι από δω και στο εξής θα χορηγεί τους απαιτούμενους πόρους;

Ως εκ τούτου αποδεικνύεται για πολλοστή φορά ότι η Κυβέρνηση Σημίτη δεν είναι σοβαρή, βρίσκεται σε σύγχυση και προσπαθεί να μεταθέσει στο μέλλον το πρόβλημα του ασφαλιστικού.

Για εσάς, κύριοι της Κυβερνήσεως, η ανεργία, η εισφοροδιαφυγή, η μαύρη εργασία, η ανάπτυξη, είναι ψιλά γράμματα, αλλά είναι τα αίτια της κρίσεως του ασφαλιστικού μας συστήματος, για τα οποία ευθύνεστε.

Ο επικοινωνιολόγος κ. Ρέππας, καταθέσας εν τω μέσω της νυκτός το αντισυνταγματικό νομοσχέδιο, απέδειξε περίτρανα ότι δεν ενδιαφέρεται για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος αλλά για την καρέκλα του και τη διατήρηση της Κυβερνήσεως Σημίτη στην εξουσία.

Δεν βλέπετε ότι όλη η Ελλάδα σήμερα έχει νεκρώσει; Εσείς, όμως, συνεχίζετε να στρουθοκαμηλίζετε και παραμένετε κλεισμένοι στο γυάλινο πύργο σας.

Από τον περασμένο Σεπτέμβριο η Νέα Δημοκρατία με προτάσεις, που ζητάτε, και ειδικό φυλλάδιο σας προτρέπει προς τη σωστή κατεύθυνση. Και πάλι η Νέα Δημοκρατία στις 26 Ιανουαρίου σε ειδικό συνέδριο, που είχε οργανώσει η ΓΣΕΕ, κατέθεσε το πρόγραμμά της. Εσείς, όμως, αγρόν ηγοράσατε. Η αλαζονεία και η καθεστωτική αντίληψη, με την οποία κυβερνάτε, δεν σας αφήνουν να ενεργήσετε συναινετικά με τα άλλα κόμματα.

Έρχεσθε να μιλήσετε για κοινωνική πολιτική, όταν φθάσατε την κατώτερη σύνταξη στις 128.000 δραχμές. Ποιος κοροϊδεύει ποιον σε αυτόν τον τόπο, όταν διά στόματος του Αρχηγού μας κ. Κώστα Καραμανλή έχουμε δέσμευση για κατώτερη σύνταξη στις 150.000 δραχμές και από τον κ. Σημίτη για 152.000; Ουαί υμίν Γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί της Κυβερνήσεως.

Είναι ντροπή να προσπαθείτε να λύσετε το εθνικό δημογραφικό μας πρόβλημα και να βοηθήσετε τους πολυτέκνους λέγοντας πως με το άρθρο 4 υποστηρίζετε τις μητέρες και τους πατέρες, που εργάζονται στον ιδιωτικό χώρο και κάνουν χρήση του πλασματικού χρόνου.

Δυστυχώς ο κ. Σημίτης επιχειρεί να λύσει το δημογραφικό με υιοθεσίες παιδιών από την Αλβανία. Έτσι είχε δηλώσει μέσα

στη Βουλή σε ερώτηση Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας. Προσπαθεί ακόμα να λύσει αυτό το πρόβλημα και με τον Χασάν, αρνούμενος πεισματικά να εφαρμόσει όλα αυτά τα χρόνια το διακομματικό πόρισμα της Βουλής του 1993 και να στείλει το μήνυμα της πολυτεκνικής συνειδήσεως στους Έλληνες, που είναι το ζητούμενο στις μέρες μας.

Είναι κοινός τόπος, κύριοι της Κυβερνήσεως, ότι είστε σε αναντιστοιχία με τον ελληνικό λαό. Η μεγαλύτερη προσφορά σας θα είναι να φύγετε το συντομότερο προσφέροντας ύψιστη υπηρεσία στον κοινοβουλευτισμό και στην πατρίδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Θέλω να ευχαριστήσω τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Καραμανλή, γιατί μεταξύ των προτάσεων του κόμματός του για το ασφαλιστικό συμπεριέλαβε και –είναι δικά του τα λόγια– «την αποφασιστική πάταξη της φοροδιαφυγής, που έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις». Το λέω αυτό, γιατί ο εκλεκτός του, υποψήφιος Βουλευτής, που θα βρισκόταν στη θέση μου, αν το ΠΑΣΟΚ δεν κέρδιζε τη μονοεδρική της Σάμου, που είναι σοβαρός άνθρωπος και κάποια άλλα φερέφωνα ασόβαρα, ζητούν από το ΣΔΟΕ να σταματήσουν τους ελέγχους και παίζουν τα τέτοιου είδους παιχνίδια κάτω.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι ντροπή να λέτε τέτοια πράγματα εν απουσία μάλιστα αυτού του ανθρώπου, στον οποίον αναφέρεστε.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ πολύ. Δεν είναι σωστό να γίνεται τέτοιου είδους διάλογος.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Θα μπορούσε να είναι παρών εδώ, για να τα ακούσει.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είναι παρών αυτός ο άνθρωπος, γιατί δεν είναι καν Βουλευτής.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Έλεος, κύριε Βαρδίκο!

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Θα μπορούσε να είναι ο Αρχηγός σας εδώ, να καθίσει να τα ακούσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Κακλαμάνη, σας παρακαλώ. Θέλετε το λόγο;

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν είναι δυνατόν να λέγονται τέτοια πράγματα, όταν αυτός ο άνθρωπος δεν είναι παρών!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να ηρεμήσετε.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, συνεχίστε. Σας παρακαλώ πολύ να μη δίνετε λαβές για αντιδράσεις τέτοιου είδους.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Μου δίνετε το δικαίωμα να σας διακόπτω κάθε φορά που αναφέρεστε σε άτομα, που είναι εκτός αυτής της Αίθουσας. Ειδικά εσείς δεν έχετε αυτό το δικαίωμα.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαρίστως να το κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Βαρδίκο, απευθύνεστε προς την Αίθουσα!

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Η κοινωνική ασφάλιση, όπως την αντιλαμβανόμαστε σήμερα, πρωτοεμφανίστηκε στην Ευρώπη στα χρόνια της βιομηχανικής ανάπτυξης και σταδιακά αναγνωρίστηκε ως δικαίωμα όλων των εργαζομένων και ως υποχρέωση του κράτους.

Καθυστερημένα, σχεδόν πενήντα χρόνια μετά την εμφάνισή της στην Ευρώπη, πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, εμφανίστηκε και στην Ελλάδα.

Εργατικές και επαγγελματικές ενώσεις δημιούργησαν αυτόνομα, αυτοδιοικούμενα και αυτοχρηματοδοτούμενα ασφαλιστικά ταμεία. Το '37 και μόνο στα μεγάλα αστικά κέντρα ξεκινά το ΙΚΑ. Στις δεκαετίες του '60 και του '70 διαμορφώθηκε ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης με κύρια χαρακτηριστικά την απουσία ενός κεντρικού επιτελικού οργάνου και τη διάσπαση της εποπτείας σε πολλά Υπουργεία, τις σημαντικές ανισότητες οριζόντια και κάθετα και στις εισφορές και στις παροχές, την πληθώρα ανεξάρτητων ταμείων για κύριες και επικουρικές συντάξεις και την πολυπλοκότητα της νομοθεσίας.

Έπρεπε να έρθει το ΠΑΣΟΚ να θεσπίσει την πλήρη ασφάλιση

του ΙΚΑ, ως καθολική και υποχρεωτική σε όλη τη χώρα, να μετατρέψει την επικουρική επίσης σε καθολική και υποχρεωτική, να επεκτείνει την ασφάλιση σε ευπαθείς ομάδες, να δώσει συντάξεις στους ανασφάλιστους, να δώσει αυτοτελή σύνταξη και στην αγρότισσα, να μετατρέψει τον ΟΓΑ σε φορέα κύριας ασφάλισης.

Καλό είναι όλα αυτά να τα θυμόμαστε, να ακούγονται και κάποιες φορές. Δεν θα απαρνηθούμε τις ιστορικές αναφορές, επειδή κάποιοι, στην προκειμένη περίπτωση αμαρτωλοί κατά το παρελθόν, που σήμερα ισχυρίζονται ότι ανέλυσαν τις αποκαλούν παρελθοντολογία. Και όταν δεν γίνεται να τις αποφύγουν, τις ξεπερνούν ή νομίζουν ότι τις ξεπερνούν με το επιχείρημα του «αυτονόητου», τη θεωρία του «αυτόματου πιλότου» ότι «έτσι κι αλλιώς αυτά θα γινόντουσαν». Εδώ όμως οι φίλοι αυτοί –αν δεν καταλάβατε μιλώ για τη Νέα Δημοκρατία– έχουν ατυχήσει. Γιατί το διάστημα '89-'93 που κυβέρνησαν, όχι μόνο δεν έγιναν όσα έτσι κι αλλιώς έπρεπε να γίνουν, όχι μόνο δεν συνέχισε να λειτουργεί ο «αυτόματος πιλότος» και να πραγματοποιούνται τα «αυτονόητα», αλλά το 1992 έφεραν και ψήφισαν τον 2084. Αυτός ήταν εκτός των «αυτονόητων», εκτός του «αυτόματου πιλότου». Οι όποιες εσωτερικές αντιφάσεις και ανισότητες διευρύνθηκαν, ειδικά με την ανισότιμη μεταχείριση, που καθιερώθηκε μεταξύ των ασφαλισμένων πριν και μετά την 31.1.1992, που δεν υπακούει σε καμία γενική αρχή δικαίου, παραβιάζει την κοινωνική αλληλεγγύη και την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών και απειλεί την κοινωνική συνοχή.

Θεσπίστηκαν νέοι δυσμενείς κανόνες ως προς τις προϋποθέσεις και τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων και το χειρότερο, οι κατώτερες συντάξεις, που αφορούν το 50% των ασφαλισμένων, εξουθενωτικά υποβαθμίστηκαν, ευτελίστηκαν και καταδικάστηκαν εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχων σε συντάξεις πείνας 45.000 και 50.000 δραχμών. Έπρεπε πάλι να έρθει το ΠΑΣΟΚ να δώσει το ΕΚΑΣ, να ενοποιήσει το ΤΑΕ, το ΤΕΒΕ, το ΤΣΑ στον Ενιαίο Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, να συστήσει το ΤΕΑΔΥΚ καταργώντας το Ταμείο Αρωγής Δημοσίων Υπαλλήλων, να συγχωνεύσει μια σειρά ταμεία κύριας και επικουρικής ασφάλισης, να καταργήσει τα ταμεία πρόνοιας δικηγόρων επαρχιών και τώρα με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται ένα ακόμη σημαντικό βήμα. Τα θετικά, τα φιλολαϊκά στοιχεία του νομοσχεδίου που συζητάμε είναι πολλά. Τα τριακοστά πέμπτα που αντικαθιστούν τα πενήντα για όσους διαόριστηκαν μετά το '92, τη διεύρυνση της βάσης υπολογισμού κατά 60.000 δραχμές, το 70% αντί του 60% στις συντάξεις αποδοχές, τα εξήντα χρόνια που γίνονται πενήντα οκτώ, η χωρίς όριο ηλικίας συνταξιοδότηση με τριάντα επτά χρόνια εργασίας, η αύξηση της κατώτατης σύνταξης για τους μετά το '93 διορισμένους και τις μειωμένες που δίδεται στους άντρες εξήντα ετών και στις γυναίκες πενήντα πέντε, τα χρόνια πλασματικής ασφάλισης στις μητέρες.

Θέλω όμως ιδιαίτερα να σταθώ σε ένα μέτρο, που στους συμπολίτες μας έχει τεράστια απήχηση. Από το 2003 μέχρι το 2007 θα χορηγείται αναλογική σύνταξη σε όσους έχουν πάνω από τρεις χιλιάδες πεντακόσιες ημέρες ασφάλισης, αλλά δεν συμπληρώνουν τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες για την κατώτατη σύνταξη. Υλοποιεί το αίτημα της ΓΣΕΕ και δίδεται σύνταξη βοήθημα από 50.000 μέχρι 70.000 δραχμές σε χιλιάδες απόμαχους με πολύ μικρά εισοδήματα.

Το ποσό είναι μικρό, γι' αυτό μίλησα για σύνταξη-βοήθημα. Ο μόνος, όμως, που δεν δικαιούται στο σημείο αυτό να πει το παραμικρό, είναι η Νέα Δημοκρατία, γιατί, με το νόμο της του '92, εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχων της κατώτερης σύνταξης θα έπρεπε να πάρουν 45.000-50.000 δραχμές. Όμως, τώρα, με το νομοσχέδιο που συζητάμε, η κατώτερη σύνταξη με τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες μέρες ασφάλισης, θα είναι, για τους άνδρες στα εξήντα πέντε και για τις γυναίκες στα εξήντα, το 70% της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης του 2002, δηλαδή 135.000 δραχμές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Αυτό πού το γράφει;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δηλαδή, το πόσο γίνεται.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Η εισηγητική έκθεση το γράφει, θα σας τη δώσω να δείτε πού το γράφει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν νομοθετεί η εισηγητική έκθεση,

αλλά τα άρθρα.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Η εισηγητική έκθεση το γράφει. Βάλτε στην Εθνική Συλλογική Σύμβαση το 70%, κάντε έναν πολλαπλασιασμό και θα δείτε πόσο κάνει. Θα πολλαπλασιαστεί με 70 και θα διαιρέσετε με 100. Όμως η Νέα Δημοκρατία είναι ικανή να ρίξει το «κλάμα του κροκόδειλου», γιατί οι σαράντα πέντε χιλιάδες-πενήντα χιλιάδες του νόμου Σιούφα είναι παρελθοντολογία.

Η Νέα Δημοκρατία, που πέρυσι αντέδρασε στην κυβερνητική πρόταση γιατί ήταν αντιλαϊκή, τώρα αντιδρά στο κυβερνητικό σχέδιο νόμου, γιατί είναι φιλολαϊκό. Διαλέγετε και παίρνετε. Σίγουρα πιο καλά υγιής και πλούσιος, παρά φτωχός και άρρωστος. Ο Δεληγιάννης, όταν τον ρώτησαν κάποτε τι θέλει να λέει, απάντησε: «Τα αντίθετα απ' αυτά που λέει ο Τρικούπης.»

Με το σχέδιο νόμου που συζητάμε, η Αντιπολίτευση, για άλλη μια φορά, αποδεικνύεται μικρόψυχη, τυχροδωκτική, ανεύθυνη και κατώτερη των περιστάσεων, ενώ η Κυβέρνηση δείχνει τη σοβαρότητα, τη συνέπεια και την ευαισθησία που αρμόζει σ' ένα θέμα που αφορά όλους τους Έλληνες και όλες τις Ελληνίδες για τα επόμενα τριάντα χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Σμυρλής-Λιακατάς έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαχρονική εξέλιξη του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας αντανάκλα τους αγώνες των εργαζομένων σε μια προσπάθεια εξισορρόπησης των κοινωνικών συμφερόντων για θεσμική αναγνώριση και κατοχύρωση της κοινωνικής ασφάλισης σαν δικαίωμα των εργαζομένων και σαν υποχρέωση του κράτους.

Το καθοριστικό βήμα για την εκκίνηση μιας δυναμικής πορείας οικοδόμησης του κοινωνικοασφαλιστικού μας συστήματος έγινε με την ιδρυτική πράξη του ΙΚΑ το 1937, όπως είπαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι. Όμως, μόλις το 1982, με το ν.1305, η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ – αυτό σε απάντηση όλων όσων έχει ισχυριστεί μέχρι αυτή τη στιγμή η Αντιπολίτευση – θεσπίζει την κύρια ασφάλιση ως καθολική και υποχρεωτική σ' όλη τη χώρα. Τον επόμενο χρόνο δε, θεσμοθετεί την καθολικότητα και υποχρεωτικότητα της επικουρικής ασφάλισης και καλύπτει την τεράστια θεσμική υστέρηση που χαρακτήριζε ως τότε το ελληνικό κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα έναντι όλων των υπολοίπων συστημάτων της Ευρώπης.

Ο σημερινός κοινωνικοασφαλιστικός χάρτης της χώρας αποτελείται από δεκάδες νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ταμεία και φορείς ασφάλισης. Η πολλαπλότητα των ασφαλιστικών φορέων, με τις διαφορετικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τις διαφορετικές συνταξιοδοτικές παροχές, επιδρά αρνητικά στην αγορά εργασίας και δυσκολεύει την κινητικότητα των εργαζομένων για την αντιμετώπιση της ανεργίας, καθώς εμφανίζονται δυσεπίλυτα προβλήματα στη μεταφορά ασφαλιστικών δικαιωμάτων από τον έναν τομέα απασχόλησης στον άλλον.

Το πρόβλημα των εσωτερικών αντιφάσεων και ανισοτήτων του συστήματος επιδεινώθηκε με την αντιμεταρρύθμιση του '92, καθώς μεταξύ των βασικών επιλογών, που προκρίθηκαν με τον ν.2084, ήταν η καθιέρωση μιας ανισότιμης μεταχείρισης μεταξύ των ασφαλισμένων πριν και μετά τις 31/12/92.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ανισορροπία αυτή, που δημιουργήθηκε με τον παραπάνω νόμο, παραβιάζει την κοινωνική αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών, διασπά την κοινωνική συνοχή και δημιουργεί προβλήματα στην ομαλή λειτουργία της αγοράς εργασίας.

Με το «μίνι» ασφαλιστικό νομοσχέδιο 2676/99, μέσω του κοινωνικού διαλόγου, θέσαμε τις βάσεις μιας νέας προσπάθειας για μεταρρύθμιση των υφιστάμενων κοινωνικών δομών.

Με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου που συζητάμε, το οποίο είναι αποτέλεσμα ενός μακροχρόνιου κοινωνικού διαλόγου, επιτυγχάνεται η κατάργηση ενός στρεβλωτικού ασφαλιστικού συστήματος, που διακρίνεται από πολλαπλούς φορείς ασφάλισης και πολυνομοθεσία, αποκαθίσταται η κοινωνική συνοχή και η αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών, ομαλοποιείται η αγορά εργασίας ως απαραίτητη προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη

της χώρας, θεσμοθετείται η ανακατανομή του εισοδήματος προς όφελος των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων μέσω της κρατικής χρηματοδότησης, εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα του συστήματος σ' ένα βάθος τριάντα χρόνων και διασφαλίζεται η ανταποδοτικότητα της επικουρικής ασφάλισης μέσω των ιδρυομένων ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και της ίδρυσης ανεξάρτητης εθνικής αναλογιστικής αρχής.

Γενικά δε, το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης γίνεται δικαιοτερο. Θα πρέπει να τονιστεί ότι με το νομοσχέδιο δεν θίγονται τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση, ενώ αντίθετα γίνονται ευνοϊκότερα για δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους. Με αυτό το νομοσχέδιο παρέχονται πλασματικά έτη ασφάλισης για τις εργαζόμενες μητέρες. Και μάλιστα χρήση των ευεργετικών αυτών διατάξεων μπορούν να κάνουν και οι άνδρες. Εξ άλλου με το ίδιο νομοσχέδιο αυτό που συζητάμε οριοθετούνται ενιαίοι κανόνες, όροι και προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, που επιτυγχάνεται με τον καθορισμό μιας δεκαετούς πορείας μεταβατικής περιόδου προσαρμογής που ξεκινά από το 2008 και ολοκληρώνεται το 2017. Ορίζεται δε η διαδικασία εθελούσιας ένταξης όλων των ταμείων κύριας ασφάλισης μισθωτών στο ΙΚΑ ως το 2008. Διαχωρίζεται δε η κύρια ασφάλιση οργανωτικά και λειτουργικά από την επικουρική. Δημιουργείται για πρώτη φορά ενιαίο θεσμικό πλαίσιο για την εθελούσια δημιουργία νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου με αντικείμενο την ανάπτυξη ασφαλιστικών υπηρεσιών επιπρόσθετης ασφάλισης. Θεσπίζεται η εθνική αναλογιστική αρχή με σκοπό την παρακολούθηση του ασφαλιστικού συστήματος και τη διενέργεια τακτικών και έκτακτων ελέγχων σε όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Διαμορφώνονται κανόνες κρατικής χρηματοδότησης που εγγυώνται την πλεονασματική οικονομική λειτουργία του ΙΚΑ μέχρι το 2030 όσο και αν επιχειρεί και προσπαθεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση και όχι μόνο να αντιστρέψει την πραγματικότητα. Προβλέπονται ευνοϊκές ρυθμίσεις για τους χαμηλοσυνταξιούχους του ΙΚΑ. Προβλέπονται φορολογικές απαλλαγές για την ασφάλιση στα επαγγελματικά ταμεία και ενιαίος φορέας για την ασφάλιση όλων των μισθωτών στα πλαίσια ενός νέου ΙΚΑ.

Καθορίζεται, τέλος, η διαδικασία δικαιωμάτων ασφαλιστικών σε επαγγελματικά ταμεία στην Ελλάδα και σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνησή μας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου κάνει το χρέος της απέναντι στον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα απέναντι στους εργαζόμενους. Κάνει το χρέος της σε όλους όσους πραγματικά έχουν παλέψει, έχουν αγωνιστεί για τον Έλληνα εργαζόμενο. Όσον αφορά διάφορους συνδικαλιστικούς φορείς και πολιτικά κόμματα της Αντιπολίτευσης που διατυπώνουν αντιρρήσεις, ενστάσεις σχόλια, αφορισμούς, καταγγελίες, πιστεύω απόλυτα ότι όταν ολοκληρωθεί η συζήτησή μας και ήδη αρχίζει και αποκαλύπτεται θα δούμε δυστυχώς ότι δεν έχουν εναλλακτική πρόταση, απλά αντιπολιτεύονται. Είτε θέλουμε είτε δεν θέλουμε, καλόπιστα μιλάω, δεν υπάρχει άλλη προσέγγιση. Και όσοι αντιδρούν πιστεύω ότι επειδή ακριβώς μεταξύ τους δεν έχουν τίποτα το κοινό, δεν μπορούν να δεν πρέπει να επιμένουν σε ένα τόσο σημαντικό εθνικής σημασίας θέμα με προσεγγίσεις και δήθεν τοποθετήσεις επιζήμιες και αντιπαραγωγικές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το ερώτημα που εν τέλει τίθεται, είναι: Υπάρχει άλλο νομοσχέδιο που να περιέχει τόσες πολλές και καίριες θετικές ρυθμίσεις για την κοινωνική ασφάλιση από το 1974 μέχρι σήμερα; Η απάντηση είναι απλή και μονολεκτική. Όχι. Ο Έλληνας εργαζόμενος μπορεί να αισθάνεται ασφαλής αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί ένα σύγχρονο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που θα αποτελέσει το νέο ελληνικό κοινωνικό κεκτημένο διασφαλίζει η Κυβέρνησή μας.

Γι' όλους αυτούς τους λόγους σας καλώ να υπερψηφίσουμε το σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Βλαχόπουλος έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω με δύο εισαγωγικές παρατηρήσεις. Το παρελθόν της

ασφαλιστικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας αλλά και το μέλλον της ασφαλιστικής πολιτικής ή μάλλον αυτά που σήμερα υιοθετεί η Νέα Δημοκρατία, περιεγράφησαν κατά τον καλύτερο τρόπο από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε. κ. Σκυλλάκο, ο οποίος είπε «η Νέα Δημοκρατία δεν δικαιούται διά να ομιλεί», διότι μιλά το παρελθόν της. Αυτό το τελευταίο είναι δικό μου. Επίσης είπε «αλίμονο στους εργαζόμενους αν έρθει στην εξουσία η Νέα Δημοκρατία». Ο κ. Σκυλλάκος τα είπε αυτά και αυτά φυσικά πρέπει να τα ακούσουν οι εργαζόμενοι.

Ο δε τελευταίος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας κατηγόρησε την Κυβέρνηση ότι κάνει πολιτική με ομόλογα και χρεώνει τις επόμενες γενιές.

Θα ήθελα να ρωτήσω τη Νέα Δημοκρατία πώς εξηγεί ότι το δημόσιο χρέος από 120% του ΑΕΠ που ήταν το 1993, σήμερα είναι κάτω από το 100% με την πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Πώς λοιπόν χρεώνουμε; Προσπαθούμε να ξεχρεώσουμε.

Προϋπόθεση για το ασφαλιστικό είναι η ανάπτυξη, είπε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας. Συμφωνούμε και με αυτό, ότι η ανάπτυξη είναι προϋπόθεση για το μέλλον του ασφαλιστικού. Αλλά αν κάποιος μπορεί να εγγυηθεί πραγματικά την ανάπτυξη είναι η σημερινή Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η οποία προχωρεί την ανάπτυξη με ρυθμούς που πλησιάζουν το 4%. Πώς να εγγυηθεί η Νέα Δημοκρατία όταν το 1993 οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν αρνητικοί κάτω από το 1%; Ανάπτυξη, λοιπόν, αλλά το εγγυάται η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κύριοι συνάδελφοι, ίσως δεν θα περίμενε κανείς από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που σήμερα μία τέτοια στάση και συμπεριφορά -που θα έλεγα ότι είναι μία στάση φυγής τουλάχιστον στη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων και μία στάση υπεκφυγής τουλάχιστον μέχρι αυτήν την ώρα- μια στάση περιφρόνησης όχι μόνο προς τα εκατομμύρια των εργαζομένων, αλλά προς το σύνολο του ελληνικού λαού τον οποίον άμεσα ή έμμεσα αφορά το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας για το οποίο συζητούμε σήμερα εδώ στο Κοινοβούλιο εμείς οι εκπρόσωποί του, οι εκπρόσωποι του λαού ο οποίος μας στέλνει εδώ για να μεταφέρουμε τη δική του φωνή και τη δική του αγωνία.

Αντίθετα, θα περίμενε κανείς από την Αξιωματική Αντιπολίτευση μια στάση ευθύνης, μία στάση ουσιαστικής συμμετοχής, μια στάση συμβολής που θα συνδιαμόρφωνε το νέο ασφαλιστικό νόμο, που θα προσδιορίσει το νέο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και που αφορά τους χθεσινούς, τους σημερινούς αλλά και τους αυριανούς εργαζόμενους και συνταξιούχους, κυρίως δε τη νέα γενιά.

Και σήμερα όμως ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και ο ίδιος ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας απέφυγε να μιλήσει επί του συγκεκριμένου. Γιατί όμως όχι μια τέτοια στάση από πλευράς Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Η απάντηση είναι απλή. Η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει να αποκαλύψει τις θέσεις της για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, τις ανομολόγητες θέσεις όπως ειπώθηκε από πολλούς συναδέλφους. Επέλεξε αντίθετα τη στάση ουσιαστικής φυγής ή υπεκφυγής στη λογική του «απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο». Διότι αν καταθέσει και γνωστοποιήσει τις θέσεις της συγκεκριμένα και όχι με αοριστολογίες, άρθρο προς άρθρο, διάταξη προς διάταξη, αύριο και μεθαύριο, τότε γνωρίζει ότι θα δυσχεραστεί τους εργαζόμενους, τους ασφαλισμένους και έτσι θα χάσει τους πολλούς, θα χάσει τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τη νέα γενιά. Θα φανεί πιο καθαρά το σκληρό και αντιλαϊκό πρόσωπο της νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Επέλεξε λοιπόν ουσιαστικά τη στάση της φυγής όπως είπα για να μη γνωρίζει κανείς επίσημα και δημόσια τις θέσεις της για το ασφαλιστικό. Γιατί θέλει μέσα από την ασάφεια και την αοριστία των θέσεων και κυρίως των υποσχέσεων να εκμεταλλευτεί την αγωνία και τις προσδοκίες των εργαζομένων για κομματικά οφέλη. Και ακόμη είναι μία στάση περιφρόνησης του ελληνικού λαού όταν αποφεύγει να μιλήσει για κρίσιμα μεγέθη των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Διότι τις θέσεις αυτές θα έπρεπε η Νέα Δημοκρατία να τις γνωστοποιήσει στον ελληνικό λαό και όχι στο ΣΕΒ. Ο ελληνικός λαός είναι ο πρώτος που δικαιούται να γνωρίζει αυτές τις θέσεις για να μπορέσει να κρί-

νει και να αποφασίζει αν καλέσει τη Νέα Δημοκρατία σ' αυτά τα έδρανα τα κυβερνητικά ή αν θα την αφήσει στα έδρανα της Αντιπολίτευσης ή αν όπως κάποτε λέγαμε, στα χρονοντούλαπα της ιστορίας.

Ερωτά λοιπόν ο Έλληνας πολίτης, ο Έλληνας εργαζόμενος. Συμφωνεί ή δεν συμφωνεί η Νέα Δημοκρατία ότι οι συντάξεις αποτελούν το σημαντικότερο κοινωνικό αγαθό διότι εξασφαλίζουν τη ζωή των ανθρώπων στη δύσκολη περίοδο όταν ο άνθρωπος είναι αδύναμος να εργασθεί. Δεν είναι αυτοτόνητο το «ναι» της Νέας Δημοκρατίας, γι' αυτό και τα ρωτάω αυτά.

Συμφωνεί ή δεν συμφωνεί ότι η βιωσιμότητα ενός συστήματος κοινωνικής ασφάλισης είναι άμεσα συνδεδεμένη με την διατήρηση της κοινωνικής δικαιοσύνης;

Για μας η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί ένα σημαντικό κοινωνικό θέμα, που βεβαίως έχει και την οικονομική του συνιστώσα και διάσταση. Για τη Νέα Δημοκρατία, για σας, κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνική ασφάλιση θεωρείται ένα οικονομικό θέμα που έχει και την κοινωνική του χροιά. Τουλάχιστον αυτό προκύπτει από τη φιλοσοφία του ν.2084/92, αλλά και από τη γενικότερη φιλοσοφία όπως αυτή προκύπτει από τη μέχρι τώρα συζήτηση και όπως εσείς τη λέτε. Λέτε δηλαδή «ότι προσδιορίζουμε τις εισφορές των εργαζομένων, των εργοδοτών και των κράτους και ό,τι ήθελε προκύψει για τις παροχές και συντάξεις προς τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους», όπως παρατήρησε και ο κύριος Υφυπουργός προηγουμένως. Ενώ η δική μας φιλοσοφία λέει ότι προσδιορίζουμε τις ανάγκες που προσεγγίζουν το ελάχιστο μιας αξιοπρεπούς ζωής σαν αφετηρία και ταυτόχρονα, διερευνώντας και τις αντοχές της οικονομίας, προσδιορίζουμε τις εισφορές και ειδικότερα τους πόρους με τους οποίους πρέπει να συμμετέχει το κράτος στη χρηματοδότηση του συστήματος. Μιλούμε δηλαδή για τις εισροές και τις εκροές. Και εδώ πάλι ερωτώ και εγώ. Θέλετε να αυξήσουμε το 1% να το κάνουμε 2% ή να το μειώσουμε στο 0,5% για να μη χρεώνουμε το κράτος.

Με αυτές τις αρχές και αυτήν τη φιλοσοφία και μετά από διάλογο και συναίνεση της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων, η Κυβέρνηση καταθέτει αυτό το σχέδιο νόμου με στόχο πάντα την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Και είναι μεταρρύθμιση, κύριοι συνάδελφοι, διότι επεμβαίνει στον πυρήνα και στις βασικές παραμέτρους που συγκροτούν το ασφαλιστικό μας σύστημα, αφού όμως λαμβάνει υπόψη της την ιστορική εξέλιξη του συστήματος και την σημερινή του πραγματικότητα, τα ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και φυσικά την ανάγκη για εκσυγχρονισμό και βιώσιμη προοπτική ποιοτική και χρονική. Επεμβαίνει λοιπόν με ρυθμίσεις στην οργανωτική του δομή, στις παραμετρικές συνιστώσες, δηλαδή στα όρια ηλικίας, στον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης και λοιπά, δημιουργεί και αναπτύσσει νέους φορείς ως τρίτο πυλώνα του συστήματος για τα επαγγελματικά ταμεία. Δημιουργεί την εθνική αναλογιστική αρχή ως ανεξάρτητη αρχή που θα παρακολουθεί και θα παρεμβαίνει διορθωτικά στην εξέλιξη του συστήματος. Προβλέπει το 1% του ΑΕΠ για τη συμμετοχή του κράτους στη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος. Είναι ή δεν είναι μεταρρύθμιση αυτή όταν γίνονται τέτοιες επεμβάσεις και παρεμβάσεις και ρυθμίσεις; Με τις επεμβάσεις λοιπόν αυτές και τις ρυθμίσεις δημιουργούμε ένα σύστημα που αφορά σχεδόν όλους τους εργαζόμενους, δηλαδή το 70% των εργαζομένων και των μισθωτών εκτός του ΟΓΑ. Τα ταμεία κύριας ασφάλισης που σήμερα είναι δεκαπέντε θα ενταχθούν μέχρι το 2008 σε ένα ενιαίο ταμείο ασφάλισης μισθωτών στο ΕΤΑΜ. Τα ταμεία επικουρικής ασφάλισης που σήμερα ξεπερνούν τα σαράντα, μπορούν να γίνουν επτά με δέκα.

Ενιαιοποιούμε όλες τις παραμέτρους που αφορούν πάνω από δύο εκατομμύρια πεντακάσιες χιλιάδες εργαζόμενους, δηλαδή καθιερώνεται ίδιο επίπεδο εισφορών των ασφαλισμένων. Όχι δηλαδή άλλοι 6,5% εισφορά και άλλοι 11%.

Ίδια όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των εργαζομένων. Όχι άλλοι σύνταξη στα πενήντα και άλλοι στα εξήντα πέντε, εκτός βεβαίως από τα βαρέα και ανθυγιεινά.

Ίδιος τρόπος υπολογισμού της σύνταξης για όλους τους εργαζόμενους. Όχι για άλλους να λαμβάνεται ο τελευταίος μισθός και για άλλους ο μέσος όρος της τελευταίας πενταετίας.

ίδιο ποσοστό αναπλήρωσης. Όχι για άλλους 60%, όπως προέβλεπε ο ν.2084 της Νέας Δημοκρατίας, για άλλους 70% και για άλλους 85%.

Συμφωνεί ή δεν συμφωνεί η Νέα Δημοκρατία με αυτήν την ενιαιοποίηση; Άλλως θα θέλει να διατηρεί και να καλλιεργεί συντεχνιακές και ελιτίστικες λογικές.

Με αυτόν τον τρόπο εμείς επιδιώκουμε αφ' ενός την εμπέδωση ενιαίας αντίληψης για την ανάπτυξη πάγιων κανόνων που διέπουν το ασφαλιστικό σύστημα και αφ' ετέρου την άρση των ανισοτήτων μεταξύ των ασφαλισμένων διαφορετικών ταμείων, αλλά και εντός του ίδιου ταμείου ώστε το νέο σύστημα να χαρακτηρίζεται από δικαιοσύνη και αλληλεγγύη.

Αντί, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία να αποδεικνύει και σήμερα με τη στάση της τη μη συμμετοχή της στη διαμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, καλά θα ήταν να μείνει εδώ τουλάχιστον τις επόμενες ημέρες για να βάλουμε μαζί τον δάκτυλον εις τον τύπον των ήλων και να μην επιλέξει το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου.

Τέτοιοι ρόλοι δεν επιτρέπονται, όταν συζητούνται και αποφασίζονται σημαντικά ζητήματα και θέματα που αφορούν τον ελληνικό λαό, που αφορούν το μέλλον του έθνους, που αφορούν το ασφαλιστικό παρόν και μέλλον των εργαζομένων.

Απαιτείται, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, διάλογος αυτές τις τρεις ημέρες που υπολείπονται, διάλογος και συναίνεση για να διαμορφώσουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα που θα εμπνέει πράγματι τη βεβαιότητα, αλλά και τη σιγουριά και θα εξασφαλίζει ανθρώπινες συντάξεις και τις απαραίτητες παροχές στη δύσκολη περίοδο της τρίτης ηλικίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Θα ξεκινήσω από το εξής, κύριοι Βουλευτές: Ο κ. Βλαχόπουλος αναφέρθηκε στο αν έλθει η Νέα Δημοκρατία πως θα είναι αλίμονο για τον ελληνικό λαό, όπως είπε ο κ. Σκυλλάκος, αλλά είπε, κύριε Βλαχόπουλε, και αλίμονο πάλι στον ελληνικό λαό, αν συνεχίσει να παραμένει το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία με αυτή την αντιλαϊκή και αντικοινωνική πολιτική που ακολουθεί.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν το είπε έτσι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, σήμερα, κύριοι Βουλευτές, ακούσαμε πάλι να επαναλαμβάνονται ορισμένα πράγματα τα οποία μέσα στο ιστορικό του ασφαλιστικού συστήματος, που είναι πραγματικά πάρα πολύ μεγάλο, επαναλαμβάνονται πολλά πράγματα. Τι; Σήμερα τη θέση της Νέας Δημοκρατίας του 1992 την έχει το ΠΑΣΟΚ. Κατά τον ίδιο τρόπο αντέδρασε το ΠΑΣΟΚ τότε, έφυγε, κατήγγειλε, είπε ότι όλα αυτά, εν πάση περιπτώσει, θα τα καταργήσει. Σήμερα η Νέα Δημοκρατία κατήγγειλε ή θα καταγγείλει, θα φύγει, δεν ξέρω κλπ., έτσι τουλάχιστον έχει δηλωθεί και θα συνεχιστεί το ίδιο βιολί που υπήρχε και προηγούμενα.

Ποιο είναι, κατά την άποψή μας, το συμπέρασμα: Και τα δύο κόμματα, μέσα από διαξιφισμούς ανούσιους, στηρίζουν την ίδια αντιλαϊκή πολιτική αυτού του νομοσχεδίου, που είναι μια γενικότερη αντιμετώπιση, γενικότερα στην επίθεση που γίνεται στους εργαζόμενους, τόσο στις εργασιακές σχέσεις όσο και στην εισοδηματική πολιτική, στην κοινωνική ασφάλιση, στην υγεία, την παιδεία, την πρόνοια κλπ.

Η Κυβέρνηση, ενισχύοντας και επεκτείνοντας το αντιστασιακό οικοδόμημα της Νέας Δημοκρατίας, κατά την άποψή μας, βάζει νάρκες στα θεμέλια της δημόσιας και κοινωνικής ασφάλισης όλων των εργαζομένων. Μειώνει τις συντάξεις, αυξάνει τα όρια ηλικίας, υπονομεύει τα βαρέα και ανθυγιεινά, τινάζει στον αέρα την επικουρική ασφάλιση και την αντικαθιστά με την ιδιωτική. Κρατά κάτω από τα όρια της πείνας τις κατώτερες συντάξεις, αλλά και το μεγαλύτερο μέρος όλων των συνταξιούχων, το 82% περίπου των συνταξιούχων. Μειώνει κάτω από το μισό τις υποχρεώσεις που έχει απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία. Καταληστεύει τα ασφαλιστικά ταμεία, διαγράφοντας τα οφειλόμενα και πρακρατηθέντα ποσά προς αυτά. Με τη σύμφωνη γνώμη, ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, των ενώσεων των βιομηχάνων και βέβαια με την άμεση στηρίξη των εκπροσώπων της Κυβέρνησης και των βιομηχάνων, συνδικαλιστών. Αναφέρθηκε εδώ για

τον κ. Πολυζωγόπουλο κλπ.

Θα ήθελα, όμως, να πω προς εσάς, κύριε Υφυπουργέ, ότι το 1985 ήσασταν από τους είκοσι έξι που ήταν λιγότεροι από τους δεκαεννιά. Σήμερα επικαλείστε εσείς ο ίδιος ότι συμφωνούν οι εργαζόμενοι, δηλαδή οι είκοσι δύο, απέναντι στους είκοσι τρεις. Είδατε πώς αλλάζουν τα πράγματα; Βεβαίως, ξέρετε τι λέτε και συνειδητά το κάνετε. Συνειδητά διαστρεβλώνετε την αλήθεια, όπως διαψεύδει και η ίδια η εμπειρία της ζωής και η ίδια η τακτική την οποία θα τη χρησιμοποιήσει άλλοτε έτσι και σήμερα ενάντια στους εργαζόμενους.

Κύριοι Βουλευτές, έτσι, κατά την άποψή μας, αυτό το νομοσχέδιο δεν αποτελεί το τέλος, αλλά την αρχή μιας νέας φάσης χειροτέρευσης των ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Αυτές οι κατευθύνσεις που υλοποιεί σήμερα η Κυβέρνηση, είναι γνωστές σε όλους μας, από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, τη Διάσκεψη της Λισαβόνας και της Βαρκελώνης αλλά και τη Λευκή Βίβλο.

Γι' αυτό στηρίζεται απροκάλυπτα και από τα δύο κόμματα του δικομματισμού. Και εδώ μπήκαν τα ερωτήματα και από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο και προς τη Νέα Δημοκρατία για το ποια είναι η θέση που θα πάρει γι' αυτά τα θέματα όπως είναι το όριο ηλικίας, το ύψος των συντάξεων, η συμμετοχή του κράτους σε αυτή και μία σειρά άλλα ερωτήματα τα οποία έχει καταθέσει.

Εδώ, όμως, δεν μπορούμε να καταλάβουμε και τη θέση του Συνασπισμού ο οποίος συμφωνεί με όλες τις παραπάνω αποφάσεις που παίρνει είτε η Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε οι διάφορες σύνοδοι που γίνονται και που οι συνδικαλιστές του Συνασπισμού συμμετείχαν στον περίφημο αυτόν κοινωνικό διάλογο, που σήμερα επικαλείται η Κυβέρνηση ότι με βάση αυτόν τον κοινωνικό διάλογο έχει διαμορφώσει την πολιτική της.

Εδώ θα ήθελα να πω ότι την προηγούμενη φορά πήρε πάλι μέρος στον κοινωνικό διάλογο και ήρθε το εργασιακό. Φυσικά τελευταία στιγμή είπαν «δεν υπογράφουμε».

Σήμερα επαναλαμβάνεται για δεύτερη φορά. Παίρνει μέρος στον κοινωνικό διάλογο, έρχεται εδώ να καταγγείλει δήθεν ορισμένες ρυθμίσεις και μας λέει ότι το κράτος διασύρεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε ποιον διασύρεται; Στον Μπερλουσκόνι; Μήπως στον κ. Μπλερ; Μήπως στον κ. Αθνάρ ή στον κ. Σρέντερ; Κεντροδεξιό και κεντροαριστερόι έχουν την ίδια ακριβώς πολιτική και τα ίδια μέτρα. Και μάλιστα θα πουν, μπράβο στην Ελλάδα η οποία προηγήθηκε σε αυτά τα μέτρα τα οποία σχεδιάζουμε και εμείς να περάσουμε.

Κύριοι Βουλευτές, εδώ μάλιστα ανέφερε ο κ. Λιντζέρης –εκτός από τον κύριο Υπουργό– ότι ο κ. Πολυζωγόπουλος εκφράζει την εργατική τάξη, συμφωνεί μαζί τους και άρα πάνε καλά τα πράγματα. Ειπώθηκε εδώ για απεργοσπάστες κλπ. Θα ειπωθούν και άλλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν είναι εκλεγμένος από το εργατικό κίνημα ο κ. Πολυζωγόπουλος;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Βεβαίως, αλλά δεν είναι η πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Αντιπρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κρατήστε μου το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεχίστε, κύριε Γκατζή. Μην απαντάτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Γείτονα, βεβαίως είναι εκλεγμένος ο κ. Πολυζωγόπουλος, αλλά είναι υποχρεωμένος σαν πρόεδρος να εκφράσει τη συλλογική απόφαση της ΓΣΕΕ και όχι να εκφράσει τα συμφέροντα εδώ της εργοδοσίας και να υλοποιεί αποφάσεις κυβερνητικές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Το Γενικό Συμβούλιο δεν εξέδωσε την απόφαση τους; Τους θεσμούς να τους σεβόμαστε πάντα ανεξάρτητα αν οι αποφάσεις ή οι θέσεις των προσώπων μας εξυπηρετούν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εσείς το κάνετε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Γείτονα, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εσείς το κάνετε αυτό. Δηλαδή η ΓΣΕΕ δεν είναι συλλογικό όργανο και θεσμοθετημένο; Δεν είναι

θεσμοθετημένο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Μη θέτετε ερωτήματα, κύριε Γκατζή. Σας παρακαλώ. Απευθυνθείτε στην Αίθουσα αορίστως.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Πάρτε και τις αποφάσεις του Συμβουλίου της ΓΣΕΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεχίστε, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Επίσης, κυρία Πρόεδρε, ακούστηκε εδώ από όλους –και από τον Πρωθυπουργό και από τον κ. Ρέππα– ότι πρόκειται για έναν εκσυγχρονισμό του κοινωνικού συστήματος, ότι πάμε –λέει– να σώσουμε τις νέες γενιές, τις γενιές αυτές που σήμερα πλήττονται από την ανεργία, τις γενιές που θα είναι υποαπασχολήσιμες. Εδώ έρχεται να υλοποιηθεί αυτό το οποίο είχε πει ο κύριος Πρωθυπουργός πριν από δύο, τρία χρόνια, ότι ο εργαζόμενος πρέπει να εξασφαλίσει την ασφάλισή του, την οικεία του, το μισθό του μόνος του και να απαλλάξει το κράτος από αυτές τις υποχρεώσεις.

Να ποια είναι η πολιτική του εκσυγχρονισμού. Και έχει ταυτιστεί, κύριοι, ο εκσυγχρονισμός σας με το λοιμό, σεισμό, καταποντισμό. Αυτό λένε οι εργαζόμενοι όταν ακούνε εκσυγχρονισμό. Κουμπώνονται. «Καρεκλιά θα μας έρθει» ισχυρίζονται.

Κύριοι Βουλευτές, παρά τις όποιες διαστρεβλώσεις έχουν ακουστεί σήμερα από αυτό το Βήμα, η Κυβέρνηση προσπαθεί την παραπέρα ανατροπή των δημόσιων κοινωνικών χαρακτηριστικών του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης και την κατάργηση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Εξυπηρετεί τις γενικότερες καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις με τις οποίες μειώνεται η τιμή της εργατικής δύναμης και αυξάνονται τα κέρδη της πλουτοκρατίας. Θέλει τους εργαζόμενους έρμαιο στους νόμους της αγοράς, χωρίς σταθερή εργασία, χωρίς εξασφαλισμένη σύνταξη. Υλοποιείται το επιδιωκόμενο από τον Πρωθυπουργό, όπως σας είπα προηγουμένως, με όλες του τις μορφές και μάλιστα με στερές βάσεις.

Άλλες παρατηρήσεις. Στις συντάξεις γενικεύεται η τριαντακονταεπταετία για όλους τους εργαζόμενους. Το 82% των συνταξιούχων παίρνει συντάξεις κάτω από 140.000 δραχμές. Και για να αυξήσει τη δόση συντάξεων των εργαζομένων, τι λέει; Περνά κάποιο τέχνασμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω και τη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η δευτερολογία σας είναι πολύ μακριά, κύριε Γκατζή. Θα δείξουμε μια μικρή ανοχή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Καλώς, κυρία Πρόεδρε. Να δείξετε λίγη ανοχή, γιατί είχα και διακοπές.

Δίνει λοιπόν ένα πριμ με το 3% κάθε χρόνο, για να αναγκάσει ουσιαστικά τον εργαζόμενο με τη χαμηλή του σύνταξη να δουλέψει μέχρι τα εξήντα επτά. Όταν όμως βγει γρηγορότερα, δεν του αφαιρεί 3% αλλά 4,5%.

Επίσης, βάζει ένα λογιστικό ποσό στους δημόσιους υπαλλήλους και λέει ότι θα προστίθενται 60.000 δραχμές στο βασικό μισθό και στο χρονοεπίδομα, για να αυξήσει τη σύνταξη του. Τι γίνεται με το μισθό αυτόν; Θα παίρνει 12.000 δραχμές από τον εργαζόμενο, για να πάρει 6.000 δραχμές σύνταξη. Με μια μελέτη που έκαναν οι εργαζόμενοι τι είπαν; Θα εισπράττει το δημόσιο, τα ασφαλιστικά αυτά ταμεία, πάνω από 100 δισεκατομμύρια δραχμές και θα δίνει μόνο 7 δισεκατομμύρια δραχμές.

Μετά το 2007 σταματά να υπολογίζεται στο 80% η σύνταξη. Φτάνει το 70%. Και μετά από εκεί και πέρα, με το 1% που θα κόβει κατά έτος θα φτάσει στο 60%. Δεν θα είναι όμως 60%. Θα είναι πολύ λιγότερο. Γιατί; Γιατί θα υπολογίζεται η σύνταξη στην πενταετία, θα πάει και στο 70%. Καταλαβαίνετε λοιπόν τις μεγάλες απώλειες που θα φτάσουν το 30%.

Έχουμε μειώσεις επίσης του Επικουρικού Ταμείου. Θα είναι το 20% των συντάξεων. Χώρια το ότι το Επικουρικό Ταμείο γίνεται πια ξεχωριστός οργανισμός στον οποίο δεν θα ακολουθήσουν τα αποθεματικά των 800 δισεκατομμυρίων δραχμών που έχει.

Πέρα από εκεί θα πρέπει να δούμε ότι διατηρείται στην

κατώτερη σύνταξη των δημοσίων υπαλλήλων το εξηνταπεντοχίλιαιο. Γιατί; Γιατί λέει ότι θα είναι το 50% του μισθού του εισαγωγικού κλιμακίου της Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης και το κλιμακίο αυτό έχει μισθό 130.000 δραχμές.

Πάει να μας μιλήσει για τα τριακοστά πέμπτα. Είναι ωφέλιμο αυτό, κύριοι Βουλευτές, που το ανάγετε σε μεγάλο θέμα βελτίωσης; Θα είχε οφέλη, αν μετρούσε στην πρόωγη συνταξιοδότηση. Τώρα που δεν μετρά ποια είναι τα οφέλη;

Έχουμε μείωση από τον προϋπολογισμό στο 70% αντί 80%, μείωση με την πενταετία, μείωση με τον υπολογισμό της σύνταξης που θα καθορίζεται σύμφωνα με την εισοδηματική πολιτική και όχι με βάση την εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας. Έχουμε μείωση του Επικουρικού Ταμείου. Όλη η φιλοσοφία αυτών των αντιασφαλιστικών μέτρων κινείται στην κατεύθυνση διοχέτευσης των πόρων της κοινωνικής ασφάλισης στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Έχουμε αυτήν τη λεγόμενη επαγγελματική ασφάλιση. Όταν όμως οι συντάξεις εδώ υπονομεύονται, όταν οι παροχές μένουν στάσιμες, όταν η υγεία και η πρόνοια περνάνε στα χέρια του κεφαλαίου, όταν αυξάνονται τα όρια συνταξιοδότησης και από την άλλη καθορίζεται ένα καθεστώς λειτουργίας στην ιδιωτική ασφάλιση που επιτρέπει να πάρει τις θέσεις της κοινωνικής, τα άλλα είναι θέμα μάρκετινγκ πια και επικοινωνίας που θέλετε να παρέχετε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Εμείς πιστεύουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι η επικουρική ασφάλιση στους αντίστοιχους τομείς με τα επαγγελματικά σωματεία θα γίνει ουσιαστικά ένα μέσο διοχέτευσης και της άλλης κύριας ασφάλισης στα ιδιωτικά ταμεία. Τις θέσεις τις έχει εκφράσει και ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος. Θέλουμε ένα ενιαίο, καθολικό, δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα, για να εκφράζει τα συμφέροντα και να υπερασπίζεται την ασφάλιση των εργαζομένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς. Το λόγο έχει ο κ. Καρασμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα πρέπει να αναβαθμίζεται και να εκσυγχρονίζεται, για να καλύπτει κατά το δικαιότερο και αποτελεσματικότερο τρόπο το κοινωνικό σύνολο. Επίσης, ουδείς μπορεί να αρνηθεί ότι το ισχύον μέχρι σήμερα ασφαλιστικό μας σύστημα έχει ανάγκη ριζικών και τολμηρών μεταρρυθμίσεων, για να καταστεί βιώσιμο και αποτελεσματικό.

Και επιτρέψτε μου σ' αυτό το σημείο να υπενθυμίσω και να υπογραμμίσω ότι εάν επιβίωσε μέχρι σήμερα και λειτουργεί, όπως λειτουργεί, το χρωστά στις ριζοσπαστικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας της περιόδου 1990-1993. Και δεν νομίζω ότι έχει ξεχάσει κανείς ούτε από εμάς αλλά ούτε και από τα εκατομμύρια απομάχων της δουλειάς ότι η οικουμενική κυβέρνηση εκείνης της περιόδου είχε χρειαστεί να καταφύγει σε δανεισμό για να μπορέσει να πληρώσει τις συντάξεις. Σ' αυτό το σημείο είχαν οδηγήσει το ασφαλιστικό μας σύστημα οι κυβερνήσεις της περιόδου 1981-1989. Στο ίδιο σημείο το έχουν οδηγήσει και σήμερα οι διαδοχικές κυβερνήσεις του κ. Σημίτη από το 1993 και μετά.

Κύριοι συνάδελφοι, απέναντι σ' αυτό το μείζον κοινωνικό ζήτημα η Νέα Δημοκρατία δεν θα ακολουθήσει την πρακτική που εφάρμοσε ως Αντιπολίτευση στο ΠΑΣΟΚ με τον πόλεμο που είχε κηρύξει για τις μεταρρυθμίσεις του 1990-1993. Δεν θα κάνουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Έχοντας υψηλό αίσθημα αντιπολιτευτικής ευθύνης βρισκόμαστε εδώ με θέσεις, απόψεις και προτάσεις και με αποκλειστικό γνώμονα τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου, δίκαιου και το σημαντικότερο βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος.

Το ασφαλιστικό σύστημα, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι αυτόνομο. Αποτελεί μέρος του ευρύτερου οικονομικού και κοινωνικού συστήματος. Και αυτό σημαίνει ότι στο ασφαλιστικό πρόβλημα κανένας νόμος δεν μπορεί να δώσει λύση, εάν προηγουμένως δεν αντιμετωπιστούν ριζικά οι παράγοντες που το δημιουργούν και το επηρεάζουν: Το δημογραφικό, αυτή η βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας μας. Οι μικροί ρυθμοί ανάπτυξης. Η ανεργία με την πρωτιά μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αρκεί να επισημάνω ότι εάν η ανεργία ήταν στο μισό

απ' ό,τι σήμερα, τα ασφαλιστικά ταμεία θα εισέπρατταν 300 δισεκατομμύρια δραχμές το χρόνο. Η λαθρομετανάστευση και η μαύρη εργασία από την οποία χάνονται ετησίως εκατοντάδες δισεκατομμύρια ασφαλιστικών εισφορών. Τα διαλυμένα και ελλειμματικά ταμεία. Αυτό επιβεβαιώνει τη θέση της Νέας Δημοκρατίας ότι το νομοσχέδιο που συζητούμε είναι πρόχειρο και μη βιώσιμο, αφού δεν κάνει ούτε ένα βήμα προς την κατεύθυνση της λύσης έστω ενός προβλήματος απ' αυτά που συνθέτουν την κακοδαιμονία του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Είναι επίσης αντισυνταγματικό, όχι μόνο διότι διαιωνίζει κοινωνικές και ασφαλιστικές ανισότητες, αλλά και για άλλους λόγους. Διότι ενώ δίνει δικαίωμα συνταξιοδότησης στα τριάντα επτά χρόνια εξαρτημένης εργασίας ανεξαρτήτως ηλικίας, δεν λαμβάνει υπόψη τη διαδοχική απασχόληση και ασφάλιση σε διαφορετικούς εργοδότες και ταμεία. Διότι στους ανθρώπους που θεμελιώνουν επιτέλους δικαίωμα συνταξιοδότησης με τρεις χιλιάδες πεντακόσια έτη, για τους οποίους έχουμε δώσει δυνατότητα και σκληρές μάχες σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, δεν παρέχει το ΕΚΑΣ, παρά το γεγονός ότι οι άνθρωποι αυτοί θα εισπράττουν τη χαμηλότερη σύνταξη, την κοροϊδία των 60.000 δραχμών και κατά παράβαση μάλιστα άλλων διατάξεων που ορίζουν ότι το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης χορηγείται σε όλους ανεξαρτήτως τους χαμηλού συνταξιούχους. Διότι θα αποτελέσει την ταφόπλακα στις συντάξεις αποδοχές των υπηρετούντων στις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας, αφού επιφέρει μείωση συντάξεων από 15% έως 20% σε όσους αποχωρήσουν μετά την 1^η Ιανουαρίου του 2008.

Διότι στον σκληρά εργαζόμενο αγρότη και κτηνοτρόφο επιβάλλει σαράντα επτά ολόκληρα χρόνια δουλειάς για να θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης. Ναι, κύριε Υπουργέ, σαράντα επτά χρόνια σκληρής δουλειάς στον αγρότη και στον κτηνοτρόφο. Και πείτε μου αν υπάρχει σήμερα άλλη κοινωνική τάξη που να χρειάζεται σαράντα επτά χρόνια σκληρής δουλειάς για να θεμελιώσει το δικαίωμα της σύνταξης.

Και εδώ, κύριε Υφυπουργέ και κύριε Ρέππα –μιας και βρίσκεστε στην Αίθουσα αυτή– θα μου επιτρέψετε να ανοίξω μια παρένθεση για να σας πω ότι ο ΟΓΑ βρίσκεται σε παράλυση και διάλυση και η εικόνα που παρουσιάζει θυμίζει τριτοκοσμική χώρα. Διότι έχετε οδηγήσει τον ΟΓΑ σε πλήρη αποδιοργάνωση, έναν οργανισμό ο οποίος έπρεπε να αποτελεί το στήριγμα εκατομμυρίων συνταξιούχων, δυόμισι εκατομμυρίων ενεργών ασφαλισμένων και τετρακοσίων πολυτέκνων οικογενειών.

Η κατάσταση στην οποία έχει βρεθεί ο ΟΓΑ αποτελεί τουλάχιστον ντροπή, κύριε Υπουργέ. Οι φάκελοι και τα δικαιολογητικά των ασφαλισμένων στοιβάζονται και διακινούνται με τσουβάλια. Σύγχρονη οργάνωση και τεχνολογία, μηχανοργάνωση αρχείων και στοιχείων αποτελούν όρους άγνωστους. Αιτήσεις και δικαιολογητικά, που καταφέρνουν να φθάσουν στον προορισμό τους, καταχωρίζονται σε ράφια ελλείψει προσωπικού, ακόμα και για τον στοιχειώδη έλεγχο, την αξιολόγηση και τη διεκπεραίωσή τους. Οι εισφορές που αποστέλλονται μέσω ΕΛΤΑ κλέβονται και τα συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα αυτών που τις έστειλαν μπλοκάρονται. Αρκεί να επισημάνω ότι χρειάζεται ένας χρόνος από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για να μπορέσει να πάρει ένας συνταξιούχος αγρότης την απλή σύνταξη γήρατος ή την αναπηρική σύνταξη.

Δεκατέσσερις με δεκαέξι μήνες, κύριε Ρέππα, απαιτούνται για την εξέταση και διεκπεραίωση των αιτήσεων υπαγωγής στην ασφάλιση στον οργανισμό. Από το 1998 έχει να γίνει απονομή σύνταξης για διαδοχική ασφάλιση, δηλαδή γι' αυτούς που έχουν διπλό ή τριπλό ασφαλιστικό φορέα και μάλιστα γερμανικό. Οκτώ με δώδεκα μήνες απαιτούνται για την εκκαθάριση δαπανών υγείας των ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

Τα ανέφερα αυτά, κύριε Ρέππα, γιατί πρώτη φορά ενδεχομένως ακούτε αυτήν την κατάσταση, την οποία βιώνουν οι ασφαλισμένοι του ΟΓΑ, ο οποίος βρίσκεται σε πλήρη διάλυση και παράλυση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία θα καταψηφίσει το συζητούμενο νομοσχέδιο, διότι εκτός της αντισυνταγματικότητάς του, εκτός των κραυγαλέων αδικιών εις βάρος κοινωνικών ομάδων επιχειρεί με κάποια μπαλώματα, με κάποια φτιασιδώματα, να πείσει ότι η Κυβέρνηση προχωρά σε αναμόρ-

φωση του ασφαλιστικού συστήματος. Εμείς πιστεύουμε και τεκμηριώνουμε με στοιχεία και θέσεις ότι καμία αναμόρφωση δεν μπορεί να γίνει, εάν πρώτα δεν αντιμετωπισθούν τα γενεσιουργά αίτια της παρακμής και της αναξιοπιστίας στις οποίες οδήγησαν το ασφαλιστικό μας σύστημα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, με πρώτα τη μάλιστα της ανεργίας, τη λαθρομετανάστευση, τη μαύρη εργασία, τη διάλυση των ταμείων. Επειδή ακριβώς σε αυτά τα προβλήματα δεν δίνεται λύση στο νομοσχέδιο, γι' αυτό και δεν πρόκειται να δώσω θετική ψήφο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Μάτης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πριν αρχίσω την ομιλία μου, θα μου επιτρέψετε να καταθέσω την προσωπική μου οδύνη, να την ενώσω με την οδύνη όλου του ελληνικού λαού για το τραγικό συμβάν της πτώσης του ελικοπτερου του ΕΚΑΒ και να απευθύνω τα θερμότερα συλλυπητήρια μου στις οικογένειες των θυμάτων.

Ας έλθω, όμως, στην ομιλία μου. Αγαπητοί συνάδελφοι, τις τελευταίες είκοσι ημέρες είδαμε όλοι δύο στελέχη της Νέας Δημοκρατίας από το Βήμα του Κοινοβουλίου να μας δείχνουν με περισσή έπαρση ένα μπλε φυλλάδιο, μέσα στο οποίο κατά δήλωσή τους αναγραφόταν το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για την επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος της χώρας. Τα στελέχη ήταν ο κ. Καραμανλής και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στο παρόν νομοσχέδιο.

Δεν σας κρύβω ότι αναζήτησα το μπλε φυλλάδιο και το μελέτησα. Τι συμπέρασμα απέκόμισα; Αλλά πού απέκόμισε ο αντικειμενικός ακροατής που σήμερα άκουσε την ομιλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Καραμανλή.

Δεν υφίσταται πρόγραμμα, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία ή δεν επιθυμεί ή δεν μπορεί να δεσμευθεί απέναντι στον ελληνικό λαό για ένα τόσο μείζον ζήτημα πολιτικής, για ένα τόσο σημαντικό θέμα.

Βέβαια πρέπει να παρατηρήσω ότι όποιο κόμμα αυτοαναγορεύεται σε κόμμα μειωμένης ευθύνης πρέπει να έχει και μειωμένες προσδοκίες. Αυτά τα απευθύνω σε όσους θεωρώ ότι είναι κυβέρνηση εν αναμονή, για να μην υπάξουν όμοιες με του παρελθόντος απογοητεύσεις όταν ανοίξουν οι κάλπες στις επόμενες εκλογές. Η Νέα Δημοκρατία γνωρίζει ότι αυτό το οποίο προβάλλει ως πανάκεια, δηλαδή το ν. 2084/92, το νόμο Σιούφα, «έφαγε τα ψωμιά του», ολοκλήρωσε τον κύκλο του.

Η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να μην γνωρίζει ότι οι Βρετανοί αναλογιστές –και όχι μόνο– μας λένε ότι για το 2002 τα ελλείμματα του ΙΚΑ θα είναι 478 δισεκατομμύρια δραχμές και ότι αν εφαρμοζόταν ο νόμος Σιούφα με 10% κρατική επιχορήγηση θα έμπαιναν στα ταμεία του ΙΚΑ 201 δισεκατομμύρια δραχμές και επομένως το έλλειμμα του ΙΚΑ στα τέλη του 2002 –μόνο για το 2002– θα ήταν 277 δισεκατομμύρια δραχμές.

Αυτά τα γνωρίζει η Νέα Δημοκρατία αλλά γνωρίζει περισσότερο αυτό που θεωρεί ότι τη συμφέρει, δηλαδή να μπορεί να εμφανίζει διγλωσσία σε τόσο σημαντικά θέματα, να μπορεί να ποντάρει στα θολά νερά της όποιας ανασφάλειας των πολιτών. Έχει μείζονα επιδίωξη να σκιάσει και να αλλοιώσει την άποψη που στέρεα εγκαθίσταται στους εγκεφάλους της πλειοψηφίας των εργαζομένων μισθωτών της χώρας.

Η άποψη αυτή λέει ότι αυτή εδώ η νομοθετική προσπάθεια είναι μια σοβαρή νομοθετική πρωτοβουλία που έχει σαν στόχο να κατοχυρώσει μακροχρόνια τη θεμελιακή κοινωνική κατάσταση των εργαζομένων, δηλαδή την απόλαυση της σύνταξής τους. Είναι ένα ευτυχές πάντρεμα της επιστημονικής ορθολογικής γνώσης, της κοινωνικής ευαισθησίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης αλλά και του διαχρονικού σεβασμού των ορίων της εθνικής οικονομίας.

Ο Έλληνας μισθωτός γνωρίζει ότι ετούτο εδώ το νομοσχέδιο είναι το γόνιμο αποτέλεσμα ενός μακροχρόνιου, ειλικρινούς και παραγωγικού κοινωνικού διαλόγου, η αξία βεβαίως του οποίου δεν σκιάζεται από τα όσα εμπόδια μπορεί να βάζουν οι μικροκομματικές σκοπιμότητες και επιδιώξεις.

Ο εργαζόμενος γνωρίζει επίσης ότι με τούτο το νομοσχέδιο πραγματοποιείται ένα σημαντικό εγχείρημα για να αρθούν οι αδικίες του ν. 2084/92, οι οποίες επισωρρεύθηκαν σε όσους

ασφαλίστηκαν μετά την 31.12.1992, δηλαδή στο κύριο σώμα των μισθωτών που με τις εισφορές του θα σηκώνει το βάρος της συνταξιοδότησης στις επόμενες δεκαετίες. Το νομοσχέδιο προσπαθεί με συγκεκριμένο τρόπο να άρει αυτές τις αδικίες. Και βέβαια προσπαθεί να διορθώσει τις οριζόντιες αλλά και τις κάθετες στρεβλώσεις και ανισότητες που επεσώρρευσε στο σύστημα η πολυδιάσπαση των ασφαλιστικών ταμείων αλλά και η μακροχρόνια ενδοτικότητα των κυβερνήσεων –και του ΠΑΣΟΚ, κύριε Υπουργέ, διαχρονικά- στις πελατειακές πιέσεις οργανωμένων ομάδων πίεσης.

Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ότι ετούτο εδώ το νομοσχέδιο κάνει μία προσπάθεια να κατοχυρώσει τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα καταστρώντας το ΙΚΑ ταμείο υγιές και πλεονασματικό για τα επόμενα τριάντα χρόνια και βέβαια, θεωρώ ότι ματαιοπονούν όσοι προσπαθούν να τους αποπροσανατολίσουν.

Πώς επιτυγχάνεται αυτή η πορεία; Μέσα από έξι τομές, κεντρικούς άξονες που θεσμοθετούνται στο νομοσχέδιο και που θέτουν: α) Ενιαία όρια, προϋποθέσεις και κανόνες συνταξιοδότησης μέσα από μία μεταβατική περίοδο δεκαετίας που είναι ομαλή και διαρκέσει από το 2008 μέχρι το 2017 β) Κανόνες που ορίζουν τη δυνατότητα να ενταχθούν εθελούσια μέχρι το 2008 όλα τα ασφαλιστικά ταμεία στο μεγάλο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το ενιαίο ασφαλιστικό ταμείο, και δίνονται κίνητρα για τα ταμεία που θα προσχωρήσουν σ' αυτήν τη συνένωση.

Ο τρίτος άξονας είναι η δυνατότητα που δίδεται για εθελοντική σύσταση νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που θα παρέχουν υπηρεσίες ασφαλιστικές πέραν της κύριας και της επικουρικής ασφάλισης. δ) χωρίζεται λειτουργικά και οργανωτικά η δομή της κύριας από την επικουρική ασφάλιση και στα νέα επικουρικά ταμεία εντάσσονται και οι κλάδοι και οι λογαριασμοί. ε) Θεσπίζεται η εθνική αναλογιστική αρχή η οποία θα ασχολείται με αναλογιστική έρευνα της βιωσιμότητας των ταμείων. Θα παρέχει συμβουλές και προς τα ταμεία και προς την κυβέρνηση διασφαλίζοντας έτσι τη βιωσιμότητά τους.

στ) Διασφαλίζεται θεσμικά η κρατική χρηματοδότηση η οποία δεν καθιστά την τριμερή χρηματοδότηση κενό γράμμα αλλά την κάνει πραγματικό βάθρο επιβίωσης του ασφαλιστικού συστήματος. Όλα αυτά θα υποβοηθηθούν από την εντονότερη λειτουργία των μηχανισμών πάταξης της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής καθώς και από την ταχύτερη ένταξη στο ασφαλιστικό σύστημα των οικονομικών μεταναστών που δεν έχουν ακόμη ενταχθεί.

Τέλος, εάν θέλουμε να κατοχυρώσουμε την επιτυχία του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, θα πρέπει να θεσπίσουμε και μία παράλληλη μεταρρύθμιση, τη μεταρρύθμιση των κλάδων υγείας. Όπως γνωρίζουμε με την έκρηξη της Βιοϊατρικής τεχνολογίας, με υψηλό κόστος υπηρεσιών και την τεχνική ζήτηση με το υψηλό κόστος των φαρμάκων που οφείλεται σε υπόγειες διαδρομές στις οποίες συμμετέχουν δυστυχώς και κάποιοι γιατροί όσο και κάποιοι ασφαλισμένοι, οι κλάδοι υγείας, όπως λειτουργούν, αποτελούν, μία νάρκη, μια βόμβα στα θεμέλια του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Υπερψηφίζω το νομοσχέδιο και σας καλώ να κάνετε όλοι το ίδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει λεχθεί ότι το ασφαλιστικό σύστημα είναι μία εθνική υπόθεση. Αφορά όλους τους εργαζόμενους, όχι μόνο τους σημερινούς αλλά και των επόμενων γενεών. Παρά ταύτα περνά το ασφαλιστικό σύστημα μια βαθιά κρίση. Η βιωσιμότητά του μας απασχολεί όλους. Κάποιοι το χαρακτήρισαν ως νάρκη στα θεμέλια του κράτους. Δεν περίμενα, κύριε Υπουργέ, ότι θα τολμούσατε να αγγίξετε τη νάρκη του ασφαλιστικού, γιατί κανένα μεγάλο πρόβλημα δεν έχετε λύσει ως Κυβέρνηση.

Δεν έχετε επιλύσει τα προβλήματα της παιδείας η οποία βιώνει τους πειραματισμούς των εκάστοτε Υπουργών. Δεν επιλύσατε τα προβλήματα της υγείας η οποία νοσεί βαρύντα. Δεν επιλύσατε το πρόβλημα της ανεργίας αλλά αντίθετα την αυξήσατε. Δεν επιλύσατε τα τεράστια προβλήματα των αγροτών μας.

Είχα την ελπίδα ότι θα προσπαθούσατε αυτήν τη νάρκη του ασφαλιστικού να την απασφαλίσετε. Εσείς όμως την προσπεράσατε και την αφήνετε να εκραγεί στο μέλλον στα χέρια άλλων. Το νομοσχέδιο για την κοινωνική ασφάλιση έχει μετατραπεί σε επικίνδυνο εκκρεμές. Η Κυβέρνηση κοροϊδεύει τον ελληνικό λαό. Η Κυβέρνηση δεν λύνει το ασφαλιστικό πρόβλημα αλλά το κουκουλώνει και το μεταθέτει για το μέλλον φορτώνοντάς το στις επόμενες κυβερνήσεις και στους νέους που πρόσφατα μπήκαν ή θα μπουν στην αγορά εργασίας.

Μάλιστα τα κληρονομείτε με δυσμενείς όρους. Αυτό όμως που ενοχλεί ιδιαίτερα και προβληματίζει είναι η ευκολία με την οποία η Κυβέρνησή σας εξήγγειλε πριν ένα χρόνο μέτρα σκληρά και ανάληψη διά στόματος κ. Γιαννίση και παλαιότερα εξήγγειλε διά στόματος κ. Σπράου ότι κινδυνεύει η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος.

Σήμερα εισηγάτε εντελώς διαφορετικά μέτρα με κάποιες αλλαγές που ενέχουν και το επικάλυμμα των μικροπαροχών για μερίδα εργαζομένων, χωρίς όμως αντίκρισμα, δηλαδή με ακάλυπτες επιταγές, χωρίς κοστολόγηση, δηλαδή πρόχειρα.

Εάν, κύριοι συνάδελφοι, τα μέτρα ήταν τόσο φιλοεργατικά, όπως η Κυβέρνηση και ο κύριος Υπουργός ανέφερε και στη Διάρκή Επιτροπή και στην ομιλία του, τότε θα έπρεπε όλοι οι εργαζόμενοι να είναι μαζί του. Αλλιώς δεν εξηγείται το πώς όλοι είναι αντίθετοι με το νομοσχέδιο, πλην του προέδρου της ΓΣΕΕ και μιας μερίδας του εργατικού κινήματος, ο οποίος όμως δεν μας εξήγησε –ούτε στη Διάρκή Επιτροπή- γιατί εγκατέλειψε τις περσινές του θέσεις –στην Εθνική Συνδιάσκεψη για το ασφαλιστικό στις 26 Σεπτεμβρίου στο Ζάππειο- εμμένοντας στη τριμερή χρηματοδότηση.

Επίσης, δεν μας εξήγησε γιατί ακόμα εγκατέλειψε μια μεγάλη μερίδα εργαζομένων του δημοσίου και των ειδικών ταμείων, όπου τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα συρρικνώνονται, ενώ οι σκληροί νόμοι της Νέας Δημοκρατίας τους εξασφάλιζαν αυτά τα δικαιώματα.

Όσον αφορά το ψευτοδilemma που μπαίνει για τη χρηματοδότηση –μεταξύ τριμερούς χρηματοδότησης και 1% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος- πιστεύω ότι είναι προφανές ότι η τριμερής χρηματοδότηση εξασφάλιζε σταθερό και εγγυημένο ποσό.

Τα θεσμοθετημένα τρία ένατα για την κοινωνική ασφάλιση ήταν ένα σταθερό εγγυημένο ποσό στο οποίο όμως η Κυβέρνησή σας, όλα αυτά τα χρόνια, δεν ανταποκρίθηκε, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν και τα τεράστια ελλείμματα.

Ενώ αντίθετα το 1% που καθορίζεται από το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν επηρεάζεται από πάρα πολλές άλλες παραμέτρους και δείκτες που έχουν σχέση με τη γενικότερη ανάπτυξη, με τα δεδομένα κάθε εποχής, ενώ τώρα μπορεί να επηρεάζεται από το θετικό κλίμα των Ολυμπιακών Αγώνων, το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και από τις αποκρατικοποιήσεις. Ωστόσο, κανένας δεν εγγυάται –και είναι βέβαιο από τις εκτιμήσεις και τις μελέτες- ότι αυτοί οι ρυθμοί δεν θα συνεχιστούν και στο μέλλον.

Επίσης, αναφέρεστε και στο ΙΚΑ, ενώ δεν λαμβάνετε υπόψη σας τα υπόλοιπα ταμεία. Και είναι γνωστά τα τεράστια χρέη που έχετε προς τα ταμεία, και ιδιαίτερα προς το ΙΚΑ, που ξεπερνάν τα 3 τρισεκατομμύρια. Αυτά όμως δεν τα καλύψατε και έτσι το ασφαλιστικό σύστημα βρίσκεται στην κατάσταση στην οποία βρίσκεται αυτήν τη στιγμή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι όποιες μικροπαρεμβάσεις γίνονται στα όρια συνταξιοδότησης, στον υπολογισμό των συντάξεων και οι ευνοϊκότεροι όροι για κάποιες κατηγορίες εργαζομένων δεν μπορούν να ακυρώσουν την ουσία του προβλήματος και εκεί ακριβώς είναι ο αποπροσανατολισμός τον οποίο κάνετε, κύριε Υπουργέ.

Η ουσία είναι ότι η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος στηρίζεται σε έωλα και μετέωρα μέτρα που θα ισχύσουν στο μέλλον και θα απασχολήσουν άλλους και όχι τη σημερινή Κυβέρνηση, η οποία όμως νομοθετεί με το βλέμμα στραμμένο στις προσεχείς εκλογές για την αυτοδιοίκηση. Αλλιώς, δεν εξηγείται η βιασύνη σας να «κλείσετε» το ασφαλιστικό γρήγορα γρήγορα και πολύ πρόχειρα.

Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση που κάνετε όχι μόνο δεν λύνει

το ασφαλιστικό πρόβλημα, αλλά ανατρέπει και την προοπτική της εξυγίανσής του, γιατί οι όποιες ρυθμίσεις και μικροπαροχές γίνονται, γίνονται εκ του ασφαλούς και με αβέβαια στοιχεία που έχουν σχέση με τη χρηματοδότηση του συστήματος, χωρίς κοστολόγηση, με ακαθόριστες δαπάνες και άλυτα όλα τα άλλα θέματα που απαιτούνται για την εξυγίανση του συστήματος. Αυτά είναι το θέμα της ανεργίας, η οποία καλπάζει. Και είναι γνωστό ότι εάν δεν μειωθεί η ανεργία δεν μπορεί να σταθεί το ασφαλιστικό σύστημα.

Επίσης, το δημογραφικό πρόβλημα για το οποίο η Κυβέρνησή σας δεν αξιοποίησε το πόρισμα της διακομματικής επιτροπής και τα συμπεράσματά της τα οποία παραμένουν στο σурτάρι. Και αυτό είναι μια βόμβα στα θεμέλια της χώρας μας και μάλιστα όταν παρατηρείται μεγάλη υπογεννητικότητα -αντιστοιχεί 1,34 παιδιά σε κάθε γυναίκα- και η δε γήρανση του πληθυσμού μεγαλώνει χρόνο με το χρόνο.

Έτσι, η αναλογία των ηλικιωμένων φθάνει το 24% όταν σε άλλες χώρες στη γειτονική Τουρκία είναι 6%. Πώς θα αντιμετωπιστούν λοιπόν τα τεράστια προβλήματα τα οποία θα προκύψουν; Ένα θέμα, το οποίο δεν το έχετε ακουμπήσει, το αντιμετωπίζετε πρόχειρα και ακόμα και με το νομοσχέδιό σας προσαθείτε έτσι επιφανειακά να αντιμετωπίσετε την εργαζόμενη μητέρα με ένα, δύο ή και τρία τέκνα δίνοντας αυτό το πριμ, αυτήν τη δυνατότητα όταν φθάσει στη συνταξιοδότηση ενώ θα ήταν πολύ πιο σημαντικό αν γινόταν στην παραγωγική ηλικία που χρειάζεται για να μεγαλώσει τα παιδιά της και να αποτελεί ένα κίνητρο. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό θέμα γιατί τουλάχιστον σε έναν τομέα που πρόσφατα και η Ευρωπαϊκή Ένωση έδειξε μια ευαισθησία για την εγκυμονούσα μητέρα μέχρι την τριακοστή όγδοη εβδομάδα της κύησης της παρέχει δωρεάν περίθαλψη. Επομένως και σ' αυτήν την κατεύθυνση τα μέτρα που λαμβάνονται είναι αποσπασματικά, είναι πρόχειρα, είναι μίζερα, έχουν χαρακτήρα προσωρινής ικανοποίησης και δεν λύνουν τα προβλήματα τα οποία θα πρέπει να λύνονται και τα θεωρώ πολύ μεγάλα.

Παράλληλα το νοικοκύρεμα των ταμείων, η συνένωση ομοειδών ταμείων, η εισφοροδιαφυγή και η καταπολέμηση της μαύρης εργασίας, καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων είναι θέματα, τα οποία αν δεν τα αντιμετωπίσεις σοβαρά και υπεύθυνα όλα αυτά τα οποία συζητάμε για το ασφαλιστικό είναι πραγματικά έωλα και προσωρινά.

Το πάγιο αίτημα της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος για υποχρεωτική εισφορά του κράτους κατά τα τρία ένατα των εσόδων της ασφάλισης εγκαταλείπεται οριστικά με το νομοσχέδιό σας. Έτσι, οι όποιες ολίγες πάντως θετικές ρυθμίσεις δεν αλλάζουν τη δυσμενή θέση των εργαζομένων. Αφορά πάρα πολύ λίγους εξ αυτών, ενώ επιδεινώνεται το ισχύον καθεστώς για ορισμένες κατηγορίες ασφαλισμένων ιδιαίτερα του δημοσίου, αλλά και των τραπεζών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπενθυμίσω την επιστολή της διοίκησης της ΓΣΕΕ που με περίσσεια ευθύνη, θα έλεγε κανείς με μεγαλύτερη ευθύνη από την Κυβέρνηση παρά τις μικροπαροχές τις οποίες επικαλείστε, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι κάλεσαν σε πανεργατική απεργία λέγοντας ότι οι προτάσεις της Κυβερνήσεως για το ασφαλιστικό δεν εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητα του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης και οδηγεί σε σταδιακή υποβάθμιση τον κοινωνικό χαρακτήρα του συστήματος ασφάλισης.

Είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι καλύτερο για τους εργαζόμενους, αλλά δεν τους είπατε αν θα μπορούν να πάρουν σύνταξη μετά από είκοσι πέντε χρόνια όταν τα ελλείμματα με τις πολιτικές σας και τις συνεχώς επιδεινούμενες σχέσεις συνταξιούχων με ασφαλισμένους να ξεπερνάει το 300% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Τότε όμως το ΠΑΣΟΚ δεν θα κυβερνάει.

Κύριοι της Κυβέρνησης, νομοθετείτε με σκοπιμότητα, με προχειρότητα και βεβιασμένα. Δίνετε εύκολα υποσχέσεις ανέξοδες που θα αναγκάσει τις επόμενες κυβερνήσεις να λάβουν μέτρα ενδεχομένως σκληρά. Είναι όμως σοβαρή κυβέρνηση αυτή που νομοθετεί για το μέλλον ενώ δεν κάνει τίποτα για σήμερα και δεσμεύει τις επόμενες κυβερνήσεις, αλλά και τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας και στην ασφάλιση σε

νέες περιπέτειες;

Το οικοδόμημα που φτιάξατε είναι σαθρό και χάθηκε μια μεγάλη ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα της ασφάλισης χωρίς να χάσει το δημόσιο και καθολικό της χαρακτήρα. Θυσιάσατε το ασφαλιστικό στο βωμό του πολιτικού κόστους για να περιορίσετε τη συντριβή την οποία δεν θα αποφύγετε στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές που θα ακολουθήσουν.

Να, λοιπόν, γιατί με τόση προχειρότητα και βιασύνη φέρατε αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Αυτό όμως και αν είναι χαρακτηριστικό μιας κυβέρνησης δυστυχώς περιορισμένης ευθύνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τσουκάτος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για την κοινωνική συνοχή. Πιστεύω ότι πρέπει να το δούμε μέσα από τέσσερα κεφάλαια. Ποια είναι τα δεδομένα;

Η πολυδιάσπαση των ασφαλιστικών ταμείων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, η ύπαρξη κοινωνικοασφαλιστικών ανισοτήτων, τα οικονομικά ελλείμματα τα οποία προέρχονται κύρια από περιορισμένες εισροές και όχι από υπερβάλλουσες εισφορές, (παροχές) το χαμηλό επίπεδο παροχών, ιδιαίτερα του ΙΚΑ, (αν σκεφτούμε ότι ένα μεγάλο ποσοστό των συνταξιούχων απολαμβάνουν την κατώτερη σύνταξη) και η εκτεταμένη φοροδιαφυγή.

Με βάση αυτά τα δεδομένα πλέον η αναγκαιότητα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης είναι ακόμη περισσότερο επιτακτική. Η ελληνική πολιτεία και ειδικότερα η Κυβέρνηση σωστά αποφάσισε ότι δεν μπορεί απλώς να παρακολουθεί την εξέλιξη των παραπάνω προβλημάτων. Με την πρότασή της αναδεικνύει και ενσωματώνει στην κοινωνική της πολιτική την αναγκαιότητα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Τα ζητήματα που προκύπτουν γι' αυτήν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι: Ποιος θα είναι ο χαρακτήρας της, το περιεχόμενό της και η στρατηγική της;

Οι απαντήσεις που δίνονται σε αυτά τα ερωτήματα με το συζητούμενο νομοσχέδιο πιστεύω ότι είναι οι εξής:

Ο κοινωνικός χαρακτήρας με μακροχρόνια κοινωνική βιωσιμότητα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Πολυδιάστατο περιεχόμενο με αναφορές στις παραμετρικές αλλαγές για άρση των ανισοτήτων. Αύξηση της κατώτερης σύνταξης των από 1-1-1993 εντασσόμενους στην αγορά εργασίας από εξήντα επτά χιλιάδες δραχμές στις εκατόν είκοσι έξι χιλιάδες δραχμές, καθώς και αύξηση του ποσοστού αναπλήρωσης της ένταξης τους από 60% σε 70%. Η στρατηγική προοπτική μακράς πνοής με την εξασφάλιση οικονομικής βιωσιμότητας, της σταδιακής ενοποίησης και ομαλοποίησης ταμείων κύριας και επικουρικής ασφάλισης και τη θεσμοθέτηση νέων θεσμών, όπως είναι η εθνική αναλογιστική αρχή ή η επαγγελματική σύνταξη.

Έτσι, μέσα σε αυτό το σκητικό και των δεδομένων της διαδικασίας και σχεδιασμού της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, όπως την έκανε η Κυβέρνηση, με βάση το περιεχόμενο και τη στρατηγική της, η Κυβέρνηση κάλεσε σε διάλογο τα κόμματα, τα συνδικάτα και τους φορείς για το σχεδιασμό της.

Τα κόμματα δεν ανταποκρίθηκαν, ίσως γιατί δεν έχουν τεκμηριωμένες απόψεις ή δεν θέλουν να τις πουν. Ανταποκρίθηκαν τα συνδικάτα και κυρίως η ΓΕΣΕΕ, που με το ισχυρό -πιστεύω- οπλοστάσιο των θέσεών της και τις τεκμηριωμένες θέσεις της συνέβαλε αρκετά στο συζητούμενο νομοσχέδιο.

Δεύτερον στη διαδικασία: Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η Κυβέρνησή του απέδειξαν στην πράξη, μετά το περσινό λάθος του καλοκαιριού σε προηγούμενη πρόταση για ασφαλιστική μεταρρύθμιση ότι και τα λάθη αναγνωρίζουμε και αφουγκραζόμαστε σωστά την πραγματικότητα και ότι μπορούμε να δώσουμε λύση στα μεγάλα προβλήματα του λαού.

Τρίτον, μια παρέμβαση που είχαμε κάνει αρκετοί Βουλευτές αρκετούς μήνες πριν με συγκεκριμένες επί της ουσίας προτάσεις, παρ' όλες τις αντιδράσεις, πιστεύω ότι βοήθησε αρκετά σημαντικά σε αυτό το ζήτημα.

Τέταρτον κεφάλαιο: Η προοπτική της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί και θα αποτελεί στο

μέλλον σε όλες της χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης το μείζον θέμα της κοινωνικής πολιτικής, αφού οι εξελίξεις της απασχόλησης, του ΑΕΠ, της δημογραφίας, της δημοσιονομικής διαχείρισης των δημοσίων δαπανών στην επόμενη δεκαετία αντιμετωπίζονται με τη ρήτρα της πλεονασματικής λειτουργίας του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

Με το νομοσχέδιο αυτό θωρακίζεται η πλεονασματική λειτουργία της κοινωνικής ασφάλισης του ΙΚΑ και του ΕΤΑΜ, αφού και η όποια αντικειμενική αδυναμία προσδιορισμού των ασφαλιστικών και οικονομικών μεγεθών στην επόμενη δεκαετία αντιμετωπίζεται με τη ρήτρα της πλεονασματικής λειτουργίας του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

Με την αποκατάσταση των κοινωνικοασφαλιστικών ανισοτήτων εξασφαλίζεται η αλληλεγγύη των γενεών στην κοινωνική ασφάλιση και με την αντιμετώπιση μακράς πνοής των οικονομικών ελλειμμάτων εξισορροπείται βαθμιαία η οικονομική κατάσταση της κοινωνικής ασφάλισης, χωρίς να ανατρέπεται η ισορροπία των δημόσιων οικονομικών της χώρας, κάτι που πρέπει πάντα να το προσέχουμε.

Το ασφαλιστικό αυτό νομοσχέδιο συμβάλλει, στο βαθμό που το αφορά, στην προώθηση της πραγματικής σύγκλισης και όσες φωνές αναφέρουν ότι είναι δαπανηρό, ότι είναι σπάταλο, ότι επιβαρύνει πραγματικά τον κρατικό προϋπολογισμό, στην ουσία δεν επιθυμούν την εξασφάλιση κοινωνικής συνοχής της χώρας μας και την πραγματική σύγκλιση της ελληνικής κοινωνίας με τους άλλους οικονομικούς και κοινωνικούς σχηματισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένα ειδικό ζήτημα, που πιστεύω ότι είναι σημαντικό, σε σχέση με τις μητέρες: Είναι σίγουρο ότι υπάρχει δημογραφικό πρόβλημα στη χώρα. Πρέπει να ενισχύσουμε τη μητρότητα και χρειάζονται συγκεκριμένα μέτρα. Σωστή η πρόταση της Κυβέρνησης για αναγνώριση πλασματικού χρόνου ασφάλισης για κάθε παιδί. Πρέπει όλοι να προχωρήσουμε πιο αποφασιστικά, δηλαδή να κάνουμε δύο χρόνια το πρώτο παιδί, δύο το δεύτερο, και τρία το τρίτο. Να κάνουμε και άλλο ένα βήμα. Υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοι που έχουν προτείνει κάτι περισσότερο. Πρέπει να ξεπεράσουμε, όμως, την πρόταση «ένα, ενάμισι και δύο». Αν θέλουμε, όμως, την πραγματική ισότητα, δεν πρέπει να ισχύει η διακοπή της εργασίας.

Πιστεύω ότι φεύγουν οι γυναίκες από την παραγωγική διαδικασία και ότι στο τέλος, ενώ το δημόσιο μπορεί να συνεχίσει να προσλαμβάνει, ο ιδιωτικός τομέας δεν θα προσλαμβάνει γυναίκες αν περάσει αυτή η δυνατότητα διακοπής της εργασίας.

Τέλος, ένα πολιτικό ζήτημα: Πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία έχει θέσεις. Απλώς δεν θέλει να τις ακούσει ο λαός. Και γι' αυτό ακολούθησε στην επιτροπή την τακτική της αποχώρησης όταν συζητούσαμε το νομοσχέδιο. Και αυτό γιατί άλλα λέει ο κ. Σουφλιάς, για παράδειγμα, άλλα λένε στελέχη της κεντρικής επιτροπής. Έτσι, επέλεξε το δρόμο της φυγής και πιστεύω ότι αυτός είναι μονόδρομος για όσους λένε μεγάλα λόγια. Η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καραμανλής είναι απόντες απ' όλες τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που έχουμε κάνει τα τελευταία χρόνια. Ήταν απόντες στην ψήφιση του Καποδίστρια, ήταν απόντες στην ψήφιση του δεύτερου βαθμού αυτοδιοίκησης. Και από αυτό το Βήμα ο κ. Καραμανλής το 1997 αρνιόταν πεισματικά την πορεία της χώρας προς την ΟΝΕ λέγοντας ότι η οικονομία της χώρας είναι «τραβεστί» και τα στοιχεία της οικονομίας ψεύτικα. Απ' αυτό το Βήμα ο κ. Καραμανλής πριν από δύο μήνες κινδυνολογούσε ότι θα μας πάρουν τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Θεωρώ ότι η Νέα Δημοκρατία είναι συνεπής στις θέσεις της, συνεχίζει την ίδια πολιτική, να υπεκφεύγει, να λέει ψεύτικα λόγια μεγάλα, να μην παίρνει θέση, να μηδενίζει τα πάντα, πιστεύοντας ότι έτσι θα ξεγελάσει το λαό. Άλλωστε, πιστεύω ότι το εμπιστευτικό που είπε ο κ. Καραμανλής στον ΣΕΒ, ότι δεν λένε τις θέσεις τους, για να μην τις κλέψει το ΠΑΣΟΚ, τα λέει όλα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Στρατηλάτης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι περασμένη η ώρα και για μένα είναι μάλιστα η πρώτη μου ομιλία.

Συζητούμε σήμερα το σχέδιο νόμου για το ασφαλιστικό και το συζητήσαμε και την περασμένη εβδομάδα στα πλαίσια της επιτροπής. Νομίζω ότι τα τελευταία χρόνια, είναι το ζήτημα που απασχόλησε περισσότερο από κάθε άλλη φορά και περισσότερο από κάθε άλλο θέμα την ελληνική κοινωνία. Και την απασχόλησε όχι αδικώς. Οι εργαζόμενοι μισθωτοί στηρίζουν στις ρυθμίσεις που προβλέπει ο νόμος, και τις πολιτικές αποφάσεις που παίρνουμε εμείς εδώ, τις πολιτικές μας για το μέλλον τους μετά την εργασία. Θέλουν ένα μέλλον, μετά την εργασία να την ζήσουν με αξιοπρέπεια. Και είναι σωστό αυτό. Τουλάχιστον στα λόγια το υποστηρίζουμε όλοι.

Τέθηκε ένα ερώτημα και στα πλαίσια της επιτροπής, αν πράγματι υπήρξε διάλογος μέχρι να φτάσουμε εδώ. Εγώ θέλω να πιστεύω –και έτσι έγινε– ότι υπήρχε σε μακρύ χρόνο εξαντλητικός διάλογος της ηγεσίας του Υπουργείου με όλους τους κοινωνικούς εταίρους, οι οποίοι είναι γνωστοί. Είναι η Γενική Συνομοσπονδία Εργατιών Ελλάδος, είναι η ΓΕΣΕΒΕ, είναι η ΑΔΕΔΥ, την οποία αφορά το άρθρο 1 του συζητούμενου σχεδίου νόμου, το ΣΕΒ. Είναι εταίροι που όλοι είχαν την αγωνία του πώς θα πάει αυτό το ζήτημα. Γιατί πράγματι η εξέλιξη αυτού του ζητήματος επηρεάζει όχι μόνο τη ζωή των εργαζομένων μετά την εργασία, αλλά και συνολικά την πορεία της οικονομίας μας, γιατί αυτά είναι αλληλένδετα.

Τα τελευταία χρόνια η πορεία της οικονομίας μας δείχνει πολύ θετικά σημάδια, με ρυθμούς ανάπτυξης πρωτόγνωρους για τα ελληνικά δεδομένα, τα τελευταία τουλάχιστον είκοσι τριάντα χρόνια, διπλάσιος από το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Και το λέω αυτό γιατί είναι ένα καλό σημάδι που μας δίνει τη δυνατότητα να ελπίζουμε και εμείς σε κάτι καλύτερο, να ελπίζουν οι εργαζόμενοι σε κάτι καλύτερο. Και αυτό το απολαμβάνουν όχι μόνο μέσα από τις ρυθμίσεις του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, αλλά και με την εξέλιξη του εισοδήματός τους.

Στο διάλογο συμμετείχαν τα πολιτικά κόμματα με τους φορείς τους και –να μην κρυβόμαστε– με τα συνδικάτα που εκφράζουν τις απόψεις των κομμάτων;

Σε μεγάλο βαθμό.

Πιστεύω ότι σε ό,τι είχε σχέση με τη Νέα Δημοκρατία και τους ανθρώπους που την εκφράζουν μέσα από τα συνδικάτα, εκεί υπήρχε η μεγάλη αντίφαση. Θα πρέπει –και το λέω σοβαρά– κάποτε η Νέα Δημοκρατία και τα στελέχη της –όχι πως δεν έχουν το δικαίωμα να έχουν άλλη άποψη, το έχουν το δικαίωμα– να συνεννοούνται και να υπάρχει μια σύγκλιση σε αυτές τις απόψεις.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ : Εμείς δεν θέλουμε κομματικούς συνδικαλιστές, κύριε συνάδελφε. Δεν θέλουμε Πολυζωγόπουλους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ : Έτσι λέτε τώρα, κύριε Κακλαμάνη. Όχι να χειραγωγούνται, αλλά να συνεννοούνται τουλάχιστον σε βασικές απόψεις.

Μέσα από αυτόν το διάλογο εξασφαλίστηκε η συναίνεση; Στα πλαίσια της επιτροπής στην οποία συμμετέχω κι εγώ, φάνηκε ότι εξασφαλίστηκε η μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση. Ο κ. Πολυζωγόπουλος, κύριε συνάδελφε, είναι πρόεδρος της ΓΕΣΕΕ και στο γενικό συμβούλιο έχει την πλειοψηφία. Σήμερα έγινε η απεργία. Καλώς την έκαναν οι εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι θα πρέπει να παλεύουν και γι' αυτά που έχουν και για κάτι καλύτερο. Είναι άλλο θέμα αυτό. Η πλειοψηφία του γενικού συμβουλίου αποφάσισε τις θέσεις επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Εξασφαλίστηκε η συναίνεση και της ΓΕΣΕΕ και της ΓΕΣΕΒΕ, αλλά και του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, των επιχειρηματιών δηλαδή, οι οποίοι είπαν ένα απλό πράγμα: «Είναι στη σωστή κατεύθυνση». Τους απαλλάσσει από το άγχος, διότι και αυτοί έχουν το άγχος που έχουμε όλοι μας, το πώς θα διατηρήσουμε την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας. Διότι εκεί είναι και το κλειδί. Και βέβαια κανείς δεν αμφισβήτησε ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου βλάπτει την ανταγωνιστικότητα. Ίσα ίσα τη βελτιώνει με τη σιγουριά που αποπνέει η συγκεκριμένη πολιτική.

Εγώ είμαι νέος Βουλευτής. Από χρόνια παρακολουθούσα στα μέσα ενημέρωσης, τον κ. Μάνο, ο οποίος για μια ακόμη φορά είχε το πολιτικό θάρρος, αγνοώντας το πολιτικό κόστος που όλοι οι υπόλοιποι, να ομολογήσω, το νοιαζόμαστε άλλος περισ-

σότερο και άλλος λιγότερο, και είπε την πραγματική σας άποψη την οποία πιστεύετε και σεις, κύριε Κακλαμάνη. Αυτά πιστεύετε. Ο ν. 2084, νομίζω, αυτό απέπνεε και αυτό έδινε, όπως οι απόψεις του κ. Μάνου, ο οποίος έβαλε ένα ερώτημα. «Πόροι. Πώς θα εξευρεθούν»; Πάντα αυτό το ζήτημα του «πώς θα εξευρεθούν οι πόροι» έμπαινε όταν συζητούσαμε ζητήματα που είχαν να κάνουν με τους φτωχούς ανθρώπους. Και δεν είμαι λαϊκίστης, κύριε Κακλαμάνη. Στη δεκαετία του 1960 όταν ήταν να πάρουν οι αγρότες σύνταξη είπε κάποιος πολιτικός από το συντηρητικό χώρο –δεν θυμάμαι το όνομά του ή δεν θέλω να αναφερθώ– ότι χρειάζονται τόσα χρήματα όσοι είναι οι κόκκοι της άμμου της θαλάσσης. Δεν είναι έτσι. Υπάρχει πολιτική βούληση, πιστεύω, που μπορεί αυτά τα πράγματα να τα παντρέψει, να βρούμε την καλή λύση.

Παρακολουθήσαμε στη σημερινή συνεδρίαση τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας. Είπε –κι εγώ διάβασα το μπλε φυλλάδιο– αυτά που περίπου περιγράφονται στο φυλλάδιο. Δεν είπε τίποτα, γιατί περισσότερο από μας φοβάστε το πολιτικό κόστος όντας Αντιπολίτευση. Το τελευταίο διάστημα έχετε έπαρση γιατί ζείτε με τις δημοσκοπήσεις. Θα τις κρατήσετε τις δημοσκοπήσεις και θα τις χαίρεστε. Ο ελληνικός λαός θα εμπιστευτεί αυτούς που με υπευθυνότητα και σοβαρότητα αντιμετωπίζουν όλα τα ζητήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Το κάναμε αυτό σε όλα τα ζητήματα που είχαν σχέση με την οργάνωση του ελληνικού κράτους. Καποδίστριας. Άρνηση. Δεύτερος βαθμός. Είχατε συμφωνήσει στις αρχές της δεκαετίας του 1990 και υπαναχωρήσατε. Ψηφίστηκε ο νόμος στα πλαίσια της Οικουμενικής. Πάντα λογαριάζετε το πολιτικό κόστος. Είναι το κύριο θέμα που σας απασχολεί σε όλες τις πράξεις σας φυσικά με διάφορα προσχήματα.

Ένα άλλο ζήτημα είναι αυτό της χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος. Εμείς είπαμε 1% με βάση και την εξέλιξη του ΑΕΠ. Το 1% φέτος θα είναι 450 δισεκατομμύρια, αλλά στην προοπτική, μετά από είκοσι χρόνια θα είναι σε σταθερές τιμές γύρω στα 650 δισεκατομμύρια. Κάπως έτσι υπολογίζεται μέσα από τις μελέτες τις οποίες παρουσίασε και στα πλαίσια της επιτροπής η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας.

Θέλουμε να καταλάβουμε, κύριε Κακλαμάνη, είναι λίγα ή πολλά; Διότι διαφωνούμε στο ποσό απ' ό,τι έχω καταλάβει. Είναι λίγα ή πολλά; Υπήρξε πρόταση και στα πλαίσια της επιτροπής να το κάνουμε 2%. Συμφωνείτε ή διαφωνείτε μ' αυτό;

Ο κ. Πολυζωγόπουλος κατέθεσε στα πλαίσια της επιτροπής ένα πολύ καλό κείμενο με είκοσι πέντε σημεία ερωτήσεων. Σ' αυτές τις ερωτήσεις απαντάτε θετικά ή αρνητικά; Θέλουμε να το ξέρουμε.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ρωτήστε τον, γιατί του απαντήσαμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ: Όχι, γιατί η σημερινή συνδικαλιστική εικόνα, η ετερόκλητη συμμαχία που συμπύκνωσε για συγκυριακούς λόγους σκοπιμότητας έχει διαφορετικούς στόχους με βάση τον αγώνα που κάνουν. Σέβομαι τους αγώνες τους, αλλά οι στόχοι θα πρέπει να προσδιορίζονται στο ξεκίνημα ενός αγώνα.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο κ. Παπασπύρου ανήκει στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ: Κύριε Κακλαμάνη, ο κ. Παπασπύρου ανήκει στο ΠΑΣΟΚ. Βέβαια είδατε ότι και εμείς δεν χειραγωγούμε τους συνδικαλιστές μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Μη κάνετε διάλογο, κύριε Στατηλάτη. Μην απευθύνεσθε στον κ. Κακλαμάνη, να απευθύνεσθε στην Αίθουσα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Θίγεται, λέει η Γενική Συννομοσπονδία Εργατών Ελλάδος δια του Προέδρου της, έστω και ένας ασφαλισμένος του ΙΚΑ; Η συντριπτική πλειοψηφία ωφελείται. Ο νόμος Σιούφα που προέβλεπε το 60% της αναπλήρωσης γίνεται 70% και ερχόμαστε στο 80%, γι' αυτό διαφωνεί ο κ. Παπασπύρου. Μα, τι θα κάνουμε;

Να πούμε και μια αλήθεια. Ότι δηλαδή στο δημόσιο οι εργαζόμενοι έχουν μια εξασφάλιση, μια σιγουριά. Στον ιδιωτικό τομέα την έχουν αυτήν τη σιγουριά; Θα έπρεπε να συγκλίνουμε στο 70%. Νομίζω ότι αυτό αποτελεί και στοιχείο δικαιοσύνης. Αυτό πράξαμε άλλωστε και στα πλαίσια αυτού του νόμου.

Εγώ πιστεύω πως με όλα αυτά που κάναμε μέχρι τώρα ως παράταξη, ως Κυβέρνηση και όλα αυτά που θα κάνουμε στο μέλλον, για μια ακόμη φορά ο ελληνικός λαός θα εκτιμήσει τη δική μας στάση και συμπεριφορά και τις πολιτικές μας και για μια ακόμα φορά θα ανανεώσει την εμπιστοσύνη του σε μας. Γι' αυτό σας καλούμε να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο, διότι έτσι θα σταματήσετε να είσθε και ανακόλουθοι και να μιλάτε πολλές γλώσσες. Αυτό βέβαια σε διαφορετική περίπτωση θα ήταν πλεονέκτημα, αλλά στην πολιτική αποτελεί μειονέκτημα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Αν και παρθενική η ομιλία σας ωστόσο ήταν ζωηρή.

Ορίστε, κύριε Βρέντζο, έχετε το λόγο.

Από την ανατολική Μακεδονία και Θράκη πηγαίνουμε στην Κρήτη. Διασχίζουμε την Ελλάδα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, απόδειξη απόλυτης ανευθυνότητας θεωρώ την αποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας από τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί των άρθρων ενός τόσο σημαντικού νομοσχεδίου που αφορά ολόκληρη την κοινωνία.

Όποιος διαφωνεί έχει άποψη, συμμετέχει, προτείνει, συνδιαμορφώνει και μάλιστα μετά τη ρητή δέσμευση του Υπουργού Εργασίας στην επιτροπή, δέσμευση που απηχεί και τη βούληση της Κυβέρνησης ότι θα συμπεριλάβει στο νομοσχέδιο κάθε σοβαρή πρόταση για να γίνει το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα πληρέστερο και καλύτερο.

Κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να τοποθετηθούμε και να νομοθετήσουμε για ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που απασχολούν το σήμερα και το αύριο της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας. Άκουσα με προσοχή τις μέχρι τώρα τοποθετήσεις των συναδέλφων απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής και, εφορούμενος από καλή πίστη, θεωρώ ότι όλοι μας μακράν και πέρα από μικροκομματικά οφέλη οφείλουμε να καταθέσουμε τον αγώνα και την αγωνία μας με μοναδικό στόχο την επίλυση του κυρίαρχου θέματος της κοινωνικής ασφάλισης.

Οι στείρες αντιπολιτευτικές τοποθετήσεις, τα κλειστά αυτιά και η άνευ όρων υιοθέτηση των προτάσεων, όχι ολόκληρου του συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά ορισμένων κλάδων ή ομάδων εργαζομένων, δυναμιτίζουν την ύπαρξη μιας συνολικής διευθέτησης του προβλήματος και οδηγούν στη διαιώνισή του.

Εμείς ως κόμμα και Κυβέρνηση αποδείξαμε ότι ήμασταν και είμαστε ανοικτοί σε κάθε πρόταση που θα στοχεύει στην ύπαρξη ενός ασφαλιστικού συστήματος που θα διασφαλίζει τον κοινωνικό ιστό και θα έχει τη δυναμική να αντεπεξέλθει στις ανάγκες της κοινωνίας του αύριο. Επιδείξαμε την κατάλληλη κοινωνική ευαισθησία και δεν διστάσαμε να ενστερνιστούμε τις απόψεις του συνδικαλιστικού κινήματος οι οποίες συνέβαλαν στη διαμόρφωση του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα.

Με την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου το ΠΑΣΟΚ προχώρησε με επιτυχία στη σύνθεση των διαφορετικών απόψεων και τον συγκερασμό των διαφορετικών δικαιωμάτων που υπήρχαν μέχρι σήμερα ανάμεσα στους εργαζόμενους. Εξασφαλίζοντας τους πόρους και την ευρεία συναίνεση των εργαζομένων, παρουσιάζει σήμερα τη μόνη ολοκληρωμένη πρόταση που αντιμετωπίζει με τη λογική του εφικτού το εθνικής σημασίας αυτό θέμα.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο οριοθετούνται ενιαίοι κανόνες και προϋποθέσεις συνταξιοδότησης. Διαμορφώνονται κανόνες κρατικής επιχορήγησης που εγγυώνται τη βιωσιμότητά του. Θεοπίζεται ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, η Εθνική Αναλογιστική Αρχή που θα γνωμοδοτεί και θα υποβάλλει προτάσεις για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Διαχωρίζεται η κύρια ασφάλιση από την επικουρική. Ορίζεται η διαδικασία εθελουσίας ένταξης όλων των ταμείων της κύριας ασφάλισης μισθωτών στο ΙΚΑ έως το 2008. Διαμορφώνεται ενιαίο θεσμικό πλαίσιο για την εθελουσία δημιουργία νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, με αντικείμενο την ανάπτυξη ασφαλιστικών υπηρεσιών. Δεν θίγονται ουσιαστικά τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση. Υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι που ευνοούνται από

τα μέτρα που θεσπίζει.

Οι βασικοί άξονες του παρόντος νομοσχεδίου, προϋδεάζουν και τον πλέον δύσπιστο ότι εγγυώνται το αύριο, τη συνέχεια της κοινωνικής ασφάλισης. Χωρίς τους αιφνιδιασμούς και τις συνήθως επώδυνες λύσεις της τελευταίας στιγμής, ο εργαζόμενος του σήμερα, ξέρει με βεβαιότητα ότι αναλόγως με το πλήρωμα συγκεκριμένου χρόνου υπηρεσίας, θα έχει εξασφαλισμένο ποσό σύνταξης, το ύψος του οποίου γνωρίζει από σήμερα.

Οι όποιες υπαρκτές εντάσεις και προβληματισμοί εκ μέρους μιας μερίδας εργαζομένων, έχουν να κάνουν με μικροδιαφορές της τάξης του 2%-3% στο ύψος των συντάξεων. Με τη βεβαιότητα ότι ο Υπουργός θα αποδεχθεί κάθε πρόταση που συμβάλει στην ακόμα καλύτερη αντιμετώπιση του θέματος για να γίνει το σχέδιο πληρέστερο και καλύτερο, προτείνω, κύριε Υπουργέ: Πρώτον, να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού και να διασφαλίσουμε τα χρήματα των ταμείων των ασφαλισμένων και αν χρειάζεται με πρόσθετα αυστηρότερα μέτρα για να προλάβουμε τυχόν λάθη του παρελθόντος. Και, δεύτερον, θα πρέπει να χορηγηθεί πλήρης σύνταξη στα τριάντα χρόνια υπηρεσίας για τους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με δεδομένο ότι σήμερα οι εκπαιδευτικοί διορίζονται μετά τα τριάντα και δεν μπορούν να είναι στην εκπαιδευτική διαδικασία σε ηλικία εξήντα πέντε χρόνων.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή οι δομικές αλλαγές του νομοσχεδίου διαμορφώνουν τους όρους και δημιουργούν τις θεσμικές υποδομές και τους μηχανισμούς υποστήριξης για την οικοδό-

μηση ενός βιώσιμου, νέου ελληνικού κεκτημένου, συμβατού με το ευρωπαϊκό, που θα βασίζεται στις αρχές του δημόσιου, καθολικού και υποχρεωτικού ασφαλιστικού συστήματος αναδιανεμητικής λειτουργίας, υπερψηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρασκευής 7 Ιουνίου 2002 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Παρασκευής 7 Ιουνίου 2002 επικυρώθηκαν.

Έχει περαιωθεί ο χρόνος της πρώτης ημέρας συζήτησης επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης».

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.00', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 19 Ιουνίου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

